U. B. BERGEN
Ms. 354

Schirwitz, Peter

Dagbok 1831 - 1832.

B. M. M. Smt N: 354.

Peter Stürwitz Dagbog

J. B. BERGEN
Ms. 354

Vi fik vor Skyts til Leirdalsøren og begav os
til: 4 fra Falk. Veiret var betageligt, dog
blæste det noget, hvilket dog ingen anden Uleilig-
hed voldte end at Rommingen var nogen
besværligere for Folkene, og at ~~et~~ og andet
Sædvar kom paa vor Part, vi dækkede
os mod disse med vore Kappen. Carlsen
sov af og til, men jeg betragte Egnene
vi foere forbi. Den samme Natur-
vedligeholder sig ogjennem Sognefjordens
Annex, høie Tjelde af den förhævnte
Charakteer til begge Sider.

Jonsrud 2 Mile fra Christiania
Onsdag d: 19 Octob: 1831. Formiddag

Skumningen tog alt mere og mere til,
ligesom ogsaa Vinden kastede heftigere
ned fra de høie Tjelde. Jeg mærkede
med mogen ~~[illegible]~~ Uroe at Roerkarlene
med større Trygt fortsætte Farten
ind ad den mørke Leirdalsfjord, paa
mit Spørgsmaal om Aarsagen til
deres Angstelig erholdt jeg til Svar
at Indseilingen til Leirdalsøre er vanskelig
formedelst en Mængde Flaer som skjule
sig under Vandfladen, jeg tang for ei at
Høie Ondt i Verve, ~~[illegible]~~ og var
opmærksom til ethvert af deres Aaredrag.
~~Baaden~~ Jeg hørte hyppeligen hvorledes Baaden
strøg imellem Stenene i Bunden, som Aarene
skytte paa, dette var ogsaa det eneste Maade
for Roerkarlene til at finde Vei og undgaae
at ~~sta~~ sætte x Baaden paa Grund
da de formedelst Mørkenet intet kunde
see. Som vi nærmede os Bryggerne blev
Roeningen alt besværligere, ~~[illegible]~~ da vi ei

allene havde Vinden imod os men Strømen
formedelst Leirdali elven blev alt stærkere,
for at kunne lande maatte vi indre
Æroe noget op i Eleven, Tøl-
gen heraf var at den ene Aare
efter den anden knækkedes ansi-
der naaede vi os Land. Banden
var belagt og en stor Deel af
Tøiet, tillegemed alle Kurlene
undtagen en mig Bande og
jeg vare allerede paa Land,
selv stod jeg fordig med
mine Reiseklæder paa Armen
og vilde træde ud af Banden,
da Fæsten med et slitner
Strømen tog Banden med
sig ud ad paa Skjærrene og
vi vare øiensynligen i Fare
jeg blev noget beskyrhsett,
men besynderlig nok Faren
skrækkede mig ei saa meget,
som jeg pludseligen tænkte
paa Moer og dem hjemme.
Jeg kastede i Hast Tøiet
som jeg holdt fra mig, befalede
Banden at grebe Aarene og
tog selv fat i at roe. Banden
maatte kaste den ene Aare efter
den anden fordi de vare brækkede,

og vi vare allerede drevne et Stykke ud
i Fjorden igjen forend vi med formet
Austrængelse kunde bringe Baaden
ind mod Land. Jeg greb fat i Buldværket
hvidt Baaden saa godt jeg kunde, da Vinden
blæste stærkt. Mine lose Reise klæder maatte
jeg hvert Øieblik frygte skulde blæse
ud af Baaden, men var heldig nok
at redde dem derved at jeg kastede en Aare
paa dem, saa Vinden ingen Magt fik
med dem. Vi nødtes nu at præcisere
det resterende Tøi igjennem Gaden, som
Leirdalerne kalde det, hvor vi gik i Skidt
til Læggene, ass til Hayers Gæstgiverie.
Jeg var ret glad da vi vare ankomne
der, og kunde faae mig en varm Kost
Thee med en god Mellemmad.—
Madam Hayer og jeg vi sladdrede til langt
ud paa Aftenen om Bergen, og først
Kl: 11 stak jeg mig ind i den gode
varme Seng, hvor jeg forglemmende alt
i Sovnens Armee saa trygt indtil
Skildigt næste Morgen.—
Paa Leirdalsøren opholdt vi os indtil Tirsdag Efte-
middag Kl. 3, og tilbragte Tiden der ret behagelyt.
Jeg fandt Ole Lewendsen der og vi talede om Betgindte
Bergen. Herr Hayer var saa god at laane mig
sin Fiolin, saa at jeg indag fik mig en
Smule Musik. Vi sang og Mdm: Hayer
dieltag i Sangen. Mandag Aften ankom Sørenskriver
Baade, Herr Bayesen, Tulgmægtig hos Fogden
Ingens, Procurator Lund en Christiansanderi, som
haade Lundenes [illegible] Slægts Marcatheer,
en usædvanlig Fedme, helligemed et Par Contour-
betjente. Sørenskriver Baade var en smild Mand,
han var en født Stavanger og kjendte Møer Familie
godt. Min Morfader var en meget agtet og duelig

Langmand Gulmuyden var af Bygning.
Mand, han havde kjendt hans Som Langmand.
Han havde kjendt min Onkle Peter Gulmuyden
personligt og havde conditioneret med
ham.

Christiania Onsdagen d: 19 October.
Eftermiddag. Kl: 4.

Jeg er ganske fortumlet over den
nige Byl, nye Mennesker, Huse
Kirker alt nyt og forskjellist fra
hvad jeg er vandt til, jeg vil
for ~~i att~~ dag at have noget at
holde mig til, vender jeg tilbage til
min Dagbog:
Peter Gulmuyden var en ligefrem aaben
godledelig Dreng, men desverre for hans
Sele noget ligegyldig, Baade troer at
denne Skjöderlashed voldte hans Død,
han havde nemlig været i et godt
Lag og havde saaledes forkjölet
sig uden at anvende Midler til
at befrie sig for Forkjölelsen, denne
derpaa fulgte Sygdom skal
have voldt hans Død. — Peter
Gulmuyden lille af Statur. — Jeg tahte
med Baade om hans Søn Materne, han
fortalte mig at han ved følgende Leilighed
var bleven opmærksom paa hans Talent
for Kunsten. Som lille Dreng sad han
en Dag hos Faderen og skulde regne, men
da en Mand kom for at tale med Faderen
blev Drengen overladt til sig selv. Efter
at den Fremmede var gaaet vilde Faderen

Til Leirdalsmarkedet fortalte Sundsen
komme sammen 12 a 3000 Mennes-
ker af forskjellige Bygder, Fylderiet
paa Markederne sagde Hage i de
gjeldste Aarenes var meget afhaget,
ligesom heller ikke Conditionerte
slog sig saa løs, som tilforn
havde været Skik. —
Vi fik opgivet som godt
Logie Øvre Lysne hos Bonden
Gulleik, vort Gullak. For
ei at drage bort, som man
fører Misdædere til Rettersted
paa en Mørkejerre, gjorde jeg
mig al Umage for at faae
Ridesadler til vore Heste, men
alt var fogegjæves, vi maatte
derfor tage til Tahlle med Nig-
karmen. Leirdal ligger paa en
flad Moe imellem høie Fjelde
~~[illegible]~~ Elven
deler sig i flere Arme og danner
flere Øer af ypperlig Dalen.
Leirdals Præstegaard er den smukkeste
Præstegaard jeg har seet i Bergens
Stift, den tilen opbygget i Slutningen
af Bergensens Tid.
Hos Gulleik levede vi ret godt,

vi fik vort Herberge i Glasstuen,
som var decoreret med allerhaande
gammelt Bohave, som Modern
havde forvaret fra Bjerg, Stine,
Gulleiks Kone, troende at saa
godt hun kunde, satte frem til
os Flodegrød, en for mig mere Ret,
for Seed for min Gane, Sanemelk
tyk som Rømme, som Carlsen
havde meget Behag i. — Tidlig
Onsdag Morgen drog vi videre fram
tilhest, som vi valgte for ei at
andes at gaae af ad de hvore
Bakke, som i mantle gjordt,
dersom vi havde kjørt. Paa Moeffel
i dets vestre Kants vendte vi af
Venstre ind i mellem Bjergene, og
~~Egn~~ Dalen blev alt mere og
mere trang, vi passerede Gallerne,
som om Venteren man vidre farlig
at befare, om Sommeren og de
andre Aarstider er den derimod
i Alle farlig, da Veien er i god
Stand for Hestene derimod er den
meget besværlig. Saa I Lindale er
Bjergtinden Jutulen, en Tjeldbrink
af en besynderlig Form, Gulleik fortalte
følgende Oprindelse til Navnet: I Tjeldet
boede tvende Bjergtrolde, ~~[illegible]~~ hvilke Olaf
gav sig i Kast med, den af dem stygtede
ind for Tjeldet, den anden derimod forvandledes
til Stein, tillignemed sin Hund, som ogsaa

Gallick vestes, ved Siden af Trolden
selv. —
~~Hag~~ Bryggunddalen er en stor,
vest nok frugtbar Dal, hvilk
oppe imellem Fjeldene, i denne
Dal ligger Gaarden Hag hvor vi
hvilede. Vi ~~[illegible]~~
steg fremdeles over Vinhellen,
som er forligere end Gallerne,
denne bygter sig op imellem
en Fjeldklaft og iser farlig
derved at Vinklerne hvor Afsatse-
ne mode hinanden ligge ud
Præcipiserne. —
Oven for Vinhellen saae vi
Kirkevold, et Sagen hvilk
til Fjelds: Kirkeindes var bygget
paa en egen Maade. —
Sildigt om Aftenen ankom vi til
Maristuen, hvor vor Vert, gantske
perialiseret, fortalte os saa
Lange sine Merveiller indtil
vi omsider maatte anmode
ham om at forlade os. ~~Vi begave~~
~~[illegible]~~ Egnen om Maristuen
er øde og eensom kun Maldede
Fjelde, hvor vi vende os hen. —
Sagnenaturen synes mig, saa indt
jeg har seet at være den Kraftfulde,
hvile steile Fjelde, Tyrren ~~[illegible]~~
overalt herskende. Hardanger er
det Mildere og ~~har~~ ifor Lovskave,

Transport 3 Spd 3 ort 2 ß

~~Huwt Skyds til Evanger~~	1		2 ß
~~Huwt~~ Evanger til Flage Hest	1		
Ditto Hest fra Flage til Vangen	1		15 ß
Carlsen fra ~~Evanger til~~ Vangen	2		8
Ophold paa Vangen	1		4
2 Ridehest fra Vangen til Tvinde	2		4
Kjerre til Toiet	1		6
Tilsigelse paa Vangen			12
Melk paa Tvinde			8
Tilsigelse			4
Tvinde til Vinde Kjerre	1		2
Tilsigelse paa Vinde			4
Vinde til Gudvangen Toiet	2		16 ß
Equipage med Hest fra Tvinde til Gudvangen	1		12 ß
Ophold paa Gudvangen	1		
Drikkepenge til Ægen			4
Nattequarteer for Bernt			16
Skyds fra Nærøen til Amle	1	2	9
Vintepenge			8
Drikkepenge paa Amle	1		
Skyds fra Amle til Leirdal med Tilsigelse		4	
Drikkepenge til 3 Skyds Karle			22
Et Bud betalt			2
Tilsigelse paa Leirdal			6
Ophold paa Leirdal	3	2	12 ß
Drikkepenge		1	
Toiet befordret for Leird: til Lysen		1	12
Egen Kjerre		2	4
Drikkepenge			4
Postpenge paa Leirdal			4
Ophold paa Øvrelysen		2	12
	18		20

10

Transport	18	—	20
Pigen paa Lysne	—	—	6.
Fader til Hesture paa Uæg	—	—	12.
Ophold paa Maristum	—	2	12.
Ditto " Nyestum	—	2	12.
Skyds fra Øvrelysne til Skogstad	6	1	—
Skogstad til Thune	—	3	18.
Ophold paa Thune og Befordring derfra	—	4	8.
Ophold paa Stæl	—	1	4.
Befordr: fra Stæl til Reien	—	1	10.
" Reien til Strand	—	1	19.
Ophold paa Strand	—	3	—
Befordr: fra Strand til Frydenlund	—	1	18.
Tilsigelse paa Frydenlund	—	—	4.
Befordr: fra Frydenlund til Bondflad	—	2	8.
Tilsigelse paa Bondflad	—	—	4.
Drekkepenge	—	—	4.
Befordr: fra Bondflad til Tamlevold	—	2	6.
Ophold paa Tamlevold	1	—	—
Tilsigelse "	—	—	4.
Drekkepenge til Pigen	—	1	—
Befordr: fra Tamlevold til Tonvold	—	1	14.
Tilsigelse paa "	—	—	4.
Befordr: fra Tonvold til Rødnæs	—	1	10.
~~Rødnæs til~~ Befordr: fra Rødnæs til Hoff	—	1	—
Tilsigelse paa Rødnæs	—	—	4
Ditto paa Hoff	—	—	4
Ophold paa Hoff	—	2	12.
Reparation paa Kjerren paa Sand	—	—	14.
Hoff til Sand	—	1	14.
Tilsigelse	—	—	4.
Sand til Sundshammer	—	1	22.
Tilsigelse	—	—	4.
	~~71~~	~~2~~	~~11~~
	33	2	11

Transport	~~31~~ 33	~~2~~ 2	~~11~~ 11
Sundshammer til Angedal	—	1	1
Tilsigelse paa "	—	—	4
Brændevin til Bernt	—	—	4
Melk	—	—	4
Angedal til Granevold	—	—	22
Ophold paa Granevold	1	—	—
Tilsigelse	—	—	4
Granevold til Vang	—	2	6
Tilsigelse	—	—	4
Vang til Klækken samt Melk og Drikkepenge	—	1	10
Tilsigelse	—	—	4
Kaffe paa Klækken	—	—	20
Thee paa Sundvold	—	1	12
Klækken til Johnsrud	1	—	—
Ophold paa Johnsrud	—	3	12 +
Tilsigelse	—	—	4
Johnsrud til Christiania	—	2	16
	~~36~~	2	~~16~~
	38	2	18

Skyds til Bernt Marifjern for 1 Hest fra Thune til Christiania som er 23½ Mil med beregnes ~~til~~ ved Skyds betalinger til 26⅜ formedelst besværlige Veie betalt med 1½ Skyds er — 7 Spd 4 ort 14 s

Carlsen skydset af ham fra Skagstad til Thune — 1 — 12

8 Spd — 1 ort 2 s

Dam cur — 5 — — —

Skyds fra Nærøen til Aurlandsvaren Rankerl — 13 Spd — 1 — 2 s
2 — 12 — 13 — 3 — 14 s

12

	38 – 2 – 18.
	13 – 3 – 14.
Til Kjørren Reparation	52 – 1 – 8
	2 – . – .
Egne Udgifter paa Reisen og siden Ankomsten til Christiania ere følgende.	54 – 1 – 8.
Et Pibevor paa Lundalsøre	. – 3 – 12
Et Dito Vaind i Thamhavld	. – 1 – .
Tobak paa Frydenlund	. – . – 16
Mad: Mordt	1 – . – .
Karlen til at flytte mit Tøi	. – . – 14
Et Par Silkehandsker	. – 4 – .
En Øske Lampevæger	. – . – 12
Lampeolje	. – . – 12
En Bog Postpapier	. – 1 – .
Drikkepenge til Benetters Karl	. – . – 8.
Faders Avertissement i Avisen	. – 2 – 18.
Sindkerdringen for Smaatjenester	– . – . – 8.
En Comediebilet	– . 2 – 12
Frogt til Benetter	4 – 3 – .
Hjemkjørsel	. – 2 – .
Dito Befordring til Zapffe	. – 2 – .
	64 – . – 20

Reisen hertil har altsaa Kostet mig

27 – . – 16 ß.

hertil Kommer Andeel i Carlsens Tab ved Kostehandelen paa Skogstad	2 – . – .
	29 Spr . – 16 ß.
Jeg fik med fra Bergen	46 . – . –
Tilbage	16 – 4 – 8 ß
Udgifter siden jeg kom til Christiania hvilke alle findes ovenfor anførte	9 – 4 – 16
Tilbage	6 – 4 – 16 ß
betalt Zapffe paa Regning	2 – . – .
Tilbage	4 – 4 – 16 ß hvilke

af Carlsen endnu (Fredag 28 Oct:) har tilgode men som dog vil gaae med til Omkostningerne hos Zapffe.

Torsdag d: 20 Octr 1831

Jeg finder meget forskjelligt fra Bergen, dog vilde jeg suspendere min Dom indtil jeg nøvere har betragtet Tingene, om nemlig Forskjelligheden ligger i Tingene selv, eller om maaske Vanens Magt kunde gjøre at det Nye fraperer mig.

Alt bærer Præg af et mere stivt og fornemt Væsen end man opdager i Bergen, hvor ~~man~~ ~~i alle~~ overalt ~~opdager~~ er Lus og Verksomhed. Man føler man er i en Bye der har sæt Haffet, og som har ladet sig befænge af Hofatmosphæren. — Det militære Væsen synes at drives her med meget Pedanterie, stive og stramme gave de op og ned ad Gaderne. Hvad man i Bergen af og til faaer sendt af saadant fra Christiania er paa ingen Maade udsigte Exemplarer, de ere her alle i samme Genre. —

At Byen er langt jugre end Bergen ~~sjutes~~ syntes jeg strax at opdage, Alt ~~[illegible]~~ forekommer ~~sig~~ mig mere modernt. Bygninger, Gader alt skriver sig fra sildigere Tider, jeg skal ikke nægte meget afte til Fordeel. Det ~~er~~ er besynderligt nok det forekommer mig som Hverdagene ere Søndage, det synes mig fast som om Christiania var et Bergen i sin Søndagspynt.

~~Bergen~~ I Bergens Stift har Folket vedlige-holdt sin Character. De forskjellige Bygder

have sit eiendommelige Væsen: Hardangere ere
ikke som Vosser, Vosser ikke som Sogninger o. s. v.
saaledes ogsaa deres Sprog, ~~det ind~~ Dialecterne
ere ligesaa forskjellige som Folkeslagene,
endog Bergen ikke undtagen ogsaa det har
beholdt ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
sine Eiendommeligheder. I Agerhuus stifft
derimod ophører Agerdyrkerne at være
Bonde allerede i Land paa og Hadeland,
Valders som ligger nærmest Tillefjeld
har ~~et~~ Sprog Sæder og Charakteer som jeg traer at være
arvet fra ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Bygdens Fædre
saaledes og Hadeland, i Land derimod
mærker ~~[illegible]~~ man allerede Havedstaden indskjønt
langt borte, Sproget ~~[illegible]~~
synes en Flygtning fra Byen, det har
ingen bestemt Charakteer, ingen ogne Tale-
maader, men noget forhuttet Uvæsen
fra Byeirilerne, saaledes ogsaa
Folkets Væsen og Tanen i det hele
taget, jo mere man nærmer sig
Havedstaden jo mere forsvinder Bondens
Sprog og Charakteer ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ man altsaa
~~[illegible]~~ Havedstadens Cultur (?) ~~[illegible]~~ spreder sig
meget vidt, men ~~[illegible]~~ taber sig mere
og mere jo ~~[illegible]~~ ~~fjernere sig~~ mere den fjerner sig
fra sit Ophav. —

Paa Samnelstad i Valders hørte jeg for første Gang
Langspillet, en Pige spillede det med mege Færdig-
hed, det er et ~~[illegible]~~ fattigt Instrument,
men til de ~~[illegible]~~ monotone Hallinger traer jeg
nok det kan være tilstrækkeligt. —

Jeg betingede mig idag at meget pent Værelse i Toldbodgaden i Chochins Gaard, mine Vertinde at en Frue Grønvold. Jeg saae til min Glæde en Harpe i Værelset haabede saaledes at kamme i blandt Musikelskere og jeg skal ikke vægte at dette som den Nethed jeg andre Hensender opdagede bevægede mig til at enholde mit Lagie i det Huus, jeg fandt Kobbere og Malerier paa Væggene, smag fulde Mobler etc. etc. I denne min Residenz faaer jeg først flytte ind ved Novembers Begyndelse, indtil da har af Loppe leiet et stort nemmelig Værelse, med Vinduer til Gaden. — Hos Frue Grønvold skal jeg spise med hendes eget Bord enholdt alt i Huset undtagen Lys og Vask og derfor betale hende 12 Sudlers maaendlig.

Om Rammer, som bestiltes hos Rakkes Dreng maa skrives. —

Jeg spurgte min Vert om Pilladelse at hænge ~~Steffens~~ mine Portraiter af Steffens, Thorvaldsen og Humboldt paa Veggen, for ret saa vidt mineligt at faae det som jeg havde det hjemme. Til Valkes Portrait og Brunns Silhuette faaer jeg mig Rammer i disse Dage.

Fredag d: 21 Octob.

Idag gjorde jeg min Vester fra mig. Først Consul Grüning, til hvem jeg havde Anbefalingsbrev fra Krohn & Comp. ~~Strax~~ Jeg traf Consulen selv paa Contoiret, strax han havde Læst Brevet, gjorde han mig allerhaande Complimenter, og tilbød sig i hver in Hensende at ville være mig til Veiledning, saavidt det stod i hans Magt. Documenterne jeg havde med fra Krohn for at besørge til Kjøbenhavn, paatog han sig at fremsende.

Derfra gik Touren til Hoppe. Hos
ham kom jeg strax i Passiar om
Universitets bibliotheket, Catalog over
samme, Henr: Steffens og meget andet.
For at bringe en Catalog over Universi-
tets-Bibliotheket ~~[illegible]~~ istand maatte
2000 Sedle aldeles opoffres, dersiden vilde
udgifter gave med til varlige Supple-
mentbind, og disse Tab kunde man
aldrig vente at faae erstattet, forsaa-
ken meget faa vilde kjøbe den,
saaden vilde blive et halt Opus.
Den skrevne Catalog ~~[illegible]~~ er i den
fortræffeligste Orden, ~~og~~ Bibliotheker
Lector Keyser, skal have megen Indsigt
i Bogkundskab og Nyende Bibliotheket
til Fuldkommenhed. Jeg glæder mig til
Bekjendtskabet med Hoppe, han var en
ubrisant Mand og meget forekommende.
Jeg var ogsaa hos ~~[illegible]~~ Doctor Heiberg i dag, og
fandt Trum, en godsidelig Kam. —
Hoppe gav mig Caution til Adgang til
Universitets bibliotheket, jeg vil snart
derhen ——
Hos Lenert Martens fandt jeg den smukke
Prom, som man længe Intet var udsat
om i Bergen. ——
Hos Capitain Foss mødte jeg en Kold, stolt Mod-
tagelse, jeg fandt Capitainen selv og maatte
naturligviis blive glad over dette Møde, men
en stolt ~~Mine~~ frastødende Mine lærte mig hvad
Klokken var slagen, jeg aflaae de Helsener jeg

havde til ham fra Hallagers, Jomfrue Mutt og Overlærer Sagen, jeg havde formodet at han ret omstændeligen skulde erkyndige sig om disse Familier, men intet mindre end saa. Maaskee var Manden stødt over at jeg ei tidligere havde været hos ham, eller over den Tid jeg kom paa mens: om Eftermiddagen til 4–5, men hvor kunde jeg troe at han, ikke alene en ~~[illegible]~~ formistig Mand, men endog en Landsmand, ~~[illegible]~~ min fordunet Lærer og siden Collega skulde hænge i sligt, jeg vil ikke engang troe saadanne Bagatelle at være Aarsagen. Jeg tog min Hat og anbefalede mig i al Hast. Den Mande jeg der modtoges paa skal advare mig selv for at begaae samme Feil.

Om Aftenen skrev ~~[illegible]~~ jeg Brev til Bergen, dette var det 6te siden min Afreise.

Løverdag d: 22 Oct:

Jeg var i Dag ei ret vel, mit Humeur var ei det bedste, jeg beslutteede derfor ingen Visiter at aflægge i det mindste ei om Formiddagen. — Mit Brev bragte jeg selv paa Posthuset, som ligger i Storgaden. —

Carlsen kom til mig om Eftermiddagen og betalte 20 Spdr til Reiseom Kommissionerne. Johan Welhaven ~~[illegible]~~ besøgte mig, han er den samme han har været, han synes indeg at have lagt sig mere efter Fiskeri. Han gav et og andet Slag paa Bergen, som jeg ei kunde lide og sagde ham min Mening derom.

Johannes Ingens mødte jeg paa Gaden, og
fulgte ham hjem til mig for at formaie
ham med Breven fra Bergen. Johannes
er en snild Gutt, jeg vil holde mig til
ham.

Om Aftenen gik jeg udpaa Slottet for
der at afleverer Brevet til Rittmester
Sylow fra hans Broder Lieutenanten,
jeg fandt Frøen, hun synter mig ligende
at Nummeske jeg tilforn havde sect, men
jeg kan ei sige hvem. —

Om Aftenen hjemme, læste skrev og
spillede —

Jeg var idag hos Bogtrykker Hvid om
Proclamaen som jeg skulde besørge ind-
rykket i Rigstidenden for Fader.
Mit Uhr har Uhrmagers Enger faaet
til Reparation han skal derfor have
6 Sæder. Cylinderhjulet som Hess i
Bergen havde arbeidet nyt ræste han
meget. —

Søndag 23 Oct:

Johan Koren besøgte mig idag, talede om Vøringfossen
som han paa sin sidste Reise til Chr: havde betragtet,
han var forbauset over Fossen og dens Omgivelser.
Vøringfossen ligger ved Øifjorden en Arm af Hardan-
gerfjord. —

Jeg besøgte Conrector Aabert idag. Hanerem Mand
efter min Smag, meget ligefrem i sit væsen, alvorlig
men ei frastødende. Han læste af Halmboes Brev,
som jeg bragte med hvorvidt jeg var kommen i min
Studia og i hvor lang Tid jeg havde arbeidet derved,
og sagde god morgen: Men Kjære, hvorledes har
Dei saa kort Tid kunnet faae Tid til Alt dette.

Han spurgte mig hvad jeg ønskede Veiledning i og da
jeg svarede latinsk Stil hvad han mig medbringe hvad
jeg sidst havde skrevet. Han talede ogsaa om de
levende Sprog, Historien, Matematik m: m: Jeg
formoder at Holmboe ei har berørt disse i sit Brev,
da det var ham noksom bekjendt at jeg i de levende
Sprog ingen Veiledning behavede, og hvad Historie
og Matematik angaaer troer jeg nok jeg kan
arbeide det Nødvendige paa egen Haand.
Fra ham gik jeg til Baade for at afbevere
Brevet fra hans Fader, og tilbage for at see
Broderens historiske Malerie, forestillende
en Scene af Slaget paa Stord, meget i dette
fandt jeg godt, men adskilligt kunde nok
været bedre.
Idag gik jeg paa Paraden for at see Militair
-væsnet. Baron Vedel have jeg der for første
Gang, han er en smukbygget Mand, vel
proportioneret og fører sig med Holdning,
han var i ført en lyse blaae Uniform, Brigade.
Militairmusiken syntes mig godt, ligesom
alt Militairt her forekommer mig at være
net.—
Om Eftermiddagen var jeg hos Esmarks Søn,
et Snildt, pynteligt ungt Menneske uden mindste
Pretention. Hans Samling er i en fortræffelig
Orden, hvad Coeuptera angaaer ~~[illegible]~~ godt conserveret og Skabene
meget elegante af Mahagnie, Skufferne
have Glas. I Bunden har han en Blanding
af Vax, Spanskgrøn m: m: hvilket han har
strøget over med hvid Vandfarve. Enhver
Slægt begynder med en grøn Seddel og
ved Ahvert Insect anfører han blot Arts-
-navnet, han har ladet Pladser aaben for de
Arter han mangler, hvilke findes hos Gjellerhall.
Han har ogsaa en smuk Fuglesamling, Fiske
m: m: —
Andreas Broeck traf jeg idet jeg sagte Es-
-marc. Jeg traadte frimmed ind ad Døren saasom
jeg ei vidste hos hvem jeg var. Da Mandeni som sad

i Værelset besvarede mit Spørgsmaal syntes
mig strax jeg kjendte Stemmen jeg gik nærmere
til saae hvem det var og hilste ham ved
Navn, han studsede, men fattede sig dog
snart, og paa mit „Dem" ~~svarede~~ hilste
ham bekjendt med „Er det ikke Dig
Stuvitz" jeg fik mig en Pibe og
vi passiarede længe. —
Om Aftenen var jeg paa Comedie „Saae
Dalen af Katzebue opførtes. ~~[illegible]~~
Stykket gik kun haalelegt, Enkelte spillede
brav, mere Roes fortjene de ikke. Stykket
som jeg saae opført i Bergen forrige
Aar af Olsens Trup, blev meget bedre
gjort der. ~~[illegible]~~ Skuespilleriet er meget mindre end
det bergenske. Det er rigtig nok pyntet
noget, men er altid med Smag. —

Mandag 24 Oct:

Skrev hjem 7de Brev. Bernt ~~[illegible]~~ tages det med. —
Læste om Aftenen i Spectatrice danoise, som
indeholder et og andet godt. —

Tirsdag 25 Oct:

Magazin historique indeholder mangangode Anecdote.
Henrik 4des Skrædder havde ladet trykke en
lille Bog om ~~[illegible]~~ Forbedringer i Staten. Han
havde den Tristighed (han var dreslig nok) at vise
Kongen den. Lænde gjennembladede Henrik Bogen
bød en af sine Kammertjenere at hente ham
Statsraad, han skal, sagde han gjøre mig
et Par Bukser, min Skrædder befatter sig med
Lærforslag. —
To Brødre, Spanjere af Fødsel, som, udskjendte de
afte havde sagt hinanden at drig havde seet
hinanden, mødtes ved Bommeli Beleiring,
hvor de tjente ved forskjellige Compagnier. Efter

gjensigtige Middelelser erkjendte de hinanden og faldt
~~en~~ hinanden om Halsen, som de stave i dette
kjærlige Favnetag tager en fiendtlig Kugle begges
Hoveder af, uden at Legemerne skiller, og de falde
i omfavnede hinanden til Jorden ——

„Mange vil nok kaldt den Tildragelse rørende,
„mig forekommer den endag mærkelig, hvad
„Synes at vidne om i Livet er temmelig klart."

Onsdag 26. Oct:

Jeg bragte igaar Stadsvægter Hyer dahl
Brev fra Veraamand, flere Gange havde
jeg søgt Manden, og fandt ham først
nu. Han indbød mig meget høfligen
at besøge sig. —
Universitetsbibliotheket besøgte jeg for første
Gang igaar. Jeg kom dog ei videre end i
Contoiret, hvor jeg afleverede min Caution
fra Boghandler Hoppe, samt Fortegnelse
over de Bøger jeg ønskede, 5te Deel af
De Geer var der iblandt, man bragte mig
den og jeg fik Tilladelse at tage den
hjem, endskjøndt Johan Koren sagde mig
siden at dette Værk, som Kobberværk ei
udlaanes. Paa mit Spørgsmaal om hvor-
ledes jeg kunde faae Underretning om
hvad Bibliotheket havde af Naturhistorie,
tilbød En ~~en man~~ mig, jeg formoder Lector Keysser,
~~at~~ en Dag at ~~kunde~~ ledsage mig ind i Bibli-
otheket for at gjøre mig bekjendt derved
og hvad andet det havde, som kunde inte-
ressere mig.
Om Aftenen hos Hoppe. Vi talede om Mariboe, Fal-
sen og flere. Cpt: Mariboe og ~~Fr~~ Grev Vedel
vare ~~en Gr~~ en Tid intime Venner og levede
paa den mest fortrolige Fod sammen.
Paa Mariboes Gaard Øgeren i Nærheden af
Christiania stod Værelse stedse i Beredskab
for Vedel og han opholdt sig stedse der,
hans Kone boede længere Tid paa Mariboes
Gods. Men ~~Ma~~ da Mariboe kom efter Hr Grevens

Planer og Intriger bröd han al Omgang, han
har sagt til Hoppe, jeg har i min Pult Papi-
rer som først skal bekjendtgjöres efter min
Død og man skal da see at jeg er retskaf-
fen Mand. — Maribo skal kjende han
lave Hensigter og dette skal være Aarsagen
til det Had han bærer til ham, men han
skal dog være saa ædel ei at vilde aaben-
bare dem, da Greven som Ven har betroet
ham dem. — ~~Mart~~ Da Selskabet for Norges
Vel skulde oprettes indsaae Greven ~~alt for~~
~~vel~~ meget godt hvor vigtigt dette vilde blive
for Nationen, og af hvilken Indflydelse paa Folkets
Stemning, ikke desmindre modarbeidede Greven
at udnævne ~~den danske Konge~~ Friderik den 6te til Protector derfor,
da ~~vagtet~~ han fuldt vel indsaae hvorvaget denne
derved vilde vinde hos Folket, saaledes skal han
ved flere Leiligheder have spillet Intriguer. Man
svertede Maribo meget hos den danske Regje-
ring, men Maribo ~~for~~ havde en Sammenkomst
med Kronprindsen (jeg troer det var dette Hoppe-mærkes)
hvori Sing Lobenbaredes der til intetgjorde deres
indrige Planer. —

Maribo skal have anvendt meget for at
ophjælpe Norge, han gav store Summer til
Selskabet for Norges Vel, til Universitetet,
mandte Capitaler paa at ophjælpe Fabriquer
her i Christiania. Alt dette finder jeg Under-
retning om i Bindstikken. —

Maribo er en stor Landbringer havde i det
Theoretiske og Praktiske, han har
reist for Jordbrug og Fabriquevæsen i
Tydskland, England, Frankrig, Italien
o. fl. St. — En Feil hos ham skal være at
han er noget forfængelig, som ogsaa gav
Anledningen til en Anecdote man siden har
fortalt som Aarsag til ~~hans~~ Fiendskab til Kongen.
Som Cpt. i Armeen havde Kongen nemlig lovet
ham at blive Adjutant hos sig og i det Hele
vist ham Fortroelighed, i sin Forfængelighed

skal ~~han~~ Maribo havde talt herom med sine Venner, og
dette atter være kommen Kongen for Øre, dennes holdt
da ei sit Løfte men trak sig tilbage og Maribo
skal saaledes være blevn forhørnet. Han
er gift med en Fröken Hanvald, hun skal være
en galant Kone, Happe husker at da han
første Gang for 20 Aar Siden saae hende i
Christiania gik hun klædt i Floiel og var
en af de propreste og mest elegante Damer,
alligevel skal hun finde sig godt i at
styre Gaarden, saa Manden for vredelst andre
Forretninger ei har Tid at tage sig af.
~~Forend~~ Da Maribo var valgt til Repræsen-
tant sagde han „Jeg vil blive Startning ets
Guei Edrebidje". Han lod ~~sig~~ ei det mindste
gave upantalt eller uventalt bort, som ~~troede~~
~~kunde være~~ var han utydeligt ~~forelig~~ eller som han
troede kunde være utydeligt for andre af
Repræsentanterne, og han tilstaaer selv
at han derfor af mangen Bunde har
saaet et varmt Haandtryk. Denne Fremgangsmaade er nu saa særdeles nødvendig
naar man f. Ex. vil blænde Folk
med juridiske Sophisterier. At den første
Agtpaagiumhed er nødvendig seer man af
følgende to Exempler: Et Forslag var kom-
met fra en af Commiterne, det var
oplæst og Præsidenten opfordrede til
Discussion, Maribo, som ei havde havt
Anledning for andelst andre Forretninger
at gjøre sig bekjendt med Sagen, men
ved første Oplæsning fandt Forslaget
var galt, studser i Forstningen, og
vanter alt mere og mere paa at en
eller anden skal begynde at tale, men
nei, alle tier, da reiser han sig tilstaaer
sit Ubekjendtskab med Tingen og fordrer
at den bor dræftes, flere blive herved
opmærksom og Forslaget bliver hvilagt
med to Stemmer. — Paa et af de tidligere Stor-

-thing hvor afdøde Kundsen var nærværende kom
et vigtigt Forslag paa Bane, det var flere Gange
eplæst uden at nogen aabende Munden, men Kund-
-sens Sidemand som nok tvivlede Forslagets
Gavnlighed og som vidste at Kundsen var meget
disstract, stoder ham paa Armen, ~~men~~ han
kommer vimblikkelig til sig selv, beder om
at gjentage Oplæsningen, taler imod Forslaget
og bringer saaledes Mængden paa andre
Tanker. Forslaget faldt igjennem. — Det
man nok være et Slags Frygt om egne
rigtige Begreber om Tingen, eller for at
yttre sin Tvivl der gjør at man saaledes
af falsk Undseelse tier.

Bjefogd Olsen gav Hoppe ei noget godt Lov.
Maribo sagde om ham: enten ønsker
den Mand et fedt Embede eller og saa
er han i Cassemangel, han løi da heller
ikke, som Tingene siden viste. —

Falsen var forhadt til sidste Stund, han
blev begraven i al Stillhed paa en Uvirs-
-dag paa Agers Kirkegaard hvor hans
Fader ligger.

Hoppe siger: Han var ~~et~~ en Mand med et
slet Hjerte, men som man ei harde
vanskeligt ved at tage sit vare for,
da det laae paa hans Ansigt. —

Grev Wedel skal bruge meget at brante af
sine Fortjenester. Da han engang opregende
disse sagde Maribo: Hr Greven har glemt
de 10 Aar han var Finantsminister, samt
den sidste Reise til London ~~[illegible]~~
~~Trælast~~ i Anledning af Trælasthalden, hvor-
-ledes han forvaltede det første og Omstæn-
-dighederne ved det sidste ere nok som
bekjendte. —

Jeg var hos Johan Welaaven igaar; han er
i taalelig, han taler med in Suffisance som

om han aldrig kunde feile. Man mærker tydeligen at han fra Barnsben har været vant til stedse at have Ret. — Jeg vil dog aftere gaae til ham naar jeg: f: Ex: har Lyst at kjærle. —

Onsdag d: 26. Oct:

I Dag var en ~~Lieutens~~ fillet, forhenværende Lieutenant Jüul hos mig paa Tiggerie. Han bod om en Skjorte, men ~~om~~ mit Linned og mine øvrige Klæder ere alle for gode til at gives bort. Jeg gav ham en Ortesedel, da jeg ikke har her som hjemme Sinnbrød eller Løsebrødhylden at løbe til.

Bernt var inde hos mig nu imorges han fik Brevet til Fader, det hjemme jeg har skrevet siden Afreisen. Jeg maatte ogsaa meddele ham Attest denne lod saaledes

At Bernt Amundsen Marifjørn, som Tjener paa en Reise fra Bergen til Christiania har vist al uimelig Nedkjørhed og Paapasselighed hvidnes, ligesom han og herved anbefales til ligeende Betjeninger

Christiania 24 Oct: 1831. Peter Stuvitz

Han reiser nu til Bergen med Brigadelæge Wolffs Døttre. —

Jeg var idag ei ud om en Dør, da Veiret var ubehageligt. De Geer morede mig.

Torsdag 27 Oct:

Hjemme hele Dagen, læste, excerpierede og tegnede af De Geer. — Veiret var ubehageligt.

Begebenheiten eines Leipziges Studenten læste jeg følgende:

Es werde auch die unschuldigste Sache zur Sünde, wenn man sie für böse halte und dennoch thue. — — —

Auf den Schatz in meinem Gehirne oder wo die Seele wohnet, in der Zirbel=drüse, es sey wo es wolle, konte und

wolte doch Niemand mir was borgen.
Dieser Schatz konte zwar nicht
geraubet werden, aber doch im
Grabe verfaulen, oder darvon laufen.
Und wer kan mir mein Wissen
ansehen? Was ich wirklich er-
„lernet habe giebet ein Wind-
„beutel vor, auch gelernet zu
haben, und hat oft ach! meist
grösseres Glück als der Besitzer
wahrer Verdienste.

Jeg forlangte ~~Fredag~~ Regning af Zapffe den
beløb sig til 8 Sider 12 s, men derer
udskilligt jeg vil gjøre Indvendinger
imod, dog det kommer an paa om
det nytter.

Jeg havde bestemt ~~Fredag~~ mig til at gaae
Sangerinden Rosa Kähni Comert i
Hotel du Nord, men jeg kom saa
godt ind i min De Geer at jeg
blev hjemme og sparede saaledes
min halve Daler.

Fredag 28 Oct.

Suurt Veir, saa at nok ogsaa
denne Dag tilbringes hjemme. –
Jeg grüer ofte for Fremtiden, om
jeg f: 6x skulde blive Præst paa
Landet, at ~~Eensamte~~ jeg da vilde
savne det muntrere Byelio, men
jeg betænker ikke i slige Øieblikke
at Fremtiden ikke alene forandrer

Omstændighederne, men ~~endog~~ ogsaa mig selv og
min egen Smag, Manden vil ei
have hvad Yngligen ønsker, man
faaer Kone og Børn og denne
Kreds. Skaber Glæder og Beskjæftigelser
der erstatter mange andre, ~~&~~ lader
os ei føle Savn og skaffer Adspredelse
i vor egen Familie, hvad vi ugifte
i en den tidligere Alder maa søge i
„blandt fremmede. —

Indtil om Aftenen excerperede og tegnede jeg af
De-Geer. Kl 5 gik jeg paa Posthuset for at
høre om der mineligens kunde været Brev
med Gaarsposten, derfra gik jeg til Hoppe
og mødte paa Tilbageveien En jeg troer var
August Bøjesen dog talede jeg ikke til
ham. Hos Hoppe saae jeg for første Gang
Boghandler Hartmann, en Mand noget
tilaars, pratede gjerne som det lad, jeg synes
han talte en Dialect som legende det Jydske.
Der kom ogsaa en ung Mand, som nok
efter som det lad paa Samtalerne var
Lærer ved en af de offentlige Skoler, jeg
troer Hoppe nævnte ham som Herr Collban,
hvis saa er, er det nok ham der i Hermo-
„der har skrevet Brandts Vita, ~~under~~ han
forekom mig at være et Menneske
paa en 30 Aar, unget pen og pyntet.
Efter hvad jeg kunde mærke har han nyelig
været paa Reiser. Vi kom til at tale om
Kunster, han nævnte følgende, hvilke
han selv havde forsøgt, man lægger
to lange Kridspiber paralelle paa
et Bord og stilkene saa langt iden

for Bordkanten at Piberne netop balan-
cerer, tvertover disse, paa Stilkenes
ydersste Ender ligger man et Stykke
Træ som gjerne kan være en Finger tykt,
og man kan med et andet Stykke
Træ slaae det der ligger paa Piberne
tvert af uden at Piberne gaae itu,
Tingen er at man ~~Ha~~ hugger midt
paa Træstykket og med en overordentlig
Kraft, saa at Træet springer förend
Stödet uddeler sig til Piberne,
man kan jo f. Ex slaae et Stykke
Træ af i Luften hvor det intet Hvile
punkt haver. Slaget af en Kridtpibe
over Ryggen skal være verre end ~~[illegible]~~
en Stok, ~~men~~ man maa da passe at ei Piben
springer förend den naaer Ryggen. —
Man kan ~~slippe~~ lade et Glas falde
fra Bordet uden at det gaaer i
itu, det stryges med Forsigtighed ud for
Kanten af Bordet. — Consul Grüning
skal i et Selskab have vist en
Kunst, som jeg dog ei vilde vove:
Han holder Bogen af en Bordkniv
paa en Walnöd, Eggen opad og
~~hy~~ hugger med Haanden paa Eggen
saa at Walnödden knækkes; men
Haanden blev uskadt, dette troede
~~jeg~~ kunde forklares saa ledes at
Kraften virkede nedad förend den
virkede tilbage, og Slaget var saa haardt
at Kraften var stor nok til at knuse
Walnödden. —

Vitalte ogsaa om Legemsstyrke. Her i Christi-
-ania skal være et ungt Menneske som holder
sig fast ved en Bjælke, svinger i denne
Stilling Legemet op saa at det svæver i
Luften og holder sig saaledes svævende
paa strakt Arm. Jeg fortalte hvad
jeg havde seet den ældre Fauveaux
gjøre paa Linien, at han nemlig holdt
Legemet aldeles horizontalt paa strakt
ladret Arm, dette troede Collbaw mindre
vandskeligt, da Legemet nok fra i ~~at~~ Lige-
-vægt, men troer jeg ikke. —

Hos Hoppe kom og en fornemme Mand, man
titulerede ham Hers General syntes mig, jeg
ved ei hvem det var. ~~Han~~ I det han traadte
ind hængte han sin Stok i Knaphullet,
hvor han lad den hænge, ~~[illegible]~~ saa længe han var der.
En af dem der kom der denne Aften og som +
interesserede mig meget var Degteren Bjerre-
-gaard. Han er høi, men syntes ei at
gjøre sig Umage for at brillere med sin
Figur. Ansigtet er ei næsligt, dog smuk
kan jeg just ikke sige han er, ~~[illegible]~~
Omme ere ~~[illegible]~~ det meest caracteristiske
de er smaae, men levende, han har sort,
trykt, krøllet Haar. Han gik i en stor Kappe.
Han var ikke munter, tverimod meget roelig,
men hvad han kom med, kom da saa tørt
at man maatte lee. Man fortalte han
Nyheder fra London som at Cumberland
af Folket var trukket ud af Vognen og
sølet i Sorten: Der sik han Beaf med
Saus paa sagde han med ~~en~~ tørt uden at
forandre en Mine. Da man fortalte at
man havde hængt Hert: af Wellington in
Effigie i en Galge uden for hans Vinduer: Nu
sagde han, saa har han da Tid at lave sig
~~[illegible]~~ selv til. Albinus digt Labyrinten i

30

Beskerud, som han ei havde seet, fik han
fat paa og læste nogle Steder deraf, som
man maatte lee uagtet Digtet i sig selv er
flaut. — Han var meget roelig og godmo-
-dig, man spøgede med ham uden at han
imindste maade stødtes deraver. Som sagt
han syntes slet ikke at gjøre sig Umage
for at stikke sig frem eller gjøre nogen
sprellende Figur. — Hos Happe vil
jeg gaae oftere, man morer sig paa
en behagelig Maade med de Mange der
kommer i Bagladen. —
Jeg fik hos Happe en handtlig Dictionnaire
abrégé i to smaae Quartbind efter Acade-
-mists store Ordbog. —

Løverdag 27 Oct:

Den pokkers Sudker Nikkelsen som
regjerer over mit Hoved, vækker mig
med sin Banken Kl: 4 om Morgenen
og valder mig Hovedpine, dog da jeg
kun har en 3–4 Dage igjen at være i
Huset vil jeg ingen Protest gjøre.
I Dag har vi godt Veir, jeg vil spadsere
i Bjen siden i Eftermiddag. Mit første
Arbeide var at skrive i Dagbogen. —
Carlsen betalt 5 Sydler 3 ß, han skylder altsaa
endnu 13 ß. —
I min Vestelomme fandt jeg 1 Sydler, dunkom
ganske uventet, som jeg fast troer jeg tlører
den anden Stilling, ~~[illegible]~~ der saa ofte maatte
sande: Naar Nøden er størst er Hjælpen
nærmest. —
Kjøbt Lampeolje for 12 ß. — Mine Contan-
-tererenne 5½ Sydler i Sedler og 55 Skilling
i ~~Sedler~~ Smaaemynt. —

Min Vert Zapffe ~~[illegible]~~ tilbød mig i Dag at
være hos ham fremdeles, han vilde være
saa tilfyl som nogen Anden hos hvem jeg
vilde logere. Manden maa være fornøiet
med mig nu. han har lært at kjende
mig, da jeg derimod var første Gang
hos ham for at tale om Værelse var
han ganske tvær paa det.—
Jeg har i Dag været inde i den botaniske
Have, men kom ei videre end i Haven, i
Drivhusene ~~[illegible]~~ kom jeg ikke, men forlangte
heller ikke at blive indladt der. Alt syntes
at være i god Orden, ved Planterne stod
Nummere, som formodentlig vise
hen til en eller anden bekjendt Plante-
lære, maaske Hornemanns; naa, ~~[illegible]~~ jeg
altsaa faaer mig denne troer jeg at
jeg selv kan lære mig Botanik.—
Paa Veien derhen fandt jeg Stene der
indeholdt Petrifacter, hvor af Christianias
Omegn skal indeholde en Mængden.—
Promenaden til den botaniske Have, som
jeg tog for at adspede mig gjorde god Virk-
ning, jeg var nemlig kommen i en alt
for melancholsk Stemning da jeg tænkte
paa Hjemmet. Jeg mindedes ~~[illegible]~~ Mo'er, min
Brødre og Søstre, Gerhards lille Lydia,
Mowinckel Smaaebørn, de staae levende
for mig Maleve, Aagout, Johan, Tikke-
man og lille Thedor, som Friderikssiger,
jeg røres ubeskriveligen naar disse komme
mig i Erindring, dog jeg vil afbryde Taarerne
staae mig i Øinene idet jeg skriver dette,
men det kaster mig Møie at rive mig
løs fra disse Tanker.—

Söndagen d: 30 October 1831

En nydelig Höstmorgen. Havde jeg havt en af mine bergenske Promenader ved Haanden havde jeg taget mig en Tour i Morgenluften. –

Jeg er i dette rælig glade Humeur, da Erindringen af Hjemmet sætter mig i en tilfreds behagelig Stemning og ~~Erindringen i lader mig begæde [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ Mindet om tidligere glade Dage udbreder et venligt Skjær over Øieblikkets Savn, som jeg vel føler men ei begræder. Tilfredsheden bærer vi i vort eget Hjerte, men vi lade os undertiden skrække af Omstændighederne. –

I Belisaire læste jeg min Morgenbøn:

– – Ils gouvernoient le monde en buvant, et chaque nouvelle coupe de vin rendoit leurs vues plus infaillibles frit oversat:

De regjerede Verden ved Bæger-klang, og hvert nyt Drag gjorde Deres Anskuelser mere ufeilbarlige.

Apendant tel:

Ja ved en Bolle Punsch man kan gaa herlich discuriren, und hat man nok saa lidt Verstand kan man politisiren. –

En lille Episode med min ~~Præstekjæmager~~ Parykmager
Herrn Sörum, en fürskaaren Person,
med et rodnöset Brændevinsansigt.
Per Discours fortalte han mig at Forhöret
over Commandanten i Anledning af
Kuntegutssagen holdes offentlig. — derfra
flöi vi til Rathke. Rathke boer i Stær-
-gaden. Hans Fader var ~~tig~~ Bantik handler
og boede paa Torvet, det Huus hvori han
nu boer til hörte en Broder, Handelsmand,
som döde undens Rathke var i Kjöbenhavn.
Vörumfik for at studse mit Haar 24 ß.
Betalt Zapffe 5 Sndlr. Jeg paatalte od-
-skilligt i Regning fordi den i det Hele sjuttes
mig höi, han tog den derfor til sig for at sa om
hans uneligens kunde gjöre Afslag. —
Jeg vender atter tilbage til Belisaire:
— et ce devouement que vous exigez est
une vertu, mais non pas un devoir. — — —
— — — Quiconque s'attend à un salaire est
esclave: la grandeur du prix n'y fait rien; et
l'âme qui s'apprécie au talent est aussi
venale que celle qui se donne pour une obole.
Ce que je dis de l'intérêt, je le dis de l'ambi-
-tion; car les honneurs, les titres, le crédit, la
faveur du prince, tout cela est une solde,
et qui l'exige se fait payer. Il faut se
donner ou se vendre, il n'y a point de
milieu. L'un est un acte de liberté l'autre
un acte de servitude: c'est à vous de
choisir celui qui vous convient. Ainsi,
bon homme, vous mettez, lui dit-on, les souve-
-rains bien à leur aise! Si je parlois aux sou-
-verains, reprit l'aveugle, je leur dirois que si

votre devoir est d'être généreux, le leur est d'être justes." -

Först laugh han paa Esterniddagen pga. Ked-
dig mig efter at gaae ud, men Jeg gik
dog for Speci let Kammer Johannes
Ingvarsen. Vi par spiede Sammen,
Jeg skaffede Tobak, hvorpaa jeg
var blevet renarret, og vi to tilbragte
Aftenen ret behagelig med en Kop
Thee og en Pibe Tobak. Han gik
først fra mig Kl: 9½. —

~~Jeg ~~ ~~ ~~

l'obscurité. —

Mandag den 31 October.

Af Belspand:

La perte de la faiblesse d'esprit dépend beaucoup à la manière de voir les choses. Je ne me suis senti du courage et de la constance que du moment que j'ai regardé tout cela comme un jeu du sort. Ingen Kunge paa Jorden var vellyckelige end jeg; jeg fra mit Palais, hvor jeg kommende i Formiddags vandrede jeg med mit Folk til Thaarnets Hytter, hvor mine Folk maatte Halm strøe var mit Leie, hvilket Kunst Korn Kiin hakkesteg under Asken var min Stad, jeg var brast til den Grad af Elendighed, at de Brød mine Fiender gjorde mig af Barmhjer, tighed var for mig den Kaffebesøgte Gave. Man kastede mig i Lænker og fra Hytten ikke jeg skulde i Fængsel. Efter dette, vanse mig at erindre, at det maatte være en Lykke for mig at kunne opnaae Frihed

36

Han havde vel Ret i Adskillighet, som
f: Ex hvor stående det er naar en Mand,
som en Præst, offentligen staaer frem og
taler ~~og man~~ uden at kunne rense sit
Sprog for Provincialismer, dette maatte
tilstaae, men ligesaa lidt den ene som
anden Dialect tørres hjemme paa Tol-
-stolen, hvad han gav mig Ret i, og
det er ligesaa stående naar Østlandin-
-gen der bildrer frem med sin Østlandske
som om Bergenseren bræger sit
Bergenske, dette fandt han sig altsamme
i. — Vi kom derved til at tale om
Sars som raffinerer paa at tale Bergensk,
hvad vel neppe er rigtigt man bør
ei utrere ~~Tiger~~ dets Eindommelighed
som ofte ere hæslige, men ikke desmindre
caracteristiske hvad jeg allerede tidligere
har sagt, og har den Fortjeneste at
det har vedligeholdt sig uforandret
da dermod det østlandske manskie
har optaget det Fremmede i sig.
Han talte derpaa om, hvem der var
i Bergen, "som han kunde saakke
et formuftigt Ord med", som han
utrykte sig, ogsaa deri var han meget
Kjøphøi, men man maa tilstaae han
havde Ret i Adskillighet.
Meget af det Raa tillagde jeg det gamle
Tydske Garpenæsen, som havde mindet
autoritet i Bjen, paa Grund af Rig-
-dommene som fandtes paa samme
Haand, og at Pengene maatte have meget
at sige i Bergen som Handelstad følger

af sig selv, at derimod Videnskabsmanden
ung eller gammel er ligemeget, maatte
finde sig bedre i Christiania er ligesom
naturligt, som og at Universitetet
maatte übrede en vis Cultur paa Stedet
hvor det er, omendskjønde denne ~~[illegible]~~
ofte kun er halv. —
Vi kom fra denne Materie paa andre og
han fortalte blandt andet følgende Anec-
dote.
Paa et Bal hvor Welhaven var var ogsaa
en Kokkin, denne samme i hvis Huus jeg
kommer at bo, denne Kokkin gjorde meget
Sprel, og havde ganske indtaget en Borchsenius,
Landmand som det syntes, da alt ofte
Snak gik ud paa Jordbrug, Avling,
Muldjord, Mergeljord o:ö:, hvorfor man
ogsaa kaldte ham Mergelmanden.
Ved Bordet havde Mergelmanden sin
Hjertensven lige over for sig, og maatte
naturligviis Ankke Skaal med ham,
men udtalte Navnet vrigtigt og siger
Hr: Copin, Sorenskriver Borchsenius,
den bekjendte Arrhingsmand som er meget
sarcastisk sidder ved Siden af Mergelman-
den sin Broder, og stedt over Hr Kokkins
Blæst, siger han til Broderen. Nei min
Broer, han er nigen Copie, han er min
Sulighed, reen Original. —
Johan Welhaven betegnede eller sin Mande at læse
paa meget characteristisk, hans Mundheld er
nemlig "Man maa gaae frem med Tiderne"
hvilket han efterkommer paa den Mande at
han samler alt paa sit Bord hvad han kan
faae fat paa af Nyt, da jeg derfor sagde
De har her et Quodlibet, et vigtigliches Allerley

~~[illegible]~~ faldt han ind Ja man maae
gaae frem und Tidene „ja sagde jeg
det er sandt, men blodt kige i hvert
af Dagens Producter „ Ja det er virkeligt
sandt, ikke meer forstaaer sig, meer
kan man ikke, medblev han — Imidlertid
flyder Joh: Welhaven paa sit gode Hoved
og bringer sin Sueisk forfærdeligen. —
Fra ham gik jeg til Smil, Guldsmeden,
hans Kone „laag i Barsing" paa
Fødselsstiftelsen, hvilket her skal være
Brug, det Koster 3 ort Dagen —
Derpaa til Hoppe, hvor vi talte
om maagt, blandt andet om Blydt,
som er en intim Ven af Hoppe. Blydt
er skal være nogt ~~[illegible]~~ mineske-
-fiensk og undertiden tungsindig, han
er ogsaa Sarkastisk. Han har ar-
-beidet sig frem i stor Fattigdom, stu-
-derede Jura og var nær færdig, men
tog i Examen. — Naar han er i Linie
skal han være moersom, spiller godt
Comedie og er ret snagefuld. — Han
er nok nu en 35 a 36 Aar. —
Den Colbar, jeg tidligere talte om er
den samme hvorom man ~~talte~~ hørte at
han engang førte et frisk Leben,
det er den samme der skrev Brandts
Vita, han er nu Lærer ved Mollers Insti-
-tut og paa Krigsskolen og en god Æsthe-
-tiker, Hoppe ~~[illegible]~~ sagde endog at
man forundrede sig over at han eibler
ansat i Æsthetik ved Universitetet.

Han er en Busenfreund af Blydt og har bret
sommen med hand. —
Om Eftermiddagen besøgte jeg Esmarc. Vi
taledde om Blydt, Rathke og Botanikens
Studium. ~~K~~ Rathke ertyndtes for større
Plante-Physiolog end Blydt og Koren som
var nærværende vilde paastaae at ikke
kunde være ~~Physiol~~ Plante-Physiolog da
i kjendte Anatomien. Jeg mente
vi at det vegetabiske Organsystem i
byggedes paa det animalske, men at
de meget mere lave ved Siden af
hinanden og saaledes kun i visse
Punkter berørte hinanden, om disse
trav jeg da at Blydt ligesaa vel kunde
skaffe sig nødvendige Kundskab som
Medicinerne der kjendte sin Anatomie
hult igjennem og at saaledes Blydt
nok Mende blive en ret god Plante-
-physiolog, jeg har i øvrigt hørt han
meget om Blydt og jeg nok troer
~~at~~ hans at være den Karl der kjender
sine videnskabelige Formidenheder og ved
at forskaffe sig dem —
Esmarc Søn, som har to Værelser ved
Siden af hinanden hvor han holder
sig har alt meget pent og smagfuld,
hvilken Compliment jeg ogsaa gjorde
ham. Jeg har hørt hans Bedstefader
Brünnichs Portrait, malt, som han
troes af Juul, dette vil jeg ingang faae
Lovet til Copiering. I hans Værelse stod
en smuk Porfyrvase, som hans Fader

har faaet i Present af Kongen tilligemed
en Tobaks- og en Snuus-dause af
samme Steenart. — Paa Bordet havde
han Frugter nydeligen arbeidede i Glas
af en Franskmand, der vare nogle Druer
samt nogle Rebs-bær, som i sær vare deilige.
Paa Veggen hang Dronningens Portrait,
som en Present til Professoren af
Dronningen selv. — Fra dette
Værelse havde vi en nydelig Udsigt,
da det lob ud i en Karnap, ~~hvorfra~~
— som havde Vinduer til 3 Sider.
Johan Greve, Præst til Hosanger
har beboet disse Værelser da han
conditionerede som Huus-lærer
hos Professoren og læste med Sønnen
Lauritz. —
Vi talte om Deinboldt Samling,
denne var paa mange Steder galt
bestemt. Lauritz Esmarc fortalte
hvor henrykt han var over denne
da han første Gang saae den, men
hvor den faldt i gjennem da han
siden fik sea Cabinetterne i
Kjøbenhavn, blandt hvilke han nævnte
en Vestermands, som særdeles skjønt.
Deinboldts Samling er bragt i Stand
ind Sudkjøb af flere mindre, deriblandt
Tønder Lunds. — Den er nu paa
et Sted, som jeg troer han nævnte Loiten.
Esmarcs Søster spiller Clavier.

Vi fik os Piber og passiarede en god Stund. —
Det lidste Portrait han har seet af Kongen er
af en svensk Maler Colberg som har
været i Christiania. Paa Forsells ~~og~~
Kobber og alle Copier efter dette
er han af alt for hoi Figur —
Ritmester Sülow var paa Contravisit
i Formiddag, jeg var desverre ikke
hjemme. —
I Dag besøgte jeg ogsaa Barbara Legler og
hørte der at hender Brodes Thomas er
for Nærværende i Stockholm, hvor han har liggit
meget sygt. —

Tirsdag 1 November.

Læste i Belisaire:
En donnant ma foi à l'empereur, j'espé-
-rois bien qu'il seroit juste; mais je
ne me réservai, s'il ne l'étoit pas, ni
le droit de me défendre, ni celui de me
venger. — — — — — —
Ne voyez-vous pas que nul homme, dans
un Etat, n'est juge et vengeur de lui-
-même; et que, si chacun se rendoit
arbitre dans sa propre cause, il y auroit
autant de rebelles qu'il y auroit de
mécontents? Vous qui m'invitez à pu-
-nir mon souverain d'avoir été injuste,
donneriez-vous à vos soldats le droit
que vous m'attribuez? Le leur donner!
dit le Bulgare; ils l'ont sans que je le
leur donne; mais c'est la crainte qui les
retient. Et nous, seigneur, c'est la vertu, dit
Belisaire; et tel est l'avantage des moeurs
d'un peuple civilisé sur les moeurs d'un
peuple qui ne l'est pas. — — — — — —

le but de nos armes; c'est la paix après la victoire, et la félicité pour gage de la paix. —

At Examen Artium er noget uvimeligt, magegelfuldt Slutrinus væsen, som kun staaer sig fordi det ved Bruger har faaet et Slags Hævd har vær et og er min Mening jeg sætter f: Ex: følgende: Jeg kunde faae en Opgave i det danske Sprog jeg skulde besvare jeg begyndte den men efter min Plan bliver den meget vidtløftig, hvad jeg skriver er ~~godt~~ man man erkjende for godt, men den fastsatte Tid er udløben saa at Opgavens sidste Deel bliver være sammentrængt ved den forholdsmæssigen bunde være, hvorledes vil man mi bedømme dette: Hvad jeg her skrevet helstaaer man er godt, men af det Document man har for sig har man al Grund til at troe at Planen er forfeilet. ~~Præfect~~ Dommen beroer her upantvivleligen som forskjellige Dømme om Tingen og Erklæringen om min Dueligheed eller Ikkeldueligheed afhænger deraf. En vil dømme Dueligheden efter Planen, hvorledes den er udkastet en anden sætter Dueligheden i skrive godt. i Ordets egentligste Forstand. Skulde saadant noget indtræffe med mig troer jeg at jeg til Slutning vilde ræent ud skrive min Mening at jeg vil nidste hvorledes Planen skulde være men at Tid nægtede at fuldføre den som jeg var begyndt.

Onsdagen d. 2 November

I gaar Eftermiddag Kl: 4–5 forlad jeg min gamle
Vert Zapffe og tog ind til Frue Grønvold
mindst havde jeg troet at jeg ved at forlade
min Hjørnestue hos Zapffe skulde finde at
jeg ligesom forlad hvor jeg meget længe
havde levet, det var jo kun dag en
14 Dages Tid, men alligevel var jeg dog
allerede saa hjemme der at jeg følede
en stor Forandring i gaar Aftes paa
mit mige Værelse, som dog alligevel er
langt hyggeligere og alt mere nitide-
ment. –

Vagemanden og Schauverne tømte min
Pæng aldeles og drog af med mine
halve Daler og femten eller tretten,
som jeg rigtig nok havde sparet til
det Brug –

Ved Middagsbordet som jeg for første Gang
havde den Fornøielse at besøge i Dag
herskede først dejbeste Tænshed indelig
fandt en af d. Herr Officierer, som
høre til Taffelet det klagest at
slave ind med at Par Ord. Herr
Baronen maatte trække paa Vagt,
som den der var nærmest ved Haanden.
Dette Emne forfulgtes indtil den
violette Velling tillemed Fljudrene
vare expederede. –
Om Eftermiddagen gik jeg ind til Conrei-
tor Aabert men fandt ham ikke
hjemme i samme Rijk tog jeg et Trip

hen paa Posthuset og hørte til min
store Glæde at et Brev fra Bergen
til en Amvetz var allerede afleveret
til Posthudet som boede i Lakke-
-gaden anden Dør paa høire Haand,
Jeg opsøgte Lakkegaden i en Skids-
-pøl fandt anden Dør paa høire
Haand, men Tøglen var allerede
flyt ud; feldigaiis ~~traf~~ greb jeg
ham ~~og hørte~~ Flugten og hørte at Brevet ~~allerede~~
var afleveret til Hoppe. Jeg
fandt det alligevel klarest ei at
gaae selv hen til ham, da jeg ham
muligens kunde haat Omkostninger
~~[illegible]~~ ved Brevet og jeg ingen Penge
havde at betale dem med. Bud~~et~~
maatte altsaa i Gang og bragte
mig Første Epistel fra Hembyg-
-den; hvilken kunde besvares omtrent
som saa:

Der herskede et stort Mørke,
og see der kam Lys, hvilket
mine Venner bliver at tage gantske
egentligen, saasom jeg ne tap
sad i Mørket og maatte have
Lys da Brevet kam. Skulde
jeg ~~kamme~~ nogensinde i den Kribe at

~~Lijdelijke poetische kunde en~~ zijn poetica
maakte ~~de~~ zedbrijde zijde Kruitmus-
Oud, ~~Skal~~ verdeel nok naar Skrift als
tijdschrift ~~uit~~ — Mus — Ast Tijd
vi har andet nie at bestille:

Pro Primo Kjære Broder, ja'n det nemes
Du ned, Sæter andet end naar Du
~~paa de Kjøreture~~ ~~Kjøre~~ ~~Kjøre~~ ~~Kjøre

6. Posten faaes blæse i Guds Navn, det har I godt af ikke sig, men Brevets har bok endnu ikke 2 faalt Øyr — Du faaer nok vente heelt om heelt, thi jeg formader det først ankommende.

7. Den Konow sin Mage kan nu heller aldrig være i Roe, hans smertel indrende ~~[illegible]~~ Hum, bruges piller ~~[illegible]~~ faae ikke en gang Brigt med den.

8d: Skidt for Nobaben
Skidt for Hugo Gratius.

9d: Jeg kunde vel tænke at Lunets ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ gik fra Mdn O til Madam P: Mer kanske ~~man~~ for Nyehedens skyld til Jomfrie Ke: —

10. Gamle Dani Kertsen Fred være und hans Stov og Cængeforinskt Roe for Parykken, hvis Sikker, hed han selv saa tappert værvede for. — Schultze blier paa en Kar Hang i Hummelen, hvor man ei bruger Barbeerer og han behøver Penge for at dri Kke sig ind i næste Hiimmel.

~~Thran~~ Mathias Thran Berg.

Et beklagelijt Tal for Staten, det
skulde ~~ellers~~ ogsaa gjøre mig ondt
om Sylow ~~under~~ medens Executionen har
havt sin Lunns, da Tumulten vist
nok har brugt ham opfra Betten
i Bagstauwen, endnu vere om han
var Kommen saa langt i Düsen at Peten
var ~~[illegible]~~ strattet af Munden.

11. Det er ellers mærkeligt Du siger der
er mavert paa Nigt, og mig afgjøres
det er en gaaskle rige Methode at
farer i gjennem Vinduer til Himmels

11. Hvor mange Vager fik Hermen
van Tanguw – end Melkepetter? –
Eike sit var ved superbe som
sædvanlig.

12. Ja sagen, ja du rette Gutten
Det er med ham som med Marte
Lande jere sin Rømamber.
Men hvad gjør vi alvorlig talt
med ham?

13. Om Tsiserne mon Du spørge flittig,
~~[illegible]~~ underrette mig der om ~~Dem~~,
om du er skulde faae Leilighed
til at sende Dem.

14. Det hadde ret vorre saa skjønt
havde ham John Thoresen kommt
til mig. –

15. Tak kjære Lydia. Gid jeg stedse være
en Broder der forstjener din kjærlighed

Fælleds Tvelelser, fælleds Idrætter
ordnede stedse at vi begge vare
de samme Kjære Forældres Børn.
En Paare – endmiflere naar I
sætter mig midt iblandt Agent
og Malene Johan og Fillheman
og lille Lydia, som kanske af og
til blabrer Pettefaboe. – –

– – – – – – – – –

Brevene har jeg nok ei ingang
skrevet om i ~~mit~~ min forrige ~~Adres~~ Skrivelse
til Eder, som lidt agted jeg det
byrdefulde Kram, det er alle
besørgede, i som Henseende var jeg
heldigere end Carlsen to saamede
han, af hvilket det ene indeholdt
Penge, men som dog havde været
som klagt at vandre til Eiermand
Eden ud en hans Vidende, hvad
det andet angaaer, saa nøier
han med at troe det var et
Fillebrev, som han skulder det. Ja
det er en Patet kan I troe, nok
en Ædeanei dotte: Der var tilbage af
Reisen naget Chocolade, som Cam
i Bamben hvilket jeg tog ind til mig,
men Carlsen var i ulle seen dengang,
Dagen efter Ankomsten havde jeg ham ind

for at kræve sin Halvdeel. ~~De~~ skal
have det alt, svarede jeg, saa har
Detil to Dage i stedet for til een.
Vi er de bedste Venner af Verden thi
man kan aldrig blive vred paa en saa
sedat Mand; og han sels tanlerhvad
man siger.

~~Tys! pianno pianni~~ sino
~~Straf-Kaptainen den tyk Ke ---~~
~~tys lei endnu sagte Brormand~~
Straf-Kaptainen
Den tyk Ke Djævel paalagger Leie
Tys! sagte! Pianno piannissimo
Disse Gutter som trækker ind i
~~For hvit, For hvit Brormand~~
Straffen og kniper Misskaten der
indvoende Nave um zu vögeln,
ere saa Gud ligt at betale
Leiken

Konaens Regning accepterer jeg om
han nu at og andet sted skuld. han
sagt, saa og nu Belobet ei saa
hvit, og lidt x Rentern man han
jo have.
Herund ender min Tales ~~[illegible]~~ første
Deel og om Gud vil saa begynder
i Morgen den andeu. I Forbigaaende
man jeg giøre ~~den~~ Bemærkning om stedets Vægter
som deres Vaarelen netop nu sætter mig
paa. Tænk engang de har Alle et årligt Vers
men ahne Hör Vægter hör, Klokken er slagen Ni

Og ditte raabes i de Krasseste Vægteraccor-
der først begynder Di — Lydia! —
hælt nede paa Bassen ~~Dy~~ andernæ
paa ene engang paa fjerde Finger
paa Quinten. —— Torsdag d: 3 Novembr
Jeg bringte anemfor Forlæstelse af Brevet det Ord Kræs; hvil-
ket bringer mig paa en ~~Par~~ Anecdote
om Claus Reimers; som ideligen bringer
det Mundhæld: O Gud, hvilke Krasse
Ideer:
Clas, som stedse har været Troens
iærige Forsægter var godt bekjendt
med en Student Kjerschom, en mig
sunk Mand, der her blev Damarnes
Yndling og forfaldt til Udsprevelser
det endte hans Dage. Paa Sygen-
sengen vilde dog Clas besøge
sin Ven for om muligt at bringe ham paa
Omvendelsens Vei og redde hans
Sjæl fra Synd fra Død og Satans
Rige. I Forstningen var vel Kjerschom
stiv, men for Loiers Skyld lod
han som om han gav Clases
Formanings Gehør og udbrød endelig
Ak Reimers hvor Du har rørt mig,
Takket være Gud som forte dine
Tjed til mig arme Synder, men
een Bøn har jeg til Dig, som
Du maa lave mig at opfylde:
~~Ka~~ Hvad er det min Ven, Hvad er det

gjentande Clas med sin dybe, ærværdige Stemme.
Jo Seer Du sagde Kjerschow. At Du i
Himmelen kommer at sidde hoiere end
~~jeg det~~ mig det forvisser din Vandel
os om, men Kjære skulde Din Plads
blive lige over mig saa beder jeg dig
om et, ~~Saa Du maa lave mig at~~
~~holde~~, Kom med det Ven Sukkede
Clas: Det er at Du ei paa drite
paa mig. Men da blev han i en Skik
~~Skulde i sin~~
~~Clas~~ fægtende med Armene lob
han ud od Døren: O Gud hvilke
Krasse Ideer, Nei hvilke Ideer! Det
er forfærdeligt.

Nu kommer mit Brev som
er det attende:

Endeligen er jeg kommen i min faste Boepæl,
og jeg haaber, ja ~~endog~~ efter hvad jeg ved
et Par Dages Omgang kan dømme er jeg
endog temmelig vis paa at jeg vil befinde
mig vel her: Mit Værelse der i flere Hensem-
ider ligner vor Ammestue, men er end nu
mere pyntet under ud mod en lidligt meget
sagt Gade, Toldbodgaden, saa at Udsigten
er aldeles upaa klagelig, nu ~~under~~ giør vi ~~Ondt~~ ved
Vinduer, hvoraf der er hvende, omkring og
betragter Indsigten: Af Quadratmeldhold Slutter
jeg min Resoluts er af Størrelse som Amme-
stuen, ~~Baggrunden har~~ smukt betrukket
og malet, som Ammestuen, Gulvet som hos
Oppenpus. Længst i Baggrunden har vi Indgangen
til Venstre paa hoire hanad har vi Omnen

med tilhørende Kamin — Anm: Kaminen
man ei forskrække Eder, da der ~~gaar~~ er Jerndør i
Muren — Bag denne Kamin som levner
et frit Rum har jeg et lille hukke som
bengttes til Klædekammer. Oquidligen Forn. Ovnen
paa høire Væg har vi Døren indtil Fru
Gronvolds Sal. Nu har I de faste
Punkter, naar I hertil tænker Eder
pene Gardiner, pene Møbler, Sopha, ~~som~~
paa høire Væg imellem Døren og Vindiet,
Thronseng ~~paa~~ & til venstre med rent
Sint punt Linnet Saa ~~under~~ kan gjøre Eder ~~I mik~~
et Bevel ~~der~~ mit Kabinet ~~jeg har Grund at befinde mig vel.~~

— — — — — — — — — — — — — —

fortsættes.

Det Fruegronvoldske Taffel skulde
vel ikke blive mig for stivt?
Det er mindigt kun forend vi blive ret
kjendte — En gammel Mand, som hidindtil
var mig ubekjendt, og omhuem jeg alene
vidste at man benævnte ham, saavidt
jeg troer Krigscommissair eller — Raad
Flor blev i dag opdaget som en
Broder af Frimm, Lieutenanterne
hede Petersen og Lange og Studere med
Høiskolen har ~~Nu Staar~~ Endnu er mig
ubekjendt af Taffelpersonalet en lang og en kort Jomfrue
samt en vakker liden Smaapige. Den lange
er taalelig ~~men~~ dog ~~[illegible]~~
har hun naste ~~[illegible]~~ Manoeuvrer ~~[illegible]~~ med
Hovedet, som ei hører hinde selv til.
~~Saa~~ Jeg hører man har Harpespel og
en taalelig god Discantstemme derinde,
og saavidt jeg kan erfare igjennem
Veggen, saa ~~hører~~ kan det vok alt

fra den Lange. —
Efter Maaltidet var jeg hos Aubert, og
hørte af ham at han Tirsdag havde været
hos Frue Grønvold, men at jeg endnu
ikke var kommet der, han vilde været
igen men var ei i stand til at hilske
Fruens Navn. Han er sikkeligen brav
Mand. Tirsdag og Fredag fra
12–1 skal jeg gaae hos ham og
begynde næste Uge. Jeg sagde ham
hvorledes jeg havde det hos Helmbøe,
at jeg stadigen havde Stil, men
ellers læste paa egen Haand og spurgte
ham naar det var noget i det ene
eller andet jeg ei forstod, og han vil
vi ogsaa skal tage det paa den
Maade; De kan kun spørge mig naar de
et og andet steds trænger til Hjælp og
hvad Commentarier og Bøger angaaer
saa behøver De kun at sige til saa skal
jeg skaffe Dem. —
Den sildige Spiseskid ~~Hjæler~~ bedrager
mig for en Deel af min Tid forende
jeg bliver vandt dertil, dog troer jeg
det maaskee vil blive endog bedre end
den Bergenske ~~[illegible]~~ naar jeg forst
kommer ind i det, da Formiddagen,
~~bliver saa meget længere~~ paa hvilken
man sædvanlig er mindrest til Arbeide ~~bliver~~ saa
meget længere. —
Fortsættelse af Brevet.
Mit Bordselskab 8 Personer i alt er saamen
ret hyggeligt, noget stivt er det vel endnu,
men jeg mærker dog at naar vi afog til kommer

i Passar ~~[illegible]~~ det ret brav jeg haaber
derfor at Etiquetten skal gjøre sig naar
vi blive bedre kjendte med hinandens.
Da Jim har lært at kjende mine fire
Vægge m: m: saa ~~[illegible]~~ hører vel til
for Copplethedes Skyld at ~~[illegible]~~
fremstille haad der surrer om mig
af Levende.
Frue Himsmederen, Sepsonnerer jeg
som Staal Sigs, at være en Kane
paa vogen og tredive, meget smild
ligesom ikke vigtig men tabr ret
formiftigt nærmest i Forbindelse
med hende Staaer en gammel Mann,
maaskee hendes Broder. ~~Han har~~ Som
jeg troer er det en Krigsraad eller —
Commissair Flor, og har været eller
er beskiddende i Drammen. Han
er en Mand der har læst noget
~~[illegible]~~, som han ~~er~~ af og
~~til~~ mere med.
~~[illegible] af og til~~
Saa har vi to Jomfruer, en lang
og en Kort. Den lange er taalelig
dog har hun nogle Manoeuvres
med Hovedet, af det smægtende
Slags, og som ei synes at høre
hende selv til. Der er Harpespil
og en god Discantstemme inde
paa Salen og saavidt jeg kan
erfare igjennem Vægges Kammer
det nok fra den Lange. Den
Korte er mindre betydelig, men

Kanske hun er den bedste naar vi seer
til — — — — fortsættes — —
— —

Hen paa Aftenstunden var jeg oppe hos
Hoppe, jeg læste hos hans nogle Epi-
grammer af Welhaven over Verge-
land, meget vittige. Vi talte om
Welhaven, da Hoppe spurgte mig
om jeg kjendte noget til hand, jeg
fortalte da om den hemmelige
Understyttelse ~~han~~ hans Moder
og andre havde fortalt mig
han havde her i Christiania.
Det skulde vel Mlle ødre Stats-
raad Treschow sagd. Hoppe,
thi for Syv Uyers Tid siden
var Hoppe i Selskab hos Tre-
schow, hvor Welhaven for
første Gang var indbuden,
Statsraaden proponerede
hans Skaal som første Gang
i hans Huus og syntes
at dvæle meget med Welhaven,
det glæder mig for Welhaven
at en Mand, som Treschow
viser han Opmærksomhed. Men
han er et godt Hoved, kun hans Arogants

Han besøgte mig egaas, vi Kjævlede-
vel, men vare dog af og til enige.
Jeg hørte derappe ogsaa at den
Flor, som er ~~har~~ Frue Grønvold
er Krigsraad Flor, der engang
spilte Rolle paa Storthinget,
han skal Mers vare (hvad man kan kalde) en ægte De-
=magog, han skal ikke vare no-
=get agtet i Christiania. Han er
Redacteur af Folkebladet, sagde
Hoppe, jeg formoder det er Stats-
=borgeren. —
Carlsens Broder der nyeligen blev
Præst skal vare en stor Poten-
=tat jeg bemærkede da at
min Reisekammerat var
Aands-beslægtet med ham,
~~har~~ Hoppe anførte det besynderlige
ved denne Leilighed at alle Sømme
vare venomie Kegler, Dattrene
derimod gode Hoveder, men gansle
naturligt Faderen er en Poten-
=tat. Moderen et godt Hoved.
Faderen skal Mers platte sig
godt til Himsbehov, da han
har noget Mutterwitz og er en
moersom Selskabsmand. —
Hoppe fortalte at Baron Wedel nok
søges sin Afskeed —

Jeg betroede mig i Dag en Opvarter med
Navn Andreas, han skal have 1 ort 12 sk
Maanedlen —

Om Aftenen tvang i sammelig høi Grad
mine spilede Harpe ind- hos Fruen,
med der ind nu mine angreb mig, jeg
tog Psalmbog, den vittige Samtale Aftenen,
for en mindelig af samdrive Grillerne,
kun hjalp dog ingen, i Seng da der mindre
lagde jeg mig ret Forskrem: sammelig tidlig,
Natten var meget urolig, jeg tilbragte den i
bitter Frygtelig Drømme, men ingang Stemme,
der jeg Stemmens Vittighed har paa Overhaand,
Ha jeg mig ude af min egen Datter - hvad
mon mine Naboer, Lieutenantorne Lange og
Pastorsen tænke om mig? — Disse Drømme
indskatte Haab. Legem og Sjel —

Fredagen d: 4 November

Jeg bestemte mig igaar Aftes til Kl. 3 idag, men det blev Dag i Formid
Kl. 6 ½ i mindelighed var det dog meget
bedre med i Nat Morges —

Brændt Forskab

Jeg havde Kaffe grundelige Forsøgte med Kone og
Lille overdrevne mindre Smaapiger, men Gud har
Lyst stemme hvorfor jeg i det hele Kone den
Alder — Jo unge, pyntelige Leutenantkoner tiltrænge
mig: Pastorsen og Lange, jeg lider dem godt med Hjertet
de mindre mig selge mig naar jeg skal leve med
dem. Gode Kaffe Forsøg paa en Gudsfare, hvilken de
tage Forsøg Forsøg Forsøg

58

besøgt den paa deres ~~Vaerelse~~
Endelig Slutter en Søn af Capitain Huf
Truppen, han gaaer paa Academiet
En Maane, Namens Kaltenborn, bliver
ei at anføre da han ei hører til de Stackige
Planeter, men kun som et Værlys ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ in Aften intog, som det synes
interimistisk Huffs Plads.

Af mærkelige Eller i det mindste sør
~~[illegible]~~ Personer har jeg lært at kjende
en og anden siden jeg sidst præsenterede
Eder, Baronen —
Digteren Bjerregaard ~~[illegible]~~ fortjener
første Plads. Han er hø, har en god Bygning
men synes at tænke paa Intet mindre
end at gjøre Fagen derimod. Ansigtet synes
mig ei er smukt, men Øiene ei uefne,
~~Haaret~~ udet sorte kruset. Haar synes han
ei at vise nogen Opmærksomhed, saaledes som
han hærken i den eene eller anden Henseende
arbeider paa at he i mindste Maade at
gjøre Vind eller have sig. Men han er
da ~~[illegible]~~ saa tør at det ubetydeligste
~~[illegible]~~ i hans Mund man vækkes Latter.
Blandt andet talte ei om Avisnyheder,
hvilke han saa en passant synes at
tage med uden selv at opspore dem.
Man fortalte ham at Hertugen af
Cumberland af Pøbelen var trykket ud
af Vognen og sølet i Rendestenen: Der
fik han Beaf med Sans paa, sagde
han ~~[illegible]~~ tørt og med en Mine
saa alle maatte lee. Hertugen af Welling-
ton skal være hængt in Effigie (s: hans Billede)
bemærkede en Anden: Nu, sagde B, saa

har han da Tid ~~til~~ ~~fole~~ at lave sig selv til. Da
Kunteguts effairen kom han Bane propo-
nerede en af de Nærværende at skrive et
Heltedigt over ham: Ja ~~[illegible]~~ sagde
B: det er Eenne værdigt den store Wergeland
Da man burde opfordre ham i Morgenblatet
til at skrive en Kunteguttiade. og saaledes
~~[illegible]~~ kom meget mere fra ham
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ men
altid udtalt med ~~[illegible]~~ storste Pflegma.
Collaus, som Skrivet har skrevet Brandts
Vita i Hermodes, er den samme om hvem
man engang hørte at han forte ret et
Friskleben her i Christiania. Han er nok
en Mand paa nogen og tredeve Aar,
~~[illegible]~~ har et smukt Udvortes og holder
sig cavalleremint, dog uden Vind.
Tilfældigvis har jeg ogsaa sat Cpt: Rished,
Assessor Bechs Svoger. Jeg synes han
saae mig noget ~~[illegible]~~ besynderligud,
men han ikke skulde lugt sig paa
Flasken, jeg synes Næsen saae
mistænkelig ud, men jeg beskyldte Lugt
fra ikke Mand og har heller ikke
hørt noget.
Om min Vertindes Brodre har jeg sidde hørt
at det er den bekjendte Krigsraad Flor fra
Drammen, som engang spillede Rolle paa
Storthing, han skal her være i liden Anseelse,
En fortalte mig at han er Redacteur af
Folkebladet (maaskee Statsborgeren) og at
han har meget Cammers med Hr Wergeland.
Af Udvortes er han ~~[illegible]~~ lille og uanseelig,
omtrent som Conditor Legler eller en
lignende. —
Af Baronens Sag troer man der Intet haaver
Vagtet det er meget agtede Mænd der sidde
i Commissionen. Men Folket her gjøres sig

med ungen Uvillie imod ham. Forhørene
holdes offentligen, men jeg har endnu ikke
havt Tid at være dem. En af hans
Adjutanter, en Lieutenant hvis Navn jeg
nu ikke erindrer, men som man sædvanligen
sidde Slaget d: 17 Mai kalder Meenederen,
blev forhørt en Aften; ~~da han~~ ikke alene
under Forhøret skal man have givet
ham Albuestød, men endog da han
skulde gaae ned at Trapperne blev
stødt ned at dem. Dette mor jeg
dog ~~ber~~ anmærke jeg kun her af Hørensagen
saaledes og at en Artillerie Lieutenant
Ström fremsøgen skal have, bevidnet
at Slaven blev saaledes behandlet at
man maatte være et Umenneske for at
blive roelig derved. —
Paa første ~~Dag~~ Forhør forlagdes Baro-
nen en heel Deel Græstioner om Forand-
dagen og skulde haae ligesaa mange
om Efterandagen. ~~Bl~~ Tampene beleve
da ogsaa fremrakte, — hvor argeligt —
og forsigtede — jo det er en net Sag —
Baronen skal imidlertid have erklæret
at det er de samme han erholdt fra
sin Formand General Schilling. — Man
kunnerer her over at ei General chirurgen
~~har~~ tidligere ~~at~~ har forbudt saadanne
Straffe redskaber, jeg saa ei om han
har Ret dertil; men har han endog
Ret, saa synes mig han ei kunde
klage forend Anledning var.
Man sigs Mers at Baronen vil
søge sin Afskeed. — fortsættes.

Jeg solgte til Zapffe endel Victualia til Beløb
2 Spd 54 ß.

~~Hr~~ Johan Welhaven, som jeg besøgte, formid-
dagen interessant. Vi talte om Phenol-
gien jeg yttrede min Mening at Naturen
manskee ogsaa i Formen udtrykke Sjelevarme,
hvilket jeg ei finder usansynligt, men ~~den~~
paa den anden Side troer jeg at vi mangle
den sine Følelse, hvormede at udgrunde
Naturen paa disse dens hemmelige Spor.
Johan Welhaven troede ogsaa at den inde-
holdt noget, men at den som Videnskab
betragtet slet ikke deier. Den er lutter Empirie
og som saadan bygget paa Erfaringer alene,
disse Erfaringer maatte gaae i det Uendelige
for at nogen Theorie kan bygges derpaa,
saaledes resonnerede han noget nytigen.
Jeg gaaer endnu videre og troer endog
at Theorien aldrig kan bygges paa Empi-
rie, thi Erfaringer er de enkelte Momenter
af Livet, som det vilkaarligen aldeles
tilfeldigen yttrer, og forudsætter ingenlunde
at jo ~~modsatte~~ Principer for andre ofte
modsatte Evner i Naturen skjule sig,
anmeldsjonte de ei yttre sig, Erfaringen
bliver stedse ufuldkommen og upaaledelig,
~~da den min Kilde~~ og lader stedse Specula-
tionen i Uvished.

Om Bechs Forlovelse med hans Søster hørte
jeg til min Forundring følgende:
Bech med som Barn meget godt i Welhavens
Huus, hvor alle godt kunde lide ham undtagen
netop Møren. Ikke desmindre friede B. til hende, og
da M: fik Brevet kom hun jeg troer hun
var Rød indtil Hovetaaen indtil mig sagde
W. med Brevet, udtrykte sin Forundring og tillige

sin Uvillie over dette, som hun ei ret forstod,
da hun dengang endnu var saagodt som Barn
Johan sagde da at hun øieblikkeligen maatte svar-
derpaa hvilket hun ogsaa gjorde. Mdn. Hjortdahl
hos hvem Beck dengang gik fortalte da hvilken
gik det var at see Beck, hvor mer Tilbagetøget
med en Kurv gik hans, men Welhavens kunde
naturligviis Intet gjøre, ~~ikke~~ uagtet alt dette
udspredte ~~da~~ altegivel Beck at han var for-
lovet med M: Welhaven, naar man i Tel-
skaber i Skaalerne gratulerede ham dermed
tukkede han o. s. v. Efterat ~~dette var~~
~~[illegible]~~ Johan Welhaven var
reist til Christiania ~~gik Beck~~ begyndte Beck atter
at gaae hos Welhavens, foregav at Johan
havde paalagt ham at helse fra ~~[illegible]~~ ham,
samt at de havde aftalt at han skulde
læse med Ernst. Han blev alt mere og mer
paatrængende gjorde atter M: Tilbud og
hun i sin Nød skrev til Johan, som svarede
at man skulde jage B: paa Døren, et Brev
paa Fr til sine Sæder fundte jeg dem sagde
Johan og jeg var saa opbragt at jeg fast-
hande beslutte selv at reise til Bergen
for at fare ham fra Huset. Ikke des-
mindre ved blev Beck ogsaa for triede
endog med at han vilde gjøre Ende
paa sig om hun ei svarede ja. — Wertherske
Griller, ~~[illegible]~~ hemærkede jeg — Efterat B: kom til
Christiania sagde han endog til Cammer-
meyer at han var forlovet med M: og
i et Besøg hjemme hos sin Fader erklærede
han det, man drak hans og M: W:s Skaal
over Bordet, men Maren Evje som var
mervørende erklærede det for Usandhed og
paastod at B: falskeligen foregav denne
Forbindelse. Saaledes har aldrig Partiet
været pretænkt fra M: Welhavens Side,
men J. troer at B:s fulde Plan har været

Sonderung ab bringe das: Volk einmüthig und stark
kann jeden dieser Mordanschläge mächtig Schutz
Schutz zu geben kann, jeder ungerechte Gewalt
Gebot.

Herr W. Jones ist Pastor Bodagens Portrait
sein Lehrer [illegible] hände zugeeignet. Das Gedicht
geht —

Sangmeister Friedrich Schirbel, und seinen
Einhundertsten Geburtstag, [illegible]
[illegible] Portrait auf —

Herr Lehrer Hansen bittet Gott um Segen
seine Schulbesuchungen. Portrait und
Schulbuch vom Schulbuch. Pastor Bodagens
Portrait [illegible] Schulbuch. Pastor
Schulbuch [illegible] Schulbuch
Schulbuch [illegible] Schulbuch
Schulbuch [illegible] Schulbuch

64

Wergeland, ~~Disputerne~~ han har lovet han
at Succes hver Loverdag. Disputerne ~~gaar~~
~~dag~~ foregaae i Studentersamfundet og
Samfundsbladet, men det forsikrede
Johan Welh: mig at disse Wergeland
affentligen tillod sig Grovheder
saa skulde han i Morgenbladet
have sin Rasen. —
Vi maae oftere tales sammen sagde
han ved Afskeden, jeg forsikrer Dem,
De er den eneste Bergenser af hvem
jeg saver noget ordentligt at vide,
vi talte ogsaa i Dag sammen om
mangt ~~[illegible]~~ som formeendigt
angik ham og hans, som hans Moder,
Lars hans Søster og fl: — Lars er
klærede han for bizzar i ~~[illegible]~~ mange
Henseender. ~~[illegible]~~ Steentrykkene i Lars
Pigeie huggede han fælt paa, da ere
jo som vare tegnede efter noget
der var skaaret i Træ. Jeg maatte
da tilstaae at dersom Bogen var
skrevet for Populus maatte Tegninger
være mere naturlige for at man lettere
kunde opdage at det var Dige man
havde med at bestille, for Vidn-
skabsmanden træer jeg derimod Tegninger
ikke behøver at være saaledes beskaffne
han søger noget andet i dem, som
for ham maa være udsiget, men som
i mere udsorte Tegninger ofte vilde
dølge sig.
Jeg vel oftere gaae til Velhaven,
vi sladdrede bort 2 Stiv Timer med en
Pibe, men de gik som et Øieblik.

I Dag gik det godt deligt med Middags-
bordet, jo jeg haaber det skal falde ud
som jeg har spaaet. Jeg hørte til
min Forundring, at det er Smaapigen
som bande Syngen og Spiller paa Harpe.

Welhaven skrev til Sars i Anledning af Forlovelsen
med sin Søster. Fær vel med hende, thi hun
er blod som Leer, men dette bliver haardt naar
det udsættes for alt for mugen Ild.

Søndag 6 Novemb.

I Handelen bestaaer den Eens Interes-
se i den Andens Skade, det er en Sandhed
som er uomtvistelig og stadfæster sig i
den reeleste Negotie. Videnskaberne deri-
mod er et rügt Kildevæld, som voxer
jo mere man øser af det.

Mandagen d. 7 Novemb.

I Lovendags var jeg oppe hos Esmark
og saae der Tæderens Laboratorium.
Esmarks Søn Lauritz har havt
den Fordeel at have kunnet
være paa Tauer mere flere Reisende
Naturforskere som have besøgt
hans Fader, saaledes har han ålterde
som Dreng reist med Botanikeren
Smitte. Han fortalte at Tæderen
Smitte, Flor og fl. tilligemed han
være paa en Tour til Kongsberg
en øsende Regn vædede dem fra Tap til
Taae, men Smitte var ikke desmindre

lige munter og saasnart de kom
ind i en Hytte, slog han strax
sin Skindlue i Gulvet, og gjorde
allehaande Narresteger derund.
Berzelius var en noget tyk men
ellers pæn Mand, han brugte
bestandig af de røe Lommetør=
=Klæder om Halsen. – Wahlenberg var
meget stille og beskeden. –
Brogniard den ældre og Sønnen
har han ogsaa været paa Tours
med, Tiedren var en lille gammel
munter Mand, Sonnen meget
smuk. De velle gjerne tale
Latin, men da Esmarc ei vaved
sig derpaa, hjalp de sig med
Franskes som de kunde. –
En Læge Trentepol, som har
været Skibslæge til Ostindien
kom ogsaa til Christiania. Han
spurgte Rathke om der ingen
var i Byen der interesserede
sig for Entomologien, hvortil
denne svarede Nei (Rathke er, vel
at mærke, ingen Velynder af L: Esmarc).
Dagen derpaa var Trentepol i Selskab
med Professor Esmarc, og idet de
tale om Naturvidenskaberne fortæller
Trentepol at han fornemmelig interesserer

sig for Entomologien, spørger og jan
om der ingen var Chr. som samlede
Insecter, hvorpaa Esmarc straxnævnte
sig Søn, Dagen efter besøgte han
~~Jens~~ Lauritz Seer han Samling og
de gjorde Excursioner sammen. Men
noget af det Trentepol meest havde at
orindre var at Lauritz burde gjøre
en Tour til Kjøbenhavn. Trentepol
reiste over Ringeriget til Drammen
eller et af de Steder for tage ved
Dampbaaden, paa hvilken Tour
L. Esmarc følgte han et Stykke
ved hans Tilbagekomst lave heldig,
-viis hans Pantefærdig for at reise
til Kjøbenhavn og han tog ved.
Han kan ikke nok som beundrer Sam-
-lingerne i Kjøbenhavn blandt andre en
Westermanns som ikke alene ~~for~~
Eleganzens Side ~~[illegible]~~ udmærker
sig men fornemmelig for Complette-
-dens. Der er Snedebeller som en Knyt
Næve. — Han lærte nøre i de C
Ugen han var i Kjøbenhavn ved han
havde lærte i alle foregaaende Aaringer,
saameget indhøstede han ved at læsne
Werker excerpere o:s:v: efter udmærkede
det Classenske Bibliothek sig, Wester-
-manns o: fl: —

× Johan Welhaven besøgte mig i Dag, min Hjeppe paa Bjerget maatte han tilstaae var god. —

Han fortalte følgende Anecdote fra Hysings Studenterdage: I Bjen var en Mand ved Navn Matthiesen, en meget formuende og saaledes anseet Mand, men uagtet dette lagde han sig paa Smørspeculationer, hvorfor man kaldte ham Smørhaaken, uheldigviis faldt hans Vei dagligt forbi den forrige Regeng for Studenter og saasnart disse saae ham lød det fra alle Kanter Smørhaaken, Smørhaaken. Mandem opbrøiste herover og anklade dem for Platon som besluttede at tiltale dem derfor, men Studenterne som igjennem Platons Sommerhavde faaet dette at vide, faaer fat paa en Hund og kalder denne Smørhaaken. Alt var saaledes bredt til Platon kom paa Regengen, og snarere træder han ikke ind ad Døren forinde Hysing begynder at raabe Smørhaaken, Smørhaaken, og saa kommer Smørhaaken, og Hunden kom springende. Platon stødsede og erklærede at Hensigten af hans Besøg nu var opfyldt

hvorpan han fortalte Klagemaalet.
Samme Mathiesen var paa Storthinget
hvor han havde indgivet et Forslag og
man læste i Barsenballe - auch
ist eine Proposition eingegangen von einem
gewissen Smierhagen oder sogenannt
Mathiesen; formodentlig har en eller
anden Skoier fra Christiania indberettet
dette. —

~~Mandagen~~ ⑤

I Dag sad jeg inde hele Dagen, var
kun et Øieblik oppe hos Hoppe,
hvor jeg hørte adskilligt om Smeespillet
Kundsen. Han var oprindeligen Muur-
-sand, men Enkedronningen eller en af
Prindsesserne blev opmærksom han og
han fik en Hofbetjening, her instruerede
han, for Spøg, Pagerne ved deres Comme-
-dier og spellede selv med, man blev
alt mere og mere opmærksom paa
herved og fik ham til Theateret,
her var han vel en kort Tid, men
blev omsider kjed af deres mange
Caballer, fogte sin Afskeed og
ved Velynderes Sammenskud fik han
sig 1500 Dlr hvor med han ~~begyndte~~
satte sig ved som Muurmester, et
Par Huse i Kjøbenhavn har han
staaet for at bygge, men efter
nogen Tids Forløb begyndte Fr: d:
6 atter at anmode ham om at

til Theatret, hvilket han ogsaa
gjorde og blev der til sin Død, Kongen
forærede ham ogsaa Fægen ved
Jægerspriis. Og ~~Prindsens~~ de Kongelige
Prindser gikk og bleve opdragne med
Kundsens Børn. Hoppe hinsker at
han en Dag stod og talte med
Ferdinand Kundsen, netop den der var
i Bergen, som da var Styrmand, idet
Prindsen kommer forbi, begge
tager Hatten af og Prindsen vender
Hovedet for at hilse igjen, da
han med et standser, gaaer hen
og tager Ferdinand i Haanden,
og spørger ham vidt og bredt, hvor
det havde gaaet ham siden sidst
de saaes. —

Lægerne ~~paa~~ i Kjøbenhavn paastod
at den Byld i Halsen Kundsen døde af
havde han paadraget sig i
Norge ved at synge i den friske
Luft. Denne Byld qvalte ham,
han var for Resten frisk til
sidste Stund og hans Munterhed
forlod ham ikke, blandt
andet fortalte Hoppe: I samme
Værelse, hvor han laae, ~~[illegible]~~ opholdt
han Søster sig for at ~~[illegible]~~ vaage,
hun havde en Sovestol hvori hun sad.
~~Da~~ ~~[illegible]~~ Som hun en Dag sidder og skriver

pou et Brev til Børnene om Faderens Held-
-bred, hørte hun rigtig nok det tilsted bag
Skjermbrettet, men troede at det alene
var den Syge det vente sig i Senge,
men pludselig en hører hun Tusset bag
sig, vender sig hurtigen og hun sidder
der andre end Kundsen i sort hendes
egne Klæder da hun selv sad i dybeste
negligée, og idet hun vender sig sætter
han hendes Fyær livagtigen op
og gaaer med en Dame disiant
Det er mig saftes Marie. Dette
var tre Dage førend han døde —
Han døde 1816. — 1825 eller 26 blev
Hoppe gift med hans Datter. —

Onsdagen d: 9 November.

Sad inde igaar Formiddag og udarbeidede
Stil til Conrector Aubert. Jeg var hos
ham for første Gang, mine Timer er Tirsdag
fra 12-1 og samme Time om Fredagen.
Ved at tale med ni saadan Mand erfa-
-rer man først hvad man omangler,
saaledes opdagede jeg at mid ni udstiltigt
staaer tilbage for mig at gjøre i Latinen.
Vi talade om Conjunctivet, og kom
saaledes at berøre Forskjel imellem
Uvished og Tvivl. Min Mening var
at Tvivl er en Uvished som ligger nærmere
en Tilbøielighed til det Benægtende, at det
saaledes ligger nærmere en afgjørende
Dom som hælder til Nægtelsen. Uvished der-
-mod ligger midt imellem, eller rettere sagt
gaaer fra det ene til det andet, Aubert
troede derimod at bygge Udtrykk var mere
synonyme og gjorde den philologiske Be-

-mærkning og tvivle kommer af tve = to, altsaa
at ligge imellem to. ~~Dette hverken~~ At disse
udtrykk ere synonyme, hverken troede jeg eller
troer jeg endnu.

Om Aftenen var jeg i Calas hos Rittmester
Sylau. I en ösende Regn, maatte jeg i Mor-
-ket ~~[illegible]~~ pakke mig ind paa Fæstningen
hvor han boer. — Af Udvortes ligner
Rittmesteren i eet og andet sin Broder
Lieutenanten men Næsen var en bedre
Snit, og nærmer sig Nebbefaçonen, Rit-
-mesteren er en meget pen og tillige minder
Mand. Hans Frue ligner bestemt et
Ansigt jeg tilforen har sat men jeg kan
paa ingen Maade komme paa hvem det
er. I Selskabet traf jeg blandt
andre Obestlieutenant Meidell, For-
-fatter til udmærkede Skrifter i Artil-
-brievidenskaben. Hverken i sit Ud-
-vortes eller sit Væsen lover Manden
just meget, ~~han~~ er lille, tyk og
Ansigtet paa ingen Maade spirituelt,
et godt Lag forsager han nok
ikke, og Syntes ret ~~at befinde sig~~ som
livsglad da han sad ved Spillebordet. —

Accorden med min Opvarter ~~[illegible]~~
maatte jeg igaar forandre, da paa
den første betingede Betaling ~~[illegible]~~ ud-
-blev aldeles, hans skal haved 2 ort 12 ß
Maaneden og meget er det da heller ikke
2 Skilling Dagen. —

Jeg glædedes idag med et Brev fra Lydia, hvori
laae et fra Sagne, tillige fulgte en Anviis-
ning fra Konow, som skal besørges skee
December. Hos Wardrum paa hvem
Andreas tilsendte mig en Anviisning blev
mig udbetalt 17 Spdlr:, det Resterende af
de 22 Spdr 106 ß skulde blive mig tilsendte.
Jeg betalte altsaa min Skyld til Lopffe
og gav Pigen tort: Drikkepenge, Kokkin
fik for Tobak og Lampeolie, Hoppe for
Dictionnaire abrégée, anne syntes mig dyr
nemlig 2 Spdlr: — Nu er saaledes al min Gjeld betalt.
Jeg var hinne hos Johannes, der fraf jeg Bøgh,
Wiesener og F. Møller, de fortalte mig at El:
Lampe har lageret hos min Wertinde Fine Grøn-
vold. Udgivet til Skosværte 8 ß

~~Dorsdag d: 10 November~~

Fredag d: 11 November.

Onsdags Aften var jeg paa Comedie
~~dette Kostede mig ½ Spdr~~
hvor jeg saae Christen og Christine
en dramatisk Idylle og derefter
Recensenten og Dyret. Dette sidste
blev meget godt givet. Balling
som jeg tidendtil ingen Lovtaler
kunde give, spillede meget godt
Botrykker Klattrups Rolle saa
og Jørgensen Ledermans: Gibelhausen
skullede jeg godt ved Trops Rolle.
Paa Comedien talede jeg med Carl
Christie om Carlsen, han klaged-
overs at han kun lidt var begyndt
at læse endnu. Jeg yttrede da at

jeg troede at Carlsen med sane sig
alt for meget til at staae blot
ved Examen og at han saaledes vist
nok vilde vise Flid, men han mente
han ei tænkte saa langt og at
han alt for meget elskede Mannig-
heden. Christen spurgte mig hvilken
Vei jeg vilde gaae ~~jeg~~ i mine Stude-
ringer, jeg yttrede da min Lyst
til Medicinen, men tillige at jeg frygtede
at Praxisen vilde kjede mig, da den
ret mig bort fra Videnskabens interes-
santere Deel, og at jeg saaledes
nok valgte Theologien, da ingen
fyggeligere Stilling kan tænkes end
Landsbyepræsten, hvis Otium desuden
tillader at dyrke Lyststudier, han
var mig med mig heri og anførte
at den bekjendte Lous fra Christian-
sand ogsaa et hult Aar lande
studeert Medicinen, men at han
siden netop af de Grunde, som
holder mig tilbage derfra forandre
og tog Jura.

Igaar d: 10 November sad jeg
inde indtil Kl: 4 jeg vandrede
da ud til Gammelbyen for at
finde A. Bagesen, underveis traf
jeg Fr. Voss, som lande at

ville besøge mig, han havde havt sig en
Spadseretour til Egebjerget. Bagefter
var flyttet til Mdr: Wang, hvor jeg
ogsaa gik hen, men fandt ham ikke
hjemme.

Onsdag glad dis jeg med Brev fra
Lydia, hvori
Jeg besøgte Jan Greve igaar og
talede der med Chr: Heiberg
Alle jeg taler ~~meget~~ med leve
for langt bellegere end jeg, men
saa have de det da heller ikke
saa hyggeligt. Jan G: havde
været fine Gange hos mig men
fandt mig ikke hjemme, han
vil dog komme igen for at
see hvorledes jeg har det. –
Vi talede om Welhamen, og J: G:
fortalte at han skal være meget
god imod sin fattige Vert, et
godt Træk og saavel paa Grund
af dette som meget andet troer
jeg J: W: har et godt Hjerte,
kun hans utaalelige Sund under
Tolk fra ham. – Prækenen Com-
formationssondag, hvorde G: var
mere en Tale end en Præken. –
En Sweiggaard, af hvem Welhamen
er Ven, skal Treschow gjøre Vesen,
og ofte tale med ham. –

Talen som Hansteen holdt i Stor=
=thing=salen i Dag i Anledning af
Universitets-jubileet skal have
været meget god, han skal ifær
have indledet den paa en godlidelig
Maade. —

Igaar Aftes, Selskab hos Frin
Grønvold, mensk: hendes Datter og
Svigersøn, en vis Lie fra Trondhjem,
man bruges her at feine Mortens=
=aften og vi havde saamen vore
Gjæs paa Bordet. —
Petersen fortalte und Bordet at
Barenenstein har forkastet to
af de ældre berømte Skribenters
Theorie om Antændelsens Hurtighed
i Kanonen, og selv opstillet en
som er befundet rigtig. Han
har saaledes gjordt Epoche i
Videnskaben og skal ogsaa være
bekjendt i Europa.

Caresen var hos mig igaar, betalte
sin 13 s: og fik sin Nøgel til Bommen,
som han selv maa lade hente hos
Zapffe. —
Ubetalt til Skomagerens 10 s.
Først idag fik jeg afleveret Brevet til Bøjesen
fra Reusch. —
I Dag fra 12–1 hos Antiert. Meste Gang skal
begyndes und Extemporalstil. —

Hele Eftermiddagen og Aftenen hjemme,
læste Lat: Gr: om consecutio temporum
siden Cic: de off: —
Bemærkninger under Læsningen hos Aubert
indskriver herefter i egne Collectanbøer,
saa og andre Excerpter samlede under
Læsningen —

Løverdag 12 November

Kjøbt til Johan Krohn Dalgas
Lærebog om Agerbruget Kostede
96 ß
Betalt min Opvarter 24 ß.

Søndag d: 13 November

Skomageren 60 ß. — 2 Pebekrudsere 12 ß. Oppassen
til Postbudet 2 ß. —
Hele Løverdag sad jeg inde og læste indtil Kl 3,
jeg ~~begg~~ tog da min Visitrunde og begyndte
med Lauritz Esmarc. Skolemedaterne kom paa
Bane og fra sin Barndom fremstillede E
os en Deel, i hvilke Wergeland og den siden
af sytten de Mais Tildragelser bekjendte
Leriche spilede Rolle. Leiche var især en
ester Spectacelmager ogsaa Wergeland be-
gyndte tidligen at lægge sit Væsen
for Dagen. Overlærer Flor, som en Tid
læste Naturhistorie i Skolen og siden
blev Lector ved Universitetet var i den
Mand jeg efter ~~mig~~ nogle tidligere
chorte Forhaabninger ~~Dan~~ havde troet
ham at være. Timerne gik sædvanlig
bort med Spig og Løier, Examinationer
vare aldrig at tænke paa, thi Gutterne
som kjendte Mandens svage Side, havde
stedse en Haben Insecter, Planter m:m:

som de til Tid og Sted præsenterede
Herr Overlæreren, saa at alvorlig Læsen
lagdes til Side for den Dag. Flor
tog Kasserne for sig selv, Oppenemrædede
dem, betrægtede et og andet Nyt, og
tog det til sig naar det saaledes faldt
kom ind Drengene fordrev imidlertid
Tiden paa bedste Maade, og begge
Parter havde saaledes mærende Under=
holdning. — En Dag beslutter Drengene
at modtage F. med fuld Musik, nogle
tage da Ildtænger andre Skufferne eller
andre Tarler og Brændestykker ~~og~~
og opførte ~~[illegible]~~ disse rigtig nok disharmonerede
Instrumenter i en ~~[illegible]~~ stor Instrumental=
musik som tillige understyttedes af
et vældigt Chor. Overlæreren stiftede
ved ~~[illegible]~~ Indtrædelsen men fandt alligevel
Ideen saa god at han bestemte hver Dag
at vilde honorere paa en ligende Maade.
det talrige Sangerchor havde naturlig vis
Intet derimod, og opmuntredes ved
F. hjertelige Latter til stedse at forsøge
sig i nye Compositioner. — Men Flor
var ikke disimmere slem naar han vente
den ande Side til, og kunde ligesaa lidt
styre sin Vrede som sin Latter. Han faldt
siden i en haard Sygdom som efterlod en
mørk Hypochondrie, i et Anfald af
denne tog han sig selv af Dage. — Jeg
havde hørt sige at han ved en Ansættelse
ved Universitetet ~~[illegible]~~ troede sig tilsidesat
og i Harme herover indte selv sit Liv, men
dette fandt E. ikke sandsynligt, saasom

han troer at F: i saa Henseende var meget ligegyldig.
Flor var en sødt Jyde stor og stærk, med en
Stemme man kunde hører paa anseelig Distance.
En Lærer af det ~~A~~ galante Slags, som af
Godmodighed Beskedenhed lod Drengen være
sig paa bedste Mande var en vis Melbye.
En god Transkmand, men aldeles uskikkes
for ~~Tage~~ Lærefaget. I hans Timer fraghede
sædvanlig Gutterne en Kammerat for at kjøbe
Æbler og Rupe efter faldende Reise foretages
da Repateringen i Hers M: Nærværelse, at
Disputer, som ofte afgjordes med Nævernet en
mantle forefalde med saadanne Leilighedser er
naturligt. En Dag retournerer Fragtemanden,
alle Befragtere raaker med hans Ind-
trædelse om sin Part og Ladningen overlades
til Deling, men det største ~~A~~ Alle griber
allegevel Overbringeren og overskriger de øvrige Drenge:
Nei Gutter, dette skal Fanden gale i mig
Melbye have, Vær saa god Hers M: Vær saa
god — Nei tak svarede M: det synes
mig er passende at spise Æbler i Læsetimerne men omsider lod han sig
dog overtale tog Æblet og lagde det til
Side, dog Gutterne lod det ei være med
halvgjordt Gjerning, men inviterede Manden
til at spise sit Æble. Han vægrede sig vel
men Gutterne argumenterede saa godt, lagde til
Aa ~~H~~ vær saa god Hers Melbye, at spise
saa kan jo gjerne Dengsen, saa at Hers
M: med sin Elmer holdte sit Æblemaaltid
i god Mag og lod Gedike ligge i god Ro.
Det første Vers E hinsker at have gjort af Mage-
land, var en Indskriptionen paa Vand hums-
dørne, hvori han henvender sig til Master
Blaute, saaledes holdte man Rasteds gamle Jæster.
R. som var uvidende om det Prædicat, hvorimod
han beærede hans Jæster, læste Verset, fandt det

godt, og vilde iblandt Gutterne udspørge
Forfatterne, hvilket jeg altegevel troer ikke
lykkedes ham. Ik begyndte altsaa sin Digter
bane paa ~~[illegible]~~ Secretet, hvor da vel
ogsaa mange af hans Producter (jeg mener
hans Aandsproducter) har ~~fundet~~ tøjet hen,
og fundet sit meest passende Opholdsted. —
Lerche kom en Dag meget sildigt i Skolen, saa at
Melbye nødtes at tage til Orde, men Lerche anførte
den meget vægtige Grund, at han maatte laane
sin Kammerat N. N. sine Buxer, strax opstod
en Dispyt mellem begge Parter om Buxen saa
at Melbye istedet for give en Reprimande
for Forsaamelse var glad ved at stille
Actor og Defensor tilfreds. —
Om Rasted fortalte han den Egenhed at
hans første Forretning om Morgenen var
at Kige under Bordet for at see om Støvlerne
vare rene. Engang traf han under denne
Inspection et Par store, plumpe graaskidne
Fedtleersstøvler og henvendte sig stax til
Eiermand Abel, en Broder af Mathematikeren:
Hvorledes her dem Støvler ud Du Abel — Aa
svarede Abel, som ei formaaede at stille
sig med Reminiscentserne af sin Bondenykke,
Støvlerne ere gode, hans Mads, bedste Skomakeren
i Bygden har syet dem. Ja men de ere jo saa
skidne, til i Eftermiddag vil jeg see dem ordentlig
pudsede. Jo, Monsieur Abel holdt sig Ordren
efterrettelig kom om Eftermiddagen med Støvler
af en usædvanlig, egen Glands, under den gjentagne
Inspection spørges R hvor har Du faaet
dine Støvler saa blanke? Aa eg ha smørje

di nær. Tjene av Tolj. Hvad Tid han spurgte den i Sprøit Tjore og paa disse K. St. gjentog Tid forrige, mueder er mødte Commerateme til at forfølge Arbeidet for Reisen i fattelig Ord. —

Sondag d. 13 Nov:

Idag har vi hold Vinter med Storm Snee. — Tidlig om Morgenen vekkedes jeg af Klokkeklangen og Ord i Forsamlingen. Jeg skrev mig for Nattmaalsgang og Tjenesten begyndte Klokken 10 Formiddag. Jeg kledde mig i min Skrud og gik over Gaarden til Kirken, som var Brand. Jeg kledde mig i min Skrud. Jeg fulgte Sandemoen paa Prædikestolen, Jeg fulgte Sandemoen paa Prædikestolen, Jeg fulgte Sandemoen paa Prædikestolen,

Hele Dagen igjennem sad jeg inde
men om Aftenen kom Hoppe til mig og
inviterede mig hjem til sig. Jeg fik
Anledning til første Gang at hilse
paa hans hvorst godlidelige og intres-
-sante Kone, og morede mig der hele
Aftenen. —
Colbaum var der han ~~fortalte~~ anførte følgende
to mærkelige Oversættelse:
En Dreng i Skolen havde nemlig oversat:
Die Schweden zielte auf dem Pferde
des Churfürsten:
Sveden sitte (silde) ned af Churfür-
-stens Hest.
En Fraken Anker vilde fortælle
paa Fransk at der havde været Ild
i Skorsteenspiben hos en Mand i Byen
og sagde
Il était feu dans la pipe de Monsieur et
N. —
Mdm: Hoppe var udmærket snild hun
paalagde sin Mand at skaffe mig nu
i Lyceet, ja endog at skaffe mig
Billet til i morgen Aften. —

Mandag 14 Nov:

Skrev latinsk Stil — Johannes
Jagens besøgte mig om Formiddagen,
han fortalte at Bjerk var kommet
fra Bergen. —

Om Eftermiddagen indbler jeg at arbeide
indtil Hoppe om Aftenen kom og tog
mig med sig paa Lyceet. —
Der traf jeg G: Rubach — Præsten Stock-
flette saa jeg der Stockflette var ved
Captain i Agers-huus-stift. — Conselie-
rend Morgenstjerne saa jeg for første
Gang — et gedigent Gartyne physiognomie-
~~Reiter~~ Lector Wiebe lærte jeg ogsaa der at
kjende, stille og beskeden. —
Loialet, i Hotel du Nord, er meget elegant,
og Tonen i det Hele taget meget fine, —
saa at jeg var gaanske undseelig over
mig der kom i Frak, dog ei var i den
meste. — Concertsalen var betrukket
med rødt Tapezerie. —
Instrumentalmusiken var god, men
Vocalmusiken meget maadelig. Syngemaaden
i udfortes af Stiderter, mig synes
det gik flaut. Tusti, en ung Musikeer
spillede ~~en Violinconcert~~ megle Variationer
paa Violin
gaanske godt. — Man havde Ouverturen
til der diebische Elster, maaskee gav
man den bedre i Bergen, hvor jeg har
hørt den paa en for Schedevy opført
Concert. — Hoppe fortalte mig at
Regjeringen havde faaet Expres om Colera
var kommen til Newcastle.

Oppassere 6 ß.

Onsdag d: 16 Nov:

Torsdag d: 17 Nov:

Madm: Benetter

4 Skjorter a 4 ß	16 ß	1 Brystdug	2 ß
2 Manskjet-Skjorter a 6 ß	12.	2 hele Kraver	4 ß
5 Kraver a 2 ß	10.	3 Snipper	6 ß
2 Halstorklæder a 2 ß	4	1 conc: Halstorklæde	2 ß
3 Lomme-Torklæder a 2 ß	6	2 hvide	4 ß
4 Haanddugs a 2 ß	8.	1 Manskjelskjorte	6 ß
1 Underbuxe à 4 ß	4	2 Servietter à 2 ß	4 ß
2 Liv (Brystdugs) a 2 ß	4	1 conc: Lommetorklæde	2 ß
2 Par uldne Strømper à 2 ß	4	2 hvide	4 ß
		1 Par Strømper uldne	2 ß
		1 Par Sokker	2 ß
	68 ß		38 ß

betalt ~~4 ß~~ 10 ß. 1 Sydr altsom tilgode hos hende. 14 ß.

~~Tilbage betalte~~

Kun lidt er nu at skrive i Dagbogen, da jeg fra Morgen til Aften sidder inde i mine Bøger. — Tirsdags Aften besøgte Student Laading mig, en Tasseenbuch, som laae paa Bordet hos mig og i hvilken han bladede blev ~~Aa~~ den ikkyldige Aarsag til en varm Dispute mellem os. Han erklærede Kobberne for gode, jeg derimod for slette, da Figurerne ei udbrygtte Maraterne de skulde forestille, jeg paastod at dette var den første Fordring man maatte gjøre til et Kobber ~~eller~~ et Malerie eller lignende, han paastod Nei. Ingen af Parterne vilde give sig, men uagtet jeg i dette Punkt traer han feilede han mærkede jeg ikke des mindre at det

er en Mand med Haved, hvem jeg saaledes aftere vil
komme sammen med.

Denne Nat kommer jeg ikke til Roe
forend Kl. 2. Lieutenant Lange og Petersen
hande Selskab, Gjæsterne vare i et Lune
der gjør Verterne Ære, men jeg beraaedes
min Saan derved. Petersen lad vel Bordet
ff dække paa sit Værelse som ligger
inden for Langes og altsaa længst fra
mig men det tjalp ei, en udvarende
Surren herskede, som af og til aftrades
at pladselig Udfald paa Langes Kammer.
Et par Gange stormede man endog
min Dør, saindag P. og L. forsvarede.
Jeg var arrig, bandede og pinde, men
maatte allegevel lee over mangen
en Scene som jeg efter hvad jeg hørte
kunde forestille mig. Uagtet
denne Uroe var jeg allegevel paa Benene Kl.
6 næste Morgen, arbeidede nastbrudt
hele Dagen, uden at gaae ind om Døren.

Torsdag d. 17 Novemb.

Oppe: Kl. 2. Læste endtil Kl. 1/2.
Idag blev jeg ret bedrøvet da min
Oppasser kom tilbage fra Posthuset
uden Brev, som jeg saa indelig
længtes efter, men, jeg maatte smørre
mig ind Taalmodighed og uagtet Taarerne
stede mig i Øinene stillede jeg mig
tilfreds, fordybede mig i mine Bøger
og kommer atter i godt Humeur. Jeg
var siden inde i Piberøgen hos Mdm Benetter. Paa
Bordet laae Fladbrød og da hun saae mig spise deraf
tracterede hun mig med Fladbrød og godt Smør, jeger
ingen Korsets Forgyttes, men lad mig det smage. Jeg mører mig ved saaledes at
træde ind i en Sempel rendig Boelig og see Livet der.

Fredag 18 Nov:

Brev til Knudsen.

Vere end een Gang kjære Knudsen her og ~~i Kristiania~~ ~~Kristiansand~~ Tinn vise i Erindringen vandrer Mandt Dig og Din kjære Familie og jo mere jo ~~selvede~~ Savnet af ~~din~~ mig saa hyggelig Omgang ~~hyggelige Samvær~~ ~~Kristiania~~ ~~Kristiansand~~ ~~Kristiansand~~ ~~Kristiansand

han Kjær. Saa mange Kjære Forhold
som vi betragte som ubetydelig medens
vi deve i dem ~~[illegible]~~
efterlade uebodelig Savn naar
vi rives ud af dem. —
Mangen en behagelig Time har i Cler-
~~[illegible]~~ har jeg ogsaa Dig at takke for Din Anbefalning
Kjære Ven. Den Modhagelse ~~og~~ jeg
nød og den Omgang jeg fremdeles nyder hos Slappe ~~[illegible]~~
vidner nok som om hans Ven-
skab for Dig. (Næsten dagligen
driver jeg ind i Bagladen, hvor
jeg næsten altid træffer interessante
Folk, saa morende Samtaler aldrig mangle)
~~Hvor~~ Forekommende er han og ikke
mindre hans hvist interessante
Kone. Hun har i længere Tid været
sig, saa jeg først nyligen fik An-
ledning til at hilse paa hende,
~~ikke der mindre har jeg allerede~~
men af de Timer jeg har tilbragt
der laver jeg mig ret mange Behage-
ligheder ind Omgangen ~~i det Huus~~
dette Huus jeg
~~Der~~. I Bagladen er jeg som hjemme
dagligen ~~[illegible]~~ men jeg dovind, høre Nyt,
og Løier af de mange mærkelige
Folk der gaaer og om jeg er alene
vandrer jeg i mellem Bagtyllerne finder
nye Litteraire Lager, Kobberne og andet saadant, hvilket
Die vender min Kjæpheste. Jeg det forin-

-de mig i Lydias Brev at læse at Du
meente det var Hoppe det ved min Visite
hvorde vist sig vigtig, jeg synes Du af hans
Omgang maatte have erfaret at han ikke
er den Mand, han ~~og~~ med ikke hvor han vil
more og tjene mig ligesen hans Kone
saaledes var jeg har Dem sunste Søndag Aften
~~vi kom paa~~ Talerne saldt paa Selskaber
Baller m. m. strax spurgte hun om jeg
ikke var i Lyiæt ~~og saa~~ da jeg hertil
svarede Nei, ~~sagde~~ bad hun strax i Kjære
Hoppe der maa Du søre han ind, i Morgen
er Concert — Holder De af Musik Hr Stawitz —
Ak De maa der hen i Morgen, Du maa
skrive til Collbanne, Kjære Hoppe —
Dog, Konen, Du kjender hendes ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Tore.
-Kom mentet. Nok er det jeg kom paa
Concerten inden videre, og haaber aftere
at ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~tilbringe~~ moere mig der.
Hun Persan som jeg skrev om til Dem
hjemme, var derimod en flau. Kjøter,
hvem jeg siden har hart Anledning
til at drive en drøi Spas med.
Naar jeg nu blot ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ en Gang
daglig kunde flyve hjem ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ og Kl: 4 vippe ind til dig
i Dagligstuen for at faae min Koppe
Thee og ~~[illegible]~~ ret en af vores fortro-
lige Samtaler var alt vel, men
saa skal det jo ikke være, naget
skulde vi savne og man frydes
os ved Middet om det vi har nydt

og trøste os med Haabet ~~om~~ ~~at Fremtiden~~
om de Gledes Fremtiden i alle Maader. –

Mine Breve til Dem kjender her jo ikke Klejen
skjønneste af Dit Stille Liv, hvor geheime de
~~ingen~~ Smerter vare, thi kun de Glæder til
Dem, ~~til~~ jo ogsaa ~~ikke~~ ~~alle~~ ~~Sorg~~ ~~Fryd~~ ~~Sorg~~ ~~Fryd~~ ~~Sorg~~ ~~Fryd

Fredag d. 18 November.

I Gaar var jeg oppe hos Hoppe. Factor Hönd
som just var der fortalte en Anecdote om en
vis Jens Holst, som engang var bestemt at
reise til Paris, men uheldigviis for Parisrreisen,
traf han i Rouen saa gode Flyndrer at han der
blev opholdt ~~der~~ und disse indtil Skibet
atter var færdigt og han maatte reise hjem
igjen.

Idag hjemme indtil Kl: 12, jeg gik da til
Aubert, af ham fik jeg tillaans Fr. Aug.
Wolfs Miscellanien litteraria, hvori
Wolfs Portrait findes. Ingen Spirit i Fjæset,
Panden ~~er~~ taalelig.—

Med Bordet i Dag kom vi paa Tale om
Jordens Physic. Krigsraad Flor troer at
Jorden engang har havt en anden Stilling
mod Solen, deraf forklarer han sig Climats
-Forandringen, at man f: Ex finder Levninger
af Dyr og Planter i Egne hvor de ikke høre
hjemme. At Jorden kan have forandret sin
Stilling forklarer han sig saaledes: De
mange Vulkaner som findes i visse Egne
have i umindelige Tider udkastet Masser
af Jorden. Jorden er altsaa indvendig blevet
hul og Havet er omsider brudt igjennem
den Svage, Skorpe, Jorden er saaledes kommen
ud af sin Ligevægt og har forandret Stil-
-lingmod Solen.—

Ved Aftensbordet fik vi følgende Anecdote:
Kort efter at Holberg havde skrevet Jacob von
Tybae sidder han en Dag paa et Verts huus
hvor en Deel ~~Soldater~~ Officierer vare nærværende, uden at
kjende Manden der sad i Stuen brummede disse

frygtelig mod Holberg, og udkastede en Angrebs-
-plan ~~paa~~ mod ham, saa snart de traf ham. Holberg
som sier en vis Justisraad, til hvem han bar
Nag, ~~kommen~~ kommegaaende, tager pludselig
sin Hat og siger til Officeren Tys: Vagt 6 der
der kommer Holberg. Den virkelig Holberg
undgik Prygl, men den stakkels Justisraad,
maatte ad Interim overtage hans Vordighedir,
og erholdt en opbanket Ryg. —
Til sin Niels Klim skulde Holberg have Trasmit,
blandt andre et der forestillede ~~en~~ en Mandria-
-ner, men Kunstneren kunde aldrig tilfreds-
-stille ham, ~~thy~~ aldrig fik Holberg et til-
-fredsstillende Abeansigt med behørig
Allongeparyk, Kunstneren sagde omsi-
-der at han ummeligen vidste Raad; Gave
hen paa Testmanns Collegium sagde
Holberg, han var nemlig vred paa Test-
-mann, Kunstneren gik derhen og fandt
intet bedre Ansigt der en Testmanns
eget, han tegner det og bringer det
til Holberg, som hoppede af Glede
derover. Nogen Tid efter døer Test-
-manns Kone, og man forlanger
Studenter at bære hende, Holberg som
at en Function paa Regentsen skaffer
strax en Haben meget unge Studenter
sammen, sætter overordentlig store
Allongeparyker paa dem og sender dem
saaledes afsted. Da ligt nu gik stod
han selv i nogen Frastand og sagde
Nu see engang Prof: Testmann hvilken
mængde Mandrianer han har faaet
sig. —

Løverdag d: 19 Novbr:

Fra 6–8. Historie. — Jeg bragte mit Brev
paa Posthuset og betalte Francs med 25 ß. — Et Blik
ind paa Kirkegaarden: Vinteren dækker nu min kjære
Broders Grav med sit kolde Teppe, Stormen susede over
hans ~~[illegible]~~ trygt Hvilested, i ~~[illegible]~~ trygt Fred slumrer
han derinde, føler ikke Vintrens Kuld, bæver ikke
for dens Storme. —

Olje og Tobak 23 ß. — Hentet min Kiste, hvori Thee
„toi med mere, fra Zapffe. —

Kl: 4½ gik jeg for at besøge Johannes Irgens
men fandt ham ikke hjemme, jeg tyede altsaa
atter hjem til min hyggelige Hybel, hvor Cicero
skaffede ~~[illegible]~~ mig ~~[illegible]~~ en behagelig og nyttig Under-
„holdning. — Johannes kom siden til mig,
vi sladdrede indtil Kl: 6½. Han skal nu lære
mig at spille Bostan. — Med Bordet kom vi
paa Tale om Sagen med Anders Lysmag Leirdolerne.
Lieutenant Petersen fortalte at flere ~~[illegible]~~ Stykker
Artillerie blev ført imod dem, dette har
jeg ikke hørt tilforn, han foiede ydermere
til ~~at~~ hans Mader havde ofte fortalt
om den Angest man kommer i da man
saae disse Krigerske Bevægelser, da man
strax frygtede Feide i Landet. — Flor
paastod at den danske Regjering havde
gjordt Leirdolerne Uret i dem Affaire,
da de efter tidligere Overeenskomst vare
fritagne for militair Tjeneste mod at
vedligeholde Veiene, og Regjeringen ligesaa
ledt som nogen anden vel neppe havde
Ret til at bryde en Contract uden begge
Parters Samtykke, eller i det mindste ikke
naar en af Parterne traer sig forn ærmet
derved. — Dette er vist ogsaa meget rigtigt, men

de danske Kanger ere uindskrænkede Eenvalds herrer. — Efter
Bordet kom vi paa Tale om Napoleon og hans
Fortjenester, Flor nævnte den Mængde uretfærdige
og opgjørende Handlinger han havde begaaet og
anførte talrige Exempler, af hvilke det rigtig
nok fremlyser at Bellighed og Menneskerettig-
heder ingen Betydning havde for Napoleon.
Uheldet ved Vaterloo tillægger Fl: Napoleon
og anseer Grouchy, som man jedvanlig be-
skylder derfor ~~som~~ for aldeles uskyldig.
Napoleon drog nemlig med sin hele Magt
ind i Belgien og traf der Wellington
som havde leiret sig om Brysel, var
blottet for Cavallerie, som han havde
maattet sende ind paa Fourachering,
Napoleon havde saaledes havt let ved
at slaae ham, i Ill: dis mindre detacherer
han alene Ney med et Corps for at holde
Øie med Wellington, drager selv mod
Nordost hvor Blücher stod med Prenserne,
og Grouchy laae imellem begge disse
Armeecorps. Blücher retirerer og Napo-
leon istedet for at forfølge ham under
om for at drage mod Wellington, man
gjør ham Forestilling om at forfølge
Prenserne, hvilket han omsider efter
længere Nølen overdrager til Grouchy.
Imidlertid havde Ney lade sine Floie
marschere i Retning hvor ved han vilde
omgaae Wellingtons Corps, idet Haab
at faae Undsætning fra Grouchy hvor-
om han havde sendt Courier til Napoleon,
Wellington som seer hans Corps blottet
i Centrum angriber det, men ~~blive~~ Franskmænd-
mændene holdt i længere Tid Stand, om-

sider ankommer atter Blücher understyttet
Wellington og Napoleon ~~[illegible]~~ som havde
udspredt sine Troppemasser blivet slagen.
Allerede fra først af ~~[illegible]~~
tabte Napoleon altsaa sine Fordele
af Sigte blot af Overilelse i at vilde
tugte Preuserne, som havde vovet at
opstaae imod ham. —

Forind jeg gik til Sengs læste jeg
Fr: Aug: Wolffs „Om Offringernes Op-
rindelse, hvoraf Uddrag findes i
mine Collectanea. —
Man Kröb tilkois Kl: 10 3/4. —

Lönd og d: 20 November

Oppe Kl: 6. Indtil Kl: 8 læstes Historie.
Jeg klædte mig derefter paa for i dag at
aflægge Visiter hos Hoppes og Ritmeister
Sjlaev. Min første Tour var til Kjøbmand
Ole Moe i Storgaden for at besøge Herman
Laading, Manden fandt jeg ei, men at jeg har
fundet hans Opholdssted formoder jeg deraf
at jeg inden for Døren stodste paa en Kasse
med Inscription Herman Laading — Gammel-
-ost. Jeg var der henne flere Gange i Dag ikke
alene for at ~~passiere~~ faae en Passier men tillige
for at tracteres med lidt af Bassens Indhold,
dette lækkere Sognepraadvit, som jeg ei
siden min Afreise fra mit Kjære
Bergen, har smanset mig med. —
Tilfældigvis kom jeg ind i Kirken,
mere for at see end for at høre,
men saae mig ~~da~~ saae omringet af

~~[illegible]~~ gloerende Øine, at jeg ei vel kunde
trække mig tilbage, maatte saaledes holde
Pal, og sætte Her Lieuwigs Præken tillies.
Kirken er intet mindre en smuk, Prædikkestolen
ligner en Kommemaal udstafferet med Guldpapier
og dens Kuppel en Tintalerken hvorpaa man
har sat en Haben Santeclasgodsmænd.
Altartavlen var saa vidt jeg i Fraastand kunde
see et aleudigt Arbeide, og med Hensigt
til Decorationerne kan mangen Bondekirke
maale sig med Havedstadens Havedkirke.
Sangen fra Orgelet var smuk, ~~jeg~~ man sagde
mig at den udfortes af Vaisenhuus-disciple.
Pigerne i Eugenius Stiftelse kan ordende to
og to i Kirken, de ~~[illegible]~~ vare tarveligt men
pænt og ordentlig klædte, alle i sorte blot
Kavaier tilgjemd blaa Hatte.
Da jeg gik fra Kirken modte jeg Joachim
Eye efter hans Opfordring spadserende jeg
med ham til Festningen, et spadserende Volden
rundt hørte Musiken og han fulgte ansider
bjem til mig for at høre Musikkehørelse
spille ved Byens Vagt. Vi talede om Bergen
og Hjemmet, og det smertede mig at høre
at han efter hvad hans Fader havde yttret
havde erfaret at Fa'er var meget imod at
jeg indlod mig paa Studeringernes Bane.
Min Bon til Gud er at jeg dog ondet beldigt udfield maatte berolige
min Fader i denne Henseende. Ikke idem mit
Vel har han for Øie, dette føler jeg, men des-
-verre vi troe begge at dette saa forskjellige
Veie man søges. Give Gud at jeg dog maatte
skaffe ham den Glæde, som ~~[illegible]~~ jeg af mit
inderste Hjerte ønsker ham, og forsaae ham

med en Beslutning, som jeg efter den ~~[illegible]~~
Overbevisning, med de ædleste Hensigter for
ham og mig har fattet. — Eet man man og
tilstove mig, og det er: at ei Stræben efter
Magelighed, ei Lyst til at glimre har
være mine Bevægegrunden, mange Moier,
frygtelige Arbeider har jeg at gaae imøde
paa min fremtidige Vandring, men jeg haaber
med Guds Hjælp at skulde beseire denne
Gud tildele min kjære eiegode Fader mange
blide Dage. —
~~[illegible]~~ Jeg hørte af Ege at Capitain
Foss havde spurgt om mit Logie. Jeg
skulde ønske at faae Adgang i denne
almeenagtede Familie. Ege ~~[illegible]~~ havde
været der i forrige Uge og spillet en
Boston med Capitainen, Frue og Datter. —
Lennert Martens var hos mig i Dag Han søger nu
en Overlærerpost. Molde. —
Efter Middags maaltidet sad jeg længe inde hos
Frue Grønvold, hvilket jeg ei tilforn har
gjort, hansom jeg ei vidste om Brugen
var saaledes. Frue Grønvolds Mand var
en Krigsraad Grønvold, som en Tid var i Handel
men siden kjøbte Gaarden Seim eller Sem i Jarlsberg.
Om Aftenen holdt jeg mig hjemme. ~~[illegible]~~
Greve besøgte mig, vi talte om Aarhvedt,
og jeg gjenkaldte mig de behagelige Dage
jeg havde levet der. Jeg skulde ønske engang
at kunne ~~[illegible]~~ trække mig saaledes tilbage i en
Krag af Landet, og udberede den hyggelige

Roe som herskler i den simple Dagligsten paa Aastvedt.
Af Ege hørte jeg i Dag et Epigram af Wergeland over
Welhaven, det var omtrent saaledes:

Jan, vil du blive Millionair,
Elv blier af Bækkes Yngel,
Du fordre tre, Mark af enhver
Som kalder dig for Slyngel.

Mandag d: 21 November.

I Dag var Capitain Voss hos mig, han havde
i længere Tid spurgt om mit Logie men kunde
ei ~~fra~~ komme efter hvor jeg boede, jeg sagde
ham da ogsaa at jeg havde vandret fra Huus
til Huus forind jeg fandt en sikker Anker-
plads; paa Loverdag vilde han havt mig hos
sig, men havde ei kundet ~~[illegible]~~ faae at vide
hvor jeg boede. Han vilde feiret Sagens Solo
tryllupsdag, han havde til den Ende ogsaa veret
hos Bogh, men ei truffet ham hjemme, og
da han siden skrev ham en Billet takkede
Bogh, saa han selv nok har arrangeret et
lille Lag. Voss bad mig komme til sig
naar jeg vilde, han er hjemme hver Aften.
Jeg vil naturligvis benytte mig af dette
Tilbud. Voss meente at jeg ei vilde indlade
mig paa Embedsveien, men dog da Embeds-
examen, hvilket han syntes at ~~fra~~ befalde,
han troede derimod at jeg allegevel vilde
succedere Fader i Haandværket. —
Vitalte om Borgerskolen her, han troede ikke
det var stort ved den, den smukke Bygning er nok
det bedste af hele Indretningen, den staaer under en Di-
rection.

Ritmester Sylau roste han. —
Fosses ældste Søn gaaer nu paa en Skole, som
kaldes det militaire Farberedelses Institut,
en privat Indretning under Lieutenanterne
Ström og Norregaard. Ogsaa til Ophagelse i
Krigsskolen er mange Concurrenter, saa at
mange ei tør tænke paa at ophages for paa
10 Aar — der er opfyldt i alle Veie. —
Vi talte om den tidspildende Mande man
bruges ved de historiske Forelæsninger, nemlig
at Professoren dicterer og Studenterne alene
skrive. Foss yttret hvor uregtigt dette
var, han troer de historiske Timer burde an-
vendes til at gjøre opmærksom paa Historiens
Aand, meniske Planer ved Historiens Studium
gjøre opmærksom paa Hjælpemidler saa at
man selv kunde arbeide i Videnskaben, og ei
spilde sin Tid med at opskrive hvad Professoren
~~[illegible]~~ tager paa Steder, hvor Studenten
ligesaa godt selv kan hente det. — Capitain
Foss var meget smeld, i min tidligere Dom
har jeg altsaa fra en Side betragtet taget
~~[illegible]~~ skammeligen Feil, men at hans Modtagelse den
Gang var meget kold og fraestødende, ~~[illegible]~~
tilstaaer jeg frandeles. Jeg seer deraf hvor
meget man kan misskjende en Mand ved
at dømme ham efter hans Udvortes. —
Idag abonnerede jeg paa Morgenbladet
og udbetalte 90 ß for Tiden indtil Nytaar.
Johannes Ingens tager halvt med.

Jeg var siden henne hos Joh: og hørte der at Blydt
tilligemed Schwendsen skal deltage.
Hjemme hele Aftenen.—

Tirsdagen 22 November

Oppe: Kl: 6.– Historie indtil Kl: 9.
Jeg modtag i Dag Brev fra min kjære, eiegode Fader,
~~[illegible]~~ det være mig en hellig Pligt at lægge hans Ord
ventyggeligen paa Hjerte, hans faderlige kjærlighed taler
hvit i enhver af hans Advarsler, jeg var glad meget
glad ved Modtagelsen af dette Brev.—
Porto 2 f.
Bragte Johannes Morgenbladet, drak ved samme
Leilighed en Dram hos Blydt og ceilede videre
til Happes for der at aflægge Visit. Mandem
var paa Bogladen, men jeg manglede da heller
ikke Underholdning i Kanens behagelige Selskab.
Derefter aflægdes Visit hos G: Vedeler Hotel
den Nord 3die Stokværk No 6: Vedeler var ei ret
frisk, vilde derfor ei vare sig meget ud i den
skarpe Kulde vi nu have. Lieutenant Prahl
hans Campagnon traer han rigtig har havt
Nytte af Touren for 30 Sölaspecier paatag
man sig at indrette ham fra frist til sidst
i ~~[illegible]~~ Steentrykkeriet, jeg traer Vedeler uvonte
en Steukers Schenkers som den har hvem han skulde arbeide.
Iavrigt fortalte Vedeler hvor langt Prahl stod
tilbage i Aparatter imod de Større Steentrykkeriet.
Flere Hundrede Steen havde man liggende, ~~[illegible]~~ und
sin Tegninger, og man pleiede ikke som vore slike
Steenen efter hver Trykning. Vedeler havde været und
Prahl henne hos denne Mand, og det forekom ham
som man ret grundigen gaa Underretningen.
Hos Kokkin ½ Bog Papir af No 2., ei betalt.
I Dag læstes ei hos Aabeet.

om Eftermiddagen besøgte jeg Rektmester Sylow, der
talte og spøgede jeg et Par Timers Tid, man vilde
jeg skulde, flare mig til Rae der, men jeg takkede
da Johannes havde bestemt at komme til mig og
jeg havde lovet at være hjemme. Paa Rektmesterens
Tilbud af Kjødkager og andre Slagterhids Her-
-ligheder, forbeholdt jeg mig Ret til et nyt
Besøg, jeg vil saamen holde Ord. —
Om Aftenen kom Johannes til mig jeg traiterede
ham med en Kop Panacée som han kaldte
det, jeg som af Conreitor Winding, hos hvem
jeg sædvanligen opvartedes med samme Traite-
-ment ~~kaldte det~~ havde hørt det benævne
Paracée ~~[illegible]~~ erklærede at Ordbogen
skulde dømme i denne Sag as imellem, Resul-
-tatet af ~~[illegible]~~ Undersøgelsen var at vi
fandt: Panacée, remede universel og da
vi nu begge erklærede det for et Universalmid-
-del, især til en Pibe god Tobak og hyggelig
omskabelig Underholdning paa vor einheimische
Hybel, saa gik Johannes igjennem.
Efter Maaltidet arged jeg mig paa min
Fiolin som ei vilde stemme, og Gemlerne
som sprang. Et væk. —

Oppe: Kl: 7. Streng Kulde, Jeg indbliver allegevel
at bruge stoppet Teppe over mig om Natterne
stedet for Overdyne, eftersom jeg befinder mig
langt friskere derved. —
Jeg læste Historie indtil Kl: 9 og indbliver paa
denne Maade indtil jeg har den saa nogenlunde
inde, da først vil jeg afknappe Tiden noget
for at tage fat paa et andet Fag. Thi alt
for mange Videnskaber vil jeg ei tage paa
en Gang, forend jeg har faaet nogen Fastbid-
s hvert Enkelt.
Kl: 9½ tog jeg Ovid for mig.
Wardrum betalt de resterende 5 Spd 106 ß, og
modtaget Bevis for den hele Sum. 22 Spd 106 ß.
Opposeren faaet Lort.
Vedeler tilligemed Guldsmed Juul besøgte mig i Dag. Vedeler
var langt ifra ikke den vigtige Herre som i Bergen,
men derimoel temmelig stiv og forknydt. Det er Til
fældet med de Fleste, som jeg i det Mindste har truffet
paa, at de uden for Fadebyen og Hjemmet ere gansk
andre Folk, end medens de dreie sig imellem sine
daglige Omgivelser. Mange flyde paa den Anseelse
som en der paa Stedet ansaet Metier, hvilken de drive
giver dem, uden at just Personlige Fortrin hæver dem
over Mængden, andre paa Bedstefaderens Renommée, som
skaffer Slægten i 3die og 4de Led et Slags Agtelse
som fordenes Clienter af ~~et Sla~~ Vane troer at bierde
yde Skudene af det Træ hvis Frugter de engang
høstede. Kommer man blandt Fremmede falder mange
af disse Bihensyn bort og man gjælder mere for den
man er. Reiser have derfor ogsaa i den Henseende

mogen Nytte, man lærer saa at sige ved Andre,
hvad man selv er, og nødes til ~~kun~~ ei at vove
at vilde gjelde for mere. — Saale er Herr
Vedeler, som ~~[illegible]~~
efter min Mening er en ganske brav Fyr, kun
at han naar Leelighed gives vil have sig en
Smule og derved ~~[illegible]~~ røber nogen Indbildskhed.
Vi talte om det Forskjellige i Levemaaden paa
de forskjellige Steder, jeg Stakkel havde nu
ei meget at komme frem med i saa Henseende
efterdi min Vandring ei har strakt sig langt,
dog gav ogsaa jeg min Skjerv. Jeuel anførte
hvilke drabelige Oldrikkere Tydskerne i Sør Mynchner-
ne ere, som 6 a 8 Potter klare de uden Gene,
men denne Umaadelighed som og deres dræie
Spiser, hvilke for en stor Deel bestaaer af
Kjød, tilskriver Jeuel det tunge Flegma han
troer at have opdaget hos mange Tydskere
i Sør i Bayern. Han gjorde selv den Erfaring
at Levemaaden der havde den Indflydelse, da
han derimod kom til Paris, var vel i Først-
ningen de franske Maaltider kun en svag Lidvidring
i ~~Huna~~ Sultekuren, som ~~dog~~ ~~befried~~ reddede
ham fra aldeles at omkomme, men inden kort Tid
blev han vandt til den knappe Kost, var langt
muntrere og friskere ~~derved~~ og befandt sig meget
vel ved at leve paa den Fod.

Ved Middagsbordet talede vi om Hetting, som sidder paa
Aggershuus — Fæstning. Krigsraad F. ansaae ham for
den Skjelm, som tydeligen Stadtmalet paa hans Ansigt,
hans Morbrand var ikke hans første Carnaillerie,
allerede tidligere havde hans viist sig fra den Side.
Trine Grønvold boede i Drammen den Gang Brandenen
indtraf, Kl: 4–5 om Morgenen vækkedes de af
Larmen, men allerede Kl: 11 skulde Ilden være paasat.
Hetting blev ei strax arresteret, endskjøndt han efter
nogle Dage blev sperret i sit Huus. — Man
troede at man med Forsæt lod ~~[illegible]~~ Sagen gaae
i Langdrag for at han mindeligens kunde døe en
naturlig Død. Kongen og Hetting ere bigge Trimmerne
og Fl: troer at deres Broderskab gaaer saavidt
at de uden nogetsamhelst Hensyn skal staae hin-
anden bil i Ulykkeld. — Noget lignende synes
mig Fl: ogsaa ytrede i Baronens Sag. —
Om Aftenen var jeg hos Juul, man spillede Boston
der, og jeg mærker alt mere og mere ~~at~~ Indsigt i dette Spil
~~[illegible]~~ hører til Sædernes her, jeg
faaer da vel gjøre mig betjendt dermed. Hjemme
Kl: 11½.

Torsdag 24 Nov:

Oppe Kl: 6. — Jeg hentede strax mit Morgenblad
i Borten, hvor Ombringerin brugger at Kastede-
det ind under Portaabningen, da han meget tidli-
gen er ude og man her i Chr: holder ~~[illegible]~~ lang
Morgenstund. —
Tjøbt af Bogbinder Johannesen Nyerups Oversyn
mir Danske og Norske Oldsager. 24 ß. Ciceros Taler
ed: Schneider 48 ß. samt et lille handligt Atlas
over den gamle Verden. 72 ß.

Jeg var igaar hunne hos Cappelen have et
Verk over Fiskene af Bloch Berl: 1801. Prisen for dette
var 12 Sæder – for Kostbart for mig nu for Tiden,
men Lysten var stærk til at kjøbe det –
I dette fandt jeg den Fisk hvoraf Muscelt
Sars og jeg besidder hver sit Exemplar, som
i Strubefinnerne har lange Straaler, ~~og meget~~
paa Hinden store lastleggende Skjel, og som er
have anseet for en Gadus. Herkaldtes den
Physicis Tinca og er aldeles naiagtig af-
tegnet. –

Kjøbt Klædekrage for 9 ß
Johannes betalt sin Deel af Abonnementet for Morgenbladene
Contant 14 ß jeg skyldte ham 4 ß tilsammen 18 ß
Vadsk 1 hul Krave, 1 Snip, 1 hvidt Halstørklæde, 1 grov Skjorte, 1 Man-
skjetskjorte, 1 Pusildne Strimper. betalt for alt 18 ß. –
Benettes fulgte selv sin Søn, jeg finder megen Hygge i at tale
med denne skikkelige, godmodige Mand.

Tredag 25 November.

Jeg er altfor lykkelig og tilfreds i min nuværende Stil-
ling til at jeg skulde kunne befinde mig vel i nogen
anden, ~~ingenlunde~~ jeg betragter den ingenlunde for mogligere
og begrunnere end jeg ein kunde have det om jeg havde
betraadt en anden Bane, tvertimod ~~den~~ min nuværende
er meget mere kundret og bydefuld. –

Kjøbt til Johan Abeldgaards Heste og Greglage 56 ß.
Hos Hoppe paa Credit Schaafs Encyclopædie forste Deel
Hos Kokken ~~XXX~~ 1 Potte Cousac ei betalt
" — " 1 " gammel Wim
" — " — 1 Ditto til 24 ß.

I Dag var jeg allerede Kl: 5½ paa Benene, saa at jeg
endog var kommen Morgenblads Omboreren i Forkjøbet.
Indtil Kl: 9 læstes Historie, og derefter uarbeidedes Stul
indtil Kl: 11½ Johan Wilhauen, hvem jeg havde tænkt
at besøge var allerede udfløiet jeg gik derfor strax
til Aubert, forblev hos ham indtil Kl: 1 og derund
endtes Formiddagens Virksomhed. — Om Efterunddagen
læste jeg indtil Kl: 4 i Washington Irvings New-Yorks
Historie, jeg besøgte derefter Hoppe, som fortalte
mig om sine Reiser til Østindien og Vestindien.
Han erindrede endnu ~~hvilket~~ hvor forundret han
blev da Cingaleserne fra Ceylon kom svømmende
til Skibet. Capitainen havde nyeligen heiset Flag
og skudt efter Lods da man med Et fra Skibet
seer en heel Deel levende Væsener komme
svømmende tilborde. I Forstningen holdt man
den for at ~~vær~~ være Fiske, men man erfarede
~~at~~ snart at det var Mennesker der pulsnarede
~~svøm~~ klavede Bølgerne for an sig. Skipperen
som kjendte dette Slags Folk og nødigen
vilde modtage en Hoben Tyve paa Skib
Skib befaler strax at trække alle Liner
og Tangender ind for at de intet Tag skulde
~~finde~~ have, men Cingaleserne indste Rand
de gjorde et lit ændigt Hop i Søen, ~~og~~ fik
saaledes fat i Ringene rundt om Skibet og
var ~~ved~~ øieblikeligen med et let Spring inden
i borde, da vare allegaaske nogne og deres Haar hang dem ind paa Legyene
~~blandt~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ en af dem havde en Kjæde hvori et
Messing skildt, ~~hvilken~~ denne var Lodsen, som styrede Skibet
med Færdighed. De Øvrige tilhandlede sig for undbragte
Frugter og andre Naturproducter allehaande Jerukram.

Skibslægen ~~en~~, Petersen, pratede Plattydsk und
dem, og de igjen Cigalesisk und hans ikke des=
=mindre forstode de hinanden fortræffeligt. Denne
samme Petersen, Hoppes gamle Skolekam=
=rat skuffede ham mugen Morve, thi han var
en Tyr und godt Hoved og en god Portion
Munterhed, spillede Gittar, Fiolin, sang
fortræffeligt og kunde en Haben Væser
i alle Tungemaal. Men, Venus, Venus, han
indviede sig hendes Dyrkelse og døde som
en troer Tjener i sin Herskerindes Tjeneste.

Om Aftenen holdt jeg mig hjemme, læste
i Cicero de Off: og efter Degens Opfordring
i Anledning af et Sted om Regulus
Horaces Ode 3 B: 3 de Justum et tenacem
propositi virum. Det forekom mig
som Vosses Oversættelse idet mindste
af denne Ode ei var saa god som
Oversætteserne af Ovid. —

Ved Bordet hvor alene Lange, Truen
og jeg var tilstede talte vi om Lieutenant
Vibe. Truen fortalte blandt andet at
i Selskab und hans var paa samme
Tid paa Harten en Lieutenant Grev Trampe,
da nu ~~Trampe~~ Vibe hvede und siden af Greven
og man ofte kom ind til Vibe og spurgte

efter Grev Trampe, svarede han, hans Grevskab
er ved Siden af mit. — En af hans Kammerater
skulde engang klippe hans Haar, og snaver han
aldeles saa at kun korte Børster blev tilbage,
ikke desmindre gik han med sin Frisur i de største
Selskab, til hvilke han afte blev indbinden. —
Lange fortalte at da Vibe gik paa Hoiskolen skrev
de et Blad der, hvorv mange loierlige Tuig fore-
kom, blandt andet udsadtes engang en Præmie
for den, der bedst kunde Væve, Opgaven var man
skulde udvikle hvorledes Jordslejælv kunde
~~foraa~~ stove i Forbindelse med Svinets Tænder,
Vibe og ~~Capte~~ næværende Ingeniær Capetain Broik
concurrerte, men Vibe vandt. —
Efter at jeg allerede havde lagt mig og lave og
læste havde jeg Lieutenant Petersen paa Besøg.
Efter kom de ordentlig hjem, sagde jeg, Ja Gu,
men jeg fik albjevel Finte af Frua, jeg talte med
hende om hvor jeg skulde faae god Melk da Lægen
har raadet mig at drikke saadan ~~for~~ du jeg har saa ondt for Bryst,
strax kom hun: Ja De skulde ikke være saa længe
ude om Nætterne. Hva Satan, jeg maa da vel have lov
at være saa mæ ute jeg vil, men jeg svarte heriner
Inte noe, Aa Nei, sagde jeg, det er ei værd at for-
sætte slige Conversationer. Han prætede en
god Stund inde hos mig om dit og dat. —
Loverdag d: 26 Nov:
Oppe Kl: 6: Først Morgenbladet tillivs; derefter Historie
indtil Kl: 9, saa Latensk Stiel til 11. Jeg
besøgte Johannes i Dag og fandt der Bøgh,
som jeg hørte havde man været lystig paa

Comedien igaar, det vil sige paa Skænkesalen,
om jeg mærkede ret, saa vare nok vore nyebakte
bergenske Studenter dem der havde pinget ud undens
Bogh og Andre drak, de sluttede und samfrue
Schoien, god Beværtning og, tre Flaske Rødvin
og 2 Flaskerportvin til Maden — Slig Commers
man kan komme sjelden skal det smage, i det Mindste
er det Tilfældet und mig — 3 nye Partier
fra Bergen fik jeg høre Hilbrandt Harmens
gik da ansider ikke Teil und dydsire de
Troken Sophie Bull, taalelig, men temelig
coquette, han Raven ud, hun Raven ud, det
vil have god Vei. — Lange Stamer og — Mette
Vebye. — Borgemester Schydts og samfrue Troken,
hun har ei meget at glæde sig til, Manden har
sat sin Velstand overstyr. —
I Middagsstunden opsøgte jeg Mens Berg for
om muligt at faae mig en Billet til
Lycæets Concert i Aften —, han hver
langt inde i Vaterland hos Byetjener
Christensen, hvem ~~man~~ simpel Folk kalder
Byefoged andre Byesskriver, de veed det
er — ral, men ei om det er General
eller Corporal. — En Kom und Minke=
=Kager gav i Dag ~~[illegible]~~ Materien til Conversatio
=nen und Bordet, fra Minkem kom vi til
Paven, fra Paven til Christus og endte und
vore Bondepræster —

Om Eftermiddagen læste jeg i Wash: Irwings New-Yorks Historie
indtil Kl: 4, der kom da Bud fra Hoppe om at føre mig til
Concerten i Lyceet, at for mig Kjærtkommen
Budskab; indtil Kl: 6 læste jeg altsaa i Cicero, men
forlod ansider denne og gik til Hoppe i Bogladen
for at gaae med ham til Concerten. — Ogsaa i Aften
havdes hunk Instrumentalmusik, men ~~med~~ deres
Vocalmusik kan jeg ei finde Smag i, uagtet i Aften
en Jomfrue Lassen og Schrumpf sang, som begge
udførte sine Partier ret godt, dog har jeg hørt meget
bedre Sang i Bergen. En Hoiste rets Advocat
Lassen deeltog ogsaa i en Cantate for 3 Stemmer,
men han spiltes mig ~~bregede~~ at brøge. —
Jeg holder mig gansk i ~~Bagg~~ grunden, og lader den ene
Vindtmages Stygge mig forbi efter den anden, der
gives ret en Deel af Dem. —
Jeg gar i Dag Hoppes Tjener tort i Drekkepenge
fordi han han flittigen bringer mig Breve.

Søndagen d. 27 November.

Uagtet jeg igaaraftes først kom til Roe Kl: 11 hurrede
dog allerede Ilden i min Kakelovn idag Kl: 5. Morgen
blandet som først maatte hentes i Porten fortalte
mig Nycheder fra det deels aabenbar urvelige deels
gjærende Europa. Polakkerne, de arme Polakker 30000
have forladt sit Fædreneland og Opfordringer ere ~~udgangne~~
udgangne til de øvrige Indbyggere fra Landmænd i
England og Frankrig, som opmuntrer dem til at
forlade Fædrenejorden hvor Despotie hviler sit ~~Ce~~
Juncepter paa en physisk Kraft som truer at ~~tilintet~~
~~gjøre~~ slukke den sidste Gnist af Fædel Selvstændigheds-følelse og
~~vil~~ hvor Vælden heller vil beherske Slaver som ikke ~~fe~~

tænke og føle med Mennesker som kjende sin Pligt
men ogsaa sin Ret. Dette maatte for Mennesketlykke
dersom forskjænne al Verdens Penge.
Salige sine Øjne, som see det, og Øren, som høre det.

Lov-Commissionen tilbydes sine Grunde hvorfor den
ei har taget Matthias til følge det paabudne Møde.
Efterdem jeg har tørt valgt det første Blad
Blandet og hvorfra mere eller mindre med en fuld
Kommen Amalgame haus-Ploe mellem Norge og
Sverrige, hvorfra hvilket vilde Arbeidet skal Gyves
begynde. —

Efterat Morgenbladet var læst, maatte
jeg sende med al Tilmine mit Brev skal
hvilket Landbrev skal foretage nogle For-
andringer med.

Nr. Vl. 94 begyndes A Brev til Fader.

Af min Dagbog.

Hvor dyrebart er mig dette Blad Papier, da det
sender mig atter til Egen, hvor jeg tilbragte en
lang lykke Dage Barndoms dage, da jeg endnu
for at glæde mig glad gladed, og hvor dyrebare
ere dette dines kjære Du, kjære Fader, med din
ydre Haand mig skrev, da alle og ikke ideel dine
Fader Kjærlighed din Hjerte Hjerte gudrige
hvide Ord: Mindes, min Jo
Fader kjære kaldte mig hvid Salte da jeg
modtog dit Brev, blues jeg blues atter for
stort og dermed ødelagt ret dennes
lidet Arbeide og Du Kjære
som mine vorre kjære Ungdomsvenner
skal takke Eder ikk, jeg forstummede ved
at skrive dennes. —

Nu vaskt til det som er vederstyggeligt mine nærmeste
Kunde nyeste Mennesker er Smitte:

Jeg raader Dig som De vorige med hvem jeg
har den Ære at stande i Correspondence
[illegible]
ligemedfil Capo de Buon Esperance (Stad)
i [illegible] at overrække mig med Lauta for
mine Breve, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] at vinde et Publicum som [illegible]
Sorge sjøne, en [illegible]
og [illegible] torales mig ingenlunde [illegible]
[illegible] som en [illegible] [illegible]
Letterheims Horz mit an sig skyttet van
Eders Compagnie som [illegible] vorer at trede
offentlig som Compagnie for en Lauding
af Brev til sig samt, alle Communicerne
i [illegible] [illegible] [illegible]
er ind [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] i Retning om Landvs-
tilstand i det Rige [illegible] er, [illegible] [illegible]
i respect af det Commie Lykke, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Jalde var uden Gruestak, Kjøbte han Gaard i Sem i Jarlsberg,
med Klasse til hundr. Alder Kom jo — og indlade mig
ydmykeste Bekjendtskab, efterdt mit Blik i Forbindelse af
Frøst Jan Dybt. Fra Malter gjorde jo en Salto mortale,
Jan for min Kunde vende bad. Hanen og Dem, hell, hell
ad i Pepperviken, vor i Byen en Bakke, Jan tal
Løine, og med et Ad i A Rød Klinie, mine
Kunn er det der Fjeldet ved Bordet i rødt Natkjole
ved Natkjole paa Klondyk, et yderligt Nattekjole dyk
Hoved gjør et godmodigt Nik — Ei! det er jo
— Benetter, Benetter er det, ogsaa Gjenkjendelse
Jan en Ruske Tand til dronning, paa Land Kan Jan
ensatte gjør en Lille Vinreise, en Tur Kan vi Jan Kanon
under Sit Fredelig Jag, i Byen jeg Kjøbt Kjøbmand Dybt
mødende mig Jeden af Jeg Kjøbmand Dybt Forbrugs-Liste tilsendes
Middelstand, Kjøbmænder, Kjøbmand Jeden mon Kjøbt er
det Jan nærligt og Konsulenter, Jan i mon det Saldre,
Jalder ved at Jeg Kjøbmand i endaabler, Klemmens Famme Glæder
ødsler en blid & Frydt og Tilfredshed i hver Krog.
Benetters Kone Jeger Frøndelig for mine Bøger, og tilsendes
ofteles atter Forbrug ved Kan gjør ved Kunsten Jeg Kjøbt
Rustad, kun gaaer ud og Jan ved at kun Kroppen Skandene i
mine Kroner, Jan de Ja ad Jan Kjøbmandstrappen Jord ved
nærheden af Papirsfremmeder, den Jeg vi vore Jomme. —
Nu og Dørene, ved Sam a, kun al Jan Kjøbt Kommission
ved Fiske Jeppen ved Kjøbte i Kjøbt Jor med ulige Kjøt
kjøbte Kunge dette Øre Kjøbmand Kjøbmand. Ja Kreisen,
Jaer, ja den var end Kar, dog maae jeg tilstaae at vore
Dagreiser ei vare saa Jordelt Korte i mar i Kun Kom Kar, men
hvad der Jo i sammenlig drog Tiden var Opholdt paa Kapanger,
da vi Kjøbt kunde neist til Eidsdalsøre derneest de 2 a 3 Dage
Veiten efter Bjørset paa Lundalsøre, opad Lundejet Fjeldpile,
da vi meget gode Kunde Jortsat vor Reise paa Lundalsøre
paa Kortet. I Baren Kan Kunde Jreen, men Lykke endog
at vort Ophold der ei Kun endnu Langen, neist nok Kund-
skab Kunde Tilfaldet om Jo i Kunde Jat mig paa Dagbogen.

Jor Hatten.

I dag Søndag besøgte Lauritz Ermars mig, jeg var kommen ogsaa til
Egn. Lauritz Ermars kom saa tidligt at han endog fandt
mig i Nelsjet, Undskyldning vilde han ei vide af. Jeg sagde
ligeledes at jeg vilde meddele Gjæsten den Forfriskning
jeg selv vilde nyde, jeg kom til ham paa. Disse kom i Stuen paa
Amtmand Kammerets. — Ermars var gandske indtagen
i mine naturhistoriske Samlinger, jeg kunde ikke undslaa mig
ubetydelige Bibliothek nedre kom med Afskedshilsen til
Jens Lauge Hjet. Jens Herolds Entusiasme Kolding gjeldende,
Carmens Prøis afhandling, Kirkby og Spurv med flere. — Jeg
laante dem saa mig Endnu Kl. 1½. Ermars er en Mand
med Lovmaade og meget godlidende. Han kund. Jeans fortalte
mig at jeg havde vakt paa Hjertet i hver naturbegiv-
ne Fyen efter at vide hvorvidt han vel kunde vide dette og erfarede
ingenting af Jasper Jacobsen Berg havde Hjet at Mennesket dog
kun formode at vide mig, hvilket da Ermars efter den
Beskrivelse han havde gjorde bestyrkede han i. — Af sin
Reise til Kjøbenhavn fortalte Erm: at Hjemkomsten
vaagt Lørdag de Landt ved Fra Malmø til Lund, ved Ankomsten
der vare kun faa Studenter i Byen da Flesten formedelst Ferierne
vare hjemreiste. I Selskab med Erm: var en hel Del danske
Studenter, efter en Rundt i Byen, gik hele Laget, Svenske Norske
og Danske paa et Værtshuus, hvor man tappert slog Skummet af
Marken, drak den pere plat af under Bordet. Et Fjerdingstid herved
gjorde meine: det Forslag at enhver Svensk spurde Danskerne
af de Danske til, Hjem enhver Dansk enhver af de Svenske,
men Skummet kom. Endt nogen i Antal maatte bede for Regn.
Hr. paa Efter middagen besøgte Hrs J. Jæger, vi talte om Fredrik,
Fredrik, [illegible] Fra Johannes gik
til Hermann Lading har kun Gandt i Byen, Rar mig, Jeg kom
kom mig meget forandret, Sprog Skandsk og kun Maaneder
Hjemme mig en Smule klokker = efter at Kvinde kunde spredes Hjem.
Fridr og Schanicke Kone der. Om Aftenen hjemme. Jeg engang
engang mig meget i Aften og ind Jeg Tabte min Kundskab en
anden af Hjem Lægevide til Gallandin, som Jeg vel ikke kunde gjøre
Fordring paa, men som vist nok kun fra Hjem Side, Consument vi de
vise mig megen Opmærksomhed og ikke mindst ikke en Smule Ringe-
agt, kunde haves gjorde mellem mig deltagtig i. Her Fruen var meddig
Selskab en elles flere Fruen da, nok er det ingen mindre Jeg ind Sang
og Hjem konte deriblandt Fruen de Stemmer, Lieutenant Kam-

-stad som var deriblandt gaaer ind til Lange, maaskee for
en passent at besøge ham, jeg vil haabe det, ~~og~~ men
~~Lange~~ hvordandet nu end var saa gik Lange med ham til
Frue Grønvold og nød godt af Selskabeligheden jeg
Stakkel, derimod maatte holde mig ban min Hybel, jeg
tog ~~for~~ min Kappe og Hat for at besøge Johannes, men
heller ikke ham fandt jeg, maatte altsaa atter hjem
og noies med Lit. Da jeg kom til Spisebordet traf
jeg Friens Svigersøn Lie, en Fætter Grønvold og flere
Fremmede, ~~[illegible]~~ holdt alligevel godt Countenan-
-ce og teede mig som sædvanlig. Efter Bordet fortalte
Lie adskillige Anecdoter om Doct: Løvvold og Frelsen
begge som Studenter bekjendte som Galninger: En
Ole Eger var bekjendt i Christiania som en ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ hidsig Grimbiter, der ved alle Leiligheder lave
set vrantne Væsen for Dagen, men Løvvold og Frel-
-sen vilde tage ham i Cuur, og mede ham hildigvis
en Aften paa Gaden, driller ham og yppe Klammerie,
Vægteren som Kommer til opfordres øienblikkeligen af
Eger til at gribe Løvvold og Frelsen, men disse paastod
for Vægteren at Eger var fuld og at de havde i sinde
at bringe ham hjem, ved mere bestyrkedes Vægteren i
Troen da begge Galninger tager fat ~~paa~~ i Eger, og
denne arbeider som en Afsinde for at slide sig los, men
Intet hjelp, han maatte tage imod deres Ledsagelse og
mærkeligst nok Eger havde det Tilfælde at han af Ægelse
pleiede at Raste op, hvilke da ogsaa skede denne Gang,
hvormed L og F: ved mere stadfæste deres Udsagn ~~og~~
saa at de endog bragte Pigen til at anse sin Huusbonde
for beskænket. —
Løvvold gik en Sommerdag ved hvilys Dag ved over
Kirkebakken med en Landsmand og spørger denne hvilken
Belønning han vilde give ham, dersom han sprang op i
en derværende Vandpost, en Flaske Champagne svarede
Landsmanden, Løvvold, som hvirkeren skynde Ildeller

Vand og ind mere opmuntrede ind ~~Kampgnon~~ Praxis Spanier
op i Vandet for han endog gik over Hovedet ~~Ar~~ siden at
gemme sig ikke kun dyrig vand ind sin gode Naturlig-mester
indne fort til ind sin Ven.

Frelsen begyndte sig en dag paa en lille Lystbaad i selskab
en Fransk Kvinde som kom til gods Skytte ind Christi-
anssund, og han sattes den Bestilling at drage hen til
Christiansand, sin Fødeby, hvor vi den Maned som forlod
en sattet Plan, men ind sin nige Provisant fortsatte han
Conseen som han stod og gik, sidden hvor han havde besøgt
sig. Ved Ankomsten der sinder han Bud op til Fadenne om at
komme ned for at tale ind en som undte hans, samt at
indtage en Flaske Brendevin, efter at dette var efterkommet,
drage Hr Frelsen atter bort, som han havde udført sit Ærinde.
Anton Wiese fra Bergen drev Løvvold nogen Spar ind, blandt
andet spurgte han ham engang om han det var som han havde
hørt at han var fanget paa Batavia, Wiese ~~som~~ sattede
ind ikke hvad han mente kunne og Løvvold undlev derfor sin
Fortælling. I en Captain havde udfat Stivler ind Berg i Solum,
og at Wiese som vilde trække disse paa dervid blev fanget, hvor-
hvorfor det omsider dreiede at han sin W. Classe ind Hamn,
hvilken Plads W. som nok var nogit indskrænket sammenlig-
mantte beholde og man drev mange Løier dermed paa Fore-
: bringerne. - En heder Mand kunte til L. og F. Complet
det var nemlig en Hinde, der sidst døde som Candidat: Medicinæ,
men langt ifra at dedikere sig denne Løier var han skyld den
der dakkede Tilbageskyt mod Affairer som foregaaende,
Lie havde Grund for sin adle Manerer som hans, sat,
godmod ig og den adelste Tankemade, som at han gaaende
vandt sin Kommunikations-Higivenhed, hvor var en Mand om
hvem der kunne var een Mening.

Efterat Liet var gaaede sin blev vi endnu inde hos Frøken Grøn-
vold. Frøken opfordrer ind Jomfrue, sig til Sang; og
Lieutenant Lange som man synes at skatte meget kunde anmode der-
om at tage sin Guitarre ind, Nannestad bemærkede ved samme Leilig-
hed, da be'er ikke Kunst om at tage sin Violin, hvortil Frøken
svarede, som det jo allerede sig meget kundt: Nei, Hr Violin vorder det
rette Instrument til Sang; ja nu at sige da, medtog Nannestad,
Ja nu kan jo dere to begynde da, var den Compliment sig ind. Jeg vil

nødig følde nogen Dame, thi jeg frygter meget at feile Egnet hvis mig følv nu jeg undertiden turde vi at behandles. Gud jeg takker jeg forsøger.

Mandagen d: 28 November.

Saa uforskyldelig Gud mindelig vil jeg herefter beskrive mig selv i min Dagbog. For Fremtiden ved den at kunne lønne hvert at kunne gjendrive mig selv og hvorvidt jeg i mellem anden Henseende gaaer frem eller tilbage. Min Dagbog skal ligge ved min Side og hver en Idee hver en Tanke som maatte falde mig ind skal ligesaa snart indføres i den. Videnskabelige Bemærkninger kunne ikke herhid, disse optegnes i mine Collectanbøger.

Kl: allerede 6½, men jeg kom jo heller ikke i Seng førend Kl: 12½. I Morgenbladet annoncerer Udgiveren af Grundtvigs Nordens Mythologie, denne vil jeg subskribere paa. — Taugfindig, meget taugfindig, det forekommer mig at gaae denne fortrolige indbyrdes Omgang Jesus i Hjemmet, mens mine Bøger og mine Videnskaber maatte være mine Trøst og Tilflugt. — Mangen Gang ønsker mit eget forstyrrende Væsen den kjærlige Fortrolighed for mig, jeg kunde kun kunde anvende dette, men derved mener, ved stadig jeg stræber alt mindelig at forsøge denne Fuldkommenhed, hvoraf kjønt Væsen for en stor Del, ja næsten alene har sit Udspring.

I min Dagbog føres jeg at Sværg Gud, om jeg taler med mig selv, mine Tanker, skjønt kunne Fuldkomhed, eller jo ogsaa en Samtale mellem min Forstand og mit Hjerte.

Kl: 9½ mødte jeg med Hjemme og tog derpaa Afsked for mig. Min Moders Hjerte vedrører, Tanken om mit kjære Hjem er min største Trøst, mine Øjne! det ligger langt, langt herfra mig. Den ene Tanke følger den anden og mit Hjerte begrøder Fremtiden, gaaer for den dunkle Fremtid, men denne kan jo kun blive lys. Intet formaaer at adspredte mig! Hjemmet forgaves med den onde Samvittighed vil jeg ikke mig til forstaa. —

Hvor ligger mine Brødre, der ligge i Graven — Jeg tør vil gaae ad for at adspredte mig vort- for ikke ved at være kold vil jeg gjengjelde Din Kjærlighed, Jesu, i mine mørke Timer tror at bevise, men tvertimod ved Forekomst, mandig vise at jeg forstaar Gjengjeld. — Hvormeget bedre.

Intet Menneske forstaar. — Efter mit Besøg hos Johannes Kamp

jeg atter i Lime, han havde modtaget et meget mundert
Brev fra sin Kjæreste, blandt andet hun skrev om hvorfor jeg kun
rustede til Ridtur hvor Daae Reenskt og flere havde været ude
ridende. Daae havde ikke vært overmaade spadsér havde kun prøvet
vært at ride Dame- med Flora H:, kun da vi gjorde jo
i Forstningen, men da han en paastod at Johannes ikke
havde vært nogensinde ude opfordret han til det samme,
og da det nu engang maatte skee allegevel, saa blev
det bestemt skeet strax, saa gik han ind efter
Ester. — Han kunde ei mærke at Dr. var paa Pigtens Grund
han selv sagde: Spørg Johanner om det ei er det sidste Mark
mærke, naar jeg begynder at hilde. — Han saae saa
Hannes Ansigt: var saa ex at man maatte følge dem
hjem, den Eldste maa man undes Klede af — Flora
Hallager skriver ret lumskelds for sig —
Brev fra Bergen, naar Nøden er stor er Hjælpen
nærmest — Post. 27. — Med dette Brev modtaget
skrev mig paa to Ark:

Brevet til Faer forkastet

Hr. Carlsen Forelder havde sagt mig Landet Dem de Kjære
Endskjøndt Veiskole, den Mener mere at Bestemme saa
I nesten Sporter Communi Sahiona, saa spurgte jeg dem
kort efter min Ankomst at vade ud til Carlsen Grund
Hannes Ommenberg, hvor han boer, jeg havde Lyst at ester
at have gaaet Jagt mig ville et Par Timers Tid, men
havde ind i en Anstalt at udstaae for min Broder saa
Grandskjænd en Carlsen Landet Ja vi kjørt at gjøre venskabe
Bekjendtskab med — Imidlertid begyndte vist Mad ogsaa dannes
Fare, — Hem! — Men jeg havde dog allegjevel en LOR
D I Tak Kun, Thi Vershalet var i Gjemme. — Jeg vil nu tale,
begrid atter have mig der ud.
Capitain Kofs han jeg besøgte og [illegible] er af
ham indbudt til at komme til ham naar jeg maatte have
en Tid tilovers, jeg thi han holder sig meget hjemme om Aftenen,
han var hos mig for kort siden og talte om et Lille Lag han havde
bestemt at holde ved Par dage i Forvejen for at leere Sangen Bryd,
skyd dig tæt til han da havde villet indbyde Bryde, og nogen Allige
med flere, om mon hans Gjemme havde vi vovet stand at finde mig

da jeg kunde forundes mit forrige Brev, Brigh. Kunde heller ikke
kommes og dette Skrift, som ikke nok kunde belønne mynt byrde,
gik til vor store Forbindelse vore Skjæbne
forbin. — Gi: Rubach har jo hilst paa i Lybeck, men har
desværre glemt hans Navn, saa jo ei har kunnet kommunicere dette,
vi talte allerede ofte med hinanden paa Comptoiret.
Ga Veiden har jeg besøgt, og tilbragt hos tilbage hans
dem Formiddage at se hans paa Contoiret hos mig, hans
Reise var dengang ei bestemt da den dependerte af Sverd
paa A Bons hos kunde skrevet til Capt Hagen: Stockholm,
hvem han gierne vilde opsøge, saa: Selvsagt med hans
at reise hjem. Med hans Skib Med hans Skib
Bons tilb maatte afsee A Par Dage om Landvig, som
jeg her gjorde til Johan. —
Mr. Potter ene: Behold og udgive to nye Numre
i min kunstig udklippte Appendix liste, nem Den Kaar-
ger Tale, gik Jeg i Handler, til gamle mindre
kiere Brud til Suur og Sød, Jeg beholdt alene
Thee og Sukker tilbage samt, Spettelse passer
det forstaar Sig — Ikke hvor det gode Kjøb, men
jeg vender hane det skattede Potter Lappe. Saavidt
mine Tanke kunde tale til Sig, Ofte var blevet For,
Cassen og Kaaringene i Massens Mod. —
Den Overskrift skal jeg skrive Eder efter hvorledes, nogle
sammenlignede Kaar jeg er lave, paa en Kolte Da
Bemærkning kan I lokvente, nem. Bergtagen Comedianne
angaaer, saa giver det mig andet i at kunde ingtage
det skyldige Galanteri imod Damer mine Kjære
Damer Ja, skjøndt jeg kun meget sjelden kommer dertil
og det Ærend til Jeg tror af den Grund at jeg vier Tiden
mig saa dyrebar med Skibet. Reinsætter og Dyret har
jeg Set og skal maaske endnu ved Leilighed undertiden
Eder med Kaar derom. — I Midsæt vil jeg gierne
udtale, da det allerede kunde lade sig gjøre Ærend
forskaffer med nogle Hjælper, samt en Forbegaaelse
over Vedgifterne paa Reisen til Stockholm. Det
afsender paa Onsdag

Om Aftenen kom Johannes til mig. Vi havde mange Anecdoter paa
Bane. Nogle om Adjunct Fritzner. Hans Daae ~~fortæller i sær~~ forstaaer
i sær godt at gjengive Fritzners besynderlige Sprog og ~~fortæller~~
~~derfor~~ ~~derfor~~ mører derfor ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ disse Anecdoter; ~~[illegible]~~ Fritzner fortæller en Dag
i Dammers Nærværelse om Hermann Laadings Grovheder.
Han gik og floitede ude i Gangen, og jeg var ret
arg derover, jeg gik i Vrede hen til Døren og sagde
De skulde regtig faae dem et Solverhorn at
tude i, tænk hvad han da gjorde han smiede
Pi-Pine Død Ra-Rav-Ba-Bagen til mig,
den tages sig godt ud denne, naar den fortæller
godt, og i sær der hvor han hurtigen tænker
sig om at der er Damer i Vørelset og derfor
vil rette paa sin Feil. — — Drengene i 3die Classe
vilde en gang drive Spas med ham, og gaaer derfor ind
til ham for at spørge om et Sted i Justin der lydt
saa omtrent in principio rerum gentium natio-
niumque regnum apud .... erat, Fritzner kom
strax i Knibe over dette lette Sted, jager frem og tilbage
paa Gulvet, in principio rerum, ja, Stedet er let,
det er Pi-Pine Død let, in principio rerum, men ~~Klok~~
Timen er ude, sagde han i det han idelig tog Varetop, in
principio rerum, Sted-Stedet er let, men, men Timen er Pi-Pine
Døde Pi-Pine Stedet er let: I Tingnes og Falkenes Oprindelse, ja Stedet er
~~Paa Spisegaarteer 4 art.~~ Betalt Hoppe for Skaaf.
6 art. Modtaget i Banken 40 Spdl: Betalt Kokkin
min Gjæld 1 Spd. Betalt Frue Gronvold for Navnes
12 Spdl:

Død let det er Pi-Pine Død let: I Tingnes, og Falkenes og Nationernes Begyndelse Ja det er let
men Timen er Pi-Pine-Død ude — Derimod strig han. Nogen
Tid efter siger han: Nu er jeg Pi-Pine-Død saa træt af den
Gedikke og Cornel, men vil jeg ~~begynde~~ Pi-Pine Død
begynde paa Justin. —
Johannes blev hos mig den Aften, vi spiste ~~paa~~ i Restaura-
tionen, hvor vi vare let lystige, jeg talede lutter Fransk,
var meget overgivne, men forbleve uldeles ukjendt: Timen
stod til sidste Stund i den Formening at jeg var en Franskmand

og talte til Johannes om mig, som om jeg ei skuldi
kunde forstaae et Ord. — Om Natten befandt
jeg mig meget ilde efter denne Commerce
endskjønt jeg var hjemme allerede Kl: 10. —

Tirsdag d: 29 Nov.

Var kun ude i Tinen hos Aubert. —

Onsdag 30 Novembr.

Med Meddagsbordet følgende to Anecdoter om
Cassorti; Han sparede som Bajatzo ~~[illegible]~~
med megen Angest paa Linien, men tager
med Et Vein ned i Parterret, da han var kommet
tæt ned til Dammerne som sad i Nærheden
af Linien ~~skriger han pludselig, og~~ lader
han som han vil falde og skriger pludselig meget hvit
Av, oimblikkelig vender han og hopper op
paa Linien, hvad der ~~var~~ er moersomt ~~[illegible]~~ herved er
at Frokn. Grønvald, som sad ved Bordet
da Flor fortalte den, grap meget hvit —

I en Pantomime var Cassorti en Tjener og
imedens hans ventede sin Herre satte han
sig ned paa Theateret for at spise, Harlekin
var imidlertid kommen ind og havde rappet
kurven bort, Cassorti gaaer da rundt omkring
og søges og kommer omsider hult frem med
Tæskerne, blandt hvilke en Stærblind, al-
mindelig kaldt Niels Bordeaux havde stukket
sig langt frem og stod og green med Theatret,
men svarere ~~[illegible]~~ bliver ikke Cassorti ham varer

forend han ligesom sagende sin Kunst nærmer sig
ham og skriger ham med Ect hen i Fjæset
Hallo, saa hvit, at Nielsen sprang i Veiret af
Skræk og vagte Publicums lydelige Latter.
Jo stærkere Applauds og Latter blev jo vredere
blev Nielsemand, men hvad hjalp det. —
Om Eftermiddagen besagte jeg Greve hørt et og andet
Nyt af Brev han havde faaet fra sin Fader.
Siden hos Eye, hvem jeg ei fandt hjemme.
Om Aftenen da jeg kom hjem og Marie bragte
mig Lys; bragte hun tillige det Bud fra Frue
Grønvold, til hvem jeg havde leveret hende Penge
for den forløbne Maaned, at Frue ei herefter
kunde gjøre det for den hedtil havte Betaling,
det gjorde hende vel andt, at hun saasnart
skulde nødes at lægge paa, men flere Nødven-
dighed. — Artikler vare stegne saa betydeligt,
jeg har besluttet Intet at lægge til, men faaer
mi tale med hende i Morgen.

Torsdag 1ste December.

Udaf Betten Klokka 6. Godt Humeur efter en i bedste
Søvn tilendebragt Nat, thi Huusforgerne plager mig langt ifra
som Gjertrud-Tæster. Jeg talte med Lange og Fareden at igaar
han og Petersen har maattet lægge ½ Sdr paa, jeg faaer mi
at høre hvad Frue har i Sinde med mig og derefter bestemme
mine Ting, denne Maaned troer jeg allegevel vel blive hos
hende, ich har nu so mine Grunde, som Joseph Müller
giger. — Det er da Fanden til Udgifter, nu 12 Skilling til
Skosverte, igaar Drog Hauskræreren med 16. For næste
Maaned forlangte min Vertinde 14 Spd, forhedelst de forhøiede
Priser paa skillige Articler, jeg fik det dog ned til 16, men
faaer nok ellers see at opsmise mig en andre Hybel, hvor
jeg kan leve billigere.

122 Copie af Conceptet til en Prædiken holden af J: Wilhauen Conformations-Sondag 1831 i Slotskirken:

Det er en underlig angstfuld Vei, der fører den sande Christen til Roe og Klarhed hans Troe og hans Haab indslutter af tvende dunkle Verdner, og selv svæver han mellem dem lægge, tryllet eller martret af en gaadefuld Tilværelse, vil han skyrke sit Hjerte i Troe og Tillid da maa han ile tilbage til en dyb Forgangenhed, hvor Traditionens Tanger, Overtroens Mørke og Svermeriets yppige Skud saa ofte skygge for den himmelske Sandhed og dæmper dens Lys, vil han qvæge sig ved Haabets Forjettelse, da maa han lig Abraham fordum forlade sit Fædreland forat stunde mod et Maal han ikke kjender, han maa ligesom skabe sig selv en bedre

Tilværelse, dunkel og ubegribelig
fordi den ligger mellem Gravens
Nat og hinnt straalende Lys som
intet jordisk Oie taaler

Johannes betalt for de ovnes Deelhavre i Morgenbladet
54 Skilling. Uloesverte 12 f. – Vedeler fanet Brev til Faer
hvori skrives om Ildebrandende: 13, som min fortaiede
Huus leie og medets Ubetydelighed. ½ Saals til Pettoretter Canierst.
Saa Kerne fanet 8 f.

Om Aftenen paa Pettalettes Concert. Her traf jeg Bojesen i Byen og vi gik derpaa til Mund. – Jeg undrede mig ikke saa lidet over min Ven, da jeg saa ham i Selskab med Frøken Mund, som jeg vidste ikke kunde lide ham, og Frøken Mund, som jeg aldeles ikke kjendte, og jeg maatte ogsaa snart overbevise mig om, at de ikke kunde lide hinanden. Bojesen havde nemlig ved sin Ankomst til Bergen, hvor han ikke kjendte Nogen, henvendt sig til Frøken Mund, for at faae Oplysninger om Byen og dens Omgivelser, og da han ikke havde Andet at gjøre, end at gaae i Theatret og Concerter, saa havde han ogsaa gjort det. Han havde ogsaa havt Leilighed til at gjøre Frøken Mund's Bekjendtskab i Theatret, og da han var en net og artig ung Mand, saa havde Frøken Mund ikke havt noget imod at gjøre hans Bekjendtskab videre, og da han ogsaa var en Landsmand, saa havde hun ogsaa indbudt ham til sig, og han havde ogsaa været hos hende et Par Gange, men da han ikke kjendte Byens Skikke og Brug, saa havde han ikke vidst, at det var Skik og Brug i Bergen, at man ikke maatte besøge Damer, som man havde gjort Bekjendtskab med i Theatret, uden at man havde faaet Indbydelse til det, og da han ikke havde faaet nogen saadan Indbydelse, saa havde han ikke vidst, at han ikke maatte gaae der, og da han ikke havde vidst det, saa havde han ogsaa gjort det, og da han havde gjort det, saa havde Frøken Mund ikke taget imod ham, og da hun ikke havde taget imod ham, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde tage sig til, og da han ikke vidste, hvad han skulde tage sig til, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde gjøre, og da han ikke vidste, hvad han skulde gjøre, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde sige, og da han ikke vidste, hvad han skulde sige, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde tænke, og da han ikke vidste, hvad han skulde tænke, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde tro, og da han ikke vidste, hvad han skulde tro, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde mene, og da han ikke vidste, hvad han skulde mene, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde vente, og da han ikke vidste, hvad han skulde vente, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde haabe, og da han ikke vidste, hvad han skulde haabe, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde frygte, og da han ikke vidste, hvad han skulde frygte, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde elske, og da han ikke vidste, hvad han skulde elske, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde hade, og da han ikke vidste, hvad han skulde hade, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde foragte, og da han ikke vidste, hvad han skulde foragte, saa havde han ikke vidst, hvad han skulde ære, og da han ikke vidste, hvad han skulde ære

men især Aees Hoboen i Accompagnementet til denne.
Pettolettis Goittarspil var nydeligt, som og Fehrs
der havde Partie i nogle Duetter. Begge Lehrumpfer
og Wieweike sang en smuk Trio ret godt, dog var
maaskee Stemmerne ikke nok samlede, da Schrump-
fernes nydelige Stemmer var noget svage til We-
weike ~~[illegible]~~ stærkere. — Hos Lange fik jeg
mig et godt Glas Punsch, som heller ikke kroppen
manglede Nærning. —

Fredag 2 December.

Hjemme indtil Kl: 12. Hos Aubert fra 12–1. Ved Bordet talte vi
om adskillige Mythers Oprindelse blandt andre fortalte Fl:
følgende som Oprindelse til Mythen om Caron, hvilken skal
skrive sig fra Egypten. De hellige Steder, hvor de Døde skulde
begraves laae alle paa den ene Side af Nilen, de der boede
paa den anden Bred maatte altsaa føre sine Døde over,
hvortil maaskee ansider anstattes faste Færger og
Færgemænd der mod Betaling udførte denne Forretning,
deraf Fabelen. —
August Odøyesen besøgte mig om Aftenen, han fortalte
mig hvad der meget smertede mig at høre at Faderen
ei finder sig fornøiet i ~~[illegible]~~ den Menighed, hvis
Lærer han er, Almuen er det verste Udskud af de saa
berygtede Bordkjørere, en raae, træg og fordærvet Folke-
classe. Jeg beklager den stakkels Bøyesen, Egypten har
ogsaa plaget ham i de sidste Tider.

Laverdag 3 Decemb:

Johan Koren besøgte mig i Dag vi talte om ~~Inf~~ Indvoldsormene.
Disse skal, efter Rudolphis Mening ikke ~~have~~ komme uden
fra, men have sin Oprindelse i Menneskets egen Organisa-
tion, ja endog Lusene skal have lignende Udspring, saa at
Mennesket ikke alene secernerer sin egen Slægt, men dets
Organisme udgjør saa at sige en Heelt af mod hinanden stræbende
Kræfter, hvilken Kræfter endog samle sig individualiserede Væse-
ner, der søge at ~~indrig~~ tilentet gjøre den hele Bygning. Jeg vil

~~Jeg~~ læse Rudolphis Værk, af hvilket Korn fortælte mig enkelte Data. —

Ved Bordet kom Jomfrue Kælstads værdige Thukommelse som Skuespillerinde paa Bane, fra hvilke Dage Petersen fortalte som Prøve paa hendes Fortrinlighed at hun ~~[illegible]~~ satte Muserne iblandt Mysserne og ideligen gjentog Mysserne og Gratierne (ikke Gratierne, men Gra-ti-erne). — Ak Thalia, hvilken Præstinde!

Hos Johannes læste jeg en Sang af Vraamann i Bergen afsjunget af nogle af Latinskolens Elever paa Sagens Sølvbryllupsdag. En sørgelig Idee om Karvestokken, et Redskab mig aldeles ubekjendt, men som efter al Sandsynlighed maa have noget tilfælles med Tynnebandsenderne, hvorpaa Gesellerne paa Bryggen skjærer et Hak for fuld Talje, fremstilledes som Billede paa Livet. To Gang Ti og een Gang Fem hande Vard (af den nordiske Mythologie) karvet i den. Jeg formoder Forfatteren har hentet Billedet fra en eller anden nordiskmythologisk Digtning og forlæbt i Lignelsen i sin Runs ei har kundet give slip derpaa. Digtet var sørgeligt, men vidende tydeligen om den Mail dets Tynnefrin gjelt har kostet Digteren. —

Hos Benetter maatte jeg betale 1 ort 12 ß paa den gamle Frøgtregning, hvilke jeg alligevel er tvennelig vis til om ere betalte. Hun fik ½ sad mig kommer altsaa tilgode 1 ort, som skal aftrækkes i Vadskeslønnen. — Andreas Oppasser laant 6 ort paa et Uhr.

I Dag blev ei meget bestilt, jeg læste min Historie om Morgenen, klædte mig siden og var rigtignok bestemt til at sætte mig til Arbeide, men forind jeg blev pjuntet blev Kl: 11½, jeg gik derfor hen til Ingens, røgde en Pibe og var tænkt atter at vandre hjemad, da Raven kom i samme Øieblik. Vi kom alle tre overeens om at spadsere. Joh: Ingens bød os ind til Candtoren Louis, et Sted jeg ei tilforn har besøgt, vi begyndte der med et Glas Portviin og Raven gjorde en Da-Capo, saa at vi varmet ved to Stød fortsatte Coursen, gik ind til Byens Vogt, hvor jeg fandt G: Wiesr. Lampe, Borkeland og Synnestvedt. Vor Tour fortsattes rundt Volden og Veien faldt igjennem Gaden hvor Louis hver. Raven foreslaver en Dram Pommeranz, som Joh: Ig: accepterer jeg dezimod betakker mig for, da jeg for min Deel havde nok af det Slags og desuden ei ved at hængle med vildbrunige Herr Raven ~~til at~~ paa uregtige Tanker om min Smag, som føler Modbydelighed for dette Snapseriæsen og disse Candtorbesøg. Jeg fulgte alligevel ind med men ved blev fremdeles at holde mig nykter. – Som jeg mærkede var R: og J. aldeles einheimisch her og det skulde gjøre mig undt om J. ~~var~~ sjuntes alt for vel at glædes ved slige Besøg, han revengerede Ravens Traitementer med lige saa gode, at ogsaa

jeg paa en Side betragtet burde gjordt det
samme indseer jeg meget vel, og at Mine
Herres haade ventet det mærkede jeg ogsaa,
men ligesaa lidt som jeg er eller vil mis-
tænkes for Kærrighed ligesaa lidt vilde
jeg fortsætte denne Drammecommerce, jeg
er meget mere glad over at have holdt
mig retirée og vil fremdeles ~~gjøre det~~
opføre mig ligedan. — Blandt andet kjøbte
Ingen Pebermynitekager og bemærkede at
de vare g. herlige at tractere Damerne med
paa Baller, jeg holdt nogle Stykker i
Haanden og rakte Raven deraf. Raven
svarede til Sis Bemærkning at han
hellere giver den Pommerantsdrammer,
Men vagt Dem for, sagde jeg, at De
ei giver dem for meget af den Sort,
thi drukne Damer er en hæslig Tæg. —
Søndag Aften ~~plag~~ plagedes jeg af
en hæftig Tandpine, saa jeg tabte al
Lyst til Arbeide. —
Jeg besøgte Joachim Ellertsen og
Koren i Dag. De bue paa en elendig
Hybel, men de ere tilfredsse, bærer
Glæden i sin egen Barm og ~~hvad behøve~~
hvad behøve de da mere. Jeg anseer
dem for lykkelige ~~[illegible]~~ Nævendigheden lærer

dem at være tarvelige, Nøisomheden gjør dem tilfreds:se.

Mandag 5 Decembr.

I Dag gaaer ~~Hr~~ hos Frue Grevinden blive ~~i~~ paa begge Sider alt mere og mere ubesvaret. — Kigs:raad Ferslew Dag med Ihlenfeldtz og Hendt at ~~Hr~~ Dele ligeud Overgaaen at Smaa og Mindre gjør den altsaa vel forfærdet.

Dines om Aftenen hos Thomsen, Hendt af Kjærlighed Historier. —

I Aften blev jeg spadseret med Cicero de Officiis.

Søndag 6 Decembr.

I Dag Læser ~~jeg~~ hos Andreæ. Vibe Jens han haandtalt ~~med~~ Grev Trolle Grafen med Grunde bestemt sig at læse med Magen til Ar. ~~til~~ ti[illegible] da jeg Ole skal examinere, men han vaagede mig altsaa ikke ~~jeg~~ ~~skal~~ ~~gaae~~ ~~ud~~ ~~og~~ ~~tale~~ ~~med~~ ~~ham~~, da han vilde ~~ikke~~ ~~gjøre~~ ~~mig~~ ~~vred~~ ~~og~~ ~~gik~~ ~~ikke~~ ~~ud~~ ~~af~~ ~~Gaarden~~ ~~for~~ ~~jeg~~ ~~skal~~ ~~gaae~~ ~~til~~ ~~Hr~~ Bibliothekar Jens og Bladet. Skrivt, at Prøve

Flor tænker sig stedse en Lighed mellem Mahomed og Oliver Cromwell, hvilken sidste han kaldte en stor Mand. England maa takke ham for sin nuværende Hoide; da han ved Navigationsacten og Krige med Spanien ~~skaffede~~ brogde Englands Mobsfest og Handel til en Hoide, hvorpaa det siden har holdt sig, og som for en stor Deel er den Kilde hvorfra det har sine Rigdomme. Catolicismen indrydede han i det han ~~indrydede~~ tilintetgjorde Carl, som i hvi Grad var indtaget for denne Lære og nok vilde fremmet og vedligeholdt den.

Noget af det Bedste Flor har læst over Tyrkiet, Privatlivet der m: m: er Lady Montagus Breve. —

Bakkels 12 ß. —

Om Aftenen drak vi Theevand med Slutter Bord, hvilket vi ei tilfarm har gjordt.

Onsdag d: 7 December.

Jeg sov længe i Dag, ligo til Kl: 6½.

Om Formiddagen kom Johannes til mig styrtende ind ad Døren som en gal Mand: Funtus, Funtus, han e' kommen, han e' kommen. Ka e' de, Ka e' de, maatte jeg da spørge. Skipperen e' kommen, Skipperen e' kommen. Nu var Gaaden med Et løst og jeg kunde let forklare mig Aarsagen til den

overvættes Glæde, da Johannes ofte nok har gjordt langt
Tjæs over Toiets Udeblivelse. Nu fik han ogsaa al Her-
ligheden med en Gang. Kjæresten, dog kun in effigie,
et Flaskefoer, ~~Aft~~ af hvicket vi om Aftenen snuppede Hegge-
bærdrammer, lidt meer end til Nødtørft, Buxe
paa Ræven og endeligen Bøger der kan holde
ham Pal imellem. Johannes maatte Aftenen
spandere paa alle disse ~~[illegible]~~ ligesom
himmelsendte Gaver, og vi vare min Ægel i Couleur.
~~Bog~~ ~~[illegible]~~ Flaskefodret blevaabnet
for at sig dog kunde gratulere, men vi beslutte de
Mitideligen atter at lukke, jeg bemærkede
imedlertid at vi havde glemt Floras Skaal
som stod ~~[illegible]~~ paa Bordet og maatte
høre alle vore Galnerier, Futteret ~~[illegible]~~
aabende sig ligesom af sig selv, og vi fandt
det raadeligst for Lausen at lade det
staae aabent. Nu var Pakkeren rent
løs — men hvorledes kunde vi ogsaa modstaae den
haarde Frestelse. — Blikfeldt kom, Jørgen
kom, Juul kom, og ligesom Gjæstenes
Anteel steeg, svandt Heggens qvægende
Saft alt mere og mere. Juul ~~[illegible]~~ hintede tilbyde
Ingælp fra Vandpotten, hvicket Udtryk vi
maa misforstaaes, da det her aldeles egentlig
betegner en Potte, Mugge, hvori der var Vand,
men Juul var saa utrædig halvt at udtale
Kom med Vandp, og jeg sauppterte ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ lad ham faae Vandpotten, hvicket
Udtryk til migen Spas bibeholdtes. Nu kom Grangen
paa Bordet og man skulde tage sig et Slag Kort.
Juul gjorde sig nytig nok ledt lei, og vilde paa migen

Maade blive, men endskjønt Johannes lod mig vide
at det ene var fordi jeg var der — alt i Spøg — saa
~~[illegible]~~ tænkte jeg ved mig selv: Du faaer gjøre som
Du vil, men jeg enten Du bli'er Merci, saa med jeg
at jeg ikke vil gaae fra at godt lag. — Han gav
sig siden og blev uden Opfordring, dog med
Frakke og Kjole paa, hvorfor Ole Bøgh, som
siden kom til, bemærkede paa sin snøske
Maade: Juul vinder vist, thi han sidder baade
med Kjole og Frakke. Bøgh bragte Johannes
Brev, hvilket han haade hentet for ham
paa Posthuset, jeg greb strax Leiligheden
for at undtrage mig Grangbombarderingen
og lob hen paa Posthuset, hvor ~~[illegible]~~ Lydia
~~[illegible]~~ faldt mig i Hænderne og pratede med
mig en Stund. Jeg var i Beraad om jeg
atter skulde gaae tilbage til Laget, men
for at ~~[illegible]~~ Juul og Irgens ei skulde tro
at jeg var stodt over ~~[illegible]~~ Johannes
Compliment, saa beslutte de jeg at lade
staae til, drog derefter og fornøiedes
med en glad Velkomst, mig saa meget
kjærere, som jeg tydeligen saae paa
alle Ansigter at den var velmeent. Jeg
var strax i Lune og indi Laget med,
og Bøgh og jeg som ei spillede Kort,
kom overeens om at ~~[illegible]~~ slaae i en
Lang, Bøgh sang en hyggelig en af
P. Berg, som han lovede at skaffe mig.
Hele Laget gik siden, med sin droie
Ladning inde Borde til Spisequarteret

hvor tusinde Løier blev drevne. Sørgen blev
gestoßen, gik og mulede paa Gulvet, men fandt
det omsider raadeligst atter at tage til
Takke, vi vare ~~[illegible]~~ alle overgivne, Bøgt
spyde, jeg slog til Ovnsdøren, saa den
flöi af sine Tapper, og ei var det mine
Klagskab der frelste mine Venner Planets.
Rundem var endnu ikke endt, vi drog videre
til en Medm: L, som nok er af de helligt,
det kunde jeg godt mærke paa den Tone
der herskede — dog overlod ingen sig til i ainen
„fældende eller dadleværdige Pietisteriere,
vi forlod denne Helligdom under Sang og
Hurra gik atter til Johannes hvor
vi leirede os ved Spillebordet. Ravn og
Jeg vi fandt det allegivel bedre at slaae
Leir i vore Køier og drog saaledes vor
Vei. Kl: var 12. — Min Vinding i denne
Commerce var ei ubetydelig, fem nye
Dinsbrødre, og forslaaer sig saaledes
ogsaa fem nye Venner 100 os fortroebyre
mi tilforn, dernæst den Fortjeneste at
have været første Gang i mit Liv, paa
A. som det forekom mig mistænkeligt
Huus, fra hvilket jeg dog altigevel, ved Gud
i Himmelen gik lige saa reent ud, som jeg
kom fra Moders Liv, og en tredie Gevinst
var at jeg i dette Lag ~~[illegible]~~ om ikke for første
Gang i saa første efter længere Tid og maage
Lag, var gansk den jeg er og vil være, lystig
munter ~~[illegible]~~ og aldeles

unbefangen, var ei sele forstemt og forstyrrede saaledes
ei heller den ~~f~~ Harmonie som herskede i hele
Lagets-Jørgens Muleric vil vi ei tale om, det synes
ei at have nogen forstyrrende Indvirkning paa
de øvrige Instrumenter. — Kjøbt Hammer
for 100 Skilling betalt.

Torsdag d: 8. Dec:

Idag fik jeg da ainsider mit Eller igjen,
og maatte betale for dets Reparation
6 Sudl. — Mit Bagskab ~~kan~~ fik jeg
ogsaa idag, malet og pudset, hvilket
kostede mig foruden 1 ort 8 ß, som Sudkeren
tilligere havde modtaget 6 ort 12 ß. —
Angiest Bagesen var hos mig idag, han var
forliebt i mitt Romberg og Fabricier. Klap-
stoik og flere. Bagesen er et godt Hoved,
men jeg troer alligevel meget uvidende,
jeg nævnte adskillige berømte Mænd, ~~[illegible]~~
og men Jagen kjendte han saaledes heller ~~[illegible]~~
eller at dem, hvis Portraiter jeg har.
Om Romberg fortalte han, at han fra Thea-
tret var gjenske godlidelig, da han
der ~~[illegible]~~ gererte sig uget frit under
de sværette Passager paa Violoncellen,
ja nikkede undag til en eller anden Bekjendt
han saae nede i Parterret. — ~~Man~~
~~Han~~ ~~[illegible]~~ Man holdt ham alligevel for
gjerrig, saaledes gav han i Grunnings
Huus; hvor han havde levet aldeles frit
som Gjæst under sit hele Ophold, kun

60 Skilling i Drikkepenge, medskjønt han nok reiste
med sine 1000 Spdlr fra Christiania —

Om Aftenen med Speseborde fortalte Fl: følgende
om Bartholdt Schwartz: Han vilde prøve
Krydtes Kraft, hvilken han kun kjende af ube-
tydelig Forsøg, fyldte derfor et Fad med
Krudt, stillede sig selv derpaa, tændte
det og sprang meget naturligen i
Luften, jeg gaaer vist ~~[illegible]~~ om han var
tilfreds stillet ved Experimentet? —

Tredag 9 Dec:

Hos Aubert 12–1. Aub: fortalte om
en af Fortalkerne af Tacitus, hvilken man
sagde han kunde udenad, at han vilde
lægge sit Hoved paa Blokken og lade
hugge til ~~[illegible]~~ i det ~~[illegible]~~ Øieblik hun
~~[illegible]~~ tog Feil i et Ord
hos Tacitus. Det var dyre Ord. —
Om Eftermiddagen hos Vinner med ~~[illegible]~~ Konants Fordrag, men
manden var ei at finde.
Nu Kl: 5 begyndes paa Breve til Bergen:

Til mine Venner og Beslægtede

Bravo Konow! Bravissime — Tænk Dig hvor kjærkomment,
~~Dit Brev~~ et Brev der ~~livagtigen~~ i hvilket jeg livagtigen kjender
dig igjen. Jeg ser ~~Dig~~ ~~[illegible]~~ os begge ned i Daglegstuen, jeg
i Lævestaaen ved Ulrik og Dit driver fra Vinduet til Ovnen
i din grave Huusfrak, ret paa en saadan Uveirsdag din ei
geder gave ud, men slaver en lang Fadderfladder med Flesskefanten.
I Forstningen af dit Brev studsede jeg. Moralisering, Banner og Pan-
kaldelse — Nei hvor vil han ind hen, tænkte jeg, er din gal Bandix
men sei hen da du stak Hul paa det andet Fad, Jo da flad det.
Saa mangen Forliebelser og Forlovelser at jeg selv er gemske forliebt, 7
ved Din i hvem? — i Dig — Nei ~~[illegible]~~ 7 skulle høre ham, dette
hjemme, han er endnu ledre ~~[illegible]~~ i Pennen end i Munden, mig var det ned
dobbelt Vederqvægelse, da jeg paa lang Tid, hverken har hørt eller seet til
denne kjærtensgode, ærlige og oprigtige Ven. Men det er sandt

Hjerte Tak for Brevet No. 1 og 2 i No. 1 er du lovet i No. 2 at
komme at Du glemmer end ikke, men i [illegible] [illegible] selvfølge
forvaarder Du i Ka der bliver i Dag. For at din umaadelig
mine sidste Tanke vil jo blive [illegible] at Ned om Hals du kan
og Mundfuld. Til Byparken Du — [illegible] Du Mundfuld —
Kjøbe at [illegible] [illegible] Hals [illegible]. Men vi [illegible]
[illegible] [illegible] med allegevel i Portefeuillen for at
kunde vi Mundfuld [illegible] der, da du [illegible]
Arrestanter [illegible] [illegible] [illegible] Mabin i [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

mau dū vidtløftigere fuldeskrive mig, giøre for altting ved, mun dū skal skrive
mun dū ser, dū dertil mueligst anvende er dets at gjøre. Hils Andreas dū
Martha og sig mueder at Raadet var særdeles opfyldt, uvist hvorvidt jeg gjennem
her skriver hvad hun mener. — Mindre barbarisk mod dū mit Ord, end
dū vilde vogte dig for at bruge det i Ikke dem andre er afsvrevet, mun
dersom dū er tydelig nok, mun dū bøyer dū af mit Sprog og
skriver hvad dū vil. Kun i dag 8 Dage paa Tydningen, dog for mun dū
gør dig selv tvælle. Hyacinthen i Svanemarkskuben og Sporene, mun for
altting vogt dig for at bedøve (bestadige) Fiskene. Dū Tydning dū sidste
gjør var vidt ordrigt god og uvrøgtig — det er en vakker Pokal for Gjæster
i Ikke nū — jeg mindte dū Ord, dū findes i Morgenbladet i en af
Glas, som afbryder Hyacinthen fra mine andre Narkotika og Gasser, mede
paa Glasset skriver Striber af en Pedal som augang kan adskille
Hyacinthen fra. Du sig mun jeg giver dig dermed Lov og det er at dū
paa Jordmine Tydninger skal tegne Firmerne og Sporene ~~under~~ ogsaa
for at vi Jeres Forsøg, Ikke ligegyldige Gjæster dū kan gjøre kom
dū nidfore Sun med Farmen er det forbundet, Mors ~~med~~ Pligt ~~til~~
~~med~~ Tydninger bør dū skrive i Vand Mer melk som dū mun gjøre
bruge til. Paa Naturalie-Kabinettet mune dū sette Tidsmaal og Hvad dū kaver
De mine Jordarter, Jordslags-arter paa Tydninger. Lad mig vide Dū er fuld
og giv Ville. ~~Mig~~ ~~Dog~~ ~~Jeg~~ Mange herlige Bøger maa jeg med Tak
gaa forbi, og for Kun befatte mig med det Nødvendige og haad det for godt Kjøb
Holder mig. Hvadenne, ~~mun~~ ~~jeg maatte faa~~ ~~det~~ mine Samlinger
Prognostica vil dū tilmeld dig, for at dū kan adjøre det i Catalogen:
Atlas: der ~~allerede~~ Welt Depot kund ans 14 Charten. 72 f. fires under A. Cir.
Flinders 2 Tomer. Delle Odyssee 2 Tommer. alle 4. 100 f. under ~~D~~. Petit Dictionnaire de l'académie francoise 2 Tommer. 2 Rdlr. dyr, mun det var Lei
Kloppe for sig er vel kunde tiene og sig meatte mune at gravskt Lexicon,
da sig for dū med ville vide, mun skadte meatte Cacue her Sylvan.
Index Jeres under M. Nyeste Overseen over Fodrenelandets Pattedyr.
undertes fra October. 24 f. under N. Dette var den mest Jeres er vor afse
lut vedrørende sig, mun det er jeg meget villig gaar Kjøb og Bøger er jeg
her skt interesseret. Sagen nævnes i den ved vilgen Agtelse, mun vi takke dū vor
gjensyn 1806, forend Sagen lagde sig paa Labesidden. Schouw Dansk Classisk
Aldersdoms Rimskrifter ~~Letter~~ Encyclopedie mangler af mine Herbert.
Christiania 1851. 1 Spd. under P. I mun ikke ~~mangler~~
tydte paa mig at sig ældre Code Kan dū skaffe Bøgerne; Jeres
Sor skam ikke Rader Penge, thi skam af disse vare ~~med~~ nødvendige, betænk
dū vidst, sig ~~maatte~~ ~~allerede~~ ikke penge paa Commodie, ~~allerede~~ betrædt
Conditionerne. Dū skrifter, Jeres Farmer under er Cassamen her og mener
god Villig paa dū sig for de unge Mennesker Sonderbehage
Skader, Conditionerne her ~~ikke~~ ikke. i Bergen lade
Vortshuse, da mun ellers af de Lokkemyte Sager bande i den Verre
og vande Vei. Paa Commodien her mun vorden for Ikke at
Fodre og tydte sig, Medens Jeres skare af de mig ikke ~~ikke~~ ~~ikke~~ ~~ikke~~
vorden for sig vanskeligere mit at efterligne. Vi ~~ikke~~ Mange Bekjendte
talte paa et Sted mun den Jongaarde Apteker Mærwilder, sig Jeres var
aldeles fremmed. Jeres Jeres Ypperste mon Jeres Forsøgsplanter i
Conrad Christ. Lad dem ikke høre Chronicaen at de er med hvor
Rapsavlerierne er. Siger Tutter Fremde sig, mun lad mun ikke høre

Bergen at de maa have 6 Glas Punsch i Livet for at have godt af en Comediaften, ~~det med~~. Han tiegt.
Skriv mig nu hurtig til og giem ei at finde disse Omstændigheder ha bedst Dig om Lydia, dog man ~~Du~~ ei ~~udsatte~~ skriveriet ~~udeblive~~ om ei alt er fordiegt ~~kun for~~ lad gane hvad Du has for Haandene. — ~~Gaar~~ Brevet und Gaar Vedeler har I forpaaeftis modtaget —
~~Dette sin vaal~~
Lægerne er forelagte følgende Spørgsmaal i Tumpesagen
Har Slaven hængt sig selv, eller er han hængt efter Døden?
Svar: Han har hængt sig selv.
Kunne de Slag han har faaet være dødelige eller ikke?
de ~~er et~~ kunne bevirke Døden.
Tamperne tilstilledes dem med Spørgsmaal om deres Anvendelse som Straffemiddel kunde have skadelige Følger, hvortil svartes Ja. —
Barnum skal være meget lei over Hvidings Sag, da han egentlig ~~har~~ ordensom den tidlere Sag fort kom paa den glatte Is. —
God Nat Mo'er og Fa'er nu gaaer eg op og ligger mig
Peter Christofe.

Andreas Oppasser betalt 1 Spøls og modtaget efit Uhr igjen. Han has altsaa faaet 24 s paa sin Løn for denne Maaned. —
Smaaendgifter 12 s. —

Løverdagen d: 10 Decembes.

Marie ~~[illegible]~~ drev mig i Dag paa Dør, da hun skulde holde Udrydelses fest. ~~Kl~~ Aldeles ulyst til at skænke For-middagen bort uden at faae noget udrettet maatte jeg finde mig i Nødvendigheden, tog Hat og Kavai og drog til Johannes, her fandt jeg Schwindsen, for hvem Johannes proponerede en Visite paa Billiarden, og saa der fulgte jeg skjønt ~~[illegible]~~ med Ulyst, eftersom til sam uvirksom Tilstand maatte tilbringe en Skjedsommelig Time. Et Par Glas Portvin var rigtig nok Frugten af denne Fart, men ogsaa disse vare ikke kommne. Sandelig trakkes man ofte did hvor man mindst attraaer tvertimod Punsch

Sondag d: 11 Decembr.

Jeg tog i Dag Faden paa Nakken ~~[illegible]~~ og vandrede
¼ Vei ud til Lector Vibe for at ~~[illegible]~~ anmode
ham om at offre mig et Par Timer igentlig til Exami-
-nation i det Græske. Timeinformationer vilde han
alligevel ikke indlade sig paa, da han ved Examen
Artium selv er Examinator i det omtalte Fag, men
han tilbød sig naar jeg vilde, at veiledi mig med
forekommende vanskelige Steder. Jeg blev noget mod-
-løs ved dette Afslag, men ~~[illegible]~~ trøstede mig med Vilhelm-
-boes herlige Sententi ~~[illegible]~~ i min Stambog. Jeg faver
altsaa selv arbeide paa Græsken, dog vil jeg natur-
-ligviis benytte Lectorens gode Tilbud. Om Eftermid-
-dagen ~~[illegible]~~ var jeg ene med mig selv og mit tingsindige
Hjerte. Kun Erindringen om Fortiden ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ trøstede
mig. Jeg var dog ~~[illegible]~~ Jeugang glad, og ~~[illegible]~~ Sammenden & Mod-
-gang skal ei mere skrække, den er beseiret. —

Ovids 2den Bog Fiedentis i Dag. —

Johan Korn besøgte mig og vi skadrede hele Aftenen bort
om Naturhistorie. Universitetsbibliotheket er godt forsynet
med Værker over Indvoldsormene da Sørn engang meget har
interesseret sig for dette Studium og saaledes skaffede Sammen-
hood der i det Fag er skrevet. Som Haandbog til Bota-
-nikens Studium, naar jeg engang tager fat derpaa anbe-
-faler Korn især Wahlenbergs Flora Svecica i 2 Dele.
den skal være indholdsrigere og mere omfattende end
Hornemans Plantelære. Et Botanisk Værk som ogsaa
læses med megen Interesse er Kiesers Aphorismen der
Pflanzenkunde. Sprengel som med mange Forøgelser
har udgivet Linnes Plantesystem blev af vor Kunge ener-
-sendt den samme Nordstjerneorden, som Linné har bau-
-ret. Sprengel som opholder sig i Gottingen er ikke alene
Botaniker, hvori han ligesom og i de medicinske, ~~[illegible]~~ anato-
-miske og chirurgiske Videnskaber har skrevet, men en Mand

af udbredt Lærdom i Philologien og andre Fag. —

Mandag 12 December.

En Mand med hvem jeg paa Concerten sidste Lørdag havde en Samtale har jeg glemt at nævne, det var nemlig Cancellierraad Morgenstjerne. Cancellierraaden havde den Aften spilt et obligat Partie i Forening med Jøsti og gjorde den Bemærkning, da jeg ~~[illegible]~~ indvendte af Localet hvor skjønt det med sine Tapeserier havde være dog var mindre hensigtsmæssigt for Musiken, da Tonerne da af sin Elasticitet ved den ~~[illegible]~~ uheldige Resonanz mod det uldne Betræk, at han selv man gribe langt stærkere for at faae Tonerne frem, med han havde været nødt til om Solen havde havt Trævægge. Fredriksen fra Drammen udførte en Polacca nydeligt paa Violoncellen og jeg ytrede min Forening at Künstler deri var saa meget større, som ~~[illegible]~~ Violoncellen i sig selv skurrende maatte behandles meget blødt for at blive behagelig, han tilstod dette men troede tilligemed at man mindre resikerte at gribe falsk paa Violoncellen end paa Violinen da Tonerne paa hiin havde et større Spatium end paa dune. Vi kom ogsaa til at tale om Politik, en Materie i hvilken Cancellierraaden naturligviis førte Ordet, han troede at Polakerne havde fordret for meget i at ville forene de gamle polske Provindser med det nuværende Polen, de burde alene søgt at ~~[illegible]~~ opretholde sin Constitution, de havde da gjordt Fordringer ~~[illegible]~~ der mindre overstred deres Kræfter, Fordringer der mindre vilde opægget Russerne, saasom Billigheden aldeles talede for dem. At ikke de andre Magter havde lagt Haand paa Værket og hjulpet Polen fandt han høist upolitisk, da Ruslands Magt steg alt mere og mere og saa ledes blev stedse ubetvingeligere.

Selv Napoleon und sit Dispatie og sin Ammasselser
var en önskelig Modvægt mod denne Colosse og han
nødvendigt det engang syntes at skjærte hans ö-
-klog var den Iver und hvilken de andre Magter drev paa
hans Undergang, de glemte at de i Russland havde
en ~~Magt der~~ Stat der ved sin Magt kunde tilegne
sig et absolut Veto i Europas politiske Anliggender,
Rotbek havde Ret naar han sagde de havde saa meget
at bestille med Vesten at de gantske glemte Østen en
Ytring som Alexanders Opførsel ~~paa~~ under Forhandlinger
-ne paa Wienerinngressen kort efter Stadfæstede.

En lille Anecdote: Som vi sidder og taler kom et mig
Menneske pludseligen hen til Bænken, og gjør en Pakkers
Larm i mellem vore Been ~~under~~ efter en Skammel han
sagte under Bænken, vi vidste længe ikke hvad Manden
vilde, men opdagede det snart da han i største Til
jager bort med sin Tangst, jeg kunde tænke ~~det~~ han
vilde havde noget af os, sagde Ur, da han saa ~~vakkere~~
vakkert kastede sig paa Knæ for vore Fødder. —
Cancelieraaden taler meget hurtigt og ~~uden~~ uafbrudt,
han bøielige Ansigts ~~[illegible]~~ følger med Udtrykk Sam-
-talen, især de ~~[illegible]~~ Øne, der glae meget stærkt,
endskjønt hans blik ei er fyrigt. —

Hos Johannes traf jeg Bøgh, vi talte om Sverdrups
grove Vittigheder og enkelte Studenters Trækhed
under Examinationen, blandt andre skal en Student
~~[illegible]~~ Bæth under Examen hos Rathke havde talt denne
saa ligt efter at Professoren mærkede det, dog
uden at yttre noget under Examinationen, i Proto-
-ialen tilføiede han derimod en Anmærkning om
denne høist upassende Opførsel.

Torsdag 13 December.

Hos Aubert fra 11–12.

Brev til Sagen.

Christiania d. 13 December.

Med Bøxen
Jeg skrivelse fra Sales indeholdt jeg for
nogen Tid siden Deres Billet af 7 October
d: A:, og erfarede deraf Deres
Ankomst Dennis paa Deres forestaaende
Eneret for mig. Jeg haaber Hans Excellence
[illegible] at jeg snart
[illegible] at de længere Tider jeg
[illegible] Deres ingenlunde kan
[illegible] betale Bud
[illegible] Deres Hjemkomst
[illegible] Deres Ankomst
[illegible] ingenlunde
[illegible] Deres Ankomst
[illegible] Deres Ankomst
[illegible] Deres Ankomst

Om mit nye Opholdsted vil jeg Intet indem
yttre meget forekommer mig vel nyt, dog
hensynderer jeg min Dem indtil

~~Om mine~~ Jeg ~~tror~~ vil ved denne Leilighed
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ anmelde Dem et og andet
om mit nye Opholdsted i det jeg henter
at De ikke i gjerne erfarer ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ med
hvilke Sind jeg ~~[illegible]~~ har ~~[illegible]~~ betragtet ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ mine nye Omgivelser.
Ved ~~[illegible]~~ Siden af ~~[illegible]~~ det i en hver
Henseende gamle, hatte og solide Bergen
~~[illegible]~~ naturligviis meget i denne ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ moderne
~~[illegible]~~ Charaiteerstræk ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Bergen ham bliver sin Charaiteer
~~[illegible]~~ troe i Sæder ham i Sprog

~~Om mit nye Opholdsted har jeg kunde~~
~~jeg have adskilligt at fortelle Dem, mange~~
~~[illegible] i ainefaldende Forskjellighed~~ ~~[illegible]~~
De venter med Rette et og andet om mit
nye Opholdsted og handeligen det fore-
kommer mig mindre vanskeligt at afdage
Forskjellighed i mellem den moderne Bye
og det gamle, hatte solide Bergen, der
~~i en hver Henseende bliver sin Charaiteer troe~~

Dette
Vort Borger her Sin Eiendommelighed Som
allende i gj mum Sider kan Faaet Blevd
dersom ikke Sin bekjendte Livsbetingelse
de vidne mig Sin Adfærd ikke de i for andre de
ned lig skulde Sig idet befriette af al Nyg
heds Sysgjen Smitte for magter at forandre
deres Individualitet, ikke Kjende Den ogsaa ubrudt igjen
de Lidet Sammen Troskab i Sprog Sam i Sæder
Afbrydelsen Sin mest Skjønne Sin Bog
Sin maatte ikke Sin Sin Sin andre mindre
Sæder indbyde Sin Det kun i Stedet
Kjender det Sig Sin Sin Charakter troe
og i glemme med Laante Øjer. Jg maa
rømt ind Tilstrømme af Sin ind Sin Individual
Kun opdage Sin Sin Sin efter
Individualitet der Sig Sin, hvilk
hvorved og begrundet
her Sinder i Livet Den Sammenhæng i
Sin af Individualitet, hvorpaa man afhænger Sin Sin
Sin tegnes en eiendommelig Charakter
af tegne af Helt — den eiendommelige Charakter
af Sin Menneske — Sin Sin Sin Sin
Sin Sin Sin Sin Sin Sin Sin
Sin Sin Sin Sin Sin Sin Sin
Sin Sin Sin

Brev med Smith og Meyer.

~~Omsdagen d: 9 November tænkte jeg med~~
~~mig selv~~

Min første Arrest paa Tyggershuus.

Omsdagen d: 9 November sad jeg eens-
som paa mit Værelse, pæstede den
ene Rogskye Tobaksspiben som man
i slige Lieblikke faaer mere og mere
kjær var min eneste Selskabsbroder, ~~jeg~~
~~med mine Tanker var jeg i Hjemmet~~
den ~~Dampede~~ en Rogskye efter den anden
~~trak sig sagte med~~ leirede sig i en tyk
Taage paa mit Skriverbord, ~~som alt~~ det
jeg med mine Tanker var i det kjære Hjem,
saae Eder alle i den vante Gang, ~~[illegible]~~ Mjer med
Brøllerne paa Læsen, Fæer med Tebestaae og ~~[illegible]~~ jeg ind
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Pauskede
i Krambaden
kun at af der henne i gamle Bergen kun
see ~~ret~~ hvor ret mageligen og godt jeg
hande det ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ i min Sofa. Men
snart var det forbi med Drømmerinne,
en hæftig Banken, som dundrede mod Døren
forekom mig ~~[illegible]~~ at vidne alt for tydeligt
om Kjød og Blod til at jeg længere skulde
troe mig i Phansasiens Land og et paa-

"følgende: Jeg skal høre hossen Dom lever?
overbeviste mig at jeg var i Christian.
"Jo," svarede jeg ret vel, — Ja saa skal
jeg høre om Dom vil ~~gjøe Ritmesteren~~
ha den Forvielse at besøge Ritmesteren
i Aften paa Fæstningen" Jeg anede vel
legesom K. Sigr, hvor Karen ville hen, men
jeg maatte dog for Loiers og Forsigtigheds-
skyld spørge: „Hvem er Din Ritmester?
Ja han a no inte min Ritmester,
Ritmesteren, men de no samme de,
han hete Sylow, heter'n. Jeg havde
nær ~~maatte~~ brudt ud i Latter istedet
for at takke, men jeg holdt dog Contenan-
cen for ~~ikke~~ at Talk skulde høre Skam paa
mig. Nu, tænkte jeg, dette var min Sjel en
gantske god Strig af Ritmesteren, jeg
drev op og ned ad Kammeret i Tanker om
hvem jeg nu vel vilde finde der, ~~ha~~ i hvilken
Engre Lag vilde blive, mange Sporer tænkte
jeg, Kort, Tobak og et godt Glas Punsch,
men, man skiøt eller fidelibus.

Klokken 6½ ~~dreg~~ jeg i en Styrtende Regn og Ingen-
men trængelig Mørke til Fæstningen for at lade
mig arrestere der en Aften; underveis bandte jeg
Ritmester, mig selv og hele Overigheden ligetil
Vægteren i Løk, hvor fordi han ei skaffede
godt Vejr, mig selv fordi jeg ei kunde gaae ret
og Magistraten fordi de ei tænkte Lygtenn naar jeg

[illegible] gaae til Kjøbstad, en gammel Kjerring
lodsede mig imellem og Dagdalen af
hundrede Gange. Vejen var mest Klaabet-
sten: dunne Dag end ligned var jeg i
Behold, [illegible] knakkede paent
paa, [illegible] jeg ad Lod et
rask Kam ind, og Clemensens Breve stod
Gud i Ikke holde mig langere inden jeg [illegible]
skrev til Herr Christen der stod hunge i Kjøbm[illegible]
[illegible] Christen Jensen
[illegible]
[illegible]
[illegible]

vor bleven sin Caracteur saa temmelig trae. Parijk be-
-retningen vakte megen Sensation, men Frien trøstede
da sin Mand med at han nu uden Samvittigheds-
-skrupler kunde hjælpe paa sin blottede Isse da
den yngre Broder havde maattet tage sin Tilflugt
til laante Fjær —
Selskabet forøgedes snart med to unge Studeren-
-de af min Alder Roll og Møller begge fra
Trondhjem og Beslægtede af Tlinst. Kort derefter
aabnedes Døren for 3 ansælige Stykker
Oberlentenant Meidell Candidat Bull og
dennes Broder studiis medicinæ Bull, herlige
Folk, lystige Brødre, som ene tænkte paa
det de nærmest havde for Tlaanden — en
god, vel udstyret Mellemmad. ~~Candid~~ Theolo-
-gen havde lagt Betelen paa Tlysten,
og greb kun til den naar han af og til
vilde doive Retmesteren, som er en Fandens
Fyr, Medicinerne, som mere holds sig til
Meadsadet, havde hyttet Lancetten med
Brødkniven og gav kun ~~[illegible]~~ et og
andet Sidehoug i Pauserne mellem hver
Smørrebrød — Skive. ~~Oberlentenant~~ Den herlige Meidell
protesterede med et hvert Angreb og reserverede
sig Forsvarsret indtil han havde klaret
et Fad herlig Sildesalat, som jeg var saa
frie at dele med ham. Lad dem prate,
lad dem bare prate, ~~[illegible]~~ bie kun til vi ere
færdige saa skal vi nok faae Bøgt med
Retmesteren som ingen Hest har og Candidaten

skal vi nok lære at se klarere igjennem Bril-
-lerne, fra Mellemmaden gik vi under fortsatte
Løier til Punscheglasserne, vore 4 bedste Folk
greb rigtig nok til Kortene, men heller ikke
disse vare istand til at binde Tungerne, ikke
var Candidat Bøll udsat for hæftige Angreb
men han, som er et godt Hoved, var ikke
den mand som lod Skuddene ubesvarede.
Ritmesterne brugte Glassene ligesom flittig
som Munden, som at Meidell og Bitten-
-ne, som nok er Karer der for har udholdt
en Dravat, maatte erklære at Sylow i Aften
var reent fra Forstanden. Med en temelig
Snissert satte vi os omsider til Bords
og fandelig de herlige Retter krydrede
med lænefuld Spøg som at jeg har slet
intet imod aftere at arresteres paa
Ayers hun-fæstning for en Aftens Skyld.
Efter Bordet havde vi et udbørligt
Nachspiel for at gjøre Sienen complet
og jeg var glad at jeg Kl: 2–3 ubeskaaret
Naae i min Seng efter at ~~[illegible]~~
jeg ravende igjennem Christianias
Gader lykkeligen havde tilendebragt
mit Tilbagetog fra ~~[illegible]~~ Skredderfaling hvilken
jeg havde Mod und at finde den jeg med
min fulde fem drag derhen.

Jeg har ~~efter~~ Ordre Deres Brev dat. 8/5
~~mistem~~ mun ek kan ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ tilgive hvis
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
og ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

152

jeg tilforn ei havde Sut paa Sarvet Papiir havde man nemlig trykket Tegning hvor Lys-partierne vare ~~tegnede~~ udførte med hvidt Kridt Skyggerne med Sort. – To Jagtsiener herligen udførte af Vernet vare i denne Manier. – Kjøbt Nitzsches Noter til Odyssen. 1 Band 1 Sod 28 V. betalt —

Fredagen d. 16 Decemb.

+ –

Den Stil jeg skrev hos Aubert idag var feilfuld og skreven uden consequent Besched, saa at jeg hermedes da Aubert gik den igjennem og jeg selv saae mine Feil, uagtet dette og udskjønt jeg vel ofte synder i Stilen saa seer jeg alligevel saa meget at jeg er gaaet fremad, de Stile jeg uarbeider fjeenne er taalelige, saa jeg efterhaanden kommer nog i at fatte Grammatiken og at anvende den regtigen. Denne Trengang er at godt Tegn, thi Grammatikens Regler læres nok ved Øvelse, Hovedsagen er at trænge ud i deres Betydning saa at man med Corrected kan gjengive dem i Sprogit

Undertiden afviger jeg ærgtig nok fra
Originaltexten, som Aubert stedse gjver
mig til Sammenholdning med min Udar-
beidelse, men ofte betteger Aubert det
af mig Anvendte, jeg seer altsaa at
jeg om ind udmærkede Fremstridt saa
dog nogen ledes efterhaanden saaer et
skrivere Blik i Sproget. At jeg allegevel
endnu mangler meget man jeg af
mange Grunde vente især naar jeg betæn-
ker den korte Tid jeg har arbeidet paa
Stiilovelserne saaledes som nu.

Jeg spurgte Conrectoren om hvilken
Timebetaling jeg haade at erlægge,
hvortil han svarede at han i lang Tid
ingen Privatinformation haade gjort,
jeg, som troede at han med dette Svar kun vilde
overlade det til mig selv at bestemme B-
talingen, ~~[illegible]~~ tilbod mig da at fresporge
mig her i Christiania, men tænke, den
uegennyttige Mand erklærede at han
intet skulde have, da han ellers nok
selv vilde sige til; „Denne ringe Opoffrelse
gjør jeg for at tjene Holmboe og det skal
være mig kjært om jeg kan være Dem
til nogen Nytte." Med fordoblet Flid

vel jeg søge at gjøre mig ~~[illegible]~~ hans Ædelmodig-
hed værdig. Gud Du som seer mine oprigtige
Villie forlene mig Kraften. —

Mine Contanter udgjøre nu 23 Spdlr
4 ort 2 s. — jeg skylder intet men
min Opvarter har faaet paa sin
Løn for denne Maaned 1 ort 6 s. —

Om Aftenen var jeg paa Comedien, hvor
Aprilmarrene opførtes. Blandt de
Spillende udmærkede sig især Balling
samhaade Barberens Rolle, og udførte den
til stort Bifald. — Jomfrue Fonseca
som Fröken Trumfmeier var fortræffelig,
maaskee var hun vel skjødeslos i sin
Ønklædning, Jomfrue Smith som
Trine var herlig, hendes spæde Bygning
og Ungdommelighed i det Hele kom
hende vel tilpas. — Wimmer som Hans
Martensen var fortræffelig som i Bergen
han vandt og ~~[illegible]~~ Bifald. — Stykket
blev ifra først til sidst ~~[illegible]~~ udført med
langt mere Liv i Bergen. —

Udgivet 60 ß til Biletten.

Loverdagen d: 17 December

Laaut Marie 2 Spdlr.

Fröken Grönvold gjorde den rigtige Bemærk-
ning med Hensyn til Jomfrue Tauf-
ciad ~~var~~ Skjöderlose Paaklædning i Aprils-
narrene, at hun havde havt det saa travelt,
at der ei var at tænke paa ordentlig
Pynt, allerede Kl: 7 havde hun jo været
ude. — Gratulationschoret sang
gjerst slet, ~~—~~ Petersen saa havde
talt med Sanbye herom ~~—~~ mente
~~de kunde undskyldes derved at Sagen~~
at Spillet herved med Hensyn til det
Comiske skulde vinde. Saavidt ~~der~~
~~dog vel~~ gaaer dog vel ~~[illegible]~~ ikke
Theaterfriheden, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ der ordentlig
men formodentlig var det en tom Ud-
flugt af Sanbye da Balling og flere
saa vare i Choret ~~[illegible]~~ ei kan synge
bedre. ~~Det~~ Comiske Sang man ei forstyrre
Sangen, hvad netop her var Tilfældet. —

Skuespiller Knudsen i Kjøbenhavn
meente Flor haar mere hjemme
paa en Opera buffa; end i Comedien,
thi hans Spil gik som oftest
over i det lavcomiske og ei Sjel-
den til Overdrivelse. —
Kl. 4 besøgte jeg Johannes Ingens; som
var vel fornøiet ~~—~~ med Udførelsen
af Aprilsnarrene. Ogsaa han fandt
alligevel noget Flanevorrent i Jomfr.
Fonseias Spil. Ej Johannes og
jeg gik siden hen til Candidat
Casparry, ~~for~~ jeg egentligen for at
faae mig noget Bakkels, han
for at faae sig et Parthie Billard.
En Mængde Aviser jeg der fandt
morede mig til en Kop Thee, hvor-
til jeg fik nogle ret gode Kager.
Min Forhøring kostede mig 20 s.
Jeg skulde alligevel ønske at jeg

hellere havde en Kop Thee at hygge mig
til hjemme, da disse Conditorbesøg om-
endskjønt det denne Gang ikke af med
Theevand, let kunde lede til en Commerce
som vel ei er ether min Smeg, men hvori
jeg dog aldeles uden dessen kunde indle-
des. Men ogsaa I i Jan Henseende ei
skulde være en mindre paalidelig Mand
at holde sig til, saa brav han vist nok
er, saa frygter jeg dog at han endnu har
ikke alene Betyndtskaber fra tidligere
Dage, en Tid han selv ~~[illegible]~~ tilstaaer ei
at have tilbragt paa den anbefalelsesværdigste
Maade, men at endig ~~[illegible]~~ enkelte Rudder
en bleven tilbage af den gamle Kreftkjelt. —

Søndagen d: 18 December.

Den skilde Jan Greve og den noget vigtige og
vindige Joachim Ege besøgte mig idag. Jeg raad-
forte mig med dem om et nyt Logie, som
jeg fuldt og fast har besluttet at opsøge,
da den Betaling jeg nu maa erlægge ikke
alene overstiger hvad jeg troer maaendlig at
kunne komme ud med, men endog synter over-
drevent for mit nuhævende Locale og Under-
holdning, saa ~~[illegible]~~ behagelige og

tilfreds stillende disse mine for mig
vel farvelbj Lemvigs Byes Gj: skj egen-
mun med 9 à 10 Aar, hvor Gjenpeld
min allerjnel tilfredsh og hvad mine
bör mon vel ønske sig. E derimod som
forudsetter at hans Fornue Navn man
lod. [illegible] under denne Forsamling bud man
mee[illegible] med indskrift det dobbelte.

IRR des mindre mener jeg tilsidst
[illegible]
[illegible]
[illegible]

de fordre vel ikke hverken meget eller
noget ~~[illegible]~~ glimrende, ~~[illegible]~~ de ere ofte
vrantne ved Gjæstebuds taffelet og i
glimrende Assembleer, men bevægede
sig derimod frie og fro under Bor-
dens simple Tag. — Jeg sandt
Lykken i ~~[illegible]~~ stille Liv, der aander
ud af Vossiske Idyller, Hillings
Leben, mange Steder af Vergils
Georgica og flere af Horatses
Oder. — Det er ei ariadiske Drømme
billeder disse herlige Digtere skildre-
de os, men det er ~~[illegible]~~
et Liv i Sandhed hjende, fordi det
gjemmede sig fra den Stolende Hab,
for mig var det stedse Maalet
for mine inderligste Ønsker. —

Mandagen d. 19 Dec.

Udgivet for et Avertissement i Mor-
genbladet 10 s.
En Concertbillet 60 s.

Jeg gik om Aftenen hen at høre Polakken
Sanikson's Concert. Denne Mand som efter
eget Sigende har fægtet ved Ostralenka,
hvor han tabte tvende Brødre, drager
fra Bye til Bye for at lade sig
høre paa et af ham selv opfun-
det Instrument, hvilket han kalder
Træharmonica. Denne Opfindelse som
vel i og for sig kan være sindrig nok,
er alligevel af det Slags som ei
bevirker nogen betydelig Forbedring
for Kunsten, den vil vel saaledes leve
og døe med Opfinderen. Instrumentet,
om man saa kan kalde det er af
en simpel Sammensætning, det bestaaer af 24 Pinde
bundne ved Siden af hinanden i tre
Rader, paa disse Traklotser, som
lægges over tre Stokke, trommes Vertau-
sen med to Trommestikker. Tonerne
vare og bleve dog som af Træstykker
man banker mod hinanden, og omendskjønt
han spillede sine Tartaer med overordentlig

Færdighed, d. e. med megen Hurtighed, saa var det dog Intet uden en klangløs Snielden. Hvorledes han af Træsende kunde skaffe en ordentlig Scala tilveie kan man ved eget Forsøg let erfare, da en større Træstykke alted gives en lavere Tone end et mindre. Træet hvoraf Instrumentet var forfærdiget var meget tørt, ~~[illegible]~~ og var efter hvad han sagde Brasiliansk Gran. Lyden lyende der af en Blyants som man kaster mod Bordet. Mere end Instrumentet og Opfindelsen beundrer jeg Mandens Færdighed med en overordentlig Hurtighed at bruge sine Hænder. Den bekjendte russiske Nationalmelodie Skjanne Minka og Tyroller Waltsen. Smukke Pige med det sorte Haar, udførte han med flere Variationer, blandt hvilke nogle med de vidtløftigst deelte Takter. Instrumentet var omtrent saaledes

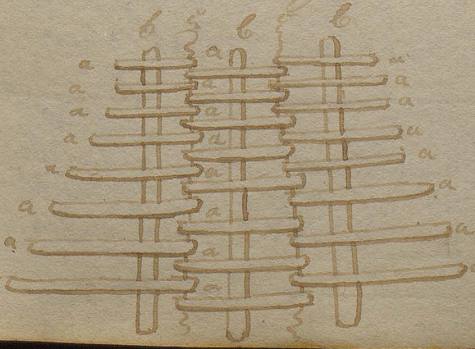

a a a Træstykkerne hvorpaa han slaaer med de to Trommestokker eller Pinde,
b Stokkene hvorpaa Instrumentet hviler.
c Traadene hvorund Træstykkerne ere sammenbundne.

Da jeg kom af Concerten havde man
allerede spist hos Frue Grønvold
jeg og Lie, som var der med sin
Kone, vi spiste alene og havde et
en Passiar til Maden. Lie er meget
interessant at tale med, han er en
Mand med Hoved og har læst en Deel.
For nærværende arbeider han paa
en Anatomie som han med det
første vil udgive, jeg subscriberte
paa den. —
Han er en gammel Ven og Skolekam-
merat af Holmboe, ~~som~~ hvem han
roste som en retskaffen og brav Mand.

Tirsdag d: 20 December.

6-8 Lat: A.
8-10 Hist.
10-12 Tacitus.
1-2 Tacitus
4-8. Homer
8-10. Math.

I gaar var jeg henne hos Cappelen. Riise har
mi for andret Titelen paa sit Manuds Skrift
for Historie og Geografie fra Archiv
for Historie og Geografie til Historisk
og geographisk Archiv. Han vidbliver
alligevel at udgive begge, som ogsaa

med Hensyn til Indhold ere fuldkommen de
samme, men han udgiver Skriftet af den
nye Titel ved Siden af det gamle af
den Grund at ~~[illegible]~~ 2 Oplag af de hidind
til udkomne Hefter af ~~[illegible]~~ det ældre
allerede ere udsolgte og Værket saaledes
under den nye Titel kan betragtes som
at Heelt iden at man ~~derfor~~ behøver at
anskaffe sig den tidligere Svete. Jet
af de nyere Hefter læste jeg følgende
Anecdote. Kästner, som forinden
at være en god Mathematiker ogsaa
skrev gode Vers opholdt sig i Dres-
den, ~~[illegible]~~ og maatte hele Dagen igjennem
arbeide i sine mathematiske Studia.
Han var en Dag sammen med Rabener og
Süssmann som ogsaa udmærkede sig i
de mathematiske Videnskaber men tillige
var en stor Cyniker. I en Samtale spørger
Rabener Kästner, hvorledes han med sine
mange Forretninger hande Tid til at gjøre
Vers — ~~dem~~ Naar jeg barberer mig og vasker
mig svarede t. Sun kan jeg alligevel intet

gjøre og fordriver derfor Tiden med at nimre –
Nu, sagde Rubener, saa kan jeg ikke begribe
hvorfor ikke Sjøsmanns gjør Vers? –

Idag Tirsdag studerede jeg fra Morgen til Aften.
Aubert, som jeg var hos, ventede jeg forgjæves
indhil. Kl: 1, paa Hjemveien mødte jeg
ham, og han gjorde tusinde Undskyldninger
fordi han havde ladet mig vente. Han
sagde med en Spagefuld Mine. Vi vare i
saa dybe Forhandlinger hanne paa Skolen,
at jeg rent forglemte, at de kom til mig
Idag. De havde nok havt Examensensur. –

Fringt 3/. Forsdag 22 December

+ – Vexlet ½ Spdr i Smaaenmynt. – Mundstykke 6/.
Vadsk 14/ og 24/, som jeg havde tilgode, qvittedes.
Jeg var igaar i Selskab hos Johannes da
hans Broder var kommen til Bøgen. Hans
Broder synes mig havde et fatalt Udvortes.
Det er bekjendt at hans som Student i den
Grad kom paa Rangel at Theologien kom
paa Hylden og at man takkede Gud
til at saa ham anbragt som Lærer
paa Madum Folk der saaledes havde levet

i Sværmen pleie sædvanlig ~~hvorde~~ dog i det Mindste
at have den fordeelagtige Side som Tolg af
deres Liv at de ere godlidendes og elskværdige
i Selskab, men ~~de~~ intet mindre end dette er
Tilfældet med ham, hans stygge Udvortes
tabes sig end mere ved Omgangen saa at
jeg formoder Ingens har sagt en Kreds
hvor lave Udsnævelser har forjagt al
finere og lovefulde Munterhed. — ~~Den for~~
~~selskabelige Ole~~ Ole Bagt, hvem Selskabelighed
er saa naturlig og indsødt var der, ~~og~~
saa jeg ret med Morae var der indtil
Kl: 12. —
Idag Torsdag besøgte jeg Hoppe og Martens.
Hos Hoppe kjøbte jeg Keilhans Timmerks-
-reise, jeg kunde desværre ei modstaae Frystel-
-sen. — Hoppe fortalte mig at Polakkens
Tvæharmonica hvilede paa tre Halmstraae
-knipper ikke som jeg tidligere formodede
Todstokke. — Martens fortalte mig
adskilligt om Johannes Ingens som jeg
til min store Misnoie hørte, Martens lud
endog som han nødigen vilde indlade sig
med ham, og da han hos Zuvan havde truffet
ham temmelig perialiseret i Selskab med
Svendsen aldeles afskjænket sagte han natur-
-ligviis at indgaae ham, ~~ikke~~ adet Haab

ei at bemærkes af I, men denne blev ham
naer inviteredes ham saavelsom en beryggtet Lieutenant
Holbøge til Madam Michelsen, hvorhen
M ei vel kunde undslaae sig at følge med.
Schwendsen dreetede med Ærtid i Rende-
steenen da man kom ud for Døren og da
Holbøge efter denne Fatalitet nægtede
at ville gaae i hans Selskab paa et
offentlig Sted pakked. Schwendsen
sig i al stillhed — Men jeg gider
ei repetere slige Begivenheder naar er
det Ingens ~~[illegible]~~ skal ~~[illegible]~~ ikke være
i det bedste Ord, hvilket byder mig
at være forsigtig —

Fredag 23. Decembr.

Aubert bragte mig i Dag selv Stalene til
Julen, da han reiser bort, hvilket her
i Christiania er gængs Mode i Julen, Koll-
bann skal endog helt op i Guldbrands-
dalen: — Andre Julemærker her er at
man gaaer Julebuk, store Selskaber
fortalte Hoppe klæder sig ud og
besøger Bekjendte og Venner, langt
Tid i Forveien giver man sig mygen

Maie at udtænke hvorvæ commissie Steuer og
Hoppe hustler at han selv ingang deeltog
i en saadan udklædt Dansedragt, hos Grev
Mörner, med sine spæde fine Figur havde
han som gammel Matrone havet og
dreiet sig med den mest udtagende Grøn,
saa at ~~Grevens~~ han havde skaffet
Grevens usigelig Morae. — Disse Leier
ere alligevel for en stor Deel ~~afslagte~~
ophørte —, da de gave Anledning
til Overdrivelse og Misbrug, nu overlades
den Spøg mest til Børnene. —
Med Bordet i Aften fortalte Krigsraaden
følgende tre Anecdoter som charakterise
Napoleons Regjerings-tid og viser til
hvilken Fuldkommenhed Spionvæsenet
var drevet.
En gammel Mand blev pludseligen hæftet som
mistænkt af Regjering, Mand en som vel
i noget ikke var eng med denne, men dog
aldrig havde ytret sig ~~[illegible]~~ om sine Meninger
til et Menneske, paaftad saaledes sin
Uskyldighed og fordrive Beviser. Til sin

Forundring ~~[illegible]~~ høres han dem mævne et Barn
paa alle Aar som dagligen var omkring
hans. — Regjeringen som maaskee kjendte Man-
dens Charakteer anede formodentligen hvad
hans Meninger om deres Fremfærd maatte
være og lokke Barnet til at gine
Agt paa hvad Manden talede med
sig selv. —

En Hollænder hande forfattet et meget
frit Skrift, men sender Manuscriptet
af Frygt for at opdages til en Ven
i Prag Snaphanerne, og smise alligevel
at et Skrift hemmelig var sendt til Prag
~~[illegible]~~ Forestagende og har sine Aarer
ude. Man sender en Glædespige til
Prag, som i Forveien var underrettet om
paa hvem Mistanken hvilede. Hun
erfarer imidlertid at denne Mand var blevet
Enkemand, og beslutter paa Kjærlighed
~~[illegible]~~ og Egennyttens Vei at lokke
ham i Felden, til Ende ~~[illegible]~~ leier
sine sig et Hotel i Prag, udgiver sig
for en bemidlet Enke og lever paa
en hoi Fod der. Manden bliér opmærk-

som paa hinde og frier ansider. Men
Amors lader sig ei spøge med, Damen fatter
en hæftig kjærlighed for Manden erklærer
sig villig til at ægte ham, men tilstaaer
ogsaa Hensigten af sin Sendelse. Til
Regjeringen skriver hun Sagens Udfald erklæ-
rer at Skriftet var fundet og at det til-
intetgjort af Lierne ingen Skade skulde for-
valde, men at nævne Hollænderens Navn
nægtede hun paa sin Mands Forlængende.

Napoleon kalder en Dag den bekjendte
Fouches til sig, tilhaler ham haardt
og gjør ham opmærksom paa hemmelige
Combinationer, som Fouchets hand-
undladt at melde ham. Fouches
undskylder sig og siger at dersom
han skulde bebyrde Keiseren med alle
de hemmelige Handeler han kjendte
saa fik ei gjøre andet end rapportere
og Keiseren vilde adeligen faae noget
at høre og ærgre sig over. Napoleon
var alligevel ei tilfreds stillet herunder og
farer end hedsigere op og lader ham

vide at han anser hans Undskyldning
kun for tomme Udflugter. Da han maatte
antage at Tingen var ham aldeles ube-
kjendt. Fanches stodt herover snarer
Kiesern at Sagen var ham fra first til
sidst meget vel bekjendt og for at
overbevise Deres Majestæt om
at jeg med endnu mere, udbler
ham, saa kan jeg have den Ære
at sige at min Afskeds ligger
i Deres Majestæts Lomme. Keiser
Sundsede truffen, tager den virke-
lig ser haandenværende Afskedser-
klæring op af Lommen og river den
i tu.

Det synes ~~[illegible]~~ i Sandhed som Napoleon har havt
Mistanke til sig selv og sine Foretagender. Hans Ær-
gjerrighed laae i Opposition med Nationens sande
Interesse, han frygtede denne Opposition, men gvalte
Alvorst Angreb i Fødselen ved Hjælp af sine Spio-
ner. Ved sine Armeer holdt han de fremmede
Magter fra sine Grændser at de ei skulde
tænde den Gnist som maaskee i længere Tid havde

ulmet i ~~mag~~ mangen Franskmands Dryst.

Udbetalt for Joh: Fregens 3½ Sadls for Fragt.
Violinbuen reparerent tart 6 s. — En Fattig 3 Skilling
Fragt 2 s.

I Skumringen tog jeg mig en Runde igjennem
Byen, da Marie skulde pynte hos mig til Julen.
Jeg drog ud at over Torvet igjennem en Gade ved
om Kirken, hvilken man kaldte Vagnmandsgaden,
gik videre og kom omsider til Lilletorvet og
den dermed forbundne Gade jeg troer Vaterland,
forsatte Touren til hen imod Gammelbyen.
Overalt saae jeg Julemærker, hvilke dog bort-
dragende Bønder tydeligst gav tilkjende ved
deres raa Skraalen, og uhantlige Klodsede Munter-
hed; nogle gik ravende ved deres Vagne
~~ne~~ som Hesten var klog nok, uagtet,
Pryst regnede over den, at trække i al Mag,
thi vest nok var den kommet til at trække
Herren med, enten paa Vagnen eller ved Siden
af Vagnen i Skidten, thi Benene nægtede
Manden al mindelig Understøttelse. Andre
forsøgte vil at sidde paa Vagnen eller snarere at
ligge som de gamle Rommere ved deres
Spiseborde, men deres hængende Hoveder var
alt for tunge af Brændevinen til at
de skulde kunde holde Ligevægten, ved Hjælenes
Rullen tabte de snart Tyngdepunktet, tog
en Overhaling og drattede ud. Vor Herre bevare

Armer og Been, over hvilke jeg Synes
Hjælene passerede sans façon uden at
efterlade Spor, saa lod det i det Skindste.
Om Aftenen tracteredes vi ved Spiseborden
med Trugter af den megen Bagecomerie
vi i de sidste Dage har havt i Huset.
Herlige Vorterkager overbeviste os om
Fruens Færdighed og vi maatte prise hendes
Kunst. —

Løverdag. Juleaften.
d. 24. Decemb:

Mit Brev til Bergen, som idag var min første
Beskjæftigelse begyndte jeg med: "Skal?
Skal ikke?" Alt for hyppigt synes mig
nemlig Brevskrivningen at komme igjen; — dog
kun for Tid: spildets Skyld gjør jeg denne Besvæ-
ring, da jeg ~~[illegible]~~ maa tilstaae at det er
mig af de kjæreste Øieblikke naar jeg kan
underholde mig med dem i det kjære Hjem,
endskjøndt denne Underholdning bliver mono-
logisk, saa glæder jeg mig dog over den
Glæde jeg ved mine Breve forskaffer dem,
det er strax Anledning til at gjenkalde mig
de Scener, jeg selv saa ofte deeltog i naar
vi fordum omsider fik et længselfuld
forventet Brev fra min Brødre paa deres

Reiser. Disse ligge nu i Graven, ~~og~~ med Sorg
modfog Mo'er ~~den ene efter den~~ en tung
Tidende om den Første Død iblandt Fremmede
~~hvor~~ Berøvelsen af den Trøst at selvat tilliikke
hans Øienlaage efterlod en Vande i Hjertet som
vel neppe nogensinde kan læges. Dan sidste
kom sig fra Reisen. Hvor tungt Du stakkels
Mo'er, Du glædede dig til ~~hans Gjenkomst~~ Hjem-
komst efter den langvarige Reise, og han
kom hjem alene for at døe i dine Arme,
jeg saae det i Dit Blik da Du første Gang
saae, Du anede hans nærforestaaende Ende,
den kom og kom hurtig efter nogle Uger,
i hvilke Natten da Du skulde sage ~~hvild~~ Hvile
var Dig grusommere end Dagen begav han
sig paa den lange Reise hvorfra han aldrignender
tilbage. — Maa jeg vel ikke naar jeg
føler alt dette opoffre alt for at beroelige
og glæde min Moder. — Porto 2 s.

Kl: 10¼ kom jeg først til mine Studia. —
For første Gang i mit Liv pyntede jeg mig ~~paa~~
fordi det var Juulaften. Hjemme vare vi ikke vante
til lægge saa mugen Vægt paa denne Dag, og Fa'ers
Haandværk førte det med sig at Huset ei kunde
tænke stort paa Fornøielser den Dag. Den lab sæd-
vanlig af med et Traitement af Julegodt, som vi kaldte
det, og dermed blev det, at vi alle vare samlede saavidt

muligt forstaaes sig af sig selv. Kl: 10 ~~som~~
~~sædvanlig~~ var alle i sine Senge. Det var altsaa
imod Sædvane at jeg pyntede mig nogen Tiene
med almindeligt i Dag. Jeg vilde herved give en
Hvitid hvortil saa mangen Kjær Barndomser-
indring knytter sig et festligere ~~Udsende~~ Præg
hos mig selv; ~~Julen~~ Christus er desuden en ~~Fest~~ Skand som
for Menneskehuden har været af en altfor vigtig
og udbredt Indflydelse til at man skulde undlade
at feire hans Fødselsfest. — Dagen tilbragte
jeg med mine Studeringer, ~~men~~ hen paa
Aftenen gjorde jeg en Runde omkring i
Byen ~~for dag at~~ i det Haab at blive Vidne
til Juleloier, ~~men~~ men alt var roligt
og stille, jeg saavende vore bezgenske
Striler og Melkebænder, der lig som Festens
Herolder giver dens Nærmelse til kjende,
ingen Kippesmusik lod sig høre, ikke
heller Stjerngutter eller Drenge med Bukken
kom til Syne, ude i Storgaden fandt
jeg omsider nogle Drenge syngende uden for
en Dør, en Julesalme gaves i et ~~Chor~~ temmeligt
skrigende Chor af 4–5 Drenge, som derved vilde
synge sig en Skilling i Lommen, jeg gave
dem en Tosskilling, hvilken Gave syntes at komme

uventet og at betragtes som meget stor. — Mit
Julegods indskrænkede sig til en fransk Ranet
som jeg i egen høie Person kjøbte hos Walter
til den uforskammede Prins Cs. — For øvrigt
gik Aftenen meget stille hen, og først med
Bordet kom vi sammen hos Frue, hvor jeg
havde ~~[illegible]~~ ventet en mere festlig Aften,
Julegrødin havde vi dog, men Fisken erstattedes
ved Rippensberg. Julebrødet, som her kaldes
Julekage ~~[illegible]~~ afvrig i Formen fra de gode
gammeldags bergenske den var rund, havde
en Krands der dannede en ~~[illegible]~~ Grube i Midten.
Til disse Retter havde vi en Hoben Spøgelses-
historier, som en Hunds frygtelige Hulen
bragte os paa, Flor var i dette Capitel og
i hvert andet rig paa Anecdoter, jeg kom
med ~~[illegible]~~ Tante Bredal i Hardanger og hendes
mærkelige Syner, fortalte om Jonas Rein som
forudsagde sin Sons Død forind Underret-
ningen derom ankom fra Vestindien, om Tønnes-
som selv ~~[illegible]~~ om Aftenen da han sind
og frisk lagde sig selv forudsagde i det han
drak sit Sædvanlige Glas Vand, at dette var det
sidste han drak i dette Liv. Frue Grønvold som
welsom Flor havde selv gjort mærkelige Erfa-
ringer af dette Slags: Mere end een Gang havde
de naar Faderen var ude og ventedes hjem tydelige
hørt Dumbjældernes ~~[illegible]~~ Klingen og Hestebrunnen

i Gaarden, men fandt naar de løb ud for at
nødtage hans Intet, og — sædvanlig kans han
½ Times Tid efter. — Hendrik af Navarra
var en Dag meget urolig og spurgte sin Hoffolk
hvad Datum man havde, man nævnte den og
han sagde: Nu saa skal jeg jo døe i Dag. Hans
Hofbetjente sagte paa alle Maader at adspende
ham og foreslog en Kjøretour, paa Spørgs-
maal hvilken Vei man skulde tage, ~~Kongen~~
vælger Kongen Touren til Paris, thi han var da paa Tou-
-tonie bleau, han kjører til Paris og — myrdes
i en Gade af Ravaillac. — En Bonde
i Tydskland, havde Flor et Steds Læst, her
i Sorne tvende Personer og det var som om
hans Aand sagde ham at den ene af dem
skulde blive den Andens Morder, lang Tid
gaaer hen og han havde allerede glemt
Drømmen, men sidigt paa en Storm-
-fuld Ventes gvell komme tvende Reisende
ind til ham og hans ~~Hr~~ Sjenstaver med
et for ham; de Reisende fordre Læste
for at drage indere men Manden fraraader
dem at tage ud i den frygtelige Nat, den
ene lod sig endog nær overtale, men lod
sig omsider bevæge ved den andens Spatterer
til at trodse Uveiret. De reiste, og man
finder kort efter den ene Lig paa Landeveien.

To Studenter gave en Aften hjem sammen, men opdage idet de gave i en livlig Passiar at Syn der fremstillede den ene af dem lys lerende som han var. Karlen blev heed om Hjertet og tager ind hos sin Kammerat, men i ogttager Gespenöset, hvor det gave til ~~Dørend~~ den Andens Boepæl som lave ligeverfor, hvor det komme op paa Værelset og som den virkelige Person slave Ild tænde Lys og lægge sig. Næste Morgen gave de i Selskab hen for at undersøge ~~den Begivenhed~~ hans Værelse, men finder det sammenstyrtet af Raadenhed. Er denne Begivenhed sand, bemærkede Flor, saa fristes man til at troe at en Genius som Socrates saa ofte talte om, virkelig existerer. – Da Krigsraadens Fader en Aften var i Selskab hos en af sin Superieurer, beder Verten sin Tjener at hente ham hans Snus-tobaksdaase paa hans Værelse. Tjener gaaer, men Herren springer ned eet efter ham. Selskabet spørger ham da han kom tilbage om Aarsagen til hans Uroe og erfarer følgende. Hemmelig hyppigen hos jeg det mærkelige Syn at see mig selv sidde paa mit Værelse og ~~Arbeide~~ arbeide, jeg frygtede ogsaa at dette skulde træffe min Tjener som derved kunde blive altereret og i Sand hed jeg havde ikke formodet feil jeg saae Synet og fandt min Tjener besvimet af Skræk.

Frue Grønvolds Steddatter kommer en Aften i Selskab hos en Stoltenberg, i det hun træder ind i Selskabssalen befrimer stirrer en Jomfrue Stoltenberg stivt paa hende og befrimer pludselig; man spørger hende om Aarsagen og hun fortæller at hun selv at kunde ~~[illegible]~~ begribe ~~[illegible]~~ det sjutes at see Jomfrue Grønvold ligesom i en forklaret Tilstand. ~~Fraken~~ Jomfrue Grønvold kjører forbleev i Selskab, men ~~blev~~ da hun var kommen hjem blev hun syg og døde 9 Dage efter af Bludgang, en Sygdom som dengang (1813) rasede der i Egnen. Efter at vi havde skuttet med Spøgelseshistorierne kom vi til Socrates og Newton. Socrates ansaa Flor for den største Philosoph der har været, ingen beviser saa klart som ham Sjælens Udødelighed. Kregsraaden anførte et Sted af Ciceros Questiones tusculanæ hvor han sigr: Socrates ~~[illegible]~~ hentede Philosophien ned fra Himmelen for at lyksaligjøre Menneskeslægten — Quest: tusc: sagde Flor jeg bunde læse. — Af den nyere Tids skarpsindige Hoveder er Newton en af dem Fl: respecterer mest. Da Newton hjemme i sin Studerestue havde udregnet at Jorden under Æquator var ~~ophoiet~~ hoiest fra Middel-

punktet men sammentrykt ved Polerne gjorde
Cassini i Paris Indvendinger mod hans Theorie,
Ludvig d: 14de sendte da Lærde til Lapland,
Maupertuis, til ~~Africa~~ America, Bosset (?) og ogsaa
en til Africa for med Pendulühre at
undersøge Newtons Sætning ved Jagttagelser.
Man fandt den stadfæstet og Newton havde
paa sit Stiderekammer bestemt Jordens
Form. —

Efter Maaltidet skrev jeg i min Dagbog
og gik til Hvile Kl: 11½. — Carlsen
besøgte mig i Dag. —

Seneste Torsdag og Fredag følede jeg en Saarhed for
mit Bryst den hande i Dag flyttet sig op i
Halsen ~~og~~ hvor den ogsaa holdt sig d: 25 om Morgenen

Søndag 25e December
Første Juledag.

I Trelsers Kirken skal opføres Kirke
musik, ~~[illegible]~~ jeg seer af Morgenbladet.
Jeg hørte idag Pastor Sigwardt for første Gang.
Endskjønt Mandsen nok har et ringet, ærværdigt
Udseende, saa taber ~~[illegible]~~ gaaer en stor Deel af
Effecten bort ved Mandens smaglose Gesticulationer
og hans i flere Dele hæslige Udtale. Hiin har
den frapantedes Lighed med de Benægelser Gips

-magerens Katter og Dukker med løse Haveder
gjøre, med en moton Nikken, som Haandens
Taktslag troeligen følger ~~fremtrykker~~ han hvert
Ord af sig i ~~et~~ en bred ubehagelig Dialect. ~~Jeg~~
~~jeg~~ ~~et Christiansen i Bogen Mer Daae paa~~
~~Tanøe~~ à la Christiansen eller Daae paa Tanøe,
flere Steder i Prækenen forstod jeg slet ikke
andre misforstod jeg ~~paa~~ formedelst hans
~~fordærvede udtale~~ besynderlig "ham", hvilket
jeg langt om længe fik til hoom, derefter
til hom, haam og omsider til et "ham"
fra en af Bordkjøres bygderne eller en dansk
-tydsk plattydsk Grændsepravends, Main for
Mand og mein, for min, hører ogsaa til
det Characteristiske i hans Sprog. I sin Præken
beviste han at det Samfund, hvis Natur og
Eiendommeligheder En af høiere Fuldkom-
-menheder nedlader sig til at iføre sig, uundel-
-bart ved denne et høiere Væsens Nedladelse
hæves og ophøies. — Efter Prækenen var en
vakker Kirkemusik af Vaisenhusets Lærere
og Disciple. Fra en Vexelsang mellem 2 af
Lærerarne gik man over til en Duet som
endtes med et Char. Det forekommer mig
som denne musikalske Dalmelse paa Vaysen-

husets og maaskee ogsaa ~~for~~ flere af Almindelighedens
Undervisningsanstalter har havt Indflydelse paa Kirke-
sangen ~~[illegible]~~ i almindelighed, denne dirigeres og udføres
~~[illegible]~~ hovedsagligen af Orgelet og det der forsamlede
Forsangerehor, Menigheden derimod synger med
en dæmpet neppe hørlig Stemme. Saavedt er mig i
kommen i Bergen hvor endog Orgelet meget ofte
overdøves af Menigheden. Af en saadan forbedret Kir-
kemusik behager Øret kan ikke nægtes, og troer
jeg at Opbyggelsen mere tilfredsstilles ved Kirke-
sangen naar det tillades Menigheden at udbrydde i lydelige
Lovsange. Mig forekommer det saa, og naar
det forsamlede Mængde efter et smukt Præludium
eenstemmigen i stemte en Sjøn Psalme sattes jeg
ofte i en hastedeligere og mere rørt Stemning end
ved Præstens Ord.—
Om Aftenen var jeg hos Sunds hvor vi fik os
en Svingom der fortsattes lige indtil Kl: 4 næste
Morgen.—

Mandag 26: Dec:
and en Juledag.

Kl: slog 10 om Formiddagen men jeg var endnu i
Sengen, saa at Andreas Oppasser bragte mig
Brev fra Bergen og Morgenbladet medens jeg
endnu veltede ~~[illegible]~~ mig i Dynerne uden at han
derfor afveg fra sin Sædvane at komme
temmelig sildigt. Heller ikke Marie fortjener
nogen særdeles Roes fordi idag, hvad aldrig for
har hædt, ret skulde gjøre mig Ulyode, satte Bordet

for min Seng og frembar der min Caffe og Thee: —

Naar det Glædelige Kommer saa Kommer det Alt paa engang, Marie fortalte mig saamen at der havde været Bud efter mig fra Lies hvor Trums var og hvor man havde hvet sigen Dands som vedvarede indtil Kl: 1. —

Om Eftermiddagen erstattede vi hvad vi om Natten havde tabt af Söven ved en qvægende Hvile fra 3 til 8. — [illegible]

Efter Aftenmaaltidets Læsters lidt i Letterstedt Reise förend man paa nyt begyndte at Sovi-ke.

Kjøbt Bakkels for 24 s. — Blek 2 s. — Andreas Opp: 3 s.

Onsdag 28. Decembr.

Igaar kom jeg igjen i min gode gamle Orden, som for mig stedse er behageligst; Latin, Græsk og Historie læstes vexelviis indtil Kl: 2. Efter Maaltidet spadseredes en Tour i det behagelige Veir ei nu have, ind til Gammelbyen. Paa Retouren ~~gjor~~ aflagdes en Visite hos Ege som traiterede med gode Æbler, Nødder og en Pibe. Om Aftenen invitteredes jeg ind til min Frue, hvor et Glas Grog ~~fra~~ tæredes under en Passiar med Krigsraaden og Boghandler Skive, som jeg for første Gang lærte at kjende, han forekom mig noget lunslidt, og havde i sit Udvortes ei meget anbefalende. — Hoppe var hos mig i Formiddag for at indbyde mig til et Bal i Lyceet i Aftenen, indskjønt Lysten nok var til at tage derhen, saa fandt jeg det dog raadeligst ~~at~~ ei at ~~t~~ modtage Invitationen, for ei ved gjentagen Natteraller og deraf følgende dosige Dage at kommen ~~ud~~ af mine Forretningers vante Gang, jeg frygter ogsaa at mit Bryst ei taaler alt for hyppig Nattevaagen. —

~~Lørdag 29 Decembr~~

Idag, Onsdag, kom jeg til min Bøger først Kl: 10.

En tydsk Skribent siger: „Ingen er ulykkeligere end den som venter alt af det nærværende Øieblik hvilket stedse er Omstændighedernes Foster og aldrig som gauske er i vor Magt" han har vel Ret, thi han vedbliver: „Kun det forgangne besidde vi aldeles, og om det endog ei tilfredsstillede os da det endnu var Nærværende, saa ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ medhyller Erindringen det i en forskjønnende Taage der gi'er det et mildere og blidere Udseende." Han har Ret siger jeg men Livet er ei lykkeligt ved Erindringen, ~~[illegible]~~ naar det føler Savn i det Nærværende. Mindet om saundne Glæder kan vel tröste ~~[illegible]~~ i Gjenvordigheden, men denne trykker det ængstede Hjerte til Jorden, i den tilintetgjørende Kamp skiner det fortvivlede Øie forgjæves efter en Ret hvor fra det ~~kan~~ henter en qvægende Tröst var det endog ~~[illegible]~~ paa Erindringens fjerne Kred, hvor det om kunde frydes ved at ~~[illegible]~~ skue tilbage til Glæder det ei mere skal nyde, end ikke did mægter Øiet at nave, ~~[illegible]~~ mørke Skyer dække Horizonten. ~~[illegible]~~ Ulykkelig er derfor den som ei ~~[illegible]~~ veed at øse Glæden af det Nærværende,

Fortidens Frijd qvægerei denne tiingsindige Skrantning,
Fremtiden Haab trøster ham ikke. Utilfreds
med sig selv som med hele Verden græder han fordi
han glemte at nyde den tabte Glæde da den endnu var hans
Eiendom, og han kjæmper med Fortvivlelse efter et
Maal i Fremtiden som han ei kjender, naar han
det omsider, saa finder han sig bedragen af
sin egen Phantasies Gøglebilleder, hvoraf
han lod sige henrive. – Rousseau siger: Jeg har
saaledes ved egen Erfaring lært at kilden til
sand Lykke boer i os selv og at det ei af-
hænger af Mennesken at gjøre den ulykkelig,
som ved at være lykkelig. I vort eget Hjerte
er da kilden til denne Lykke, og sande-
lig jeg troer at man ei søger den forgjæves
om man søger den der, men man friste
ikke sit Hjerte, for atter at forkaste
dets Raad om end en Skin-Lykke
klæd i et rigere Klædebon lokker os
til sin glimmende Boelig. Følg Hjertets
Stemme, Lev i Fred med det, og Du lever
i Fred med hele Verden, det skjuler Din
største Skat, men du bevare denne u-
krænket og ingen Galddynger veier op
mod den. Skab Dig selv Din Glæde vent
kun lidt af Livet, som Du vel maa betænke
ei er til for Dig. –

Torsdag d: 29 Dec:

I Morgenbladet for idag læser jeg følgende
„I det Kongl. Videnskabernes Academie i
„Rouen oplæste den berømte Mechaniker
„Hr Brunel en mærkelig Omstændighed un=
„=der hans store og navnkundige Værk, An=
„=lægget af Themsens Tunnel. Ideen til
„hans "Skjold", hvorom engang blev talt
„saa meget, fik han, ved at undersøge Dan=
„=nelsen af et Insect, der i England kaldes
„"Taret", og mægter under Vandet at
„gjennembore tykke Tømmerplanker. Det
„har paa sit Hoved et Slags Skjold, der
„sætter det istand til at modstaae Böl=
„=gernes Paavirkning og uforstyrret at
„fortsætte sit Arbeide" —

Jeg formoder at Engelsmændenes "Taret"
er de Franskes "le Taret", Teredo navalis
Norsk Jægteormen, Avisskriveren kalder den
rigtig nok et Insect, men at han ei er stor
i Systematiken tør man vel antage. —

Avertissement i Intelligentsseddelen, to Gange
indrykket 20 Skilling. — Et Halsbind 4 ort. —
Haarskjæreren 16 s. —

~~[illegible]~~

Humeuret var idagmorges trauriget i høi Grad, og som sædvanligt naar man er forstemt havde alt for mig et sørgeligt Udseende. Erindringer om sundne Dage sværmede mig forbi for at martre mig endnu mere og Fremtiden hyllede sig i mørke, mørke Skyer. Men jeg befindede mig at Tingene i og for sig selv uforanderligen de samme i vore Øine ofte faae et forandret Udseende fordi vi under det Despotie som ~~[illegible]~~ Tingsindigheden udøver over os ei ere Herrer over vore egne Domme. Betragte vi Nahurens Blomsterpragt med sine fyrige ~~fyrigste~~ Farver igjennem ~~[illegible]~~ dunkelblaae Glas, udbreder sig en usnende Kulde over den. Kaster den grædende Phantasie et Blik paa Fortid eller skuer den mod Fremtiden hyller alt sig i Kummer. Mine philosophiske Betragtninger havde den forønskede Virkning, beroligt satte jeg mig til mine Forretninger. Homer malede mig den græske Old og hans henrivende Billeder bragte den grædende Dreng til at glemme sine Taarer.–

Om Aftenen var jeg i Selskab hos min Vertinde hvor flere unge Piger tilligemed Knagenhjelm og Lie vare forsamlede. Jeg har oftere havt Anlede

-ning til at bemærke hvorledes jeg i selskabelige
Kredse tager mig ud. Mit ikke uforderlagtige Ud-
-vortes, gjør ~~[illegible]~~ maaskee noget Ind-
-trykk, men denne Virkning taber sig naar man
overlader sig til den muntre Spøg, som i en Kreds
af Ungdommen naturligviis maa opstaae. Jeg
skjer den langtfra ikke ~~[illegible]~~, tverimod deeltager
jeg gjerne deri, men denne forlader noget mere
mig, munter Skjemt er hos mig mindre natur-
-lig; jeg føler dette Sann, som jeg for en
Deel tilskriver Opdragelsen og de ikke altid
blide Omstændigheder, som den Stilling jeg
alt for tidligen og til urette Tid kom ind i
førte med sig, ~~Mit [illegible]~~
~~[illegible]~~ fornemmelig det
sidste ~~tilskr. tillegger~~ tilregner jeg
Tabet af den Munterhed, som engang
var min. Min Ansættelse i Realskolen
i en ~~Periode~~ Tid da denne var i Bund og Grund
forfaldet og i en Alder ~~[illegible]~~ da ~~[illegible]~~ den sjærende
Kraft i min Sjæl ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ endnu ikke var kommen til
Modenhed, tillægger jeg en sørgelig Ind-
-flydelse paa min Sindsstemning, denne
~~[illegible]~~ Periode
efterlod Spor, som vanskeligen maaskee
uimeeligen kan forvindes. Ungdomsilden ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ maa brænde ædempet for at
hærde Yngelingen for Mandd[illegible].

Jeg kom derind, neppe mere end 18–19 Aar gammel,
jeg ~~[illegible]~~ opdagede den tærende
Kræftbyld, som greb alt mere og mere om sig,
og jeg besad for mugen Ærekjærhed for mugen
Iver for at fremme det Gode til at ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ jeg ligegyldigen skulde
kunne overlade det sigge Legeme til sin egen
Skjebne. Jeg mærkede vel, at ældre Colleger
ei god røre ved den stinkende Gift, men
mit Hjerte var for retskaffent til at efterligne
deres Opførsel, som jeg vel fandt at være
~~for~~ for deres egen Commoditet
klog, men ei den ærlige Mand værdig. Enhver
Uorden jeg opdagede i min Timer som uden for
dem, betragtede jeg som en Uorden, der skadede
Indretningen i det Hele, jeg ansaae det for Pligt
at ~~straffe~~ paatale eller straffe, naar eller
hvor som helst jeg saae Ordenen sat til side,
jeg betragtede mig ei alene som Lærer i mit
Fag, men og som Led af en Corporation hvis
~~[illegible]~~ sælleds Formaal var Skolens Vedligeholdelse,
og Virksomhed i det enkelte sjuntes mig uden Nytte naar man ei til Ubestrøbte at
sammenholde det Hele,
jeg troede ei at have gjordt nok for min
Disciple ved blot at have ~~[illegible]~~ fordraget hvad jeg
skulde, Mangel paa Disciplin undergraver efter
min Meening ~~[illegible]~~ god Undervisning, disse to ere,
om man saa vil, Principerne for Oppositions-
partierne i Skolen, jeg troede at hørde afhjælpe
den første for at kunne fremme den sidste.

Jeg dömte fremdeles at Disciplinen ophæves, saafremt Eleven mærker at Læreren ~~ei~~ lader som han ei seer Uordenen fordi han ei gider straffe; den ophæves derved, siger jeg, og det fordi den derved taber sin sik-kreste Stytte, og Uordenen fremmes fordi dens kraftigste Modvægt falder bort. Saaledes tænkte jeg, men saaledes tænkte ikke alle, maaskee de ferreste af mine Medlærere, at Arbeidet derved blev saa meget besværligere for mig er iøinefaldende, ikke alene fordi jeg paatalte hvad andre burde paatale, men ogsaa fordi Eleven ofte maatte trae at en ung Mand hand lede af Lyst til at bræge sin Mijn-dighed, ~~uden at~~ og uden Grundet Aar-sag, da han saae at den ældre ~~gik~~ ~~[illegible]~~ lod Forseelsen upaaanket.

Fredag d: 30 Dec:

Die var inde hos mig igaarattes røgede en Pibe, og morede sig end at gjennemsee min Bogsamling. Han overtalede mig til at studere Medicinen, men jeg sagde ham mine Grunde, hvorfor jeg troede, ~~at [illegible]~~ uagtet min Interesse for

Taget, ei at burde vælge denne Vei. – Lie
er en interessant Mand, Martens har for-
-talt mig at Rector Boye i Trond-
-hjem anseer ham og Collban for de
bedste Haveder han har demitteret fra
Trondhjems Skole og at han er uvis
om hvem af dem han skal give Fortrinnet
~~af dem~~. –

John Grieg og Wilhelm Jürgensen
~~hentede mig~~ kom til mig idag, da Lieutenant
Lange ~~at han~~ ~~ilde~~ ~~hente for mig~~ ~~[illegible]~~ havde stavnsat dem hos mig for at vi alle
~~[illegible]~~ ~~skulde~~ skulde gaae hen for at besae Rustkammeret.
Alt hvad jeg der saae var mjere Vaaben, –
nogle fuldstændige Rustninger dog kun in effigie
vare allegivel interessante for mig der ei havde seet
saadanne tilforn. –
Ved Bordet idag spøgede vi om Loierne igaar,
det lod, som jeg ei har gjordt mine Sager saa
ineffent allegivel, idet Mindste formoder jeg
at jeg ei som en tør Tind har været til
Gene i Laget, og dette er allerede taalelegt
for mig som Begynder i Commercielivet.

Om ~~Aftenen~~ Eftermiddagen fra Thetid var jeg inde hos Trum, og tilbragte der en meget behagelig Aften: Krigsraad Flor morede med sin store Overflod af interessante Anecdoter. Madam Falck, en god Kone og Jomfrin Böckmann hendes Søster, begge beslægtede med Frue Grønvold paa Mandssiden og den sidste fra Barnsbeen opdraget af Trum, morede med nydelig Sang. Jomfrin Böckmann som med Smag og et tænksomt Foredrag ~~synger vakkre Arier~~ producerer sin vakkre Stemme, sang flere fra Musikens Side ~~for~~ smukke Romancer og Arier, blandt flere andre en fransk „connoissez vous celle que j'aime" som ~~hun~~ jeg aldrig bleo træt af at høre og saae hun for at more os efter Anmodning repiterede ifire Gange efter hinanden. Hendes Sang er saa meget mere underholdende som hun uden mindste ~~[illegible]~~ Prætention i sit Væsen ~~gjorne~~ helst vil at enhver synger med, saaledes brugte da enhver af os sit Næb saagodt han kunde og flere Nummere udførtes i vakkre Chor. ~~Wo~~ Iblandt disse var Wolfs Nationalsang, men uheldigviis var ingen af os sikker i Texten og flere Steder ~~udførtes~~ suppleredes med Trallera, dette gav Anledning til Spøg som ei bleo mindre da Krigsr: og Hoff fik Visebøgerne for at suffleure under Sangen. Nogle af Flors Anecdoter hiesker jeg, her ere de:

Den russiske General Suwarows Cynismus er nok som bekjendt, følgende Træk tjene ogsaa til at characterisere ham i saa Henseende.—

I Krigen mod Tyrkerne var han i en Træfning bleven saaret af en Kugle som blev siddende i det Tykke hans Bagdeel og den österrigske Feldtmarschal som vilde lykönske ham med den vundne Seier kommer med sit talrige Følge meget ubeleiligen, just da Suwarows Rxxxx var under Lægens Haand og Kugle. Men Russeren lod sig ei forstyrre da man meldte ham Feldtmarschallens Ankomst, han spurgte hvor langt Sviten var borte og da man meldte ham 200 Skridt, bad han Lægen som vilde standse at fortsætte Operationen. Lykönskningstaget nærmede sig imidlertid alt mere og mere og Adjutanterne raportere at det kun er 20 Skridt borte, men Suwarow følte ingen Forlægenhed, lader Taget komme ganske nær og giver med blottede Posteriores Feldtmarschalen med sin Stab Audiense med den Undskyldning at Herr Feldtmarschalen som Krigen vist nok fandt sig i at modtages af en saaret General som lod sine Blessurer forbinde.—

Ved Aabningen af Feldttaget complimenterede Suwarow den österrigske Overanfører, af hvem han blev modtaget med ingen Pragt, men han fulgte ingenlunde Exemplet da denne indfandt sig for at aflægge Contravisite. Tilfældigviis sad han paa dem blotte Jord med sin Grædpotte og holdt sin dinné, ved Feldtmarschallens Ankomst forsatte han i god Roe sit beggiodte Taffel og viste Österigerne det Gallanterie at bijde ham sætte ned med og tage tiltakke.—

Endnu et Par characteristiske Anecdoter om Suwarow.

„Under Warschaus Beleiring var Praga allerede indtaget, han samler en stor Deel af Indbyggerne paa et Torv og lader Kanoner stille ved Hjörnerne, ved hvilke den forsamlede Hob indskydes. Det forskrækkede Warschau anbuer sin Porte og den raae Suwarow tvinger Borgerne til at holde stort Bal om Aftenen efter det om Dagen anrettede frygtelige Blodbad."

„Ved Pauls Thronbestigelse afskedigedes flere af dem der hande forherlige Chaturinas Regjering, deriblandt og saa Suwarow, som tilbage sendtex alle modtagne Ridderordener, dog Cauturinas Brystbillede besat med Diamanter beholdt han. Nogen Tid efter udbrød en farlig Krig og Paul betænkte duelige Generaler at hans Blik maatte falde paa Suwarow er naturligt, han sender en af sine Adjutanter til ham med en Skrivelse, hvor Suwarows mange tidligere Titler ~~anførte~~ vare anførte. Suwarow modtager Brevet, men erklærer efter at han har læst Udskriften at det ingen hunde kunde være til ham, da han for længe siden var berøvet de mange Værdigheder som

Addressen ~~[illegible]~~ vare tilfoiede. Keiseren kom
i Knibe og maatte ydmygge sig til atter at tilsmi-
ham de Ærestegn han ugiligen havde berøvet ham
og Suwarow modtog Indbydelsen ~~[illegible]~~ at kommer
til Hoffet. Ved sin Indtrædelse i Foregemakkerne
træffer han paa en ugebaagt Adelsmand. Han
~~[illegible]~~ frapperes over det nye adelige Navn som
han ei tilforn har hørt og spørger Mand en
hvorved han da har gjordt sig fortjent
til Adelsdiplomet i Kvægen eller Staten?
Længer giver den Spurgte undvigende Svar, men
maatte omsider ud med Sandheden at hans
eneste Fortjeneste bestod i at han havde
været Kongens Kammertjener. Suwarow
som fandt dette utelstrækkeligt til at til-
staaes Adelspatent vil drive Spøg derimod og
roaber sin Tjener: Ivan, Ivan, seer Du den
Mand, hvad han ~~[illegible]~~ er blevet til, opfør mindre
Du dig skikkeligt og du skal blive min Kam-
merherre. —

Garrik og en fransk Actrice
rivalisere.

Paa en Reise i Italien møder Garrik
i et Selskab en fransk Actrice af almeen-
erkjendt Kunsttalent. Selskabet var ivrigt
om hvem af begge Kunstnere der fortjener For-

trunt og man foreslaaer at anstillem Prøve
hvortil begge vare vellige. Actricen udfører
da et Partie med ungen Pathos og alle finder
hende guddommelig. Men Garrick laver at
gribe sin Tilhørere endnu kraftigere
og ~~fortaler~~ fremstiller en Scene mellem
en Far og Søn som ere uenige; alt
mere og mere stiger Rasriet og Selska-
bet gribes alt mere og mere, endelig
forestiller han at Faderen vil gribe
sin Søn og kaste ham ud Vinduet og
Damerne som ved Garriks naturlige
Fremstilling ~~[illegible] at Begin~~ foler
sig midt i Virkeligheden udstaaede et
heftig Skrig, ~~[illegible]~~ og alle maatte
tilstaae Garrick Prisen.

Garrik forestiller Hume (udtaler Sume)

Malerne Rainold ønskede at have sin
afdøde Ven Humes Portrait og forsøger
forgjæves at male ham efter Fantasien,
Garrik som er nærværende under Arbeidet
laver at fremstille Hume. Næste Aften
gaaer Garrik til Rainold klæder sig
som Gespenst og træder saaledes
ind i Rainolds Attelier. Kunstnerne

sidder netop og ~~Maler~~ maler uden at vende sig til den
Indtrædende, Men idet Garrik efterligende Hinnes
Stemme begynder at tale bliver Rainold saaledes
betagen af Skræk at han taber Pallet og Pensel
af Haanden, han fatter sig endelig, maler
Portraitet, hvilket endnu skal existere og som
træffende skal ligne Hinne.—

Disse to Anecdoter om Hinne har jeg alligevel
tilforn hørt fortalt af Sagen i Bergen,
ligesom og in tredie om Garriks skuffende
Fremstilling af en Drukken tilformer mig
bekjendte.—

Lørdag 31 Dec:

Om Aftenen i Selskab hos Lie hvor av
dandsede og stoede indtil Kl: 2 om Natten.
Ordsprogs legen som jeg der for første Gang
deltog i morede mig.

Søndag 1 Januar 1832
Nytaarsdag

Visit hos Sylow, Cpt: Foss: Lie. Hoppe. Grüning,
Blydt, Juul Esmarc. Greve.—
~~Hele~~ Hele Aftenen hjemme.—
Marie tilbagebetalt de Laante 2 Sdlr. Mandag 2 Januar.
Pigen Marie 1 Sdls: Drikkepenge. Andreas Jaalt
24 ß. Korweagravet 21 ß. Andreas foræret til
en Dram 6 ß.— En Komediebillet 60 ß.
Paa Comedien traf jeg Christopher Mawinckel
som i Selskab med Maler Fader og Søn og Cpt Aubert

kom hertil for 2 Timer siden. —

Madam Benetter 18 f for Vadsk og skyldig hende 6 f. —

Tirsdag 3 Januar.

Aftenen tilbragtes hos Hoppes hvor Coll-baun var. Ikke ~~ganske ube~~ saa aldeles kan jeg bifalde den Tone som af og til herskede i Samtalen; det forekom mig som en eller anden Stakkel som ~~ti~~ ~~[illegible]~~ havde havt den Ulykke at være i deres Selskab nödvendigen maatte paa Bane. Ingen Spög ~~[illegible]~~ synes mig üslere end den-ne, man beleer den der ei vid at sætte sig ind i Selskabets Convenience, men Spottefuglen glemmer at det vilde gaae ham selv ligedan om han kom i en Kreds hvor han ikke hörte hjemme. Forhold og Omstændigheder gjöre ofte at et Menneske maa, ofte imod Önske træde ind i en Cirkel hvor hans Sæder ei stemme med den herskende Tone, et saadant Menneske fortjener ingenlunde derfor at spottes, den Retsindigere

bör endog trigte Spotterne, som alt for Kortsynet
til at opdage det Gode, overfor Mandens agtvær-
-dige Sider. Endskjönt en saadan Usling selv ingen
Opmærksomhed fortjener saa saare dog hans
Glaser og det saa meget mere dersom den
mod hvem de ere rettede er for Beskeden
til betale und samme Mynt. Disse mine Be-
-mærkninger have ingenlunde speciellt Hensyn
til de Folkjig ovenfor nævnte, men hvad
jeg anförte om dem gav Anledning til denne
Korte Betragtning. —

Onsdag 4 Januar.

Hoff, som havde været paa Isen idag fortalte
at han der havde seet Damer löbe paa
Sköiter. Denne herlige Motion som Trumtim-
-merne i Bergen endnu ikke have tilladt
sig fortjente at blive mere almindelig
endog for det andet Kjön. —

Cancellieraad Morgenstjerne skal have yttret
om Statsborgerens holte Redacteur Solvold,
han er et træffende Billede paa sit eget
Blad, han ~~er~~ — ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
dijkker i Skarnet ~~[illegible]~~ og streber for Sjæves op
Lufften. De der kjende Solvold finde Lig-
-nelsen træffende, han skal nemlig have
en meget besværlig Gang, hele Overkroppen
helder mod Jorden og han gjör anstrængende Hop naar
haltende han bevæger sin haltende Fod. —

Torsdag 5 Januar.

I Brev jeg idag modtog fra ~~Berga~~ Andreas erfarer jeg at man dog har haft sin Jule-falarium i Aar som sædvanlig hos Tæer. Jeg glæder mig herover, omendskjønt jeg der-verre ikke selv har kunnet være med, thi jeg slutter deraf at ~~Maaer Kunnen~~ Sorgen over D's Død har lagt sig noget. — Min Violin som han klager over man savnede, var sikkerligen ligesaa bedrøvet over ei at kunne ~~[illegible]~~ more Kredsen, her i Christiania har den hidindtil kun været for mig ~~[illegible]~~ og mine fire Vegge.

„De, som klage, ere for det meste enten de Egenkjærlige og Hovmodige, som mene, at Forsynet ikke gjør nok for dem; eller de Misundelige og Skadefroe, som mene, at Forsynet sørger bedre for andre end for dem;" —

Fredagen d: 6 Januar.

Brev til Holmboe i Bergen.

Herr Rector Holmboe
i Bergen

~~[illegible]~~

De bind-vist nok for længe siden haft Brev fra mig kjære Holmboe og ~~kun~~ tør jeg end ikke gjøre Undskyldning for min

Betalt Kokkin min Gjæld til ham med: 4 ort 7 s, hvorfor modtaget Qvittance Udgivet til Bogbinderen for en Bog til Viser. 2 ort. — I Kontanter tilbage 3 ort 15 s. Men tilgode hos J: Jagers for den til A: Teisen betalte Frogt 3 Spd 2 ort 12 s.

Tænkt han haaber jeg dog at de er overbeviist om at
min nye Omgivelses Ikke i den Grad kan indtræde mig
at jeg i nærmeste Maaned skulde glemme Dem og min
min øvrige dyrebare Mænd i Bergen,
jo men jeg derimod ved mangen Leilighed savner Dem
jeg ofte minder De mig i Erindring, men
forsætligen und at skrive indtil jeg kunde under
Dem hvorledes jeg fremdeles forfølger min Studiere-
plan.

Hr. Conrektor Aubert, til hvem De var saa god at anbefale mig,
har jeg fundet en Mand som en alle hvad Kundskaber
angaaer men og fra Charaktérens Side
og fuld Tillid kan fortroe sig til. Han er af
Lærdommen
der ei alene for at tilfredsstille sin Videbe-
gjærlighed men og for at gavne andre dermed.
Endog i hans Væsen har de dybe Grundsætninger efterlad
mig kjendelige Spor, og ikke alene
efølger han og viser ligesaa meget en indtrængende
Studier som om Mennesket Kraftfulde Del
Han er alvorlig ikke at
at være paastaaelig og klart
fremsætter han tydelig
hører ikke de mindre andres, billiger det rette og retter
det med overbeviisende Modgrunde det feilagtige. Ytrer jeg noget som han
finder rigtigt saa tilstaaer han ikke alene dette men har altid
nye Grunde at tilføie jeg lærer saaledes ikke alene hvad jeg er
tilforn vidste men hvad jeg endog fandt det styrkes og befæstes ved nye Argumenter.

Da jeg han ~~havde læst~~ af Deres Brev havde erfaret
Hensigten af mit Besøg var han strax redeban til at
give den ønskede Veiledning og forklaske mig de nødvendige Hjælpemidler, vi kom overeens om at
jeg 2 Gange om Ugen skulde komme til ham for-
-nemmelig for at arbeide i den latinske Stil,
~~og tillige at randspørge ham om vanskelige Steder~~
~~som jeg under Læsningen for at have saamanke~~
~~mere Uytte af disse 2 Times foreslag at skrive~~
~~Stile hjemme og~~ hos han troede det tillige gavnligst
ved Hjælp af Lexicon og Grammatikk at udarbeide
Stile hjemme, om ~~hos~~ derimod i Timeanne hos
~~man~~ ~~at~~ ~~skrive~~ ~~Stile~~ i den Hjælpemidler. Disse
~~hans~~ ~~at~~ ~~skrive~~ ~~Stile~~ ~~i den~~ ~~Hjælpemidler~~ Dette
Øvelser har jeg ~~frundeles~~ saaledes fortsat og finder
~~den at de~~ ~~ham god~~ dem hensigtsmæssige Auctores
læser jeg paa egen Haand og randspørger alene Commen-
-tores naar vanskelige Steder forekomme. —
I Græsken har jeg ~~allende~~ expederet flere af de
til Examen udfordrede Forfattere, men ønskede ogsaa
heri en Time eller to om Ugen deels for ved ~~stadige~~
~~Øvelse at udlige~~ vedholdende Examination at ved-
-ligeholde det læste deels ogsaa for at oplyses om
det mere Indviklede ~~som~~ hos ~~Forfatterne~~ ~~forekomme~~, ~~jeg~~
Aubert talede i den Anledning til Leitor Wibe,
~~som~~ hvem jeg ogsaa selv gik til, men Leitor troede
at han som Examinator ved Artium ei vel kunde
ved lade sig paa ~~Time~~ bestemte Tuminformati-
-ioner, derimod tilbød han sig at tjene mig
naar jeg af og til ~~vilde~~ ønskede hans Vei-
-ledning ved Steder jeg ei selv kunde finde udaf.
Hvad Latinen og Græsken angaaer er jeg saaledes
-dunne Hensende hvorledes og haaber ogsaa ved
egen Flid, hvor paa det ei skal mangle ~~og~~ at
komme at stykke Vei. I De andre Fag ~~arbeider~~
~~jeg i~~ ~~paa~~ ~~Tiden~~ arbeider jeg ~~at jeg~~ ~~paa egen Haand kan~~

Ovenstaaende lagdes aabent i Conviellet til Faer, i denne skrives om Lambertsens ~~Fod~~ sjunkede Skib og Kobroe Gjestermaal.

Andreas Opvarter 12 ß. Spiist i Restaurationen 12 ß. Troiteret Carlsen hos Zuvan omtrent 44 ß. — Betalt Nedn: Benetter for Vadsk.

Onsdagen d: 11 Januar.

„Vær ved godt Mod: paa en god Dag, og vær tilfreds med en ond Dag; thi Gud har gjort denne ligesom hiin". — Sal: Præd: 7, 14.

Jesus sagde: Verden hader mig, fordi jeg vidner om den, at dens Gjerninger ere onde. Joh: 7, 7.

* Seneste Löverdags Aften besøgte Johan Welhaven mig; ved en Pibe Tobak snakkede vi en lang Stund sammen og jeg maa fremdeles beundre hans Hoved og hans Talegaver. Endskjønt han vist nok i Intet besidder nogen Dybde, saa ved at han at glimre med sine Kundskaber, med et herligt Blik — opfatter han meget af lidt, og fremsætter sine Meninger i et raskt Sprog, hvilket gjør hans Samtaler høist interessante. —

I mine til Artium udarbeidede Opgaver
læste han nogle Betragtninger over Natur-
historiens Studium; vi kom derved at
tale om den empiriske Behandlingen
af Videnskaben, som jeg erklærer utelstrække-
lig for ~~[illegible]~~ videnskabeligt Formaal, han
deelte mine Mening, anførte ogsaa Steffens
som Auctoritet, om hvem jeg dog maatte
bemærke at han vil betragte Videnskaben
fra et Punkt uden for Naturen selv, fra
et poetisk Standpunkt som han kalder
det, jeg derimod antager Naturen som Basis
men fordrer at Naturforskerne skal forfølge
Erfaringerne uden for deres Kreds, kort være
Naturphilosoph for at være Videnskabsmand.
Sin Præken fik han tilbage og fortalte ved den
Leilighed følgende Anecdot. Efter den i Bergen
brugelige Skik intimerer han til Vers fra
Prædikestolen, men venter til sin Forundring
flere Minuter paa at Orgelet skal slaae
an, omsider begyndte man og han var ude
af Kneben, han hørte siden at man ei
sædvanligen følger denne Skik paa Confirmations-
Sondag her i Christiania. — Efter at Prækenen
var holdt kommer en Præst, som hørte hjemme
i et af Landdistrikterne til ham i Capitelet, an-

-mæde ham om at laane ham Prækenen, da flere Punkter i den satte ham i Tvivl. Wafsteg dette, men hørte ~~siden~~ nogen Tid efter at Manden havde yttret sig over Præke-nen, som over nogle af en ung Frisk-fyr fremsatte Phraser. —

Welhaven lovede at laane mig Schriften von H. Steffens, Alt und Neu, ~~hvilke~~ hvoraf jeg har modtaget første Deel.

Til samme Tid kom Jan Greve og J. Irgens til mig, hvem det var Greve umideligt at kjende, hvilket forundrede os alle og at vi her uden Fornærmelse tillod os et Smil er klart, endeligen sagte da jeg at bringe ham paa Spor, men for-gjæves, førend jeg nævnte Irgenses fulde Navn, gjættede han ~~paa~~ den ene efter den anden, uden at træffe det.

Søndag havde jeg min Reisekammerat paa Nyeaarsvisit, jeg havde desverre fortæret den hans tiltænkte Bakels, men for at han dog ei skulde have

Umagen aldeles for Intet, tog jeg ham og
Ege som ogsaa kom, op til Zuvan og traite-
-rede dem der. — Søndagaften ~~kom jeg~~
~~med min Kribbe~~ vilde jeg rigtignok
studere, men min Trues Gjæster discurrede
alt for hvit om Krylter og Pomade-
-Krukker til at jeg skulde kunne ar-
-beide med Sammenhæng. — ~~Jeg holdt~~
~~mig~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, ~~saa at~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~jeg~~ ~~[illegible]~~ Naar jeg saaledes
hører Løier uden at kunne deeltage, og endnu
mere, naar jeg ved dem hindres fra at kunne
adsprede mig efter min Smag, bli'er jeg
sær. I Spøg sagt gjør man Indgreb i mine
Rettigheder uden at gjengjælde det paa nogen
Sandhelst Maade, saaledes var jeg i Aften
landflygtig, hjemme kunde jeg ei blive uden
at maatte kjede mig, da jeg Intet kunde
foretage, jeg maatte altsaa pakke mig
paa Dør, spadserede en Gade op en anden
ud, men drag omsider hjem i Haab om
at faae mig en Bid Mad, jeg var allegevel
i Uvished om jeg vilde spise med Bordet eller
fordre min Spise paa mit Værelse, da man

aldrig tager sig verre ud end naar man forstemt
kommer i en munter Kreds, men mine Betragt-
-minger i saa Henseende kunde jeg spart mig.
Jeg hører man sætter sig tilbards, man begyn-
-der at spise, — jeg venter forgjæves — bös
var jeg før, endnu verre blev jeg, endskjønt
jeg nok indsaae at man ei troede jeg
var hjemme. Endeligen da man allerede
havde halvspiist kom Marie aandelös
ind med Undskyldninger fra Trum
med Anmodning at jeg for Alting
maatte komme ind, man havde nemlig
troet jeg var ude, og først 2ved min
~~[illegible]~~ Opvarter i Fodtrin ~~[illegible]~~ ~~fra mig~~ opdaget
Feiltagelsen. Jeg betakkede mig uagtet
gjentagen Indbydelse og spiste for mine
12 Skilling en Portion Beaf i Re-
-staurationen.

Søndagen 15 Januar

Dagbogen har nu i flere Dage ligget urørt
fordi mine Studier have opdaget min
Tid. Men denne Taushed vidner ei alene
om uafbrudt ~~[illegible]~~ Beskjæftigelse med min Græsk og Latin,
som er det eneste hvoraf jeg lader mig hindre fra at skrive i den, men ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
ogsaa om at jeg con amore har ~~[illegible]~~ været sys-

selsat dermed ~~Deskjæftigelser~~, thi mine Studia ere mig aldrig Trangsarbeide; foler jeg Lede ved dem afholder Intet mig fra at folge min Tilboielighed, de lægger tilside og Interessen tilfreds stilles efter sin Smag. Jeg paastaaer ingenlunde at man ~~[illegible]~~ i denne Henseende bør give Lunet ubunden Toile, men hos mig har jeg allegevel ~~erfaret~~ mærket denne Maade at ~~gave~~ Studere ~~af~~ at være af gode Følger. Jeg har derved vedligeholdt Interessen for ethvert Fag uden Forskjel, da jeg ei ved Trang har vakt Modbydelighed for noget af dem, ~~[illegible]~~ og Smagen som ei altid vil tilfreds stilles paa samme Maade valgte ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ til et Øieblik ~~til det Fag~~ frivilligen det Fag som den til et andet vendte sig fra. ~~[illegible]~~ I min Dagbog skriver jeg altid med ~~[illegible]~~ Lyst og dennes for mig et Arcanum mod andt Lune, som denne Underholdning med mig selv, om jeg saa skal kalde det, altid faaer Bøgt med, finder jeg mig derfor ikke tilfreds stillet ved andre Forretninger hvor ~~[illegible]~~ Nødvendigheden og egen Tilbøielighed ere lige mægtige Drivefjedre tyer jeg til denne. —

— — — — — Aftenen d. 11 Januar feirede Johannes Irgens sin Kjærestes Fødselsdag, i hvilken Fest da og saa jeg havde den Fornøielse at deeltage. Aftenen gik ret

muntert, men henimod den Tid vi skulle
tilbords, da vi allerede havde drukket
en Deel, kunde jeg ei modstaae min
Lyst til at henkaste et Par Ord
i Anledning af Fuldmægtig Plavus
Tilbøielighed til altid at øve sit
Vid paa en eller anden af Gjæ-
-sterne, hvem der syntes han be-
-gremmest til Gjæk, saasom S.
eller leilighedsviis J. og andre
Despøten blev hæftig, da nok
R. mindst havde ventet at
jeg skulde tage til Gjenmæle
i denne Sag. Men han bedrog
sig, thi omendskjønt jeg selv
spøger, saa finder jeg det
dog høist upassende udelukkende
at holde sig til en Enkelt.
Uagtet Sagen ikke egentlig engik
mig, saa blev jeg dog hemmelig
varm, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ som det altid
gaaer, da det ene Ord griber det

andet, desuden haade jeg drukket temmelig.
Jeg sparede ikke paa Graaheder, ~~saa~~
og ~~at~~ endskjønt R ~~— ei undst~~ ei undlod
at betale med samme Mynt, saa
holdt jeg dog Dysten ud til Ende.
I denne Ordstrid haade jeg Anledning
til at bemærke at man under slige Omstæn-
digheder ~~udretter en~~ staaer sig bedst
naar man holder Øren stive og besvarer
Spidsfindigheder med ligesaa droie
Graaheder. R. forbler siden ganske
tavs. — — — — — — —
— — — — Igaar tog jeg mig en Tour
ud til Tragner, besaae undervees det
nye Observatorium, som nu opføres
og betragtede de mange vakkre Landsteder
som Christianias Indvaanere have
anlagt her i Omegnen. Bygningerne
paa desse som i selve Byen ere langt
smagfuldere end de bergenske, hvor
~~herlle~~ heller ikke Terrainet i den Grad
er gunstigt for deslige Anlæg. Christi-
anias Omegn er ~~langt~~ meget rigere,

Udsigterne videre og ~~couperet~~ Egnen couperet af ~~A~~
talrige Dal- og Skaarpartier. Fyrren
som i adspredte Smaalunde giver
Landskabet Liv i den golde Vinter-
tid og gjør Afvexlingen end rigere
om Sommeren er her en af de
ypperste Frydelser. Touren var
temmelig lang og Kulden streng,
saa at ~~min Handen~~ Luften jeg
udaandede endog lagde sig paa Skinnet
af min Havaikrave og frøs
til Rum, ikke desmindre be-
fandt jeg mig meget vel efter
den, og har maaskee ingensinde
været saa munter, ~~og~~ snaksom og umbe-
fangen ved Bordet som idag efter
denne Tour. At Bevægelse som f:
Ex paa Reiser har en heldig Indflyd-
delse paa mit Velbefindende har
jeg noksom erfaret. Aarsagen er gan-
ske ~~[illegible]~~ naturlig ~~og~~, thi Blodet
som er af ummiskjendelig Indflydelse

paa Sindet, Sættes ved Benagelsen i
en livligere Fluctuation og fortyndes des-
uden ved Indaandningen af den rene
Luft. —

Iden paa Afsnen skrev A

— — — — — Tonerne rive mig med sig
jeg glemmer Nutid, mit Blik aabner sig
for Fortidens skjønne Billeder, i dem
alene lever jeg, Øieblikets Tilværelse ~~er mig~~
~~en~~ ~~mastende Nødvendighed~~ ~~Mortes~~ drager
forbi mig uden at jeg existerer i den — hvil-
ket Drømmeliv! — jeg lever alene i Sarn
og Længsel! — — —

Værikke overspendt
Peer d: 11 Mar 20 Octobr 1832

— — — — — — — —

Der Spaziergang unter den Linden.
af Schiller.

Wollmar og Edwin vare Venner og boede
sammen i roelig Einsamhed, hvor de
havde trukket sig tilbage fra den
travle Verdens Larm, for her i philo-
sophisk Roe at udvikle deres Livs
mærkværdige Skjebne. Edwin, den lykkelige,
omgav omfattede Verden med et muntert Hjer-
tes hele Varme, den tungsindige Woll-
mar klædte den i Modgangens sørgelige
Farver. En af Lindetræer dannet Alle
var et Yndlingsted for deres Betragtninger.

Engang paa en yndig Maidag spadserede de atter; jeg erindrer mig følgende Samtale:

Edwin. Dagen er saa skjøn — hele Naturen saa liflig, og De saa eftertænksom Wollmar?

Wollmar. Lad mig i Roe. De veed, det er min Sædvane, at jeg forderver dem deres Lune.

Edwin. Men er det da muligt, at føle ækles ved Modbydelighed for Glædeer Dæger?

Wollmar. Naar man opdager en Ælderkopderi nu hvorfor ikke? Seer De, for Dem fremstiller Naturen sig nu som en rødkindet Pige paa sin Bryllupsdag. Mig forekommer den at være en udlevet Matrone, ~~med~~ rød Sminke paa ~~sine~~ de grøngule Kinder, med arvede Diamanter i sit Haar. Hvor den dog caresserer sig selv i denne Søndagspuds! Men det er udslidte Klæder og allerede hundredtusend Gange vendte. Netop dette grønne bølgende Sleb bar

hun allerede för Deukalion, ligesaa parfumeret
var hun dengang, og ligesaa braaget besat. (?) I
Aartusinder fortærer den Affaldet fra Dødens
Taffel, køger sig Sminke af sine egne
Børns Been, og former de forraadnende
Levninger til bleadende Fletter. Unge Menneske,
veed du vel ogsaa, i hvilket Selskab du maaskee
nu spadserer? Faldt det dig nogensinde ind,
at denne vide Kreds er dine ~~Fa~~ Aners
Grav, at Vindene, som ~~fra Lindene~~ fører
Lindenes Vellugt ~~ud~~ til dig, maaskee blæse dig
Arminiuses hendriftede Kraft i Næsen, at
Du i den grægende Kilde maaskee nares ud
vore store Henrichers hensmulrede Been? —
Det Atom, som i Platos Hjerne bævede for
Tanken om Gud, ~~vorte~~ ~~Forbar~~ sittrede for
Forbarmelsen i Titus's Hjerte, nyster maaskee
nu krampagtigen for den dyriske Brunst
i Sardanaplernes Aadre, eller adspredes af
Ravnene i en hængt ~~Ga~~ Galgenknæbels Aadsel.
De synes at finde dette moersomt, Edwin?
Edwin: Tilgiv mig Deres Betragtninger antner
mig komiske Sieners. Hvad? om vore Legnner vandrede
efter de Lave som man paastaae om vore Aander?
Om de ~~disse~~ efter Dødens maskinens ~~[illegible]~~
maatte fortsætte den samme Bestilling, som de

under Sjelens Herredömme maatte forvalte;
ligesom de Hedenfarnes ~~Sj~~ Aander forvige
Sit forrige Livs Beskjæftigelser Virksomhed, quæ cura
fuit vivis, eadem sequitur tellure repostas.
Wollmar. ~~Saa maa~~ Gid da Lykurgs Aske nu
og evig ligge i Oceanet!
Edwin. Hører De den ömme Philomele
slaae hist hunne? ~~Hvorledes~~ Hvad om den var
~~Ulanen for~~ Tibulls Aske, ~~der~~ Urne han som sang ömt
som denne? ~~Stiger~~ maaskee den höie
Pindar i hin Ørn mod Horizontens
blaa Teppe, ~~maaskee~~ flaggrer ~~maaskee~~ i hin
vellyslige Zephir Anakreons Atom? Hvo
kan vide det, om ei Smigrernes Legemer
~~flyver~~ i det fine Pudderstöv flyver i
sine Herskerinders Haar? om ei Anger-
Karlenes Levninger ligger fængslet som
hindredaarig Rost paa de begaavede
Mynter? om ei Polygraphernes ~~Legemer~~ Kroppe
ere fordomte til at ~~fæ~~ veltes til Typer
eller blades til Papier, evig at vaande sig
~~ved~~ under Presserne, og hjælpe til at forevige
sine Kollegers Daarskab? Seer De
Wollmar! Af den samme Kalk, hvoraf
de öser den bittre Galde, öser mit Lum

munter Skjemt.–

Wollmar: Edwin! Edwin! Hvor De dog overgyder Alvoret med ~~muntert~~ spøgende Vid! – Lad de mig vedblive. En god Sag frygter ei for at betragtes nøiere.

Edwin: Wollmar bør betragte den, naar han er lykkeligere.

Wollmar. ~~Aa fy da~~ ± Aa ~~fyt~~ pfui! Der rørte De netop ved den farligste Vunde netop det farligste Saar. Wiisdommen skulde altsaa være en sladderaghig Mæglerske, som gaaer fra ~~smidskunde~~ Huus til Huus ~~for at~~, og sledsk sladrer enhver efter Munden, ~~bander~~ bander hos den Ulykkelige selve Naaden, og hos den Lykkelige overgyder det Onde med Honning. En fordærvet Mave gjør denne Planet til et Helvede, et Glas Vin forgyder dens Djævle. Naar vore Lumer ere Modellerne for vor Philosophie, – Sig mig dog, Edwin, ~~in~~ efter hvilken ~~Støber~~ former man da Sandheden? Jeg frygter, Edwin, De bliver ikke viis, førend De bliver mørk.

Edwin. Det vilde jeg meget nødigen, for at blive viis.

Wollmar. De nævnte Ordet lykkelig. Hvorledes bliver man det, Edwin?

Arbeide er en Betingelse for
Livet, ~~et Maal~~ af Viisdom er
Maalet, og Lykkelighed siger De er
Lönnen. Tusende og atter Tusende
Segl flyve ~~for~~ i det grændselöse
Hav for at söge den lykkelige
Øe og erobre dette gyldne Skind.
Sig mig dog Du Viismand, hvor-
mange finde det? Her seer
jeg en Flaade at omvivles
i Nödvendighedens evige Kreds,
evig ~~[illegible]~~ Stöde de fra Bredden,
for evig at lande ved den igjen,
evig lande de for igjen evig
at forlade den. De omtumles
i Forgaarden for deres Bestem-
melse (:De krydse i Indseiligen
til deres Bestemmelse) krydse
frygtsomme langs Kysten,
for at hente Proviant, for at
flikke paa Tovgværket, og komme
aldrig paa Hoiden af Havet.
Disse slæbe sig ud idag for atter

at slæbe sig ud imorgen. Jeg drager disse
fra, og Sümmen er formindsket indtil
det Halve. Atter Andre river Sandse-
lighedens Malström i en vandrende Grav.
Det er dem som ödsle deres Tilværelses
hele Kraft, for at nyde de Forregis Slid
og Slæb. Man drage ogsaa disse fra
og en Stakkels Fjerdedeel er tilbage.
Bange og ængstelig segler denne Rest
uden Kompas, efter en betragelig Stjerne
omkring paa det frygtelige Ocean;
allerede glimte de ligesom en hvid Skye
i Randen af den lykkelige Kysts Horisont,
hand raaber Styrmanden, og see! et
elendigt Bredt brister, det lekke Skib
synker under Strandbredden*, [redacted]
* Apparent rari nantes in gurgite
vasto **. Afmægtigen kjæmper den die Ligste
Svömmer ind mod Land, som en Trummed
i den æteriske Zone vanker han omkring skiver
med taarefuldt Øie mod sin nordiske Hjemstavn.

---

* Man kan vel ikke egentligen sige under Strandbredden
men vel under Kysten, thi Præposition under bruges
i dette Udtrykk temmelig ~~regel~~ egentlig, Kysten
tænkes nemlig skedse som bratsynkende mod Havet,
ved hvilket den staaer som en Muur.
** Virgil Æneiden

Saaledes drager jeg den ene Million efter den anden fra den store Sum, som eders veldædige vidtom-fattende* System indbefatter. — Barnet glæder sig forind til Mandens Harnisk, og denne begræder, at han ikke mere er Barn. Vor Videns Ström flyuger sig tilbage mod sin Mindning, Aftenen skjuler sig i Dæmning ligesom Morgenen, Aurora og Hesperus omarme hinanden i een Nat, og den Vise, som vil gjenbryde Dødelighedens Mure, glider til-bage og bliver atter ~~et~~ ~~legende Dreng~~ et legende Barn.** Nu Edwin! Farsvar nu de Pottemageren for hans Værk, svar nu, Edwin!

Edwin. Pottemageren er allerede retfærdiggjordt, i det hans Arbeide kan gaae i Plette und ham.

Wollmar. Svar nu.

Edwin Jeg siger, hanstaaer at om de end forfeile Øen, saa er dog Tarten alligevel ikke for Intet.

Wollmar. Den hele Vinding er manskee at fryde Øiet und de maleriske Landskaber, som til Høire og Venstre flyve forbi? Edwin? Og derfor skulde vi lade os omkaste

---

* Freigebigen Systeme. Oversættelsen manskee forfeilet.

** Schiller har her Knabe, jeg vil heller have Barn, thi und Drengen forbinder man manskee Begrebet om en vis maavillig Trods der blander sig i Legen, ~~en hvilken~~ i Barnets Leg tænker jeg mig derimod en Beviddelse hed om hvad det selv vil og en Mangel paa Begreb eller Tanke om hvor dets barnagtige Foretagender sigte hen.

af Stormen, derfor skilde vi med Lanzskild Daaren
vare os imellem Skipperne, derfor skilde vi
i denne Bølgeorken ~~Kjøbe~~ Svære ved den tre=
dobbelte Dødsgab. ~~Skal~~ Kaz de ei mere af
sige, sandelig min mørke Stemning er mere
veltalende end deres Tilfredshed.

Edwine. Skal jeg da trade ~~Roser~~ Violen under Fødder, fordi jeg ei naaer
Roser? Eller skal jeg tabe denne Mandag, fordi en Uvert formindrer
den? Jeg indsiger at dette Skjøre Skal en Minutter hvid, som
skal ~~den for~~ skjerme mig mulder de truende Stormer. Skal jeg ødsle
de Blomster, fordi den imorgen ei duftter mere? Jeg takker den fra mig,
naar den er visnet, og ~~bryder~~ flyver denne unge Lyster, som gjødsler allerede bryder
frem af Knuppen. —

Wallmar. Forgjæves! Der kun et ~~Sværd~~ Fryders Tidekors falder,
Hjerner allerede Tusinde Jammeres Frø. Hvor en mester Gladens Træn falder
~~Liv~~ vinder Tusinde af Fortvivlelse. Her paa dette Skud, hvor Nummer
Jubler, trimmer jeg Tusinde dødende Insecter. I det Øieblik ~~vorder~~
~~mit~~ vore Fryderaab skyge mod Himlen, hvine Tusinde Fordømmelsens Ord
. bandelser. Det er saa bedrageligt Lottene, de glade Lod saa ofte
~~Lotter~~ tabe jeg mellem de ~~Lotter~~ tallelige Nitter. Enhver
Draabe i Tiden er Gladernes Dødsøieblik, Dødsmoment, Ahnert Forgan
der kundøfter, Lysstrimm over en hvidskummet Fryd. Døden har trykt sit
monarkiske Segl paa Ahnert Punkt i det evige Universum.
Saa Ahnert Storm læser jeg den troløse Indskrift: Forbi!

Edwine: Hvor tør I ikke tælle? Det var engang? Er end enhver Lyd
en Salighedens Dødssang — den er vel saa den allesteds nærværende Kjær=
heds Hymne — Wallmar, ved denne Lund kjøbte jeg for første Gang
mit Juliette.

Wallmar, ~~Det~~ Det har ~~ikke~~ længe bortlært ~~Lykken~~ Lykken, du Unge Menneske! Under denne
Lund tabte jeg mine Laurer.

Schillers Jammtl. Werke. 11te Bandchen. Stuttg. und Tübing.
1828. —

* For Tattenes Ord have maaske et meget Speciellere Hensyn til Autorens Theo=
=tevar i Edwins og Wallmars Samtale. Min Oversættelse vil gjøre meget tvær
Originalens Ord.
** Gjennem allerede Fjæl til Tusindfold Jammer.

Tirsdag d: 17 Januar.

Den Stiil jeg idag udarbeidede hos Aubert indeholdt atter adskillige Bommerter, dog mærker jeg Frem-skridt udgtet ei alle Hutter ere stoppede endnu, som heller ikke er at vente.—

Jeg var om Aftenen harm over at mine Teil i ovenmænte Stiil, ~~[illegible]~~ og denne Harme gik over til en modløs Ligegyldig, der for et Øieblik qvalte al Interesse, betog mig Lyst til atter at fange an og fortsætte mit Arbeide, men jeg erindrede en Stilling, Harder og Hvid, Linne, Fabricius og Humboldt overtænkte de mange herlige Øieblikke sand Oplysning havde forskaffet disse Mænd, som jeg alle kjender af Levnetsbeskrivelser og Værker, jeg mindedes Strøm

og tænkte mig ~~for~~ hvor mangen glad Time
hans Grandskinnger havde forskaffet ham i
hans afsides Krog der henne paa Søndmør,
følte Oplysningens uskateerlige og uforanderlige
Værd, følte at den er en Ven som aldrig
forlader os, naar vi først ret har fortrolt
os til den, en Ven som ~~altid~~ trøster i Modgang
og underholder i Eensamhed — ~~Jeg kom atter~~
~~tilmorgen selv~~ — — Jeg vil und al Kraft
arbeide paa at erhverve mig denne Skat,
og Arbeidet selv være mig en qvægende
Nydelse. — — — — — — — —

Ønsdag d: 18. Januar

— — — At Sneedorf døde ved et Fald fra en
Postvogn var mig allerede tilforn bekjendt,
Krigsraad Flor fortalte mig i Aften at
denne sørgelige Begivenhed indtraf i Skotland
og at han i Faldet brækkede Halsen. —
— — — — — Friderik den Sjette havde
ved sit Hof en Adjutant ved Navn Schrøderse,
som man i Spøg kaldte Cupido, et elskværdigt
Navn, om denne som om hans Namens=
=vetter, kjærlig hedsgiden, ~~havde~~ har man enange

~~Qvestion fort.~~

Jüds at fortælle, og at Krigsraad
Flor har opbevaret flere i sin Anecdot-
Portefeuille er ei besynderligt:
En Dag havde man ved Kongens Taffel
serveret Krebs og af disse vare de
mindre kamme ~~ved~~ paa det Bord, ved hvilket
Schrödersee sad, de større derimod
~~vare I havde man sat~~ paa Havedtaffelet
som var adskildt fra hint og som
man betegnede ~~ved~~ Navnet Plasen.
Schrödersee som meget godt opdager
Plangeringen af de store og smaae
Krebs, ~~tager~~ faaer Lyst til at spøge
og i det han seer Fredrik kamme
hen til sig, tager han ~~af~~ nogle
Krebs paa sin Tallerk, spiser dem
ikke men lider sig under en ved va-
rende Mumlen ved mod Tallerkenen,
Kongen ~~spøger~~ spørger naturligviis
om Aarsagen, hvortil S. svarer
Aa: Deres Majestæt jeg underhol-
der mig med Krebsene, ~~H~~ og spør-
ger dem hvor deres Fædre ere

henne – Nu og hvad svare da Krebsene? –
De svare saamen: Vore Fædre ere gaaene
til Rosen. — — — — — —
— — — — — — — En af de smaae Prindsesser
havde engang modtaget en Present af en
af Kongens Adjutanter, hun viser Schröder-
-see den og spörger om ikke ogsaa
han vil give en. Jo svarer Schrödersee,
gaaer derpaa hjem, lægger en hel Deel Regninger
i en Convolut og sender Prindsessen den.
Barnet viser sin Fader, Kongen, Papirerne
som hun ei forstod. Indholdet af, denne
forklarede dem nok tænker jeg i det
Mindste til Schrödersees Tilfredshed, som
ved dette fiffige Indfald reddede sig af
Kniben. — — Krigsraad Flor meente
Beløbet ei har været ubetydeligt, hvor-
-til jeg maatte bemærke at han ei
kunde sende en Prindsesse nogen Bagatelle.
— — — — — — — — —
— — — — Et Beviis af Sprogbrugen
som maaskee taler for mine Ideer om
Genie og Talent faldt mig ind i Dags
man siger nemlig en Mand med Talenter,
aldrig en Mand af med Genier, altsaa synes

man ei at forbinde samme Begreb med
begge Udtryk, derimod ~~kalder~~ siger man om en
Mand med mange Talenter at han har
Genie, man kalder ham et Genie, man
synes saaledes at forbinde flere Talen-
-terne under det felledes Navn Genie,
men af Sprogbringen maae man ei vente
tilstrækkelige Argumenter for Philosophi-
-en, jeg gaaer derfor videre og siger
at Geniet er det opliviende Princip
for alle Talenter, disse derimod dettes
mechaniske Redskaber, ~~hvil af hvilke~~
som meget ofte ei kan sættes
i Bevægelse ved hint fordi ~~et de~~
~~mangle~~ et eller andet Hjul er kommet
i staae, ligesom ogsaa undertiden et
og andet af ~~dem~~ Redskaberne frembringer beundrings-
-værdige Værker, medens andre igjen
forbliue uvirksamme.

Torsdag d: 19 Januar.

Jeg vaagnede i imorges med den vakkre Tanke
Mismods Taare ~~er~~ en veder qvægende Dag ~~paa~~ for Glædens
Rose. Paa den varme svelblide Dag pranger

dene hele Dagen igjennem i de hede Straaler, som lokke Vellugten ud af dens Bæger, mod Aftentid lukker dette ~~sig~~ sine udmattede Blade, ~~Natten, taus~~ den tause dæmrende Nat bringer en forfriskende Dug paa sine Vinger, Rosen aabner sig for den kjølige Draabe der lagde sig paa dens Blade og samler ved den frisk Balsum ~~nye Vellug~~ for den frembrydende varme Dag.

Et Liv ~~paa~~ af uafbrudte Glæder svækker Glædens forfriskende Kraft ~~Glæden uilet Vand for Hjertet~~, den bliver ~~en Hverdagsnydelse~~ hverdags og Hjertet ækles om sider ved den. Sorgen bringer det berigte Hjerte til sig selv igjen, Glæden forlader det, men efterlader en ~~Længsel~~ Savn. Hjertet føler atter en Længsel efter at nyde den, og frydes dobbelt ved ~~[illegible]~~ den Vedergvægelse hvor efter det törstede.—

— — — — — — — — — — — — — —

I Aften fuldendte jeg Historien for første Gang; jeg tager altsaa kun 1 Time daglig herefter istedetfor at jeg hidindtil har anvendt 2 Timer og mere ~~daglig~~ paa den.—

Fredagen d: 20 Januar.

Idag faaer jeg tænke paa dem i Bergen med et Brev:

Andreas's Brev af 30 Dec: og Lydias uden Datum som jeg vil ~~betegne~~ benævne Röverhistorien ere begge komne mig ihænde. Af disse, som begge afgive Beviser paa at Tiden ~~kan~~ fører Glæder som Sorger i Skjold antager dog det sidste den frygteligere Characteer. Thi amendskjønt det først forkynder Slettebakkens Undergang, der væbnet med Regnebat var belavet paa Vand aven fra men mindst har

drømt om at det var uttet skulde tilsole
hans „Colemankes Vest", saa har dog dette
~~Tale~~ Salto mortale Intet at sige mod
Mordet i Agrostens Bogende. — Sex Stik-
hvor han har gi'et paa — jo der har vanket
Blodkager. —

Da jeg læste Lydias ~~Linier~~ under Brev læste Til-
drøgelsen, sagde jeg ved mig selv: Jeg mener
Fau'en Staaer i Fyren, han synes ~~Ret~~ ret
for Tidsfordrid at have pjotet Tydsken
i Bringen, som uden Tvivl hande nok
med et Stød. At Stakkelen ei kunde
vente Hjælp fra Tøger er tænkeligt, thi han
seer just ikke lehjertet ud, formodentlig
sad han vel ogsaa paa sit Skrædderbord og
lad dem heller mynde vak end han vilde forlade
sit ophøiede Sæde ~~dette~~, à la Aarnold Meyer i Risengrødsaf-
fairen. ~~Kan Tvivl [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Men hvilken Sensation man ikke
Begivenheden kom vakt: Tænk Petter ~~Arb~~ Præst,
genannt Melkepetter, ~~[illegible]~~ frygtede
for sin Sikkerhed, ~~jeg~~ det lange Bord ~~[illegible]~~
burde sendt ham en Esiorte for ei at sanne et
saa væsentligt Lem i sin Midte.

Eders Ærbiedige Politiemester har som sædvanligt ud-
mærket sig ved ~~Exactitude i sin Indberetning~~
denne Leilighed
~~Eders~~ Eders Politiemester har ved denne Leilighed atter
udmærket sig i det han ~~i sin Indberetning~~ har

indberettet At en almue ayldet Brand (eller ayldvordig) Mand
var blevet myrdet, uden evidente at tilfoie nogen Skiæld
ene den Myrdede Forhold. Ved Kammerade Stabsraad
Sam kom Sagen for, blev Lensmanden tilsagt i Retten
Torsdag næste Formiddag, for at høre Vidner
opbragte over dennes Mandskab pro. Exhibitu, og da
Lensmanden var Kgl. Kommissair til stede, blev alle
Vidner ved Kl. 8 Formiddag ført ind i Retten
Kort efter Retsmødets Aabnelse kom ogsaa
Hagens Vogtlads Mandskab, som vidste
med at berette: Klas B. Brew fra Bergen,
hvis Navn jeg ikke erindrer, havde ladet
paa Lasten og medtaget den afdøde Mands
Navn Bernt Knaves, hvem jeg selv erindrer mig
fra Bergen. —

I dette temmelig alvorlige Tilfælde kommer
undertiden at Dag har Sagen paa Forhør, hvorpaa
Lydia paa et Optog med en Sang fra Hauklands
Gruppe, Talsmand Friderik Hinds (mandens Navn)
Nedlag, og en anden Kvinde ved Navn Christiane af
Kunstkvikkik Hans Eller Kone Christiane Jørgensens.
Summa Summarum kunde at see
og ygnede over. —

Min Bedømmelse i denne Sag
Lasten Mandskabet var Vaingshglud.
Jeg kjendte i Aar de gamle Fjeldvandrer Hans Hagen
Sneebroen efter Jul at Ende Februar, rigtig ved Lysningstiden var for Dyrets under
at Pas dets Forsvinden Vinterklæder — men det er jo saadt
Jeg har ikke Hagen efter denne Tid mere set, den har jeg
Januar af, lad os derfor Hagen fast Fjeldfæller — Hans paa Efter-
middagen regnede jeg mig denne Dag, hvortil Jeg mange Gjør Bemærkninger
for ret at erindre Sagen, hvilke jeg her nedskriver

Hilla

var det vist i Efteraaret, ~~da~~ thi jeg vilde.
~~vilde~~ ~~Hilla~~ ~~da~~ maatte
Langelandsfjeldene med den hjerne Gjenstand undgaa.
~~Hilla~~ ~~for tilbage~~. Men det maa jeg vove! — en
dag traf ~~jeg~~, ~~som dog altid~~ ~~med~~ mig
~~var~~ ~~det~~ ~~Forbigangne~~ ~~forfærdede~~ ~~og~~ ~~Hobet~~ ~~me~~
~~jeg~~ der vel kan beregne den Kolde Fornøjelse, ~~mig~~ ikke
Hjertet dog ogsaa ~~det~~ ~~her~~ jeg traf, Erindringen
og ~~—~~ Haabet. ~~Landet~~ ~~vant~~ Min Faders Hus
var altsaa stille ~~dag~~ ~~Folket~~ ~~jeg~~ ~~sagte~~, ~~mig~~ ~~ud~~ ~~jeg~~ ~~kjend~~ ~~de~~ ~~jeg~~
min Moder. Om Aftenen gjorde jeg en Runde i
Byen for at høre »Marie Magdelene« og
Julebudskabet: Bordklokkerne,
som jeg ligesaa ofte tit den talentfulde Dirk
~~jeg~~ ~~Jacobsen~~ Marie med Buxtehude, dennegang
~~dengang~~ Fattigbørn i ~~Lungegaardskirke~~ ~~jeg~~ ~~ikke~~ ~~jeg~~ ~~ikke~~
~~jeg~~ Ude til Ude og ~~jeg~~ Julesalmer ind
~~jeg~~ ~~ikke~~ Vinduerne, en ikketydelig Forstærkning for min gamle
Flok som her anbetroede jeg i Bergen. Ikke Kopper
~~=~~ mindre, ikke Skjønnere ligesaa jeg tidligere paa
Degnen Jacobsens ~~Hilla~~ Skuldre Striber, disse Festens Herolder.
Hos mine Frier kunde man ~~ikke~~ ~~ikke~~ ~~jeg~~
~~jeg~~ ~~ikke~~ ~~jeg~~ ~~ikke~~ ~~jeg~~ ~~ikke~~

-talte Adskillighed de selv haade opleevet, som var mærkeligt nok, ogsaa jeg haade mine iblandt hvilke ~~[illegible]~~ Jomfrue Bredals Syner forundrede dem meget.

Det øvrige af Brevet var kaste ~~Uddrag~~ Uddrag af Dagbogen indtil Onsdag d: 4 Januar incl:-

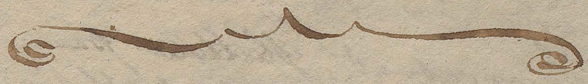

~~[illegible]~~ det har gaaet med disse Festligheder som det gaaet ~~[illegible]~~ gammelt Boeskab ~~og~~ ~~[illegible]~~ det vandrefra Herskaberne og de Forsamme til Tjenstyndet og den simplere Classe: [illegible] ~~[illegible]~~ ingang Lig ~~[illegible]~~ haade ~~[illegible]~~ Steftamtmanden og Generalen førend Maden indførte de nyere Smags Baller og Assembler, som jagede lime til Nastet og Tjeldet, her i Christiania er alt Bal ~~[illegible]~~ saavel Stadsraaden som ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ haus Lakeier have ~~[illegible]~~ fordi Byen først blev til da ~~[illegible]~~ alerede ~~[illegible]~~ almeen vare herskende ~~[illegible]~~ og ~~[illegible]~~ Herren ~~[illegible]~~ Tjenere ~~[illegible]~~ vidst af andet at sige, ~~[illegible]~~ viede ~~[illegible]~~ hvor ~~[illegible]~~ hver paa sin Maade

Löverdagen d: 21 Januar.

— — Min første Bostonsprøve aflagde jeg i Aften hos Jan Greve, hvor han, Christopher Heiberg og en Student Kindsen, Lærer ved Borgerskolen, vare mine Medspillende; Proven gik saamen taalelig, og jeg fik Lyst til nøiere at studere Kunsten, hvori ogsaa en nye Øvelse skal foretages imorgen hos Kindsen. En tarvelig Thee og Smørrebrød, ~~[illegible]~~ paa Studenter-Façon smagte fortræffelig og var hyggelige lille Kreds skildtes i al Ordentlighed Kl: 10. Saadanne Lag ere ganske efter min Smag, og saadanne Mennesker som dem jeg i Aften var iblandt ere mine Folk.

~~[illegible]~~

„Auf dem Kampel" maatte min lille Dioedez Schiller fortælle mig et Fragment af Livets vidtløftige Historie. Indledning fandt jeg saa skjøn og sand at jeg for oftere Betragtning vil optage den her.

I Menneskets hele Historie er intet Kapitel mere belærende for Aand og Kjerte, end Vildfarelsens Annaler. Ved enhver stor Forbrydelse var en forholdsmæs sig

stor Kraft i Bevægelse. ~~Naar~~ Skjuler end
Begjæringernes hemmelige Spil sig ~~de~~ under de almindelige
Affecters matte ~~Lys~~ Belysning; saa bliver det
dog saa noget mere fremspringende, kolle salt
og tydeligt ~~under~~ i den voldsommere Lidenskaberlig-
-hed; den finere Menneskeiagttager, som ved,
hvormeget man tør regne paa den almindelige
Villiefriheds Mechanik, og hvorvidt det er
tilladt, at slutte analogt, vil paa dette
Gebet finde mangen Erfaring for sin
Sjælelære, og Bearbeid-den for Livet.
Det menneskelige Hjerte er noget saa Eensfor-
-migt og paa den anden Side noget saa Sam-
-mensat. Een og samme Færdighed, een og
samme Begjærlighed ~~[illegible]~~ virker under tusinde
Former i tusinde Retninger, den bevirker
de meest modsigende Phænomener, ~~[illegible]~~ viser
sig forskjellig hos tusinde Charakterer, og
tusinde ulige Charakterer og Handlinger kun
igjen udspringe af samme Tilbøielighed,
endskjønt man hos ~~af~~ det Menneske hvorom Talen er
ahnede Intet mindre end at saadan For-
-vandtskab. Fremstod der en Linné for Menne-
-skeslægten som for Naturens Rige, der klassi-
-ficerede efter Drifter og Tilbøieligheder, hvor
vilde man ikke forbauses naar man
fandt mangen, hvis Laster qualtes i den enge
borgerlige Sphære, og Lovenes snævre Hegn

(Classe) med
i samme Orden som Ubyret Borgia.

Fra denne Side betragtet, lader meget sig
indvende mod den Maade hvorpaa man sædvan-
lig behandler Historien, og heri formoder
jeg Vanskeligheden ligger, hvorfor dens Studium
er bleven saa ~~fry~~ frugtes løs for det borgerlige
Liv. Imellem det handlende Menneskes hæftige
Sindsbevægelse, og Læserens roelige Stemning, hvem
denne Handling forelægges, er en saa stærk
Kontrast, ligger et saa vidt Mellemrum,
at ~~det for~~ ~~denne~~ det er vanskeligt ja umuligt
for denne endog blot at ane en Sam-
menhæng. Der ligger en Aabning imellem
det historiske Subject og Læseren, som af-
skjærer enhver Muelighed at Sammen-
ligne eller anvende, og ~~[illegible]~~ istedet for
hin indgribende Rædsel som advarer den solte Sindhed, væk-
ker Forundringens Hovedrysten. Vi betragte hin U-
lykkelige, som dog i Misgjerningens Øieblik som
i Gjengjældelsens var Menneske ligesaa vel som vi, som
en Skabning af en anden Art, ~~hos~~ i hvem Blod ~~[illegible]~~
rinder ~~[illegible]~~ anderledes i Aadrene end ~~hos~~ os, hvis Villie følger
~~lydes anden Bud~~ andre Regler; hans Skjæbne rører
os kun lidt, thi Rørelse grunder sig jo ~~[illegible]~~ paa
en dunkel ~~[illegible]~~ Medfølelse af en lignende Fare,
og vi ere langt fra endog kun at kunne drømme en
saadan Lighed. Den Lærdom vi skulde gaaer tabt under
Sammenligningen, og istedet for at Historien skulde

være et Dannelsesmiddel maa den noies und den
ringe Fortjeneste at have tilfredsstillet Nysgjerrig-
-heden. Skal den være os noget mere og opnaae
sit store Formaal, saa maa den nødvendig vælge
en af disse to Methoder – Enten maa Læseren blive
varme som Helten, eller Helten kold som Læseren.
Jeg ved, at mange af ~~Aj~~ Nutidens og Fortidens
Historieskrivere holde sig til den første Methode,
og bestikker Læsernes Hjerter med et henrivende
Foredrag. Men denne Maner er en Usurpation
af Skribenten, og fornærmer Læseverdenens
republikanske Frihed, som det tilkommer selv
at sætte Retten; man overtræder tillige Terri-
-torialretten, thi denne Methode tilhører udelük-
-kende Taleren og Digteren. For Historieskriveren
er kun den sidste at vælge.
Helten maa blive kold, som Læseren, eller,
hvad der her siger ligesaa meget, vi maa lære
at kjende ham, førend han handlede; vi maae ikke
alene see ham fuldbringe Handlingen, vi maae
ogsaa see ham ville den. Hans Tanker maae være
os ulige mere magtpaaliggende, end hans Handlinger,
og endnu langt mere Skilderne til hans Tanker,
end Følgerne af hans Handlinger. Man har
undersøgt Vesuvs Indre, søgt at forklare sig Opsin-
-delsen til dets Brand; hvorfor skjænker man ikke
et moralsk Phænomen samme Opmærksomhed
som et physisk? Hvorfor iagttager man ikke
i samme Grad Beskaffenheden og Stillingen af

de Ting, som omgav et saadant Menneske, forend ~~Tänderne~~ det opdyrgede Tänder fængede Ild i hans Indre? Drömmeren, som elsker det Forunderlige, gribes af det Seldsamme og Eventyrlige i et saadant Phænomen. Sandheds elskeren søges en Moder til dette fortabte Barn. Han søges den i den menneskelige Sjels uforanderlige Structur, og i de foranderlige Betingelser, som udenfra bestemme den, og i begge disse finder han den vist. Ham overrasker det nu ikke at see giftigt Ukrud trives i det samme Bed, hvor tilforn lægende Urter blomstrede, at finde Viisdom og Dovenskab, Last og Dyd sammen i een Vugge. —

Omendskjønt jeg her ikke tager nogen af de Fordele i Betragtning Sjelelæren kunde drage af en saadan Behandlingsmaade af Historien, saa bør den ~~[illegible]~~ ~~beholder~~ dog allerede af den Grund for trækkes ~~[illegible]~~, ~~fordi~~ at den udrydder dette grusomme Haan og denne stolte Sikkerhed, hvormed den uanstrengte kneisende Dyd ser ned paa den faldne; den bør forstrækkes fordi den udbreder denne milde Overbærenheds aand, i den hvilken ingen Flygtning vender tilbage ingen Udsoning imellem Loven og dens Overtræder finder sted, intet anstukket Led i Selskabet reddes fra total Tilintetgjørelse.

Om den Forbryder, hvoram jeg nu vil tale og som

havde Ret til at appellere til denne Overbøren.
hedsraad? Om han virkelig uden Redning var
tabt for Statslegemet? — Jeg vil ikke fore-
gribe Læserens Dom. Vor Meddelelse gaaer
ham ikke meer, thi han faldt for Bøddelens
Hand — men ved aabne hans Lasters Judex
vil man maaske oplyse Menneskeheden — maaske
ogsaa Retfærdighedens. — — — — — —

(× ~~Den Grundtanke, i følgende Fortælling~~ Metaphor taget, som Originalen har, dens-
lige: aber die Leichenöffnung der Lasters unterrichtet
vielleicht die Menschheit, und — es ist möglich, auch
die Gerechtigkeit.)

Mandagen d: 23 Januar

Tacitus' Germania, ~~var~~ for min Morgenlectüre. Efter
nu at have lagt den til Enden vil jeg anføre mere mine
~~mundtlige~~ ~~tanke om~~ Mening om Bogen, førend jeg til
nøiere Prøve længer ben i Tiden ~~ved mange Gange~~.
Tacitus er kort, men derfor ogsaa meget dunkel og hvin
Egenskab er vel mindre roesværdig naar den Tydelighedens lider
under den, men Tacitus er ikke altid tydelig der hvor
han er kort, denne sidste Fortjeneste har Germania
overalt hvor den besidder Mangel Fejl derimod bemeldte alene at Tacitus'
ofte har besiddet et hurtigt Blik, dets lynd Lethed kunde
opfatte, en mægtig Dømme Kraft, der var nøiagtig i sine Slut-
ninger, og en livende Phantasie, der som af sig selv tilstede
i høiest han kunde fortælle af andre eller lette, alle disse
Fortrin har ogsaa besiddet i en eminent Grad, men netop derfor
vanskelig dem at ~~sine~~ Læsere og ønsket at burde være kort, da han ei fuldkomt for
at mis forstaaes.

Modtaget i Banken efter Anvisning 55 Spdlr, hvoraf de 5 for Mo'er derefter betalt
betalt Regning hos Kirkheim 2 Spdlr: Bord 2 Mk. Kjøbt Klæder til Smith
Bord. Hallings for Logis: Brun 3.6 Uhrmager Enger 48 ß. Overrist 7 Mk. Opgaaet:
Betalt til Kappe 1 Spdr, som forærtes for Kaffe hos Rasp. Skomagered 4 Mk. Opgaaet:
-rer 12 Mk. Forsynet Rikke Kjøbt ~~af~~ Forsyning ~~af~~ for 1 Spdr. — Manchet 4 Mk. Moder Benedikte 6 Mk
Moder Benedikte for Vadsk Bord 2 Mk. Kjøbt Hjelte 8 Mk. Opgaaet 5 Mk. Rummedrik vel 6 Mk.
Skomagerne 12 Mk. Laadt Maria 5 Spdr.

Tirsdag d: 24 Januar.

De ~~Mine~~ Stile, som jeg hjemme udarbeider til Aubert bliver efterhaanden mere frie for de forhadte röde Streger, som jeg ligesom hele Skribentertrippen ligefra Tragoedieskriveren til Skolepogen har al Respect for. – Hvad jeg derimod udarbeider hos Aubert bliver af og til ~~noget~~ vel meget maculeret, idag var alligevel min Extemporalstil taalelig. –

– – – Idag havde jeg et Besøg der forundrede mig noget, det var nemlig Fougstad, der kom for af mig at søge en eller anden Oplysning i Sagen mellem Juul og Christie, hvilken Sag jeg veed er overdraget til Lut Motfeld, af hvem formodentlig Fougstad er ~~overdraget~~ sendt ud ~~anmodet~~ at gaae til mig. Jeg maatte naturligviis yttre min Forundring over at Fougstad kom for at vente Oplysninger af mig i en Sag som ikke i mindste Maade angik mig og som jeg ikke kunde kjende til med mindre jeg blandede mig i fremmede Anliggender, hvilket jeg vel vagter mig for, da jeg har nok med mine egne. – – – Han meente jeg tilfældigviis kunde have hørt noget, men om saa var, saa vilde det jo være yderst slet af mig at opstaae imod nogen af Parterne med et og

andet Ord, som man i en venskabelig Samtale har
har yttret. — — — Manden gik altsaa med
uforrettet Sag og gav mig uagtet han havde
bedragt sig i sine Forventninger en heel
Haben Complimenter. —

— — — Veiret har i Dag været saa mildt at
jeg har havt i min Kakeloon.

Onsdag 25 Januar.

Oppe Kl. 5. — — — Jeg fandt i Dag paa
Muren nede i Gaarden et Exemplar af Cerambyx
fur, femina. —

Torsdag 26 Januar.

Grand Parade i Anledning af Kongens Fødsels-
dag, ved denne intet Mærkeligt undtagen et
fransk Officier, Montbar, som ogsaa havde
indfundet sig paa Paraden og slutte de Trou-
pen af de hoiere Officierers Suite. Mandve
saae miserable ud, Kjolen var stor nok
for to som jeg, uagtet Kroppen kun
havde det halve Omfang af mind, Kaarden
to Gange saa lang som Helten, og Hatten
a la Napoleon skrev formodentlig fra en Mar-
skandisers ældre Oplag. Hele Figuren havde
en frapant Lighed med Bergmesernes Klaver-
fire og mindede om Langkjolerne fra
Marlboroughs Dage. —
En latinsk Tale fremsagdes i Storthingssalen af
Motzfeldt, Lectoren, Talen var nok god, men den

blev fremsagt i et monotont Foredrag.
Staatsraaderne og Professorerne med Flere hoie
Personer vare nærværende. Det gjør et hvit
Indtrykk af See en Kreds: af værdige indmær-
-kede Mænd.— Illumination om Afte-
-nen, Universitetsparten smukkest deco-
-reret.—

Fredag 27 Januar

Der seer ud hos mig som paa Ska-
-belsens første Dag, den sorte Dæmon
~~vandrer~~ svæver over et Chaos af Sjæle-
og Legemsfode, Skorstensfeierne skrøver
over ~~Ofen~~ Classikerne og deres ~~hans~~ tappre Drabanter
Bürman med Følge, og ~~træder~~ Kaster Kjø-
-ler, Hatte og Stavler mellem hinanden.
— — I Morgenbladet læses fra Paris:
„Et Entrepot skal anlægges paa St
„Denis-Sletten, hvor Ourcq-Canalen
„gjennemskjærer Staden, saa at Varerne,
„ved deres Transport fra Magazinerne
„til Staden, har den Fordeel, at have
„Strømmen med sig. Denne Be-
„stemmelse er en af de vigtigste
„Begivenheder i Havedstadens Hi-
„storie, og vil efterhaanden give
„den en nye Charakteer, ved at gjøre

„ Paris til en stor Stapelstad, til et Emporium
„ for Central-Europa, derved vække en reel
„ Interesse, der ikke er afhængig af Dagens
„ Politik, og derfor nødvendigen maa give
„ Intriguens Aand og politisk Lidenskab,
„ som hidindtil gansk beherskede Paris, en
„ Modvægt."

Noget lignende end det i sidste Passus
Anførte tænker jeg mig som Aarsag til
at Bergen har været frie for disse politiske Tjæverlerier og indhildte
Politikere. Handel og Vandel har givet
enhver nok at bestille und sit og Interes-
sent kastede sig paa Negotie og Penge
hvori den dag kan vinde noget istedet
for Politiken hvor man intet udretter,
thi Regenterne under Gueldrebikjerne
bjæve og gaae roelig sin Gang. I den
sidste Tider dog alligevel adskillige
Buldbiderne begyndt at vise Tænderne
og gale Hunde ere farlige Dyr, det
sigues man erkjende. —

Løverdag 28 Januar

I Dag fik jeg ret en uskaterlig Hilsen fra Bergen
da et lille Gallerie af Silhouetter kom i Følge med
dem. Iblandt disse maa jeg især beundre lille Lydias;
hun har aabnet Snasken for at skarve i det man har
tegnet hende og jeg maa lee hver Gang jeg ser paa den.

Søndag 29 Januar

Om Aftenen besøgte jeg Theatret og saae der Einar Tambeskjelver opføres. Jørgensen ~~spillte~~ udførte Einars Rolle ret godt, dog den sidste Scene efter min Mening mindre naturligt. I denne beholder han sin Kraft alt for længe og alt for ufor-andret efterat han allerede er saaret og taler med Pilen i Brystet, hans Død bliver saaledes altfor pludselig ~~[illegible]~~ da ei han ~~[illegible]~~ at man ~~[illegible]~~ han er saaret saa fremt ei Arne havde meldt dette og man af Pilen i Brystet kunde formode det. Vinecke udførte Arnes Rolle godt. — Berg om hvem jeg har hørt saa meget tale forekom mig ei at fortjene den Roes man har dynget paa ham i det Mindste ikke efter hans Spil i Aften at dømme. Han var Harald Haardraade. ~~Han [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ Han synde de svarligen imod Dictionen; han var langt fra ikke frie og ~~[illegible]~~ naturlig i sine Bevægelser da han vilde frem-mane en Harald med Spilen med Benene, Kasten med Nakken &c &c: &c: som vist nok alt var Harald ligesaa ubekjendt som fremste Dandsemestere.

Mandag 30 Januar

Jeg er nu oppe hver Morgen Kl: 5, læser 1 Time i Ahnert af de Fag som til Examen udfordres, og arbeider saaledes uafbrudt indtil Kl: 1 eller 1½ jeg klæder mig da om, thi hele Formiddagen er jeg i Negligée, spiser derefter Middag som sædvanlig drages hen til 2½ – 3, efter Middagsmaaltidet læses 1 Times Tid Moerskabslectüre undertiden anvendes den og til at spille eller skrive i Dagbogen, derefter begynder jeg igjen hvor jeg slap om Formiddagen og bliver saaledes ved indtil om Aftenen Kl: 8–9, dog afbrydes jeg mere om Eftermiddagen, deels ved at modtage deels ved at aflægge Visiter. Efter Aftensmaaltidet har jeg ei bundet mig til nogen bestemt Beskjæftigelse, dog tages undertiden et eller andet af de nødvendige Studier, som ~~[illegible]~~ moerer mig.

Min Dagsorden var i Dag følgende:
Religion. Fogtmanns Lærebog, som er udlæst første Gang. Historie Kofod, læses nu anden Gang. Spartas Historie. — Virgil, begyndtes igaar. — Livius 3 Bog 3 Cap. — Homer. Odyssen 1ste Bog slutter i Dag. — Moerskabslæsning. Peregrine Pickle. — Latinsk Stiil. ~~[illegible]~~ efter ~~[illegible]~~ danske Oversætelser af Wolfs Miscellanea litteraria, Quinctilian, Cicero og fl: skrevne af Aubert.

Torsdag 31 Januar.

I Dag var Stilen hos Aubert bedre end tilforn. —

Johannes Ingens, som nu i 3 Dage har udeblevet med Reinhard kom i Dag, han fortalte mig som Nyeled fra Bergen at Augusta Hallager var forlovet med Samuel Hjortdahl. —

Jeg var hos Wimmer i Anledning af ~~Auberts~~ Kovaus Fordring men fandt ham ei hjemme.

Flor fortalte i Dag at man skal have fundet vilde Potetes paa et hvit ubeboet og ledet besøgt Fjeld i Nord- eller Sund-fjord. Frugten skal have en meget mørk skal og Stængelens Blade skal være meget store. Man har lagt dem i mje Jord ~~paa~~ paa andre Steder end det hvor de oprindelig fandtes, men de skal vedligeholde sin Charac-teer.

Onsdag 1 Februar

+ –

Igaaraftes inviteredes jeg inventet til Ritmester Sylow. Der fandt jeg Lieutenanterne Wibe og Lund, Folk der begge formjede mangen Erindring fra Bergen, hvor de i længere Tid havde opholdt sig.

Torsdag 2 Februar

Wimmer, som jeg igaar besøgte paa Konoms Vegne, fordrede Udsættelse. Jeg kunde ei indlade mig paa Bestemmelser i saa Henseende, men lad kom vide at han misbrugte Konoms Godhed ved samledes Tid efter Tid at søgte indgangne Forpligtelser. –

Jeg ~~i Dag~~ var igaar paa Bogamitian, der afholdtes paa Børsen. Bodes Astronomie og Bugges Mathematik fik jeg begge for 104 eller 6 Skilling. –

Brev fra Andreas.

Mdn Benetter 20 s. Marie tilbage betalt 2 art. Frieen fraet for Januar 15 Sydlr, altsaa jeg 2 tilgode. Andreas 4 s. Andreas 24 s. Frieen Grønvold tilbagebetalt 2 Sydlr. Marie tilbagebetalt resterende 72 s. Andreas tilbagebetalt resterende 9 s. Regningen med kom er nu opfjordt. Bostbrudet 4 s. Modtaget af Lieutenant Stabel 6 s. for Mdn fr. Gr., saa 4 Gottes med Wolff mgr. Læsebog for 12 s. Mand at være Bøger fra Børsen 3 s. Suerte 8 s. 1 Kaundiebilet Kristiansøgr 60 s. Leant Joh. Jogens til 1 Bdet 60 s. Fattig 1. En Uhrelske 48 s. En Vogn 48 s. Bostbrudet Joh. 72 s.
Mdn Benetter 16 s. Sarvelsfinker 1 s.

Første Gjennemlesning af
Fogtmanns Lærebog endtes i Dag. — Bogen er ret god og man kjendes paa ~~mange~~ flere Steder Reinhards fortræffelige Moralsystem igjen, saavel i Anskuelser og Beviisførelsen som i Foredraget. —

Mandag d: 5 Februar

Spørgsmaal: Har der ikke existeret en Religion førend Gud forkjendte den mosaiske? Maa der ikke have været en Slægt førend den nærværende?

Guddommen evig — Guddommen gjør Intet iden Hensigt — Guddommen selv maa ~~[illegible]~~ være den evige Aarsag for noget Evigt, thi ~~[illegible]~~ den evige Guddom virker evigt, det endelige, ~~[illegible]~~ Verden med dens Skabninger, det vi kalde Skabningen, som begynder med det vi kalde Skabelsen og ender med det vi kalde Tilintetgjørelsen er alene et Moment i den evige Virksomhed — Man da ikke en Verden har existeret førend den nærværende og vil existere efter den? — at skabe kalde vi at gjøre Noget af Intet, men dette Noget og dette Intet ere relative Begreber de ere nemlig Noget og Intet med Hensigt til det Nuexisterende. —

Spørgsmaal: Man ~~[illegible]~~ ei det gamle Testamentes Viismænd kunde forudsee Religionsforbedringen ved Christus?

I det gamle Testamente fremstille Skribenterne sig mere som Forenyndre for Menneskeslægten. Oplysningen var dengang mere i sin Barndom, ~~[illegible]~~ den var kun blevet Enkelte til Del, Menneskeslægten maatte ved ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ billedlige Fremstillinger, historiske Meddelelser lære at kjende Gud den var for jung til at tænke sig ham ved ~~[illegible]~~ Betragtning over ~~[illegible]~~ det korte Tidsrum den selv havde opleret. Den maatte ved Lovbud bringes til at gjøre det Gude, som den saa at sige var for ukyndig for lidet erfarne til selv at kunde indsee Nytten og Frugterne af. Men ~~[illegible]~~ maatte ikke Propheterne indsee at Menneskeslægten vilde stige i Cultur og Aandsoplysning gjennem Aarhundreder og at dine stigende Cultur ansider vilde komme i Kamp med den Lære Fortolkerne af de tidligere Religionslærdomme forkjendte, nemlig fordi denne mosaiske Religion, der af anvendte Grunde mere forkjendtes som Lov, ~~[illegible]~~ gik over til en tom fankelas Efterlevelse af disse Lovbud og blev blot Ceremonietjeneste.

+ —

Onsdag 7 Februar.

Naar Velynderen siger jeg roser dig, saa er Rosen ei af meget Værd, men han sige mine Læber tale mit Hjertes Sprog. —

Markedet begyndte igaar i al Ærbarhed ~~men~~ og Sammelighed men i Dag synes den nedvarende Brænderiinsdienst at have ~~frembragt total paa~~ udbredt sig over ~~[illegible]~~ Gemytterne, ~~[illegible]~~ og at have jaget Convenientsens byrdefulde Hensyn paa Dør. Vertinderne ere snakkesomme og Gjæsterne Lystigere, de dandse og Pengt dandse ud af deres Lommer.

Regning med Ingens Sandsen &c:

Udlagt for Ingens 3 Spd 60 s Modtaget 3 – ~~[illegible]~~
27
60
12
16
3 – 115
3 – 60
skyldig baa 55
Ingens skyldig for Mand 12
hos baa tilrade – 17 s

Udlagt for Morgenkrædet 3 Spd
Sandsen 3 ort skyldig
Rude – 3 " betalt
Blydt – 3 " betalt
Ingens – 3 " betalt
Altsaa udestaaende hos S: R og B 1 Spd 96 s
hos Ingens 1 Spd 60 for Haandebill: 77
2 – 53 s

Laverdag 10 Februar.

Morgenbladet for i Dag indeholder nogle Betragt-
-ninger over Skolevæsenet forfattede af Holmboe i Bergen.
Ide sidste 6 Aar er kun 13 demitterede fra Bergens
Skole. Følgende Oversigt vil jeg anføre deraf:

	Talt demitt:	Land pr: cet	Land:	Hand:	Non
Bergens Skole	13		10	3	
Christiania	75		40	32	3
Christiansand	20	1	7	10	2
Drammens	26		10	16	
Fredrikshald	16		8	7	1
Skiens	11	1	10		
Stavanger	3		2	1	
Trondhjem	28	1	19	8	
	192	3	106	77	6
Mollers Lastet:	15		9	6	
Embedsmænd	68		10	38	20
andre Dimissoer	297	1	76	152	68.

Hvad Holmboe der fremsætter er sandt og
fortjente at tages ad notam af haiere Ved-
-kommende. —

Mellemværende med Johannes opgjordt, som tillige betalte for Blydt, og Rød-
alt med 1 Spd 101 ß. Min Cantanter ere nu

Tilovers af de 55 Spdlr: —	31 Spdlr 47 ß	Udgivet Bernt 6 ß.
Johannes betalt	1 — 101.	Betalt Andreas for 10 Dage 20 ß.
Lieutenant Stabel for en Bog	6.	Et Avertissement 8 ß.
	33 Spd 34 ß	Betalt for Bøgerne paa Borsanitionen 6 Spdlr 84 ß.
Tilgode hos Svendsen	72.	2 Pibernskere 8 ß.
	33 Spd 106 ß.	

Søndag 11.

Opstaar Kl. 10.

Jeg vilde til at skrive noget Vers til
Sara mig da ~~jeg~~ det er vilde flyde ret.

Tirsdag d. 21 Februar

I den lange Tid siden jeg sidst skrev i Dagbogen
~~har~~ ~~har~~ er intet af synderlig Mærkelighed indtruf-
fet, hvert Øieblik bliver mig alting alt Kostbarere
og Kostbarere, da ~~siden sidste~~ nemlig jeg Examen gik. —
Om Søndag reiste Christoph og Maanedskiftet herfra
han tog mange Breve med til Bergen, et til Jacob
og et til Konow, jeg laae hiemme i Feber et helt
Quartermin Overhogen. —
I Januar begyndte jeg at læse Byggs Forelæsninger om
Stats poesien. Det forundrede mig at finde ~~Bindet~~
Byggs Bøger og Dansker forbigaaede og forsømmes som
i en Skole for Drenge paa 12 – 14 Aar. —

Brev til Holmboe i Bergen

Endskiønt
Uagtet det er en ret lang Tiid jeg ~~har~~ Du havde
fra mig, ~~jeg vil dog begynde~~ ~~saaer jeg dog~~
~~Jeg skal~~ ~~mange~~ jeg dog i Dag at sende
~~Derpaa~~ Dem hvor ledes det forundelig gaaer med
mine Studier, jeg vil til den Ende ~~midtele~~ Dem
~~Jeg~~ ~~Dem~~ to et Par Blade
~~Jeg skal~~ i min sidste Tiid ~~har~~ ~~er~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~
Deraf ~~Jeg skal~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~
~~Dem~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~ ~~Dem~~

Jeg haaber De hellader Hr Rector at jeg oftere ligesom ved Nærværende underretter Dem om, hvorledes det gaaer med Repitationen, jeg troede det ei vilde være Dem uvigtigt at blive bekjendt derund og ansaae det for Pligt at efterkomme Deres Ønske. —

Slutteligen hilses De med Frue og Børn

fra Derer

Peter Schmetz

Jesu: Vær saa god at hilse Sagen og Conrector.

Sendtes uforsiglet til Fa'er for at besørge det.

Løverdag d: 24 Marts.

Flere Nætter ~~dræmt~~ har jeg dræmt om Ditlef og Martin, jeg sjuntes tydeligen jeg omgikes dem som meget Sige af Tæring. Jeg har i flere Dage følt Trykken for Brystet, har derfor lagt af at røge Tobak, og sjuger flittigen Lacrits. Gud! Du fritage Moer for den Sorg ogsaa at tabe mig efjernt fra Hjemmet." Jeg har været meget besynderligt stemt i de sidste Tider, man jeg oplever Artoune. Gud Du lade mig naa den og overstaae den til min og Mines Selfredshed. —

Hine Grublerier forurolige mig ofte, meest for den Sorg jeg frygter at Moer vilde føle om Noget skulde indtræffe, jeg griber ~~saaledes~~ naturligviis det frøgeste Siv jeg kan holde mig ved, saaledes oplivede mig noget Horazes 1 Bogs 11 Ode som jeg næsten troer Gud ~~sendte~~ mig til Trøst vilde jeg skulde komme til i disse Dage mnd: den 26 Marts. — Jeg troer næsten den foran-drede Følelse formit Bryst kom derat at jeg pludseligen aflagde Tobak og at jeg af Ungsteligheid, som dog ei er uniativeret, holdt det for en beggaaende Brystsyge, ~~thi~~ jeg faldt selv paa at dette kunde være Aarsagen og forsøgte derfor atter paa en Pibe og jeg mærkede saamen at jeg havde mit gamle Bryst at jeg blev ret inderligen Glad derover er klart, thi Moer, den stakkels gamle Moer gik mig bestandig i Hovedet.

Mandags Eftermiddag

Jeg føler atter Ondt for mit Bryst, det eneste der
bröster mig er at jeg tillige føler Smerter i Ryggen
og iser Værk i venstre Skulder af og til Stik som af
Sting, saa der maaskee kan være Haab at det er For-
-kjølen, men jeg er meget stokaandet, føler dog ingen
Hoste og ingen anden Uleilighed af Brystet, naar
jeg drager stærkt Aande er det ligesom det Smer-
-ter i venstre Side iser fra Skulderen ned over Ryggen,
jo dybere jeg drager Aanden jo mere Smerter det,
min venstre Arm er ogsaa ligesom kraftesløsere end den
Høire. —

Tirsdag 27 Marts

Efterat have taget Hyldethee i gaaraftes sveedet jeg
meget stærkt i Nat i Dag er jeg ledne føler et Smer-
-terne i Siden, skjønt Brystet endnu er noget haart,
og engstelig er jeg endnu

Onsdag 28.

Skrev hjem idag. Jeg hjer at Steds und Hensyn til mit nye Logie:
„Et er jeg vis saa at den friskere Landluft er skindere end denne
Stueluft, som jeg hidindtil har maatte tjene i mig, og at hun vil
forekomme Brystsygdammen og andre Uleilighedes." — Det er da
saa meget jeg har nævnt det frygtelige Ord Brystsygdammen for deres
hjemme. —

Fredag 11 Mai

Ophaldet i mit Bjelogie blev mig ~~at~~ mere
traunigt, ~~[illegible]~~ jeg resolverede derfor saa
snart muuligt at gjøre en Forandring i
mit ~~Ophaldtsted~~ og hande til Ende ellerede midt
i Marts underrettet min Vertinde om at
jeg havde ~~[illegible]~~ besluttet mig til at tage paa
Landets ved Aprils Begyndelse. Min Vertinde
optog mine Beslutning temmelig roeligt men
jeg vidste bedre haad hun egentlig tænkte, jeg
skal snavel anføre Grundene hvorfor jeg troer
hørte mine Opfølgelse som ~~[illegible]~~ hun hande

vinket og [illegible] [illegible] [illegible]

Saaledes gik det da til at man saa at
sige afgjorde Clemens paa en spendt Fod uden at der
fra nogen af Siderne mangled paa Forekommenhed
og Artighed ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ man hørte ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ kun til forskj ellige Partier som
ikke desmindre i de fleste Punkter var
enige.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] kan [illegible]
under Examinationen, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
examineres.

Geometrien. Holmboes Lærebog. —

I Tydsken og Fransken har [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Belisaire [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Bandchen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Dobe [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Lægdes i Børe til Faer og afsendte
Søndag d. 10 Juni.

Den 29 Juni 1832

~~Jo nærmere jeg~~

Jo mere Examen nærmere sig jo ængstelige
bliver jeg, jeg kan slet Intet, saa
sijnes jeg, og i mange Dele er jeg
svag, jeg man fast fortvivle naar
jeg tænker derpaa — men tænker
jeg atter: ne cede malis, sed
contra audentior ito — jeg faaer
gjøre hvad jeg kan og lade saa
Gud sørge for Resten, alt for
stor Sorg vilde jeg valde mine
stakkels Forældre, om jeg skulde
ige iden at stræbe med Mankt.
Jeg vil haabe Sagen ei bliver
saa svær som jeg forestiller mig
den, —

Denne Angest har jeg først fält ret
idag, manske er det en Tolge af,
at jeg ignar og idag har arbeid et alt
for meget, jeg var nemlig ikke i Seng
ignar førend Kl: 12 og idag atter oppe
Kl: 4½, altsaa kun 4½ Timer Søvn.

Arbeide skal jeg, Gud skjænke mig
Kraft til at overstaae Kampen, Ak
havde jeg dog kun Sjælsstyrke til
at bekjæmpe denne første Strid, det
følgende vilde vist gave bedre. —
Gud du stave mig bil. —
Jeg lægger mig i Aften tidlig for
at samle fornyet Styrke. —
Jeg lægger mig mi Kl: 10 temmelig
bekymret.

Lørdag 30 Juni 1832

Natten tilbragt meget urolig, jeg sov
først ind Kl: 11 — vaagende atter Kl: 1 og
laae vaagen i megen Uroe — Examen. Examen —
indtil Kl: 2, siden sov jeg vel, men en Søn,
hvori ingen Vederqvægelse var. — opp Kl: 6½.
Idag plager den samme Uroe mig, det er ingentlunde
mangel paa Mod, men Ægstelighed over min
Mangel paa forvinden Dielighed, Kjæmpe skal
jeg alligevel, ja om jeg endog selv skal
segne i Kampen. For et Aar siden
tabte jo ~~min~~ Moer ditlef — Gud du holde
din Hand over mig, at Alle jeg i Aar skal
skaffe hende nye Sorg. — (Kl 11 og 5 Minutter
standpe mit Uhr pludseligen, dog mit Uhr har afte
haft denne Raptus i nogen Tid.)

Søndag 1 Juli

Ingen Søvn paa mind Øine i Nat.
Jeg fortvivlede næsten om Formiddagen en
ubeskrivelig Angest er over mig, men jeg ~~[illegible]~~
mig om, ~~og~~ beslutter at kjæmpe mod
Maalet og at gjøre hvad jeg kan.
Læse stadigen, og see hvad i denne
Korte Tid, som er tilbage kan udrettes af
Repetitionen. — Jeg bliver roligere ja
endog lidt munter, jeg haaber paa Herren at
han dog vil styrke mig. —
Efter den gjennemvaagede Nat fulgte nativeliguis,
Mathed, Dosighed og Madlosthed. Den godmodige
Christopher gjorde alt for at faae mig
munter, fik mig ud i Havne en spadsrede omkring
nød Jordbær som friskede mig, virkelig
fandt jeg mig bedre derefter og blev endog
ret brav ved Middagsbordet og Caffen —
Trum paalagde mig ei at læse for meget og
naar jeg at tænge Grillet indfandt sig da
strax at fordrive dem med en lille Tour i
Havne eller paa Marken, han raadede mig
ogsaa at gaae en god Tour i Aften formed jeg
gik til Sengs for at faae en natlig
Søvn. Om Eftermiddagen gik jeg til Byen,
~~gik~~ bad ede mig i Badehuset ~~og~~ Om Aftenen
spadsrede ligt til Vækkerøe saa jeg kom mig ret
noget, men Kl: 10 gaaer jeg tilsengs. —

Mondag d. 1.

Sov godt indtil Kl: 4 — Mismodig da jeg stod op — Sendt Brev til Bergen — Laegere ben paa Formiddag med godt Mod, jeg tilleber det Bedste.

Mondag til Fredag

Hvilke Natter og Dage jeg har levet, Uvre og Ank om Dagen, Sävnlös og Frygt om Natten, jeg har staaet op, drevet om paa Gulvet, o Gud jeg ahver Intet godt, Du Sende mig Tröst og Hjelp — Ak min Maer, min Fäer, hvilken en Ulykkelig er jeg, det gaar vest ook aldrig i denne Verden godt, min Gud, jeg maa nu gjör Skudtet, jeg kan ei trække Faden tilbage nu. — Gud Du frelse mig, du holde Din Haand over i det Langstedens Oieblikke — Du styrke Fader Maer og mine Søskend, jeg har ook med at holde mig selv oppe — jeg har medicinerit og consulteret Sörensen — Dag Fredag er jeg bedre, har havet ordentlig i Nat gud lad mig dog haabe i det Mindste, noget Taalelig. — Du er jo vor Fader, har hjulpet han tidt — men sandt Du gjör ei Mirakler og det maatte fast være at om det gaar mig godt —

Löverdag d: 10 August.

Hine Plager veeg omsider. Professor Sörensen som jeg consulerede ordinerede Radix valeriana, disse hjalp som det synes, ook er det jeg fik atter min Sövn igjen og kom mig — Mine 2 Timers Marsen — op og ned ad Gulvet ~~[illegible]~~ noor Aften forend jeg lagde mig tilsengs, som jeg efter Legens Forskrift foretog

for mig umuligt Beviset at træffe Lejlighed og Stilling til forskjellige Steder med nødvendigt, for mig umiddelbar at forskaffe mig disse Kundskaber, som ikke kunne tilbages, for at følge dette Raad og dette gode Vink, der forøvrigt tror jeg at Ingen vil nægte at dette Raad er af høyest praktisk og uafhængelig Grunde med Hensyn til Sakkinatur. Jeg bestræber mig mere og mere at forskrive mig til Sakkinatur, og jeg vil ikke ~~forsøge~~ ~~at~~ ~~skrive~~ ~~Sakkinatur~~ ~~Sakkinatur~~ ~~Sakkinatur

Brevet til Holmboe

Skrevet og afsendt den 19 August

Jeg burde for lange siden have underrettet Dem om Vedtagelsen af min Beslutning at ophøre Dem som Hjælper, men jeg haaber De vil udsigtsløst min Forsømmelse, thi De vil forhaabentlig deraf se, at man skulde kiøbe alt mere og mere paa, da jo vore Examen nærmer sig, og vi kan tilsende Dem en Deel af Characterer, ere blanke og beskjedne kunde man allerede kun jeg man jeg allerede kun overtoer for at model disse.

	Norsk Udarbeidelse	Latinsk Oversætt:	Latinsk Stil	
Arentz	4	4 +	4	
Balchen	3	3 ÷	3	
Bredal J: C	4	4 +	4	Jeg anfører dem fordi jeg formoder engang har været deres Discipel
Bredal J:	3	2 ÷	3	
Brun	3	2 ÷	3	
Daae, Jens	4	3 ÷	3	
Dahl: H: F:	3	3	4	
Eilertsen	4	3 ÷	4	Raadmandens ældste Søn, han har nok engang gaaet i Bergens Skole
Hambroe	3	3	3	
Jansen (Consulentens Søn)	4	4	4	
Krogh (Søn af Fru Krogh)	3	2 ÷	3	
Lassen	4	4	4	
Lund	3	3 +	4	
Schanike	2	2	3	
Skmeitz	3	2	3	
Valeur Jr.	4	4	4	Han har formodentlig engang gaaet i Skolen i deres Tid

24 Mand

264 ~~Carlsen~~ Strøg ~~[illegible]~~ i blandt den Carlsen og Mansbuch. Denne
sidste beklager jeg meest saa vidt jeg
har hørt skal ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~Faderen~~ have tvingt ham til at gaae
op, og hand der er endnu urimeligere,
efter at ~~[illegible]~~ Sommer hande ~~[illegible]~~ meest sin Arbeider
til En her i Christiania, og af dennes
tilrundet at tage den tilbage gjorde hans
det allegevel ikke, formodentlig ~~[illegible]~~ er ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Generalen ~~[illegible]~~ bringt sin Myndighed,
~~[illegible]~~ forblevet sin Charakter trae — han maa
være en halstarrig Mand. — Det skal formemmelig
være i Stilen at ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ uheldig
Carlsens Oversættelse skal have været feilfuld. —
Min Charakteres kan de vil tænke jeg meget tilfreds
med saamegt mere som Conrector Aubertus Sygdom
og Død gjorde en Stands i min Stilskrivning
saa ikke lidet forvoldige mig. For den norske Udarbeidelse
hande jeg haabet en bedre Charakter ingenlunde
fordi jeg troede at ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ min Udarbeidelse
i og for sig selv havde noget fortrinligt Uvæder
men fordi efter ~~Arbeid~~ Andres Arbeids jeg har
seet forekom mig at være mandelige og jeg tør
sige det ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ jeg troer ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ være end mind, ikke dis mindre have de samme
samme Charakter, men Bedømmelsen beroer
nate saa meget paa subjectiv Anskielse
om Tvigel og dette ~~[illegible]~~ ilder vel især om
om Besvarelsen af ~~[illegible]~~ Udarbeidelsen i Modermaalet at
jeg ~~[illegible]~~ langt fra ikke tør sige at
jeg er bleven ubilligen behandlet.

Ibland Quarantieerern var ingen 1 – og Snavidt
jeg ~~troer~~ ~~mindre~~ hvilket ingen 2 + eller bedre ved
end meget godt. —

Man siger at den mundtlige Prøve begynder
paa Tirsdag, jeg vilde nu ønske at
jeg maatte være ligesaa beldig i den. —

Lev vel!

Deres
Peter Stuwitz

Brev til Holmboe.

Onsdag
Wilhelmsborg, 5 Septemb 183

Igaar blev jeg omsiddar færdig
med Examen. Udfaldet for ~~var~~
~~mig som Deres ovrige~~ saamen
ret brav. Alle Deres Dimittender
bave Laudabilis undtagen —
Hambroe, – han har hand Schanicke skal
saavidt jeg har hørt ham til
Hovedcharacter 1, 7 han og en
Dopp fra Skem der begge skam lige skal være de
første ~~af~~ i Flokken — Mine
Quarantieerer ere følgende
Latin meget godt. Græsk godt. Religion godt.

Historie temmelig godt. Geografi udmærket
godt. Arithmetik udmærket godt.
Geometrie meget godt. Fransk
meget godt. Tydsk ~~udmærket~~ meget godt.
Ved ingen af disse har jeg noget at
erindre undtagen Historien, for
denne skylder jeg Ldem Regnskab.
I min Skolegang gik det desverre
alt for forgeligt med vor historiske
Undervisning, men jo mere jeg
~~[illegible]~~ falte dette og ~~jo mere~~ jo mere jeg fandt
Indsigt i Historien af Vigtighed
i ikke alene for Examen, men ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ meget mere som ~~[illegible]~~ gavnlig ved Siden
af andre Studier ~~kan de vel tænke~~ jo mere
~~jeg~~ anvendte jeg Flid paa den ret
at kommen ind i den, ~~jeg gjorde~~
~~det saa meget mere som som det~~
~~saa meget mere som Fagt i som for~~
jeg selv er ~~tillrækkende [illegible]~~
jeg ~~har haabt~~ har haabedes fortsat
læst i den, i der Siden jeg kom til
Christiania, har gjordt mig bekjendt

und Chevauxlegers, welches Regiment und seine Grau-
[illegible] soldaten [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] Kind - ad Sonderl wie [illegible] ex commun
an [illegible] wie [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

har brugt det til under jeg villigen at
hilse Dagen og Conventet samt oppe
~~har taget en Kraftig~~ ~~[illegible]~~
~~en Kraftig~~ samt efterfriden og beredvillige
har rakt en hjelpsom Haand. —

Deres
Peter Stuart

Brev til Overlærer Sagen.

Wilhelmsborg p. Christiania d:

~~Af mit Brev til Holmboe haaber jeg De allerede~~
~~er underrettet om Udfaldet af Examen~~
~~Examen da endelig overstaaet~~
~~Omsider kan jeg da atter aandet lidt frit efter~~
~~strænt Examen~~

Af mit Brev til Holmboe haaber jeg
~~Hr. Over~~ De allerede har erfaret at
~~er underrettet om~~ Examen
omsider er tilendebragt, samt Udfaldet af
samme. ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

Af Holmboe, til hvem jeg ~~allerede~~ for flere Postdage
siden har skrevet, haaber jeg De ~~[illegible]~~ har erfaret
at Examen er vel ~~udfaldet~~. ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ omsider har faaet Ende
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
og Resultatet af samme. Idet jeg ~~[illegible]~~ altsaa
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ takker Dem
De beede ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Tak Hers
Overlærer for den Hjelp de fra først til sidst har ydet;
~~i Skolen saa ogsaa for samme~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ til for
~~i Skolen saa ogsaa for samme~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Brev til Conrector Winding.

Herr Conrector Winding!

Snart er et Aar forløben Herr Conrector siden jeg ~~Ansigt til Ansigt~~ hande den Formiel-se at tale et Ord med Dem, i denne lange Tid hvor Grøsken og Latinen ~~og~~ daglig maatte trekke, paa Vogte kan De vel tænke ~~jeg~~ ~~mangen~~ at De mangen Gang maatte minde mig i Tanker og at jeg saaledes hande ~~bindt~~ snakket indtil dem saafremt ~~ei Siden hande~~ hande at poget Ellevere og jeg er hvert Tid at se noget Ord hvorpaa jeg gjøre Adeligens

~~Det er nu snart er Aar Hr Conrector siden jeg hand den Formiel-se at tale et Ord med Dem Hr Conrector, ikke i mindre dar jeg i denne lange Tid mere end en Gang tænk paa Dem og~~

~~Snart er et Aar forløben Hr Conrector siden jeg hande den Formiel-se at tale et Ord med Dem, i denne lange Tid den Grøsken og Latinen dagligen.~~

~~Snart er nu et Aar forløben Hr Conrector siden jeg forlod Dem~~

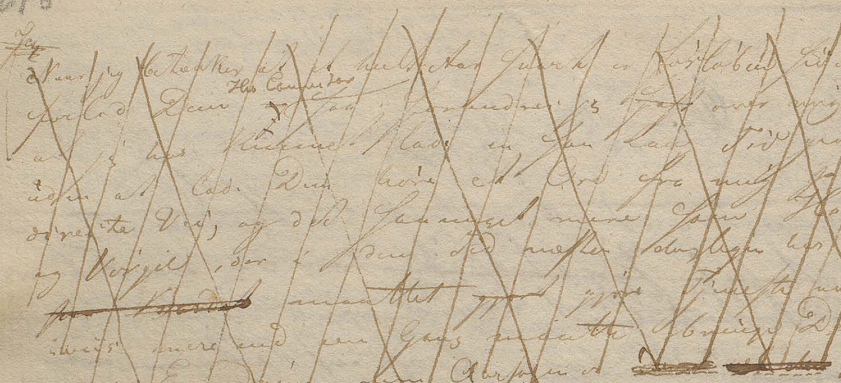

Søndagen d: 14 October.

For en otte Dags Tid siden følte jeg mig forkjølet. – Forkjølelsens yttrede sig i Ser med Smerter med over Ribberne ~~[illegible]~~ og over Brystet og Ryggen naar jeg drag aande. Ved venstre Høfte bag med Ryggen ~~var ligesom~~ følte jeg indvortes hver Gang jeg drag Aande ligesom en Bøbler, der tillige Smertede (Jeg veed ikke at udtrykke mig underledes, det var ligesom naar meget Slim har lagt sig for Brystet og som frembringer en Susen eller Riglen hver Gang man drager Aande, kun at dette i min Side Smertede tilliges). ~~Jeg~~ Da Smerterne ei forlod mig og jeg tillige begyndte at blive stakaandet hver Gang jeg gik saa talte jeg til Professor Sørensen. Han sagde at det alene var en stærk Forkjølelse, at det var Rumatisme der plagede mig, han paalagde mig at tage min Uldtrøie under Skjorten nærmest Kroppen, drikke hver Aften en Kop Bygsuppe istedet for Melk, som har drikket Morgen og Aften fra jeg flyttede paa Landet, og gaae dygtig hver Dag. – Jeg saa gjorde, Rumatismen har ogsaa ~~[illegible]~~ virkelig forladt mig, men jeg føler dog endnu Smerter og Trykning under venstre Bryst samt bag i Ryggen paa samme Side og op imod Nakken, men det er langt fra som det var i Forstningen. De to siste Netter har jeg varet meget angstelig, thi naar jeg har vaagnet, har jeg en Susen og Riglen

for Brystet som ~~min Broder~~ D. hande i ~~sin~~
Slutningen af sin Sygdom; heller ikke kan jeg uden
at føle Smerter ligge paa Siderne, men maa
ligge paa Rygge. Hvis Sidsen kommer maaskee af
at jeg de sidste Aftener ikke har drukket
Melk; jeg vil derfor i Aften begynde med den
igjen. — Jeg sidder ikke meget og læser
nu, saa det skal ei være i Veien ikke
heller har jeg gjort det siden Examen. —
Hver Aften lægger jeg mig Kl: 10, og sover
indtil Kl: 6 eller 6½, har dagligen 4 Spadsere-
taure til Byen, 2 frem og 2 tilbage. Jeg vil
haabe at ligesom Rumatismen forlad
mig vil, Trykken og Sidsen for Brystet
forsvinde, naar jeg nu i min gamle Tour
begynder med min Melkigjen om Aftenen. — Jeg
har set efter i min Dagbog og finder at
jeg i Foraaret har havt samme Plage;
i Foraar og Efteraar er vel ogsaa Climatet
fulest og man er vel da mest udsat for
Forkjøtelse og lignende Uleiligheder. Jeg
har ogsaa følt Smerter op i Ansigtet, paa Venstre Side, saa
det hele kommer nok af at jeg er bleven kold
der. —

Skriftet tillader os mine Medstuderende, [illegible]
[illegible] [illegible] Forelæsninger over [illegible] [illegible]
for Forelæsninger over Græsk, Latin
og Historie hver anden Dag, andre Dag
anvendt ene og alene Tiden med
disse med indfinde sig for at [illegible]
[illegible] [illegible] Nytte kunne følge
med, [illegible] Physik kun fornemlig
Experimenterne og Philosophien [illegible] da
[illegible] Forelæsninger [illegible]
med mundtlige Examiner og Forklaringer.
Hauptsmr over Astronomien har jeg ogsaa
hidtil [illegible] [illegible]
derved [illegible] [illegible]
[illegible] Nytte af [illegible] og Mathematik
Forelæsninger.
Skjøndskjøt, man kan imidlertid følge
kun Enkelte af Videnskaberne, naar
man [illegible] Tiden og Vanskeligheden
i en Videnskab vinder over at
man kaster sig over forskjellige
i og læser alt derfor Arithmetik og Geometri
paa egen Haand, [illegible] [illegible] paa hvis
Examinatorium. — Vil [illegible] Grossen [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Onsdag 17 October

Natten fra Mandag til Tirsdag var temmelig
uroelig, jeg vaagende og hostede og
fra Kl: 2½ havde jeg ingen roelig
Søvn, Susingen efter Brystet vedblev,
jeg ~~tog~~ hærkede engang stærkt til
og fik da et stykke seit Slim hvori
var Spor af Blod, dette forurolighed-
mig meget, dog befindt jeg mig vel
Tirsdag, hostede ikke meget ~~da~~, mærkede
heller ingen Riglen for Brystet, saaledes
befinder jeg mig skiøse bedre om Dagen,
gaaer iden just at blive stakaandet.
Jeg var et Par Gange hos Sørensen men
fandt ham ikke, gik da hjem
om Aftenen og beslutte de Tirsdags
Aften atter drikke Bygsuppe ret
en drøi Portion, ligge med Strømper
og Underbeenklæder, ikke spise noget om
Aftenen, for at faae Søvn, jeg saa
gjorde, var meget brav hele Natten
sov godt indtil imod Kl: 5, hostede
ikke, men da jeg havde ligget nogen
Tid vaagen mærkede jeg atter Susingen
for Brystet, denne mærker jeg især naar
jeg ligger paa Ryggen, ligesom og saa
Aandedraget er mig sværere da, længer
hen paa Morgenstunden var Aandedraget
let, iden Susen. Tirsdag Aften laae jeg mig

paa ~~Hoire~~ hoire Side hvad jeg ei for haar
kunnet, fra jeg fik Reumatismen, da
det altid har smertet mig i venstre
Brøst, Arm og Skulder, men Tirsdags Aften
Ihem sagt forsøgte jeg atter at lægge
mig paa den Side, jeg faldt da
let i Søvn, saasom jeg altid har været
vandt at lægge paa den Side, følte ingen
Smerter derved. — Jeg faldt i Søvn strax
jeg lagde mig Kl: 10 og sov som før
nævnt, uafbrudt til henimod 5. Om Morgenen
et lille Spor af Blod i ~~opharket~~ Slim, men
meget mindre end i gaar, det var neppe
mærkeligt. —
Onsdag 17 October ret vel spiste en dygtig
Frokost, hostede mindre end før, ~~[illegible]~~
ikke anpusten i nogen mærkelig Grad
naar jeg gaver — Jeg ~~har~~ er noget tør i
Munden og tørstig, men det kommer mauskee
deraf at Smørret paa mit Smørrebrød
i mærges var noget salt. — Jeg røgede ikke
Tobak i mærges, som jeg har gjort de andre
Morgener og hele Dagen i det Hele en 4 Piber
omtrent. Jeg tog først en Pibe da jeg kom
hjem Kl: 1, føler ingen Smerter for Brøstet
ved at røge, heller ikke ved at sjunge, heller
ikke naar jeg gaver, Smerten i venstre Brøst
Skulder og Arm forlod mig i Mærges og jeg
har siden ikke følt den. — Jeg var hos Sørensen
fortalte ham ~~[illegible]~~ anstændelig ledes det stod han sagde jeg
indtil Fredag skal ved blive som hidindtil og da tale
ind til ham, skulde Slimet for Brøstet da endnu

være skal jeg have en spanske Flue paa
Brystet Lovedag og Lørdag — Gid jeg
kunde blive dette forinden. — Jeg gav
Sørensen Dancker idag 5 Sedler han
takkede meget — i Aften tages jeg
samme Caus som i gaar, varm Bygsuppe
en Spylskabel, i Sæng Kl: 10, lægger mig
paa høire Side, ligger med Strømper
og Underbeenklæder, samt Uldtrøien
under Skjorten, uden paa Skjorten min
Serreds Trøie, Halstørklæde om Halsen,
om Dagen gaaer jeg med Kappe, Skuadhue,
og Galoscher. — i Aften vil jeg ikke
spise og neppe røge Tobak for ei
at irritere Hosten. Jeg haaber med Guds
Hjælp at Faren skal være over, det
meste der forurolige mig er Susvigen
om Natten naar jeg ligger paa Ryg
samt de to Blodpletter i Slimet. —
Jeg gaaer ikke meget paa Forelæsningerne
nu for ikke at anstrænge Brystet ved
Siddeen. 2 Timer formiddag og 1 a
2 Timer Eftermiddag. — Reinhardt traf
jeg idag han har været i samme Kiebe
som jeg og har formedelst Gigt og
Forkjølelse maattet have Trækplæstre
og har maattet holde Quarantaine
i lang Tid. Efter at have røgt Tobak hoster
jeg ikke, ligesom jeg heller ikke hostede
medens jeg røgede. — Jeg er meget savnig

i dag Onsdags Middag, men det kommer vel deraf
at jeg har havet lidt de sidste Natter og
jeg tilforn var vant at have fra Kl: 10
om Aftenen indtil Kl: 6 Mes 7. —
Jeg skrev hjem i Dag og brørte om Reuma-
tismen, men intet videre i Gid jeg
maatte befries fra at komme med
det samme verre er og bedrøve dem hjæme.
Natten fra Onsdag til Torsdag svedede jeg
stærkt, saa jeg af Sveden og Dampen ikke
fik have hele Natten, men jeg har sikkerlig
godt af den Sveden, Verken i venstre
Bryst og Skulder forlod mig, saa jeg nu endog
kan ligge paa hvilken Side jeg vil, jeg var
frie for Hoste, aandede temmelig let, og befandt
mig taalelig naar jeg undtager at jeg maatte
undvære Søvnen, men det var Svedningen Skyld i
jeg hostede med Forsæt hen mod Morgenstunden og
fik Slim op, saa Riglingen for Bryst forsvandt,
ei mindste Spor af Blod var at see paa det hvide
Forklæde som jeg spytted i. Jeg skiftede Linned og
min hele Habit om Morgenen, da det jeg haade havt
paa om Natten var fugtigt af Sved, jeg holdt mig i Roe
i Lengen indtil Kl: 9. — Jeg forekommer mig bedre
i Dag, al Verk er borte, af og til river det dog
noget i Ryggen op mod venstre Skulder, men det er
kun et Sjelden Stik, en Gang igaaraftes, en Gang i Morgen da
jeg endnu laae og en Gang i Dag Torsdags Formiddag.
Jeg laae i Nat paa hvilken Side jeg vilde paa Mave og paa Ryg
uden at det just smertede, jeg seer bedre ud i Dag. Gud i
Himmelen Du holde din Haand over mig. Jeg er alem lidt

haar for Brystet, som naar man har været stærkt forkjølet, men føler ikke mere for venstre Brystet end for paa andre Steder, det er netop det jeg vil; naar jeg kun kan faa al Uleilighed bort fra venstre Brystet, som jeg har mest Mistanke til. — Jeg følte mig Torsdags-Eftermiddag ligesom noget mat og affældig — Jeg har godt at Par Timers Tid. —

Fredag. Havet fra 10 ~~Fredagen~~ igaaraftes indtil Kl: 4 imorges. Riglingen for Brystet udvarer men jeg bliver alt stærkere og raskere til at kunde sine og vende mig i Sengen som jeg vil, jeg har hostet imorges, men intet uden lyst Slim og Spyt. Naar jeg har ligget en Stund vangen hører bestandig Riglingen op, jeg hvider fremdeles, ungtet jeg i Nat var mindre tilpakket ved forrige Nat.

Philosophie Physik og Mathematik ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ er vel Videnskaber der forsig alem behøve at Cursus fra September til næste Juni ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ man skal indrette noget med Nyth i dem, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, og ~~[illegible]~~ ikke en tom Udmærkelse Cæsar skal ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ gjælde for Studierne, ved Sundere Behandling ~~[illegible]~~ blive de ligesom

Kjedsommelige ~~og aandsforhaer~~ som de i sig selv er interessante. ——

~~Af Universitetets Apparater~~

Af Universitetets videnskabelige Apparater har jeg beset det physicalske Cabinet, Anatomie

~~Min Herr Conrector endskjønt jeg vist~~

~~ant~~

~~Min~~ Den Herr Conrector jeg maa for denne Gang slutte, endskjønt jeg ~~vil~~ endnu havde adskilligt jeg kunde ønske at melde Dem om, ~~[illegible]~~ blandt Andet de Universitetets videnskabelige Apparater som jeg har beset ~~Cabinet, Anatomikammeret og Naturalie~~ samlingen ~~[illegible] jeg har beset, men dette hvorom hvilket jeg hvorom jeg i et følgende Brev vil skal~~ ~~[illegible] men det hvorom jeg i et~~ ~~[illegible] men dette [illegible] da gjennes~~ ~~[illegible] et følgende Brev~~ —— Deres Frue

I det X jeg beder at hilse ~~[illegible]~~ og Børn anbefaler jeg mig til Deres behagelige Erindring.

Venskabeligst
Peter Hanvitz

Min Ha Conrector

Min Ha Conrector jeg maa for denne Gang slutte, dog vil det nok ikke ubre længe inden jeg atter kommer ~~[illegible]~~ til Dem med et Brev og skal da meddele et og Andet om ~~Bibliotheket~~ de Universitetets videnskabelige Apparater jeg har beset, jeg anbefaler mig i mindelig til Deres behagelige Erindring

Onsdag d: 24 October.

Jeg fik Lørdags Aften nogen Valerianapulvere
tog ind af den Morgen og Aften ect og befandt
mig vel efter at have taget 6 Pulvere, jeg sovers
nu godt om Natterne, Riglingen for Brystet
har taget af men er der dag indem skjønt
i mindre Grad, hvad jeg nu er ~~af~~ uroelig
for at jeg i venstre Side ikke alene
oppe ved Brystet men noget længere ned ogsaa
mærker som en Susen naar jeg drager stærk
Aande. Jeg ~~f~~ hører ingen Susen, men ligesom
fæler den, ligesom jeg føle ende ved Hosten
da Reumatismen begyndte, naar jeg aander
saa er jeg ogsaa undertiden noget mere
trangbrystet i venstre Bryst end i Tvire,
naar jeg har gaaet noget saa mærker
jeg ikke hin Susen langs Siden. – jeg
røges nu en 4 Pilerom Dagen, hoster ikke
derved, paaer raskaden at være stakaandet.
Hvad jeg harsker op undertiden er hvidt
og klart Slim. Lørdags Formiddag gik
jeg en dygtig Tour lige til Lysager og
fandt mig vel efter den, Motion er
maaskee det bedste Preservative. Lørdag
aften tog jeg ogsaa atter Melkistedet for
Bygsuppe – Gid jeg snart kunde ophøre med

disse Lygeadnotationer. — Jeg skrev hjem i gaar
men nævnte Intet om Sygdommen —
Trykkingen er ikke egentlig for Brystet men
Ede i Siden. Onsdags Eftermiddag gik
jeg ikke til Byen, men holdt mig hjemme i
Roelighed. Røgede et Par Peter Tobak. Sugede af
og til Lakritz. Susingen fam jeg for mærkede i
venstre Side følte jeg mindre til. Jeg har en dygtig
Lund vist en 2 a 3 Timer. — Jeg lagde mig Kl:
10. Tag intet Valerianpilver eller Brystdraaber.
Jeg har strax ind. Vaagende om Natten Kl: 12, kastede
Vandet og har atter ind. vaagende atter Kl: omtrent
mærkede Susen og Snorken for Brystet, den forekom,
mig løs, vaagende flere Gange om Natten men har
let ind sygen. Snark Susingen for Brystet mærkes
kun naar jeg ligger paa Ryg, og svagt naar jeg
ligger paa venstre Side, naar jeg ligger paa høire
Side eller paa Maven og Brystet mærkes intet.
Susingen er om Natten midt for Brystet, den fam jeg derimod
mærker om Dagen er henimod venstre Bryst og
Side undertiden temmelig langt ind. Den Susingen
jeg mærker om Dagen er meget svagere og synes
at være af noget ganske andet end den jeg mærker
om Natten. Jeg Sigers flittig Lakritz og synes det
ligesom heler ind. for Brystet, nogen Værk eller
Tryk i venstre Bryst og Side mærker jeg ini ikke
kun nogen Susen ogsaa dette kun undertiden og fam
sagt kun om Dagen, ~~[illegible]~~ Onsdags Eftermiddag da jeg
holdt mig hjemme i Roelighed synt er jeg ogsaa jeg
~~følte d~~ mærkede denne mindre. Mit Udsende er ini ganske

godt kun at jeg er noget blaa ved den indvoldte
Øiemvig hen over Næsens Sider. Hakaandet føler
jeg mig ikke ved ikke naar jeg gaaer, Hosten om
Morgenen har jeg mi ikke som for nogen Tid
siden, heller ikke faaer jeg Hoste naar jeg
ler som jeg gjorde for nogen Tid siden. I
~~Dag~~ morges (Torsdag) fik jeg nogen Slim tiendig
Løst og let op, maaskee bevirker Lokritzen
dette, jeg vil holde ved med den. I Slimmet
var ~~ikke~~ Spor af Blad det var altsamen bande
det tjende og tykke brunt formodentlig af
Lokritzen. — Jeg vilde holde ved med den, jeg troer den gjorde min
godt da jeg var i Betrykt Forvaret.
~~Torsdag~~

Torsdag 25 October

For ikke at indbilde mig selv at jeg er sygere end
jeg virkeligen er vil jeg gjøre Indskrænkning i denne
Tydsommelige Sygejournalisering ikke i det Mindste
Sæt en ~~friske~~ Friskesavie dertil. I midlertid
er det godt at jeg holder Control med
min indvortes Peiter, thi skulde det være
Sluten paa Legen nu saa kan dog de Kjære
i Bergen forfølge min Hosten og Harken
fra Dag til Dag, staaer jeg Pusten over
saa kan jeg af min Dagbog en anden
Gang om Lignende indtræffer see hvad jeg
bør frygte for og sige Raad om hvad
jeg har at gjøre. —
Jeg vaagende i Dag Kl. 5 omtrent men morgende
mig (et ostlandsk Udtryk omtrent hvad vi kalde
at ligge og røite sig) indtil 8. I Conversationslex.

„cant, hvoraf jeg tog en Dosis paa Sengen fundt jeg
Carl Johan Sjöd den 24 Juni. — Blandt andre
spikkelige Folk laste jeg ogsaa en Deel om
Carnailen Cagliostro. — Canova robede allerde
genie for Billedhuggerkunsten da hae var 12 Aar,
Kokken i greveligt Kjøkken var i Forlegenhed for
Zirater til Herrens Taffel, Canova var nær-
„værende hjælper ham af Forlegenheden ved at
gjøre en Løve af Smør der tildrog sig Gjæsternes
Opmærksomhed, og man hjalp til Underviisning
i Billedhuggerkunsten. I sit 18de Aar forfærdigede
han en Eurydice som gjorde Opsigt, i sit 20
~~[illegible]~~ overdrages ham at arbeide et Mausolee
over en afdød Pave. Han blev kort efter Ridder
af den gjeldne Spore og udnævnt til Indspeitor
over alt Billedhuggerie og Kunstvæsen i Kirkestaten
See saa Peiter, du ~~er ikke~~ tænker ikke paa
Brystet alene — Lakritz og frisk Mod, saa
gaaer det nok.

En tyk, fugtig Taage holdt mig hjemme i Dag, saa
jeg ikke var ude om Døren hverken Formiddag eller
Eftermiddag. —

Min forrige Vertinde Frue Grønvold havde for
nogle Dage siden Bud til mig om at hun nu
havde Værelse ledigt og at jeg saafremt jeg
flyttede til Byen kunde faae Logie hos hende.
Jeg gik til Frue Grønvold talte med hende i
denne Anledning, og yttrede at jeg saafremt jeg
flyttede til Byen naturlegnis helst ønskede at
komme i et kjendt Huus, da jeg imidlertid endnu
ei var bestemt om jeg vilde tage til Byen saa
kunde jeg intet bestemt Svar give hende for om nogle
Dage.

Jeg besluttede i Dag ret fortroeligen at
raadføre mig med Frue Wrantz i dette
Anliggende, thi jeg var vis paa at
hun indskjønt interesseret i Sagen dog
alligevel vilde raade mig som om
jeg var hendes eget Barn. Ved Middags-
bordet kom jeg frem med hvad der
lave mig paa Hjerte, hun yttrede sig
strax uden min Opfordring saavel pro
som contra, naar jeg selv var ængstelig
efter at mindste Uleilighed skulde følge
af mit Ophold paa Wilhelmsborg vilde
hun naturligviis ikke raade mig fra at
flytte til Byen, men paa den anden Side
traade hun at Landlieften vilde ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~til~~ være mig gavnlig saa-
fremt jeg frygtede nogetsomhelst
Sygdoms tilfælde, og saafremt noget skulde
indtræffe skulde jeg nyde saa god
Pleie som jeg kunde nyde uden for
~~[illegible]~~ Moders-Huus, Fröken Maja
mente det var bedst hverken at beslutte
det Ene Mer det Andet, men at spørge
Professor Sørensen og lade saa hans
afgjøre Sagen. — For ei at opholde

Frin Grönvold, da hun naturligviis maatte
vide noget bestemt om sit Vørelse, skrev jeg
en Billet ind til Johannes Ingvis at han
vilde underrette Carl Christian ~~[illegible]~~ om dennede
at bor hos Frin Grönvold, saafremt jeg
ikke flyttede, at jeg renoncerede paa Logiet
og at jeg havde tolt om ham til Frin
Grönvold, den Gang jeg var hos hende for
at ~~tale~~ afgjøre dette Anliggende.

Fredag d: 26 October.

En roelig Nat uden Snirken eller Snorken for Brystet.
Jeg staaer op i Dag ret frisk og vel føler ingen Hørdeles
Uleilighed i mestre Bryst, alene ledt Saarhed
naar jeg drager dyb Aadede rundt om det nederste af
Brystet eller rettere paa Siderne ved de øverste Ribbeen.
Lakritzen traer jeg bestemt er et Arcanum, jeg
vil holde den hvit og i Ære. — At jeg igaar holdt
mig i Roelighed gjorde nok ogsaa sit.
Romanen Pelham oversat af Engelsk expedered jeg
imorges paa Sengen, første Deel nemlig, og jeg
traer jeg lader det blive dermed, thi jeg finder den
i meget tilstrækkende, den er rig paa Reflectioner og
Betragninger men uden Handling og ~~Personerne~~ ~~forekomme~~
~~mig som Automater der intet gjøre~~ Liv. Intet binder
Interessen, en ingen Begivenheder i hvilke man higer
efter Opløsning og Udfald, da jeg havde læst første
Deel syntes mig jeg havde nok og det forekom mig
som Bogen gjerne kun være slutet dermed.

Til middag havde vi i Dag Fougstads Kjæreste Fröken Diriks, hæslig som Arvesynden. — Om Eftermiddagen besøgte Carl Hambroe mig, jeg spadserede med ham til Byen, og fik tilbage med mig Malkolm, som fornøiede mig hele Aftenen. —

Løverdag 27 October.

Natten tilbragt i bedste Velgaaende — Gud ske Lov — Jeg skulde i Formiddag læse paa min Astronomie, men Malkolm ligger ved Siden og stjæler det ene Øieblik efter det andet. — Om Eftermiddagen vandredes til Byen, en Kop Chocolade spendres hos Zeevan paa Christopher. Tanken var at gaae paa Holmboes Examinatorium, men jeg slog mig fast i Hoppes Boglade, hvor vi talede om Wilhauen, H meente Norge i ham vil faae en dygtig Skribent med Tiden, jeg maatte tilstaae at endskjønt W. ved Skriftet imod Wergeland havde vist at der boede i ham haad man vepper havde troede, saa syntes mig dog han nøiedes og spadserede alt for længe Tiden bort inden han kom begyndte at producere. H indrente at Ohlenschlæger var 30 Aar inden han begyndte at skrive ~~[illegible]~~

Ja, men Ohlenschlægers Flegeljahre var vel
ikke tilindelrægte for mænte jeg, Johan
W. har derimod gjennemgaaet en langt
ordentligere Skole fra Barndommen
af end hun — Det er alligevel mindelig
at W. naar han bliver kjed af at
slænge, tager fat paa at skrive.
Ø Hanstens Examinatorium besøgtes
for en Stund — Jeg efterspurgte Logi
paa et og andet Sted, men fandt
ei mit Nøie — Om Aftenen Kl: 6½
vandredes hjem, ~~hvor jeg~~ paa Veien
indhentedes jeg af Chr: i Vognen og
vi tornede omsider paa nor vel opvar-
mede Hybel — Paa Sophaen i Huusfrak
og Tøfler Kostede jeg mig Resten af
Grellen med Malkolm og en Pibe —

Søndag 28.de

Malkolm indtil Kl: 11, første Deel slutteds da —
jeg klædte mig siden og vandrede til Bjen, deels
for at tilbagebringe den benyttede Deel af Malkolm,
deels for at høre mig om et Vinterlocale derinde,
thi Dagene og Aftenerne bliver mig noget alvarlige
herude nu og verre bliver det nok. Hambrer vankede
i Bjen, Døren var lukket, men et Vindue stod heldigviis
aabent, og jeg practiserede Bager ne derinde — Jeg
leiede i Dag Vinterlocale, to Værelser med Alt i
Huset til 11 Spdlr. Min tilkommende Vertende er en
Frøen Michelsen, boende i øvre Voldgade, Værelserne have

telform været beboede af Candidat Schweigaard.
I samme Huus bor Andreas Broch
og Frue Hjorth-Stuwitz — Jeg betalte forud
for November-Maaned 11 Sedlr. — —
Kl: 2 vandrede jeg hjemad, og forblev
hjemme den øvrige Tid af Dagen, Malicken
anden Deel var mit Selskab og Underhold-
ning. —

Mandag 29de Oct:

Vi have nu i flere Dage havt Höstvejr som
om det var Sommerdage, men i Dag er
Naturen alvorlig: Søen graaner, de fjerne
Bjerge skjule sig i tykke, tunge Skyer,
de for Løv blottede Træer rasle ligesom
Beenrad i det Vinden, som nu omsuser min
Ark, svinger Grenene hid og did. —
Hele Dagen tilbragte jeg hjemme, ~~Malicken~~
Arithmetiken og Malkolin skaffede mig
Arbeide og Morse om hinanden, men desverre
med hunt gaar det smaat saalænge
denne endnu varer. —

Tirsdag 30 Oct:

I Dag til jeg til Byen. — Besøgte Keysers
Forelæsninger — Jeg var i Dag for første Gang i
Johan Dahls Boglade, han har nyelig Stab læst sig,
have der en Deel Steentryk og Kobber, men
intet af synderligt Værd. — Dahl er meget

forekommende, han presenterede mig Catalog over det
i Tydskland udkomne ~~F~~ i Aaret 1832. Han
~~er~~ ~~ingenlunde~~ syntes ingenlunde at over tjenstagtig
for at skaffe sig kunder, tvertimod da
han bad mig at besøge sig oftere, og jeg
indvendte at det var fristende for mig
der er saa henfalden til Bøger og Kobber
at nærme mig en saa tillokkende Overflad,
gjentog han sin Invitation og tilføiede
at ~~han~~ jeg ingenlunde behøver at kjøbe, men
blot see, sagde han, — „Derved maerer
De Dem, og mine Artikler bliver bekjendte
i Byen" — Han bemærkede ved den Leiligheed
at han ofte ~~fjer~~ ~~til~~ fraraader Herr H×××××e ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ at kjøbe, han indste formodent-
lig at det var mig bekjendt at H
extravagerer i at kjøbe Bøger, nøget jeg
selv for har lagt Mærke til, men som
jeg dog har nogen Fordeel af de jeg
saaledes kan faae en Haben Nyt. — — —
Uagtet jeg allerede har leiet Locale i
Byen, saa har jeg dog endnu Intet
sagt til Frue Wraatz, det synes vel
uregtigt af mig, men det er en Svaghedssynd
som kan undskyldes om ikke end ikke
billiges at man nødigen paa ~~[illegible]~~
fjernesste Maade vil forstyrre den tumsligt
Hygge man nyder, især naar ~~[illegible]~~

den forestaaende Forandring, alene for-
-aarsaget ved en tvingende Nødvendighed
ingenlunde lover Erstatning for det
behagelige Nærværende som jeg man gine
Slip paa. Imidlertid maa det
dog engang skee, og Bjørn ~~[illegible]~~
som bringer mig mere ind Kredsen
af mine Venner igjen og dybere ind i den
videnskabelige Verkehr, ~~[illegible]~~ jeg vil
nok ogsaa ved sit Lie og sin Vrikar
Munterhed vide at vinde min Ynderst
og Kanske paa sin Vis sage at
erstatte ~~Glæd~~ de stille Glæder (!!) paa
Wilhelmsbarg, hvor naturligviis den
huuslige Kreds ~~[illegible]~~ alene nu kan gjøre
Opvaldet ønskeligt, da den dvende sørgelige
Natur vellere man forstemme end op-
-muntre og vederqvæge.—

Onsdag 31. Oct:

Malcolm ~~Slutet~~. Denne Henrik
Steffens nyeste Novelle har moeret mig meget
ifær hvad hans Skildringer af norske Natur
og Levemaade meget tiltrækkende for mig.—
Han philosophiserer vel et og andet Sted
~~vel [illegible]~~ vidt og bredt, dog har det Intet

at sige med hans philosophiske Episoder i hans
tidligere ~~Romaner~~ Fortellinger. En Charakteer
i denne ~~B~~ Novelle som forekom mig
noget unaturlig var Berthas. Hendes
Beslutning hellere at være en ~~andens~~ Mands Sjøge
end hans Ægtefælle forekommer mig urinselig,
vist nok har hun fan lige i et ~~Christent~~
~~Land~~ christent Land. ~~Sjøgelinet er vist~~
~~nok kun et sidste Tilflugt som et skal~~
~~en forsmaaet Grunde~~
En forsmaaet Grunde, som mistvivler
om som en Mands Hjemstrae at kunne
tilfredsstille sine moralske og physiske Tilbøielig-
heder griber vel til Sjøgehaandsværket som en
sidste Tilflugt i Nøden, saafremt hendes Sædelig-
hedsfølelse ikke er renset og styrket ved
Opdragelse og Religion, men at en ~~Gru~~ Fige
finder noget Tiltrækkende i Bolerskens
Liv i og for sig selv skulde man neppe
troe. —
Om Aftenen læste jeg Arithmetik, derefter
gjennembladedes Kjøbenhavnske lærde
Efterretninger, som indeholde adskilligt godt. —

Tirsdag 1 Novembr.

Brev fra Fader. Alt vel hjemme, Gud være
lovet! —
Om Formiddag Arithmetik.

Søndag 4 November

Igaarsaftes forlad jeg da omsider Wilhelmsborg
Usigten har saaledes i Dag for andret sig,
~~Fra min Altan Om~~ Rundt om min
Altan udbredte sig til alle Kanter rige
Landskaber der tabte sig i et Tjørne,
hvor Gjenstandene svandt i blaae
Taager, nu dermed Piperingen med
sine faldefærdige Hytter og sine
Ulmeskheder, nogle gamle andet
end den skjønne Have med sine
mange Træg~~ræ~~Tepper og Blomstertæpper,
dog har jeg nu i Ryggen Bycomercien
og Kammeratlivet, i Nærheden Bibliotheket
og ~~til~~ Lauritz Esmarc kan besøges i Negligie,
han er min nærmeste Nabbe. —
Wilhelmsborg har jeg heller ikke tabt
af Sigte, langt ude i Horizonten, kræiser
det ~~sig~~, saa at vi endnu kan vexle
Oiekast om ikke Ord. —

Tirsdag 6 November.

Saamen ret hyggeligt hos min Moer Michelsen.
Jeg lægges hjem til mit hyggelige Kammer, naar
jeg om Aftenen gaaer fra Forelæsningerne og dette er
et godt Tegn og ~~Af~~ en væsentlig Fordeel baade
for Tiengen og Bogen. — Jeg kom ind Kl: 6 hjem,
min venlige, godt opvarmede Stue modtag mig,
jeg kastede mig i Huusfrakken og Tøfarne, tog

Piben fat og satte mig til at philosophere i min
Logik, min omhyggelige Gamlemaer, som sjens
at have bemærket ~~mine~~ mit Theeliebhaberie tilfreds-
stiller denne min Lyst, og i mellem Thee, Tobak og mine
Bøger lader jeg Verden sjerre om mig, uden at jeg
~~[illegible]~~ fristes af dens forfængelige og daarlig Glæder,
som man kalder Adspredelser, et underligt Udtryk,
jeg for min Deel vil, ikke adspredes; men vel styrkes
af og til; hine tamme Forlystelser, de trætte og
~~[illegible]~~ kjede end mere, langt fra at forfriske,
jeg ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ undergræges bedst ved Aands-
-hvile og for ~~jeg~~ ei at lade Aanden save ind under
jeg ~~[illegible]~~ forskaffe mig denne torger jeg en
Maerskabsbog, i hvilken ~~[illegible]~~ den nyder uden
at anstrænges.—
Kl: 7 eller Halvatte gaaer jeg til mit hærvelige
Aftensmaaltid er ugenerat, mellem venlige Ansigter
og fødes mig vel, jeg samner saaledes Intet om
~~[illegible]~~ jeg ~~[illegible]~~ mit forrige mærker at mit Bardselskab
er mindre fornemt. Fornemhed fordrer altid Respect
eller i det Mindste Lige for Lige, og en tvangfuld
Convenienti ~~[illegible]~~ er et mindre vel-
smagende Krydrerie paa Retterne.— Efter
Maaltidet fortsætter jeg med een Kop Thee, ~~og~~
~~[illegible]~~ naar den er Ende sættes
tillige Piben bort. Kl: 10–11 er jeg i min Seng
og saver sødt ~~jeg~~ indtil Sjelen ~~[illegible]~~ føler den
~~[illegible]~~ har hvilt nok og at den atter
man til at virke.—
Boghandler Dahl laante mig "Dansk Ugeskrift" N: 42,
i dette læste jeg en vakkert Stykke om Cuvier af Decandolle.
Cuvier var født 1769 samme Aar som Napoleon, Chateau-
-briand, Walter Scott og flere mærkelige Mænd. Han var først
Underlieutenant i et Sweitzer-Regiment, men dette opløstes
og under Revolutionen opholdt han sig ~~[illegible]~~ et Sted paa Landet
i Normandiet, hvor han gav Underviisning. Her undersøgte

han Blöddyrene, ~~og bragt den Inddeling stand~~ gjorde vigte
Opdagelser og bragt den Inddeling men hande fulgt siden
Aristoteles til at vakle. Dette Arbeide udkom 1795.
Geoffroi St. Hilaire var den første der blev opmærksom
paa hans Opdagelser og han blev Medlem af In-
stitutet og Professor i Sammenlignende Anatomie
– Han syntes i den Periode at have Anlæg til Tæ-
ring og han har siden ofte yttret, at den Virk-
sombed, hvori hans Foredrag satte hans Lynger
hvad skjænket ham hans Sundhedigjen. Siden
udkom hans Forelæsninger over Sammenlignende
Anatomie i 5 Bind, hvorfor han fik en Priis belønning. I samme Tidsrum bekjendt-
gjorde han en Række af Afhandlinger over Blöd-
dyrene Anatomie og hennendte derefter sin
Opmærksomhed paa Levningerne af undergaaede
Pattedyr, i disse Undersøgelser understyttedes han
af Alex: Brongniart. Han udhvilede sig
efter disse store Arbeider ved mere specielle
Undersøgelser som om Fuglens Stemme, om
Crocodillerne, Beskrivelsen over de levende Dyr
i Menageriet o. s. v. – Han følte Nødvendig-
heden af at samle sine Ideer til et
Heelt og bekjendtgjorde derfor i Aaret
1817 sit store Værk Le Regne animal,
distribué d'après son organisation, der
snart blev Grundvolden efor alle Studier
i Dyrhistorien. – (Anden Udgave udkom 1829)
Latreille bearbeidede Insecterne, men han
afveeg i mange Dele fra den sædvanlige Gang
i hans Arbeider, forat denne Deel af Værket
kunde staae i Harmonie med det øvrige. –
Under dette Arbeide indsaae han hvormeget
vor Kundskab om Fiskene stod tilbagt, og

benytte sin Indflydelse i Museet til at skaffe
en stor Samling til Vei, saa at Samling af
Fiske steeg fra 1000 til 6000, han omato-
-merede mange og antag som Medarbeider den
fortjente Valenciennes. De første 8 Bind af
Fiskenes Historie ere udkomne og indeholde 242
Tavler — han begyndte paa en omarbeidet Udgave
af sin Sammenlignende Anatomie. Han skrev i
Brev af 26 April til Decandolle. Om jeg lever, vil
jeg ikke opgive min Plan at udgive en fuldstændig
Sammenlignende Anatomie, hvortil jeg har flere
Tusinde Tegninger. — Den værdigste Mand, hvorpaa
man kan hædre hans Minde er at udgive hans
Original-Tegninger, hvis Fuldendthed er almind-
-eligen erkjendt og som i Forening med den nye
Udgave af hans Forelæsninger, for en Deel ville
afhjelpe Savnet af det store Arbeide han pønsede
paa. — I Bonnets Lovtalerne over Priestley mærker
man at ingen Green af den menneskelige Viden var
ham fremmed; i Lovtalen over Lamouniers spører
man Følelse og Smag, og Indflydelsen af en smilen-
-de indefuld Indbildningskraft. Overalt støder
man paa de dybeste Betragtninger over Viden-
-skabernes Fremgang, de meest dræffende Hentydninger
til Menneskets Natur og selskabelige Tilstand. Alt
gjennemtrænges af kjærlighed til Sandhed, af dyb
Følelse af Videnskabernes høie Værd. Hans Lov-
-taler have ligesom hans Erklæringer og viden-
-skabelige Domme, Præget af Upartiskhed, enhver
Intrigue var ham fremmed; og den Iver han viste
for de ham betroede Etablissementer, og den Varme
hvorund han beskyttede og opmuntrede unge talent-
-fulde Mænd vidnede om de samme høie Følelser.

– Hans Rapport over den elementaire Undermisning
i Holland er et Mindesmærke om hans Omhu
for Folke-Undermisningen. – Efterhaanden kom
han ind Civil-Bestyrelse som Maître des requêtes,
Statsraad, President for indre Anlegg under
Direktiet for protestantisk Kirkevæsen og tilsidst
som Pair. – Hans Kjæmpe-Hukommelse, understøttet
og stiret af streng Logik og en sjelden Skarpsindighed, var
Haandgrund volden for hans uhyre Arbeider og
deres Held. Denne Hukommelse var især mærkelig
i Henseende til alt hvad der angik Formen,
naar dette Ord tages i den mest udstrakte
Betydning. Formen af et Dyr som han havde seet
enten levende eller i Afhyning, indprentede sig
dybt i hans Sjel og tjente ham til Sammenlig-
ningspunkt ved lignende Gjenstande. – – –
Han var derfor ogsaa en god Tegner; han forstod
at opfatte Formerne med Hurtighed og Nøiagtig-
hed og besad den Kunst, med Blyanten at
gjengive Udseendet af Organerns Struktur paa
en ham særegen Maade. Det, som Italienerens
Kalder Morbidezza ved Statuer, udmærkede hans
anatomiske Tegninger. – Han var gift og
tabte 3 Sønner i deres tidlige Alder, han efterlader
~~Stedbørn og~~ Enke ~~Ind~~ Stedbørn. Hans Broder
er ogsaa en udmærket Mand. – Han døde 13 Mai
1832.

Onsdag 7 November.

Det ~~bedste~~ sikkreste Hypothek vi kan have for vore Penge er Kundskaber, dem have vi ell forvarede baade for Tyvehaand og Ildebrand, og stöge og falde ikke efter Coursen. —

Sverdrup holdt Examinatorium i Dag, flere af de Examinerede kunde sine Tiug godt efter Bogen, det hente sig at der ei blev ~~f~~ Spargsmaal om andet, ~~og Sverdrup~~ hvori jeg er vis paa flere af dem saart havde staaet fast. Sverdrup roste dem med et Par Ord, om man jo altsaa disse Stakler troe de ere Philosopher, end skjönt de kun have viist at de ere gode Udmadspoger.

Hambro forærede mig i Dag Øhlenschlægers Correggio, han har 5 Exemplarer.

Jeg læser nu Werthers Leiden, endnu vedligeholde Hovedog Hjerte sin forrige Positur —

Skrevet hjem til Faer og lovet Kanow Brev paa Löverdag. — Torsdag d: 8 November

Af Werther lærer jeg at man bör skye en Pige man elsker og ei kan faae til Kone, Vedhængen ville ~~her~~ være en Aands fortærelse og man ender med at skyde sig eller med at hænge med Hovedet. Werther resonerer glimlte anderledes, men hans Exempel ikke hans Resonnement giver mig lærerige Advarsler. — Man skjönne Steder indeholder, og helt igjennem en troe Skildring af Naturen

og Virkeligheden. Netop Skaledes tænker jeg mig at det
gaaer til hele Forliebelsesaaten igjennem. —

Jeg istemmer. for en Deel følgende hos Werther. 2d Deel
113. — — — Doch gutes Muths! ein leichter Sinn
trägt alles! Ein leichter Sinn! das macht mich
zu lachen, wie das Wort in meine Feder kommt! O
ein Bisgen leichteres Blut würde mich zum glück-
lichsten Menschen unter der Sonne machen. Was!
Da wo andre, mit ihrem Bisgen Kraft und Talent, vor
mir in behaglicher Selbstgefälligkeit herum schwadro-
niren, verzweifl' ich an meiner Kraft, an meinen Gaben.
Guter Gott! der du mir das alles schenktest, warum
hieltest du nicht die Hälfte zurük und gabst mir
Selbstvertrauen und Genügsamkeit!

Gedult! Gedult! Es wird besser werden. Denn ich sage
Dir, Lieber, Du hast Recht. Seit ich unter dem Volke
alle Tage herumgetrieben werde, und sehe was sie thun
und wie sie's treiben, steh ich viel besser mit mir
selbst. Gewiß, weil wir doch einmal so gemacht
sind, daß wir alles mit uns, und uns mit
allem vergleichen; so liegt Glück oder Elend in
den Gegenständen, womit wir uns zusammenhalten, und
da ist nichts gefährlicher als die Einsamkeit. Unsere
Einbildungskraft, durch ihre Natur gedrungen sich
zu erheben, durch die phantastische Bilder der Dicht-
kunst genährt, bildet sich eine Reihe Wesen hinauf,
wo wir das unterste sind, und alles ausser uns herr-
licher erscheint, jeder andre vollkommner ist. Und
das geht ganz natürlich zu: Wir fühlen so oft, daß
uns manches mangelt, und eben was uns fehlt,
scheint uns oft ein andrer zu besizzen, dem wir denn

auch alles dazu gehört, was wir haben, und noch eine gewisse äußerliche Behaglichkeit dazu. Und so ist der glücklich vollkommen fertig, das Geschöpf unseres selbst. —

Dagegen wenn wir mit all unserer Schwachheit und Mühseligkeit nur gerade fortarbeiten, so finden wir gar oft, daß wir mit all unserem Schulden und Sorgen es weiter bringen als andre mit ihren Segen und Reichtum — und — das ist doch ein wahres Gefühl seiner selbst, wenn man andern gleich oder gar vorkommt.

Friday 9 November

Brev til min Ven Kanon i Bergen.

~~Kjære Ven~~

Med Grund frygter jeg for at mit længe Tavshed hos Dem vil give Dem Mistanke, ~~Kjære Kanon~~, og i Sandhed, saa nødig jeg vil det, saa kan jeg dog ikke nægte, at jeg er i en Nød, som jeg ikke ønsker, at De skal dele med mig. Det skyldes, at jeg siden Sommeren har været ~~ganske~~ alvorlig syg, og ~~til~~ Gud være lovet, Du er ~~ganske~~ ~~i Sikkerhed~~ ~~for~~ ~~Gevinst~~ ~~til~~ ~~Glæde~~ ~~for~~ ~~mig~~ ~~og~~ ~~Dig~~ ~~Ven~~, og min Tavshed maa ikke ~~være~~ ~~Grund~~ ~~til~~ ~~at~~ ~~tvivle~~ ~~om~~ ~~min~~ ~~Kjærlighed~~ og ~~Agtelse~~ for Dig, ~~Kjære~~ Ven, ~~som~~ ~~jeg~~ ~~altid~~ ~~skal~~ ~~bevare~~ ~~for~~ ~~Dig~~ ~~i~~ ~~min~~ ~~Erindring~~

~~for at ~~ ~~Bøde for~~ ~~forsone mine Synder~~, f. Ex
en Pillegrimsvandring hjem til Dig, og at poenitere
Corbeent for Din Dorterpul, Sam den ramer-
ske Keiser for Paaens. ~~Det~~ ~~forste~~ ~~[illegible]~~
jeg Intet have imod, men det ~~[illegible]~~ over-
lader jeg til ~~[illegible]~~ hans Kaiserlige Keiserne. Saa
vidt kommer det ikke, ~~og~~ ~~[illegible]~~ og jeg troer Du
ikke behøver at lede længe for at
finde Undskyldninger nok for, min ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ formente Bræde og Kanske
naar Du seer ~~[illegible]~~ til saa fortjener
jeg snarere Medlidenhed fordi jeg ikke
kunde end Bebreidelser fordi jeg ikke
vilde. — Jeg havde ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ selv mindet meest
ved at skrive Dig ret flitte til ~~at~~
eet jeg Kanske to Breve vare da til
Eringsfeld kommer paa min Parke, men
derimod ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ har jeg alene enkelte
Vink fra Dem ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~at holde mig, paa efter hvilke jeg aner~~
~~at Du existerer~~ der lade mig ane at Du
existerer. Basta! —

Sommeren har mi forladt os og jeg har
forladt Sommeren, det vil sige Sommer-
livet paa Landet. Jeg ~~[illegible]~~ tænkte vel engang
paa ogsaa at holde Vinteren ud, der ude
paa Wilhelmsburg, men de kalde og fugtige
October og November Dage advarede mig
Ikke om ~~[illegible]~~, at pakke ved og atter at ~~[illegible]~~
tage ~~[illegible]~~ ind til Byen. Jeg har de saaledes slaaet

Om Aftenen besøgte Lauritz Esmari mig, drak
en Kop Thee og røgede en Pibe Tobak.
Han var hos mig mellem Kl: 10. Naturhisto-
-rie gik naturligviis Samtalen ud paa.
Vi talte om Maaden, paa hvilken man bør
benytte de systematiske Værker. Jeg anseer dem
for vel ordnede Catalogier over den hele Natur,
de bør derfor ikke ~~benyttes~~ studeres som Lecture,
men kun bruges for at ordne efter dem, at
ville lærer Arter ~~[illegible]~~, ja endog Slægter inden
ud. eller lære den at kjende blot efter Beskrivelserne
vil de være det hensigtslæseste Pagerie man
kan tænke sig, først naar jeg har Natur-
-gjenstanden bør Systemet, som Hjælpemiddel
benyttes. Herfra indtages, forstaar sig, naar
man fra anden ~~Synst~~ Synspunkt betragtet vil
gjøre sig bekjendt mind at System, men Hjælpe-
-middel, er ikke mek hiin Methode at benytte
dem paa den rigtigste, han var af samme Meining.

10 November.

Min Fødselsdag. –

Sendt Brev med Bergens Posten til Kanaw. –
Læste om Formiddagen Arithmetik.

Sondag 18 November

Sygdommen som jeg har uegt bryggtede for
endte paa følgende Maade; Værk i venstre
Brystaf og til samt gantske svagt
tag i Ryggen saavel paa høire som
venstre Side dog sjelden, i venstre Side ~~[illegible]~~
aldeles ~~[illegible]~~ hvor med Siden ikke Brystet
mærkede jeg ~~[illegible]~~ sin ligesom en ~~[illegible]~~ sinsende
Bevægelse, jeg kan ikke udtrykke mig ander=
ledes, det var ikke som om om der var
Slim, men ret som naar ~~jeg~~ man blæser store
Bobler i en Skaal Sæbevand anderledes kan jeg
ei forklare mig det; denne Bobler forsvandt
ofsom, tilligemed Værken — Lærvi Eimare
sagde hele Tiden jeg ei skulde bryde mig
om det, thi det var kun Levninger af Rein=
=matismen og gik nok over. — At jeg
atter blev frisk igjen tilskrives jeg min Forun=
=dring af Logie, jeg har det nemlig i ommodere,
tætte varme og gode Værelser, at jeg lever
roligt, gaaes regelmæssigt min halve
Time Formiddag og min halve Time Efter=
=middag og desuden kan tage andre maadelige
Tourer naar Veiret er godt, jeg hæder
mig omhyggeligen varm og tør paa Benene

röger ikke meget Tobak 3, 4 Peber om Dagen
maaskee undertiden 5. Lægger mig hver
Aften Kl: 10, er oppe Kl: 6. Vist ook
bedrager ogsaa godt Humeur til Legemets
Velbefindende, og dette har jeg nu, thi jeg
kommer hyppigere i blandt mine Bekjendte,
mit Bordselskab er ~~ikke~~ ikke formeret,
men der er den væsentlige Fordeel at jeg
ugenert kan spøge og saaledes vedligeholder
mit Humeur i en jeven god Stemning. Jeg
ser meget bedre ud siden jeg er kommet
til Byen, vist ook ser en Deel en Folke af
de drabelige Tabrkeur jeg maa bave tillivs
saafremt min Vertinde skal være ubekjendt. –
Om Fredag kom Vognen fra Vilhelmsborg
efter mig jeg skulde derind og hvile Middag. –
Jeg har i Dag fældt saadan saltagtig
Smag i Munden, dog vel ikke Materie-
smag, vil jeg haabe; aarsagen er maaskee
at jeg i nogen Tid ei har skyllet min
Mund, som jeg tilforn gjorde, jeg skal
dog see at passe paa denne god. Mik.

Mandag 19 November.

Jeg fælde i Dag nogen Smerte i venstre Bryst,
maaskee en Følge af at jeg i gaaraftes blev noget
kold paa Benene, da mine Galotscher vare hos
Skomageren.

Begyndt i Dag at læse paa Virgil. —
Stereometrien er nu engang læst i gjennem.
Ari Menetikus til de geometriske Rækker.
nogle Paragrapher af Trigonometrien.

Tirsdag 20. Novbr.

Jeg gik tilkøis i gaaraftes Kl: 10, saa ind, saa godt indtil Halvfire, men laae siden vaagen, stod op Kl: Halvsex. —
Denne saltagtige Smag i Munden forurolige mig, naar kun ikke Brystet er ~~begyndt~~ i Uorden, men jeg føler jo ingen Smerter, ikke i mindste Maade. Gid det kun var ingrund at Frygt. — Gud din bevare mig for min Forældres Skyld. — Jeg ~~har~~ mærker i den senere Tid Hvislen eller Piben for Brystet hver Gang jeg drager Aande, dog ikke som om der er Slim samlet, men kun en sagte Piben. —
Jeg føler mig ikke vel i Dag, formodentlig Følger af slet Søvn, jeg faaer nu tage ling en Tour og see hvad den gjør. — Ak Gid kun Brystet holdt Stand.

Onsdag 21 Novembr.

I Nat saa jeg saamen ikke mere end 3 Timer, jeg tændte lys læste deels paa min Historie, deels i Øhlenschlægers Trillingbrødre fra Damask. Hiin Saltsmag i Munden kjender jeg nu ei til, men Pibingen for Brystet af og til. Jeg seer sort ud i Timingen ~~i Dag~~ og rundt Timene i Dag. — Skrev hjem

min vild. ikke i mindste Maade ytre min
Frygt for Alt bad til er, skal Staklerne
bedrøves saa kommer jo det sørgelige Varsel
tids nok. Stakkels Moer, Stakkels Moer,
Gud du lade mig ikke bedrøve hende og
Faer, og Søskende og de Alle Andre Kjære der
hemme. —

I Dag brygte Hambroe mig Underretning
om at Kundgjørelse er opslaaet i Universitets-
-porten om anden Examen. — Jeg
vil nu melde mig til to Afdelinger,
uagtet jeg ei har faaet stort gjen-
-nemlæst. —

Pibingen for Brystet udvarer. — Jeg
har i Dag ogsaa følt ingen Tørhed
i Munden. Lei Symptomer. —

Onsdag Aften.

I Dag har jeg virkelig følt at jeg er svag for mit
Bryst. Af og til har jeg følt Stik i venstre Bryst
men noget hult op. — Pibingen har udvaret. —
Sikkerlig er det hele en Følge af Nattevaagningen.
Heiberg, der var paa Hassanger besøgte mig i Aften. —
Jeg sidder deels naar jeg arbeider, deels staaer jeg,
afvexlende. — Jeg spadserer mine to Timer, Middag
og Aften. — Gud give mig Søvn i Nat. —

Torsdags Morgen

Natten tilbragt i hos Grad uroelig, uigen gode
egende Søvn. Jeg læste for at fordrive Kjedsomme-
lighedens, Brystet forurolige mig ogsaa alt
mere og mere, omsider stod jeg da op Kl: 5½,
i en lei Stemning, som tænkeligt er. —
Jeg beder atter til Gud at han vil styrke
mig for mine Forældres Skyld, kun at de
fik ske mig vel igjen. —

Jeg tog igaar en god Dosis Valeriana
ligesom i Dag. —

Jeg kastede mig paa Sofaen om Morgen Kl: 7
omtrent og nød en Times Tid en Søvn der
qvægede og Frisskede mig i alle Henseender. Gid
dog kunde faae saa om Natten saa er jeg
vis paa at jeg var samme rasske Gut som
før. — Modtaget Brev fra Kjære gamle Fær.

Torsdag Aften.

Jeg var hos den herlige Sørensen for at tale om
mit Bryst og min Sindhed. — Han vil
jeg intet skal bruge for Brystet, kun at
jeg da jeg er vant til at drikke Melk om
Aftenen og mindeligen i kan faae den nyjsiet i
mit. nuværende Logie saa kan jeg i det Sted

faae mig Bygsuppe eller Havresuppe. Min
Levemaade og Diæt var han fuldkommen
tilfreds med, tidligt i Seng og tidligt af
Seng er det bedste. – Ikke drikke Brændeviin,
men vel Viin af og til. – Undgaae at nye
Sauret og i det hele taget skarpe Krydderier.
Melkemad fortræffelig. Røge Tobak
kan jeg gjøre en 3. 4 Øeber om Dagen, kun
ikke strøe eft er at jeg har spist, dette er ingentiende
sundt, sagde han. – Naar jeg røger skal jeg
ogsaa see at holde aabent saa at ikke
Røgen bliver i Værelset, thi det er egentlig
den som skader sagde han, thi man trækker
den i sig siden. – ~~Ifær~~ Tobaks-røgen er
uskadelig i fridk Luft. – Dygtig Motion
om Dagen. – Han raadet mig at
vedblive min regelmæssige Levemaade, og bad
mig see ind til sig. –
Jeg føler mig taalelig, ja ret brav i Aften, iaglet
jeg saa lidt i Nat. –
Færdig med Georgica –

Tredag d. 23.

Saavel trygt og roeligt lige fra 10 til 7, jeg vaagende vel af og til, men saa strax indigjen. For Brystet er jeg i Dag aldeles frie for Smerter, men i morges blev jeg noget uroelig thi hvad jeg harkede og spyttede jeg paa et Papir for at see Slimet, der blandt var noget brunagtigt som jeg næsten frygtede for var blod, men mandlee kommer det af Lakritzen jeg sugede igaard. —

Jeg var ved Kl: 10½ for at tegne mig til 2 Afdeling af 2den Examen, hvad jeg endnu kan er i stort men paa 14 Dage kan noget udrettes. — Stereometrien, Arithmetiken og Trigonometrien og Virgil er dog expederede. De astronomiske Forelæsninger har jeg besøgt. Cicero trav jeg nok skal gaae men Græsken og Historien, Dog er saa arbeid. Gud give blot Hilpe. — Jeg tog mig min Soodsretans med det samme og befinder mig. Forhedne er ~~ikke saa~~ taget noget af, Stikkene jeg af og til følte genere mig heller ikke ~~i Dag~~ hidindtil i Dag —

Amtsdannelse

Jeg troer man bierde have den Dienlighed som Studenten-
skal have for at kunne betræde den Lægevidenskabelige
Bane. Artium man anses som en Manlestake for
den formelige Dannelse man fordrer af enhver Videnskabs-
mand, men det vil blive Tilfælde at saavel den
danske Juridiske Examen som den danske Medicinske
~~[illegible]~~ bliver at Sumtheil for elendige Skrag der
ikke gider eller ikke tør underkaste sig Artium,
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ hævdes den danske
Examen saa vilde det ingenlunde hindre den gode
Hand, der følte Lyst og Kald Banen, han vilde lettelige
~~[illegible]~~ erhverve sig de til Artium udfordrelige Kund-
skaber, ja han vil vel alligevel søge at erhverve
sig dem, men hvor mangen elendige Vrøgt gives der ikke
som ei mægter at forskaffe sig hin Kundskaber,
disse maies da med og slippe med ~~[illegible]~~ Præliminær-
examen, ere heldige nok at slaae sig igjennem ~~[illegible]~~
til en Embedsexamen og blive Læger. —
Den danske Juridiske og Medicinske Examen bliver
som allerede forken er sagt en Tilflugt for Stymperne;
ind paa Embedsbanen vil de med al Magt
og da de ei ikke kan vinde sig til en Artium saa
tage de Præliminairen. — ~~Den [illegible]~~ Studenten
desiaand tages sin Artium og han staaer lige ader
en hver Bane. Man tage ligesaa let fat paa den ene som
den anden ~~[illegible]~~ —

954.